

კვირის კალიტრა

№ 47 (456) ◆ 24 - 30 ნოემბერი. 2003 წ. ◆ ფასი 50 თეთრი ◆ დაარსებულია 1995 წ.

„პარლამენტის რევოლუცია“ უეკლოდ!

პრეზიდენტი გადადგა!..

გაუმარჯოს მშვიდობას!

პრეზიდენტი გალაგა, გენერალს პრეზიდენტს!

23 ნოემბერს, გორგობას, დაახლოებით 20 საათსა და 50 წუთზე, საქართველოს პრეზიდენტმა ედუარდ შევარდნაძემ პოსტიდან გადადგა. მისი განცხადებით, იგი საქართველოს დატოვებას არ აპირებს, დარჩება საქართველოში და დაინიშნება მემორანდუმის წერას. თუ საქართველო გახდება, კონსტიტუციის სახით გაუზიარებს თავის გამოცდილებას საქართველოს აღმშენებლობით დაინტერესებულ ნებისმიერ პოლიტიკურ ძალას თუ სუბიექტს. ედუარდ შევარდნაძემ გადადგომის შესახებ განცხადება გააკეთა მას შემდეგ, როცა კრწანისის სამთავრობო რეზიდენციაში მასთან მოლაპარაკების მიზნით მისული ოპოზიციის ლიდერების, მიხეილ სააკაშვილისა და ზურაბ ჟვანიას ვიზიტი დასრულდა. პრეზიდენტთან ოპოზიციონერთა ლიდერების შეხვედრის ინიციატორმა და ორგანიზატორმა, რფ საგარეო საქმეთა მინისტრმა იგორ ივანოვმა კრწანისის სამთავრობო რეზიდენცია მოლაპარაკების დაწყებისთანავე დატოვა და განაცხადა, რომ იქ მას საქმე აღარ აქვს, რადგან შევარდნაძემ-საკაშვილი-ჟვანიას საუბარი ქართველების პირად საქმეა, რომელიც უცხო პირი არ უნდა ჩაერიოს.

„შევარდნაძემ გადადგა, გაუმარჯოს პრეზიდენტს!“ — ამ შეხახილვით შეხვდა ათასობით მანიფესტანტი ახალ ცნობას პარლამენტის წინ. ოპოზიციონერთა ლიდერების განცხადებით, საქართველოში 23 ნოემბრიდან ახალი ერა დაიწყო. როგორ განვითარდება მოვლენები მომავალში? ამ კითხვებზე პასუხს საზოგადოება, ოპოზიციონერთა განცხადებით, უახლოეს დღეებში მიიღებს. საგარეო, 45 დღეში დაინიშნება ვადამდელი სამრეზიდენტო და საპარლამენტო არჩევნები.

რა იყო პანაქლა...

2 ნოემბრის საპარლამენტო არჩევნების შემდეგ, პარლამენტის შენობის წინ ოპოზიციის მიერ მართული მიტინგები შეწყდა თუ არა, უმაღლესი საკანონმდებლო ორგანოს ადგილ-სამყოფელს ახალი „დარაჯები“ გამოუჩნდნენ. მას შემდეგ, რაც ოპოზიციონერებმა მთელ საქართველოს დაუმორჩილებლობისაკენ მოუწოდეს, „დემოკრატიული აღორძინების კავშირი-მა“, ჯემალ გოგუტიძისა და ცოტნე ბაკურიას მეთაურობით, აჭარიდან მხარდამჭერთა „მრავალ-რიცხოვანი არმია“ დაძარ, რომლის პირველი გაჩერება თბილისში „სპორტის სასახლე“ აღორძინდა. ბურჯანაძე-დემოკრატების წარმომადგენლის, ელენე თევდორაძის სამშვიდობო აქციამ — ამლორძინებულთან ყვავილებით შეხვედრამ დაპირისპირებულ მხარეებს შორის შუღლის შეწყვეტა ვერ შეძლო. აჭარული ოპოზიცია ოპონენტის გაგვალვით გზით პარლამენტის შენობის „დასაცავად“ საავტომობილო ტექნიკით კარგად შეიარაღებული გემართა და დაიძაბა — ვიდრე პარლამენტის სხდომა არ შედგებოდა, აქედან ფეხს აღარ მოვიცვლით. მანამდე კი ოპოზიციონერების, სააკაშვილი-ბურჯანაძე-ჟვანიას მიმართ პროტესტით და რამდენიმე ურთიერთსაწინააღმდეგო მოთხოვნით პარლამენტის შენობის წინ მიტინგი გამართა მანანა არჩვაძე-გამსახურებისა და გურამ შარაძის არაორდინარულმა აღიანსმა, რომელსაც სახელისუფლებო ბლოკის ზოგიერთი წარმომადგენელიც შეუერთდა.

„მილიონი გაგაკაშავლი“ თბილისიდან გენერალს!

პარლამენტის შენობის წინ „აღორძინების“ დაბანაკებამ ოპოზიციის მიერ ეროვნული დაუმორჩილებლობისა და წინააღმდეგობის ფრონტს ცეცხლი შეუთო. მიხეილ სააკაშვილი რაიონში გაემართა ქუდი შესაყრელად და „ხვედრის რეგულაციის“ მოსაწყობად. მისი და ბურჯანაძე-დემოკრატების მხარდამჭერების მუქარა, სახელმწიფო მიხედვებს კაბინეტებში არ შეუშვებთ და კარს აუფრთხვებით, არ შესრულდა. თუმცა სააკაშვილმა და მისმა მომხრეებმა ზესტაფონში შევარდნაძის მიერ ჯერ მოხსნილი და შემდეგ მის მიერვე თანამდებობაზე აღდგენილი გამგებლის „ნავსაყუდელზე“ გაილაშქრეს, რასაც სააკაშვილსა და შამიაშვილს შორის ლანდლა-გინება და ფიზიკური შესლა-შემოხლაც მოჰყვა. ნაციონალისტების მხრიდან სხვა უფრო რადიკალურ ქმედებებს რაიონებში ადგილი არ ჰქონია. ნაციონალური და ბურჯანაძე-დემოკრატები მთელი კვირის განმავლობაში საპროტესტო აქციებს მართავდნენ რაიონებში. კვირის ბოლოს კი დასავლეთ საქართველოში შეკრებილი „მილიონი გაგაკაშავლი“ რადიკალური ოპოზიციის ლიდერებთან ერთად, რომელსაც გზადაგზა გურამ აბასაძის „გაგაკაშავლი“ თანამოაზრეებიც შეუერთდნენ, თბილისსკენ დაიძრა. პროტესტანტების მრავალრიცხოვანი ავტოკოლონა თბილისში 21 ნოემბრის საღამოს შემოვიდა. „ხვედრის რეგულაციის“ ორგანიზატორებმა პირველი მიტინგი მოაწყვეს საკრებულოს წინ, რომელიც გვიან დაითმო დაიშალა.

ოპოზიციის „გაგაკაშავლი“

„მანამ არ აუდგას ოპოზიციის გვერდები, სანამ მათ მოთხოვნაზე მე არ გადავდგე. არსად გადადგომას არ ვაპირებ“, — ასე უპასუხა პრეზიდენტმა შევარდნაძემ რადიკალური ოპოზიციონერების გამოწვევას წინააღმდეგობისა და დაუმორჩილებლობის ფრონტის შექმნის შესახებ. „გვერდები აგვიდგა“, განაცხადეს ოპოზიციის მხარდამჭერებმა და შევარდნაძის უპირობო გადადგომა უფრო კატეგორიულად მოითხოვეს. დედაქალაქში ჩამოსვლამდე მიხეილ სააკაშვილმა მის მიმართ ტერორისტული აქტის მოწყობაში დაადანაშაულა შს მინისტრი კობა ნარჩევანიშვილი, რომელსაც პირველი ნაციონალის თქმით, სენაკის გზაზე ჰქონდა მისი ლიკვიდაციის მცდელობა, რაც ვერ განხორციელდა.

გადადგომის სერიული ღიანჭო, ვინ იქნება შევარდნაძე?

ედუარდ შევარდნაძის პრეზიდენტობიდან გადადგომამდე, ქვეყანაში თანამდებობიდან წასვლის მსურველთა რიცხვი გაიზარდა. საქართველოს სახელმწიფო ტელევიზიის შეფის, ზაზა შენგელიასა და მისი მეუღლის, საქართველოს კულტურის მინისტრის, სესილი გოგუტიძის გადადგომის შემდეგ, კიდევ ერთი უმუშევრობა — გენერალური პროკურორის მოადგილით, ბადრი ბინაძით შეივსო. პარლამენტის ყოფილ თავმჯდომარეს, ნინო ბურჯანაძეს სოლიდარობა გამოუცხადა მეუღლემ და თანამდებობიდან გადადგა. ამის მოტივადაც ზემოდან სერიული ღიანჭო დაასახელა და განაცხადა, რომ ხელისუფლება ოპოზიციონერთა დასჯას მოითხოვდა ბენიამინს. კულუარებში გავრცელებული ინფორმაციით, გადადგომის შესახებ განცხადება ყოველ მეორე მინისტრს აქვს დაწერილი. თუმცა არ გამოირცხადენ, რომ ქვეყნის მმართველობაში ახალი ძალების მოსვლის შემდეგ ბევრ მათგანს თავიანთ თანამდებობებზე დატოვებენ.

თედო ჯაფარიძე ალაპარაკდა

სახელისუფლებო წრეებში პირველი სკანდალური განცხადების ავტორი, საქართველოს ეროვნული უშიშროების საბჭოს მდივანი თედო ჯაფარიძე გახდა. ხელისუფლებაში ერთ-ერთმა ყველაზე პროდასავლურმა მაღალი თანამდებობის პირმა ხანგრძლივი დუმილის შემდეგ საქართველოს მოსახლეობას მიმართა და მიმდინარე პოლიტიკური პროცესების ყველა აქტიურ მონაწილეს გონიერებისკენ მოუწოდა. ჯაფარიძის განცხადებით, ბოლო დროს თურმე იგი შეგნებულად არიდებდა მედიასთან ურთიერთობას თავს. შექმნილმა უკიდურესად რთულმა პერიოდმა კი აიძულა ხმა ამოეღო. „მიუხედავად იმისა, რომ მე საპარლამენტო არჩევნების ჩატარების პროცესში არ ჩაერეულვარ, სრულად ვფლობ ინფორმაციებს მიმდინარე მოვლენების შესახებ და ვადასტურებ, რომ მართლაც ადგილი ჰქონდა უნესრიგობასა და დარღვევებს, რომელშიც ყველა პოლიტიკური ძალა მონაწილეობდა. საპარლამენტო არჩევნებში ბრძოლა თანამდებობებისა და საკმების შენარჩუნებისთვის ბრძოლაში გადაიზარდა. პრეზიდენტ შევარდნაძის ზურგს უკან წარმოებულ გარიგებების შედეგად ქვეყანაში იქმნება სიტუაცია — ყველა ყველას წინააღმდეგ“, რაც შეიძლება საქართველოს წინააღმდეგ შექმნილი დიდი მიტინგის ნაწილი იყოს, რომელიც ხდება ქართველების მონაწილეობით, მათი ხელითა და სისხლის ფასად“, განაცხადა ჯაფარიძემ. მან დასძინა, რომ ტრაგედიის დატრიალების შემთხვევაში ვერავინ მიაღწევს დასახულ მიზანს და არავის შეჩერება უდასაშუალო ხალხის სისხლის ფასად მოპოვებული ძალაუფლება. ჯაფარიძემ დაადასტურა უკვე გავრცელებული ინფორმაციები პრეზიდენტ შევარდნაძის მავანთა მიერ იზოლაციასა და ინფორმაციულ ვაკუუმში ყოფნის შესახებ და ქვეყანაში შექმნილი რთული მდგომარეობიდან გამოსავლად ვადამდელი საპარლამენტო არჩევნების დაინიშნებისთვის მუშაობის დაწყება მიიჩნია.

ლევან ალაქიძე პრეზიდენტს ავრთხილავდა

შევარდნაძის მრჩეველმა საერთაშორისო-სამართლებრივ საკითხებში ლევან ალაქიძემ პრეზიდენტს ბრალად დასდო კონსტიტუციის დარღვევა და დემოკრატიული პროცესების ხელყოფა. ალაქიძემ სახელმწიფო კანცელარიაში რუსეთის ელჩის, ვლადიმერ ჩხიკვიძის გასმართებული ვიზიტებიდან გამომდინარე, პრეზიდენტის მრჩეველის როლში რუსეთის გამოჩენასა და დასავლელი მეგობრების აზრის იგნორირების მცდელობას შემამოთხებელს უწოდებდა და შევარდნაძეს აფრთხილებდა, რომ ჩატარებული საპარლამენტო არჩევნები ცესკოსთან შეთანხმებით ჩამოხლად გამოეცხადებინა. ალაქიძემ შევარდნაძეს ბრალად სდებს ქვეყანაში არსებულ განუყოფლობას და საკუთარი პოზიციების გასამყარებლად აჭარის ხელისუფლების დასახმარებლად მოხმობას. „პრეზიდენტმა თვლი დახუჭა იმ ბაკქანალიაზე, რომელიც პარლამენტის შენობის წინ გამართა „აღორძინებამ“, საიდანაც გაისმის მუქარა გაერთიანებული ოპოზიციის, ბიზნესმენების, მასობრივი ინფორმაციის საშუალებების მისამართით, რომლებიც ცდილობენ მოხმადარი მოვლენები ობიექტურად გააშუქონ“, — აღნიშნავდა ალაქიძე.

მოგვიანებით, 23 ნოემბერს, კანცელარიაში მისულმა ალაქიძემ განაცხადა, რომ იგი კვლავ მრჩეველია, ოღონდ ამჯერად პრეზიდენტის მოვალეობის შემსრულებლის, ნინო ბურჯანაძისა.

ანა პაპოვლა პოლიტიკა

„ნესრიგის დარღვევის შემთხვევაში მივიღებთ ადეკვატურ ზომებს, ჩვენ გამოვიყენებთ კანონით მიჩნეულ უფლებებს — პროფილაქტიკურ-პრევენციული ხასიათის ღონისძიებებს. შსს-ს თანამშრომლები სრულ მზადყოფნაში არიან ნესრიგისა და უსაფრთხოების დასაცავად სპეციალური საშუალებებით“, აცხადებდნენ მთელი კვირის განმავლობაში შსს-ს ჩინოსნები. „ეს არ ნიშნავს იმას, რომ პოლიცია იარაღს გამოიყენებს. ჩვენ არ მიგვიღია ბრძანება ცეცხლსასროლი იარაღის გამოყენებაზე, სპეციალურ საშუალებებში რეზინის ხელკეტები და წყლის ყუმბარებით მოქმედება იგულისხმება“, — აღნიშნავდა შს მინისტრის მოადგილე შოთა ასათიანი. თუმცა პოლიციამ გადაწყვეტილი მოქმედებით უარი განაცხადა მანიფესტანტებთან დაპირისპირებაზე და ხვედრდევანი რეგულაციის ინიციატორებს სრული თავისუფლება მიანიჭა.

„გენერალს ხელს აკაპონ შევარდნაძე...“

სახელმწიფო კანცელარიაში მყოფმა ოპოზიციის მომხრეებმა წინააღმდეგობა გაუწიეს კანცელარიის თანამშრომლებს და არ მისცეს ნება საიდუმლო დოკუმენტაცია გაეცხადებინათ შენობიდან. ნაციონალური მოძრაობის წევრმა, ირაკლი ოქრუაშვილმა მხარდამჭერებთან ერთად კანცელარიის თანამშრომლებს საიდუმლო დოკუმენტაცია ჩამოართვა და კანცელარიის აპარატის უფროსს, პეტრე მამრაცეს გადასცა.

„ჩვენ ხელს არ შევუშლით... პირიქით, ხელს შევუწყობთ სახელმწიფო კანცელარიის თანამშრომლებს მუშაობაში“, — აცხადებდა ირაკლი ოქრუაშვილი.

საკანცელარიო ავტორიტეტის გაუმჯობესება არ დასტოვდა

22 ნოემბერს საქართველოს პარლამენტში განვითარებული მოვლენების შემდეგ კრწანისის სამთავრობო რეზიდენციაში დაბრუნებულმა პრეზიდენტმა შევარდნაძემ მოგვიანებით გასცა ბრძანებულება №675, რომლის მიხედვით საქართველოს მთელ ტერიტორიაზე საგანგებო მდგომარეობა გამოცხადდა. „საქართველოს მთელ ტერიტორიაზე და, უპირველესად, დედაქალაქში ვითარება უკიდურესად გამწვავებულია, ადგილი აქვს სახელმწიფო გადატრიალების აშკარა მცდელობას, საქართველოს ტერიტორიული მთლიანობის დარღვევის საფრთხე; ადამიანის უფლებებისა და თავისუფლების მასობრივად დარღვევის, კრიმინალური ვითარების კატასტროფული გამწვავების, მშვიდობიან მოსახლეობაზე თავდასხმისა და ძალადობის ფაქტები, ადმინისტრაციული შენობების იძულებით და უკანონოდ დაკავების, ხელისუფლების წარმომადგენლების მოთხოვნის მიმართ დაუმორჩილებლობასა და სხვა სისხლის სამართლის დანაშაულებს. კრიტიკული ვითარების დაძაბვისთვის საჭირო ძალისხმევა მნიშვნელოვნად აღემატება არა მარტო ადგილობრივი ხელისუფლების, შსს-ს საპოლიციო დანაყოფების შესაძლებლობებსაც. ყოველივე ეს ქმნის ოქტალაქეთა დაუცველობის, სახელმწიფო და ადგილობრივი თვითმმართველობის ორგანოების საქმიანობის შეწყვეტის, საერთო დესტაბილიზაციისა და საერთო არეულობის რეალურ საფრთხეს. ამიტომ საქართველოს კონსტიტუციის 73-ე მუხლის პირველი პუნქტის ქვეპუნქტისა და საგანგებო მდგომარეობის შესახებ საქართველოს კანონის თანახმად, მოსახლეობის უსაფრთხოების, სახელმწიფო უშიშროების და საზოგადოებრივი წესრიგის უზრუნველყოფის, სახელმწიფო გადატრიალების აღკვეთისა და დამნაშავეთა დაკავების მიზნით, გამოცხადდეს საგანგებო მდგომარეობა საქართველოს მთელ ტერიტორიაზე.“

იგორ ივანოვის საგანგებო ვიზიტი თბილისში

კვირას, გამთენიისას, თბილისში ჩამოფრინდა რუსეთის საგარეო საქმეთა მინისტრი იგორ ივანოვი, რომელიც მოგვიანებით შეხვდა ოპოზიციის ლიდერებს. გორგობის დღესასწაულის გათენებისთანავე კი იგი სიტყვით გამოვიდა პარლამენტის წინ გამართულ მიტინგზე, სადაც მიმართა მანიფესტანტებს და განაცხადა, რომ ის ნახევრად ქართველია და მისთვის ძალზე მნიშვნელოვანია საქართველოში მიმდინარე პროცესები. ივანოვის თქმით, საქართველოში არ არსებობს პრობლემები, რომელთა მშვიდობიანი გზით გადაწყვეტა შეუძლებელია. „ის პრობლემები, რაც დღეს წარმოიშვა არჩევნებთან დაკავშირებით, კონსტიტუციური გზით უნდა გადაწყდეს, რაც პასუხობს როგორც ქვეყნის, ასევე ერის ინტერესებს. იმედი მაქვს, ყველა პოლიტიკური ძალა ამ პრინციპით იმოქმედებს. რუსეთი დაინტერესებულია საქართველოში სტაბილურობის შენარჩუნებით“, განაცხადა ივანოვმა პრეზიდენტ შევარდნაძესთან შეხვედრის შემდეგ.

აჭარის მთავრობის დადანილება...

„მე მქონდა საუბარი ოპოზიციის ერთ-ერთ წარმომადგენელთან, ბატონ ზურაბ ჟვანიასთან, რომ უნდა მოინახოს გამოსავალი არსებული მდგომარეობიდან. ჟვანიას აქვს საიმისი ინტელექტი, რომ სწორად განსაზღვროს თავისი მოქმედების ავი თუ კარგი. ჟვანიამ ჩემთან საუბარში განაცხადა, რომ ის და მისი თანამოაზრეები არ ვარაუდობდნენ ვითარების გამწვავებას“, — აღნიშნა აჭარის ლიდერმა, ასლან აბაშიძემ ედუარდ შევარდნაძის თანამდებობიდან გადადგომამდე რამდენიმე საათით ადრე საგანგებოდ მოწვეულ მთავრობის სხდომაზე, რითაც მიანიშნა საზოგადოებას, რომ აჭარა და მისი ლიდერი არ დაუშვებენ იმ ხმების გამართლებას, რომლებიც აჭარის რეგიონის საქართველოსგან მოწყვეტის საფრთხეზე მეტყველებენ. თუმცა აჭარის მთავრობის დადანილებით, დაძაბული პოლიტიკური ვითარების გამო, 23 ნოემბრიდან რეგიონში საგანგებო მდგომარეობა გამოცხადდა ერთი თვის ვადით. „აღორძინების“ ერთ-ერთი ლიდერის, ცოტნე ბაკურიას განცხადებით კი პასუხისმგებელი უნდა იქნენ მიცემული სააკაშვილი, ჟვანია და ბურჯანაძე(!). „ჩვენ სიამოვნებით მოვისმენდით მათგან პასუხებს წლების განმავლობაში საქართველოს საზღვის, კრედიტების განიავებისა და სხვა სახელმწიფოებრივი დანაშაულობათა გამო“, — განაცხადა ბაკურიამ.

აბაშიძის გამოსვლიდან რამდენიმე საათის შემდეგ, რფ საგარეო საქმეთა მინისტრი იგორ ივანოვი კრწანისის სამთავრობო რეზიდენციაში შევარდნაძე-ოპოზიციის მოლაპარაკების შედეგებს არ დაელოდა და ბათუმში გაფრინდა. რა მოჰყვება ივანოვის ვიზიტს აჭარაში, ვითომ აბაშიძის გადადგომა?! თუმცა ინტერ-ფაქსის ინფორმაციით, ივანოვი შეეცდება ასლან აბაშიძე დაარწმუნოს ოპოზიციასთან მოლაპარაკების აუცილებლობაში.

რამი სტიკლაშვილმა ბრალად დასდო

სახელმწიფო საზღვრის დაცვის სახელმწიფო დეპარტამენტის შტაბის უფროსის, პოლკოვნიკ კორნელი სალვის განცხადებით, 29 ნოემბრის დღეს საქართველო-აზერბაიჯანის საზღვრის ერთ-ერთ გამშვებ პუნქტზე ქართველმა მესაზღვრეებმა დააკავეს ბმვ-ს მარკის ავტომობილი, რომელიც ორი ყუთი მომწამვლელი გაზის, „ჩერიოშის“ ბალონები იყო. ტვირთი და მანქანა საქართველოს შსს-ს ორი ოფიცერი ეკუთვნოდა, რომლებიც ჯერჯერობით დაკავებული არ არიან. არსებობს ვარაუდი, რომ ცრემლსადენი გაზი თბილისში მიტინგის დასაშლელად უნდა გამოეყენებინათ.

სიბუჩის თაქისულება ყველასთვის არ არის!

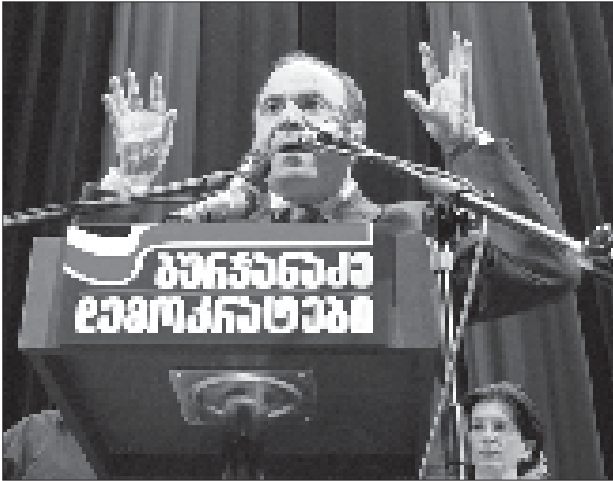
„ვარდების რეგულაციასთან“ ერთად არავითარ შემთხვევაში არ უნდა მოხდეს ზენო-ლას თავისუფალ სიტყვასა და მედიაზე. როგორც ციტი, სახელმწიფო ტელევიზია ოპოზიციასთან დადებული მიტინგის თანახმად, მხოლოდ მიტინგებზე გამოცხადდა და ამ ფაქტმა არა მარტო პირველი არხის ჟურნალისტები გააღიზიანა, არამედ საზოგადოებაც.

ბურჯანაძე-დემოკრატების ლიდერმა, ნინო ბურჯანაძემ კატეგორიულად გამორიცხა შტურმით რომელიმე ობიექტის, მით უმეტეს, პირველი არხის დალაშქრა. მომხდართან დაკავშირებით უმეყოფილება გამოხატა ყოფილმა პირველარხელმა ინგა გრიგოლიამ: „დაუშვებელია ტელევიზიაზე ზენოლა. ოპოზიცია აქამდე მედიის თავისუფლებას ქადაგებდა. თუ მართლა ასე ფიქრობენ, თავიანთი მოწოდებები საქმით დაიცვან. იმის გამო, რომ პირველ არხზე პრეზიდენტის ინტერვიუ არ მოეწონა ოპოზიციას, მას ტელევიზიაზე იერიშის მიტანის უფლება არ ჰქონდა. მე ვიცი, რას ნიშნავს სახელმწიფო ტელევიზიაში მუშაობა და ზენოლა ხელისუფლების თუ ოპოზიციის მხრიდან. ნებისმიერი ადამიანისთვის ძალზე მტკივნეულია, როცა მას სიცრუის თქმას დააბრალდებ. არ აქვს მნიშვნელობა, ვინ არის ბრალმდებელი, ხელისუფლება თუ ოპოზიცია. ჩემთვის ეს მიუღებელია. ჟურნალისტები მაშინ ვართ თავისუფლები, როცა ყველაფრის ობიექტურად დასაჯის საშუალება გვაქვს. ასეთი რამ კიდევ რომ გამოვრდებ, ნავალ და ჩემს პირველარხელს გვერდით დაუდგები“, — განაცხადა „კვირის პალიტრასთან“ საუბარში ინგა გრიგოლიამ.

ქვეყანა ქვეყანს ეივანა

თბილისში განვითარებული მოვლენების პარალელურად, მდგომარეობა შეიცვალა ქართულ-ოსური კონფლიქტის ზონაში, სადაც ე. წ. სამხრეთ ოსეთის პრეზიდენტმა, ედუარდ კოკოთამ ედუარდ შევარდნაძის მსგავსად საგანგებო მდგომარეობა გამოაცხადა და მკაცრი კონტროლი დაანერგა ცხინვალში. თავად პრეზიდენტი უკვე რამდენიმე დღეა, რაც მოსკოვში იმყოფება და იქიდან იძლევა განკარგულებებს და აცხადებს, რომ მისი სურვილია თბილისში იყოს სიმშვიდე და ვითარების დაძაბვას არ მოჰყვეს გართულებები ქართულ-ოსური კონფლიქტის ზონაში.

ფრიდონ გვეგუშვილის ფოტოქრონიკა

ხავერდოვანი ჩვეულებები ახარად სჯობს სისხლიანს...

მიუხედავად იმისა, რომ სახელმწიფო კანცელარიაში ჩქაროსნული ლიფტებია დამონტაჟებული, ასე სწრაფად მინც ვერ მოახერხებდნენ ოპოზიციის წევრები კანცელარიის სახურავზე ასვლას და ოპოზიციური პარტიების ფლაგმანის, ნაციონალური მოძრაობის დროშის აღმართვას, რომელმაც კანცელარიის ბოლო სამი სართული მთელ სიგრძეზე დაფარა. არც ის მინახავს, რომ სახელმწიფო კანცელარიაში შეჭრილ ხალხს ეს დროშა შეეცანა. ყოველივე ეს იმის დასაჯების საფუძველს მადგევს, რომ პრეზიდენტის კანცელარიაში ბევრს მოჰბეზრდა შევარდნაძისა და მისი კლანის მმართველობის ქვეშ ცხოვრება და მისგან ფარულად ოპოზიციას შეეკრა.

ფაქტია ის, რომ ხავერდოვანი რევოლუცია აშკარად სჯობს სისხლიანს. როგორც ყველა ქართველი, მეც ვნატობდი, რომ ნეუთი სისხლი არ დაღვრილიყო, მაგრამ როცა პარასკევს, დილით, სახელმწიფო კანცელარიისა და პარლამენტის წინ ხელისუფლების მხარდამჭერი პოლიციის, უშიშროებისა და სპეცდანიშნულების რაზმების წევრების აგრესიას წაგანყდი, იმედი გადამეწერა. მაგრამ მოულოდნელად სამართალდამცველებმა ოპოზიციის მხარდამჭერ ხალხს და უპირველესად, მათ ლიდერებს დიდი განეგ-გამონევის გარეშე გზა მისცეს...

უკანა ეზოში გადავიხედე, სადაც ძირითადად, კანცელარიის მომარაგების თანამშრომლები ტრიალებდნენ. ეზოში ჯიბი იდგა და მასში ფაცხაფუცხით ტვირთავდნენ საქალაქდებს. მივხვდი, რომ ხელისუფლება კანცელარიის შენობას ტოვებდა და საიდუმლო დოკუმენტებიც თან მიჰქონდა. ამ დროს ინგოროყვას ქუჩიდან სახელმწიფო კანცელარიის შესასვლელთან ოპოზიციის უამრავმა მხარდამჭერმა მოიყარა თავი. კართან დაცვის მხოლოდ სამი წევრი იდგა, მაგრამ რატომღაც იერიში გვიანდებოდა. გია ბარამიძემ იერიშის ბრძანება მხოლოდ მას შემდეგ გასცა, რაც კანცელარიის ეზო ხელისუფლების წევრების ავტომანქანებმა ათასობით კაცის სტენისა და შეშხილების თანხლებით დატოვა. კანცელარიაში ხალხის შეჭრის პირველ წუთებში სრული ქაოსი იყო. უმეტესობა ცდილობდა „საპრეზიდენტო“, მე-11 სართულზე ასულიყო და პრეზიდენტის აპარტამენტები „დაეთვალერებინა“. მხოლოდ რამდენიმე ათეულ პირს ხვდა წილად „ბედნიერება“, პრეზიდენტის კაბინეტში

და მის სათათბირო ოთახში შეჭრილიყო. სწორედ მათ გადაუძახეს მე-11 სართულიდან პრეზიდენტის საგარეო, რომლის ნატეხები ეზოში დარჩენილებმა სუვენირებად დაინანილეს. სახელმწიფო კანცელარიაში შეჭრიდან ერთ საათში გია ბარამიძემ ერთგული ხალხის დახმარებით წესრიგის დამყარება შეძლო. პირველ სართულზე შტაბი მოაწყო, ხოლო დანარჩენ სართულებზე სამ-სამკაციანი მორიგები გამწესდნენ. ისინი კანცელარიის 2-2 ტენიკურ პერსონალთან ერთად მორიგებდნენ, ხოლო მე-10-11 სართულებზე მორიგების ოდენობა 10 კაცით განისაზღვრა. გარეთ გამოვედი, ხალხი ჯგუფებად შეკრებილიყო და დღის მოვლენებს ახალიზებდა. „ვეუბნები ბარამიძეს, აეროპორტი, ტელეგრაფი და სატელევიზიო ანძაც უნდა ავიღოთ-მეთქი, მაგრამ რატომღაც არ მივედრეს. არადა, ეს ობიექტები ჩვენს კონტროლს სასწრაფოდ უნდა დაუქვემდებაროთ, ისე ხელისუფლება არ შეიცვლება“, — არწმუნებს თანამოსაუბრეებს ვილა ცხალარა მამაკაცი.

ახალგაზრდა მამაკაცი ჭალარათიანს ეთანხმება და დასძენს: „ეგ ობიექტებიც უნდა ავიღოთ და კრწანისის რეზიდენციაც. კარგი იქნება, შსს-ს და უშიშროების შენობებსაც თუ ავიღებთ და პრეზიდენტს დავაპატიმრებთ, თორემ ეგ თუ კრწანისში დარჩა, რაღაცას გვიხიზნებს“. P.S. ხავერდოვანი რევოლუციის სისხლიან რევოლუციად გადასჯივს რეალური საფრთხე მართლაც არსებობს და სანამ ჩამოგდებული ხელისუფლება ამ ნაბიჯს გადადგამს (თუ ფიქრობს ამაზე), იქნებ დაფიქრდნენ, რომ დაკარგული საგარეო ერთი ქართველის სიცოცხლის ფასდაც არ ღირს.

ზვიად ჩაკეტიძე

„ვინც ხალხს წინააღმდეგ დანახულს ჩაიღებს, საკადრისად დაიხჯება!“

„ხავერდოვანმა რევოლუციამ“ ბევრ სახელმწიფო უწყებას მუშაობის ჩვეული რიტმი დაუბრუნა. მართალია, ეს ნებისმიერი სახელმწიფო გადატრიალების თანამდებარე პროცესია, მაგრამ ჩვენ მაინც დაუშვებლად მიგვაჩნია ისეთი სასიცოცხლო მნიშვნელობის უწყებებისა და დანესებულებების — როგორებიცაა სამედიცინო დანესებულებები, სახანძრო რაზმები, ენერგოობიექტები და განსაკუთრებით, პოლიციის განყოფილებები და სამართლებრივი — თუნდაც ერთ-ერთი უმოქმედოა. არადა გადატრიალების წინა დღეებში შსს-მ დედაქალაქისა და საქართველოს რაიონების პოლიციის პირადი შემადგენლობის მობილიზაცია პარლამენტისა და კანცელარიის წინ გამოაცხადა, მაგრამ პოლიციამ მალევე მოქალაქეებში შეგნება გამოიჩინა და საკუთარ ხალხს არ დაუპირისპირდა...

პოლიციის ნეიტრალიტეტს, ანუ უმოქმედობას, შეიძლება კრიმინალური სიტუაციის გამწვავება მოჰყვეს. დედაქალაქში უკვე დაფიქსირდა შეიარაღებული ჯგუფური ყაჩაღობის რამდენიმე ფაქტი. მაგალითად: 22 ნოემბერს, ღამით, თბილისში ბასტიონის ქუჩაზე მდებარე ხორცპროდუქტების შპს „ნიკორას“ მალახის ოთხი შეიარაღებული ნიღბოსანი დაესხა თავს და მთელი დღის ნაუჭარი თანხა გაიტაცეს. იმავე ღამით კიდევ რამდენიმე ყაჩაღობისა და ძარცვის ფაქტი მოხდა. ზოგიერთი კრიმინალური დაჯგუფების წევრები ნაციონალურსა და ბურჟუაზიულ-დემოკრატიის პარტიის დროშებით და ემბლეზებით „შეიარაღებული“ მიდიან სუპერ-მარკეტებში, მალაჩიბასა და ბენზინგასამართ სადგურებში და მათ მეპატრონეებს ოპოზიციის მხარდამჭერებისა და პარტიის წევრებისათვის სურსათ-სანოვაგებს სთხოვენ ან ნაუჭარ თანხას იტაცებენ(!).

გლდანში მდებარე ერთ-ერთი ბენზინგასამართი სადგურის ოპერატორის თქმით: „გუშინ დაც მოვიდნენ... მანქანაზე ბურჟუაზიულ-დემოკრატიის დროშა ჰქონდათ დამატებული და 10 ლიტრი ბენზინი მთხოვეს. ორი მათგანი ჩემს ოთახში შემოვიდა, მითხრეს, მობილური ტელეფონის აკუმულატორი დაგვიჯდა და სასწრაფოდ ზურაბ ჟვანიასთან გვაქვს დასარეკიო. შემოვუშვი და... 2.000 ლარი გაიტაცეს...“

ძარცვა-ყაჩაღობაში პარტიის წევრების მონაწილეობას კატეგორიულად უარყოფენ ნაციონალური მოძრაობის ლიდერები. ჩვენ კომენტარი ვთხოვეთ ნაციონალური მოძრაობის ერთ-ერთ ლიდერს, თბილისის საკრებულოს ანტიკორუფციული კომისიის თავმჯდომარეს, ბესო ჯუღელს: „ჩვენც გვაქვს ასეთი ინფორმაცია, ეს სინონიმურ პრეზიდენტისგან მოდის. ოღონდ სკამი შეინარჩუნოს და სხვაზე არაფერზე ფიქრობს. შევარდნაზე ახლა აგონიაშია და შეცდომას შეცდომაზე უშვებს. სულ არ აინტერესებს, რა ხდება საქართველოში. მან და მისმა დამქაშებმა არც კრიმინალების დახმარებასა და მათთან თანამშრომლობაზე თქვენ უარი და ყველაფერს აკეთებენ ნაციონალური და, საერთოდ, ოპოზიციური პარტიების დისკრედიტაციისათვის. მოეწონებოდა პოლიციას, დაუბრუნდნენ თავ-თავიანთ პოსტებს, მხარი დაუჭირონ ოპოზიციას და დაიცვან ხალხის უფლებები. რა ყაჩაღები და რის ძარცვა-გლეჯა! ჩვენ კანცელარიაში ერთი კაბინეტიც არ გაგვიღია, მაგდის უჯრაც არ გამოგვიწვია და ქექვა არ დაგვიწვია. ყველას გასაგონად ვაცხადებ (განსაკუთრებით შევარდნაძის გადაცემული ბანდიტების), ვინც შეეცდება პროვოკაციის მოწყობას და რაიმე კრიმინალურ ან მსგავს პროცესში ჩვენი სახელი მანიპულირებას, უმკაცრეს პასუხს მოვთხოვთ და ხალხის წინააღმდეგ ჩადენილი დანაშაულისთვის საკადრისად დაიხჯებიან“.

P.S. ჩვენც მოვუწოდებთ ორივე მხარეს მაქსიმალური ყურადღებისკენ ქაოსის თავიდან ასაცილებლად, ხოლო პოლიციას ვთხოვთ, ნუ მოიმიჯნებენ რევოლუციას და ხალხის უსაფრთხოების სადარაჯოზე დადგნენ, თორემ შემდეგ სადავეშიშვებული დანაშაულების ალაგმვა ძალზე ძნელი იქნება.

რატო ახალაძე

„გარემოების საყვირი“ — „აზრზე მოდი, ბიჭო!..“

ახალი სიმღერა, ახალი კლიპი „აზრზე მოდი, ბიჭო!“, რომელიც ექსტრემალურად, უმოკლეს დროში შეიქმნა, ბოლო დღეებში განვითარებული მოვლენების პიტად იქცა. ჩვენი დროის რევოლუციონერებმა სიახლე უცებ აიტაცეს. „რევოლუციური ინოვაციის“ ავტორი „ნიკოლ-შოუს“ მამად წოდებული გია ნიკოლაძე. მას ამ სიმღერის გამო, უფრო კი „აზრზე მოსასვლელად“ დაუკავშირდნენ: — **გია, თუ თქვენი ახალი სიმღერისა და მასზე შექმნილი კლიპის მიხედვით ვიმსჯელებთ, აზრზე მოსვლას პრეზიდენტ შევარდნაძეს ურჩევთ.**

— პრინციპში ასეა, მაგრამ „აზრზე მოდი, ბიჭო!“ ყველა მათგანს ეძღვნება, ვინც აქამდე აზრზე არ მისულა და ვინც ახლაც აპირებს, ძან გაუტყოს.

— **როგორც გავიგე, ამ სიმღერის შექმნა კარგა ხნის წინ ჩაგვიტყობია, აქამდე რატომ არ ჩანდნენ?**

— ადრე, სულ პატარა რომ ვიყავი, მამაჩემმა პიანინოზე ერთი ძველებური ჯაზის რიტმის დაკვრა მასწავლა. მოგახსენებათ, კომპოზიტორი მე არა ვარ, ნაცნობი თემებიდან ვკრებ რაღაცებს და ვაკეთებ სიმღერას. ეს მელიოდიაც ასე ჩამოყალიბდა ჩემს ძმებს შორის, ტექსტიც ჩვენ შევადგინეთ. მერე მივედით „უცნობთან“, იგი

ლაფერი, რასაც ცხადია, მარტო ვერ შეძლებდით.

— სამი-ოთხი თვის წინ გვექონდა ამის ჩანერა ჩაფიქრებული, მაგრამ არ მოხერხდა რატომღაც. მერე უცებ, რევოლუცია რომ მომწიფდა, „უცნობმა“ დაგვიძახა, აბა, ნავედით ჩავენერთოთ, ჩვენ ფული არა გვაქვს, იმან კი ზურა მახინიაშვილი გადაუხადა არანჭირებისთვის. ზურამაც თავისი საქმე სწრაფად კი არა, უსწრაფესად გააკეთა. ამის შემდეგ „ჩვენი ეზოს“ „მამას“, გია ჩანტურის ვთხოვეთ კლიპის დამონტაჟება. რეჟისორი გიორგი გურაბანიძეც გვერდში დაგვიდგა. ისე რომ, ოთხმა გიორგიმ და ოთხმა ნიკოლაძემ (ჩვენ, ძმებმა) გია ჩანტურისა სამონტაჟოში ერთ ღამეში გავაკეთეთ ყველაფერი. მერე კი გავუშვით ეთერი, როგორც „გარემოების საყვირი“.

— **გია, აქტიურ მონაწილეობას იღებ მიტინგებში, პარტიული ხარ?**

— არანაირი პარტიულობა არ მაინტერესებს. არავის არ ვეკუთვნი, „უცნობთან“ და „გრეჩისასთან“ მხოლოდ ძმაკაცობა მავაჟიერებს და არა პარტიულობა. მიტინგზე კი საქართველოს სიყვარულით მივდივარ. ჩემი წვლილი მინდა შევიტანო საქვეყნო საქმეში. ეს სიმღერაც — „აზრზე მოდი, ბიჭო!“ არც ერთი პოლიტიკური პარტიის აზრს არ გამოხატავს.

— **როგორც გავიგე, ამ სიმღერის შექმნა კარგა ხნის წინ ჩაგვიტყობია, აქამდე რატომ არ ჩანდნენ?**

— ადრე, სულ პატარა რომ ვიყავი, მამაჩემმა პიანინოზე ერთი ძველებური ჯაზის რიტმის დაკვრა მასწავლა. მოგახსენებათ, კომპოზიტორი მე არა ვარ, ნაცნობი თემებიდან ვკრებ რაღაცებს და ვაკეთებ სიმღერას. ეს მელიოდიაც ასე ჩამოყალიბდა ჩემს ძმებს შორის, ტექსტიც ჩვენ შევადგინეთ. მერე მივედით „უცნობთან“, იგი

„ნიკოლ შოუს“

ჩვენი ახლობელი და ვცდილობთ ხოლმე რაღაცების ერთად კეთებას. მოკლედ, მივედით და გადავწყვიტეთ „აზრზე მოდი, ბიჭო!“ ერთად გავგვეტოვინა. „უცნობმა“ ჩვენს ვარიანტს რემიკ დაუმატა, რომელიც კლიპის ვარიანტში არ არის, მაგრამ იქნება აუდიოში. ერთობლივი მუშაობით მივიღეთ ასეთი პროდუქტი და შევთავაზეთ მაყურებელს.

— **ამ საქმეში მგონი სხვა მეგობრებიც დაგეხმარნენ, როგორც ვიცო, თითქმის ერთ ღამეში გააკეთეთ ყველაფერი.**

ეს ჩვენი აზრია. ისე, იცით? იმ ღამით, როცა კლიპის მონტაჟს ვაკეთებდით, სუყველამ ერთმანეთს გადახვედით, ცოტა ხნით გაჩერდით კიდევ. კინაღამ თავის დანებება გადავწყვიტეთ. „შეგვეცოდა“ კიდევ შევარდნაზე, მაგრამ მერე დავცხით ისევე. ერთი კადრია მაგ კლიპში, იცინის „ჭალარა“. აი, ეგ არის მაგის ნამდვილი სახე. აზრზე მოვიდნენ რა, დაუთმონ ახალ-გაზრდებს გზა. მოკლედ, ასე გამოვხატეთ ჩვენი დამოკიდებულება ხელისუფლების მიმართ.

ეკა ლომიძე

„არაქართული მოსახლეობა პოლიტიკა ბაზალიზში არ ჩაეკეცა“

ჯერ კიდევ სულ ცოტა ხნის წინ საქართველოს ყველაზე ფეთქებადსაშიში რეგიონი — პანკისის ხეობა დღეს ქვეყნის ყველაზე მშვიდ ნაწილს წარმოადგენს. 2 ნოემბრის საპარლამენტო არჩევნებით გამოწვეული პოლიტიკური კატაკლიზმები ხეობის ჩვიდმეტ სოფელს არ გადასადებია.

დუისის გამგებლის, ჯარაფ ხანგოშვილის ინფორმაციით, ხეობაში სინყარა და დღემდე იმის მცდელობაც კი არ ყოფილა, რომელიმე პოლიტიკურ ძალას ხეობის მცხოვრებთა

რთველი მოსახლეობა ნეიტრალიტეტს იცავს. მათ თავიანთი მომავალი უფრო აინტერესებთ. მზად არიან, მხარი დაუჭირონ ნებისმიერ მთავრობას, რომელიც მათ საქართველოს ტერიტორიაზე მშვიდად ცხოვრების საშუალებას მისცემს.

— **ფაქტია, რომ არაქართველი მოსახლეობის თავის მხარეზე დარაზმებით ნებისმიერ პოლიტიკურ ძალას გადაამწყვეტი უზარატესობის მოპოვება შეუძლია.**

— პრაქტიკამ ცხადყო, რომ საქართველოში ეს არ ამართლებს. მაგალითად, ლევან მამალაძე ვერასოდეს გააკეთებს იმას, რაც ასლან აბაშიძემ გააკეთა; ანუ სომეხი ან აზერბაიჯანელი მოსახლეობა პარლამენტის წინ მიტინგის ჩასატარებლად არასოდეს გამოჰყვება მამალაძეს ან ნებისმიერ სხვას. ეს შეიძლება რამდენიმე ათეულ არაქართველ ჩინოვიკს აიძულოს. თვითონ მოსახლეობა ასეთ ნაბიჯს არასოდეს გადადგამს. ეს ხალხი ყოველთვის იტოვებს უკან დასახვე გზას. როგორც არ უნდა მოსწონდეთ რომელიმე პოლიტიკური ძალა და მხარს უჭერდნენ მის დამარცხებას, იცინა, რომ შეიძლება მათაც მოსთხოვონ პასუხი.

განწყობა თავის სასარგებლოდ გამოეყენებინა. „კვირის პალიტრას“ ესაუბრება სპეცსამსახურების ექსპერტი, რომელმაც თავისი ვინაობის გამჟღავნება არ ისურვა: — პანკისის ხეობაში მხოლოდ შეიქმნა ქართული სოფელია. უმრავლესობას აქ ქისტები მოსახლეობა წარმოადგენს. როგორც წესი, არაქართველი მოსახლეობით მჭიდროდ დასახლებული რეგიონები მსგავსი მოვლენების დროს განზე გადგომას ამჯობნიან. ეს იმას არ ნიშნავს, რომ იქაურ მოსახლეობას ქვეყანაში მიმდინარე პროცესები არ აინტერესებს. მე მხოლოდ პანკისის ხეობის მცხოვრებლებს კი არა, ეროვნული უმცირესობით დასახლებულ სხვა რეგიონებსაც ვგულისხმობ. გასაოცარი არაფერია, არაქა-

ამიტომ ვაბანკებ ნასვლას ისე გნებ გადაგომა და ლოდინი ურჩევნიათ. სწორედ ეს არის პანკისის ხეობაში არსებული სიმშვიდის ერთ-ერთი მთავარი მიზეზი. ვიმეორებ, ხელისუფლებამ რომც მოითხოვოს, პანკისელი ქისტები მაშინაც კი არ გამოვლენ მასობრივი პროტესტით. დიდი-დიდი ხელისუფლებამ რამდენიმე გამგებლისა და მისი გარემოცვის გამოყვანა მოახერხოს. ამას კი გადაამწყვეტი მნიშვნელობა არ ექნება. პანკისელი ქისტები ამბობენ, რომ მასობრივ გამოსვლებს ვინმეს მხარდასაჭერად არ გვემგვენ, მაგრამ ისინი ქართველების გვერდით იქნებიან და ყველაფერს გააკეთებენ პროვოკაციების თავიდან ასაცილებლად.

დავით დევიძე

საქართველოს ეკონომიკის განვითარების კალა და მიწის პოლიტიკაში მიზანმიმართული გათვალისწინებული ღონისძიებები

როგორც სასოფლისურების განვითარების, სელისუფლებისა და ოპორტიუნის შორის დაპირისპირების მთელი პროცესის მანძილზე ეკონომიკის განვითარება პრობლემატური და დაპირისპირებულია და მსარეებს ამ მიზნით შუამავლობასაც სთავაზობდა.

საპრობლემატური მოდოინენ განსხვავებული პოლიტიკური მრწამსის ადამიანები და თავის შესხედლებებს გვიჩინებდნენ, რაც ამა თუ იმ ძალის მხარდაჭერა, ბუნებრივია არ არის. კათოლიკოს-პატრიარქი ეკლესიის მხარეს მუდამ აფრთხილებდა სისხლის ღვრის საშიშროების რეალბაზე. მისმა უწმიდესობამ 21 ნოემბრის მიმართულებით მკვეთრად გაუსვა ხასი ამ საკითხს. სამწუხაროდ, მოლაპარაკების მცდელობა უშედეგო გამოდგა.

აქამომდე მოვლენები ისე განვითარდა, რომ სისხლი არ დაიღვარა და სასარული ტრაველია არ დატრიალდა. ამ ფაქტის გამო მადლიერება გამოხატეს, როგორც პრეზიდენტმა, ისე სელისუფლების და ოპორტიუნის წარმომადგენლებმა. ამისთვის ჩვენც მადლობას ვწირავთ დემოსს.

გვინდა აღვნიშნოთ ისიც, რომ იმ დროს, როდესაც პარლამენტარები შეიკრიბნენ, საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქი გიორგიის ღვთაებას ადავლენდა სიონის საკათედრო ტაძარში და იგი ბუნებრივია, მონაწილეობას ვერ მიიღებდა სხდომის განხილვაში. ამდენად, პარლამენტში მისი უწმიდესობის მიუსხველობა პოლიტიკური მიზნით არ შეიძლება აიხსნას.

საქართველოს საპატრიარქო თხოვნით მიმართავს ეკლესიას, გაითვალისწინონ ქვეყანაში შექმნილი ისედაც განსაკუთრებული მდგომარეობა, მეტი სიფრთხილით მოექცეონ ეკლესიას და თავი შეიკავონ პოლიტიკური მიზნებით მისი გამოყენებისაგან.

დღეს, როგორც არასდროს, ქვეყანას სჭირდება გამართობისთვის მძალა. ასეთი მძალა უოველთვის იყო და იქნება საქართველოს მართლმადიდებელი ეკლესია.

საქართველოს საპატრიარქო
22 ნოემბერი, 2003

პირობის ნინაღვს ჩვენი დედა-ქალაქი და სრულიად საქართველო მოვლენების მშვიდობიანად დაშორებას ნატრობდა. შიშით ძრწოდა კიდევ, რომ ქართველ ქართველის, ძმის ძმის სისხლი არ დაღვარა. საბედნიეროდ, ცოდვას გადავრჩით (და ღმერთმა ქნას, კვლავაც გადავრჩით). ალბათ ესაა მთავარი. დანარჩენს კი დრო განსჯის, დრო ყველაზე პოეტურად ანალიტიკოსია. დღეს ის დროა, როცა არცოდნა არცოდნა არ არის, პირიქით, სელისუფლებამაც და ოპორტიუნამაც უსუსტად უნდა იცოდეს, რას აკეთებს, რეალურად რისი გაკეთება შეუძლია და რაც ძალიან მნიშვნელოვანია, არც ერთს არ უნდა გამოიჩინოს წარმომადგენელი და გვინდა შეიხვედრეს შევთავაზოთ არსებულ პოლიტიკურ კრიზისთან მათი დამოკიდებულების შესახებ ინტელიგენცია ხომ ის ძალაა, რომელიც საკუთარი მხრებით ზიდავს სახელმწიფოს განვითარების უდიდეს ტვირთს.

ზურაბ კიხნაძე (მეცნიერი): — შევარდნაძე XX საუკუნის კომუნისტური ცნობიერების მატარებელი გახლავთ. ახლა XXI საუკუნეა. მან უკვე ამონურა თავისი თავი და უნდა დაასრულოს პოლიტიკური მოღვაწეობა. საშიში და სამარცხვინოა, რომ ჩვენი პრეზიდენტი დაუკავშირდა აჭარის „თვითგამოცხვარ პრეზიდენტს“ და იქიდან ჩამოიყვანეს აჭარლები. მათ შორის იყო ოციოდე ისეთი კაცი, რომლებიც სიტუაციას მართავდნენ და ახლოს არ იკარებდნენ ჟურნალისტებს. როგორ, მათ უნდა განსაზღვრონ ქართველი ხალხის კონსტიტუციური უფლება? თუკი ედუარდ შევარდნაძე დასაცავია, მას თბილისში არ გამოუჩინდებოდა დამცველები? მისი დღევანდელი და ცოტა ხნის წინანდელი საქციელიც (ვთავაზობ აჭარაში!) დაბნეული დაბნელების საქციელია. შეცდომა შეცდომას მიაბაზა და ამით გამოიჭრა ყელი, სამარცხვინო ფურცელი ჩანერა თავის ბიოგრაფიაში.

ანა კალანდიაძე (პოეტი): — გაყოფა, გახლეჩა და უბედურება არ აკლია საქართველოს, ამიტომ ამისი დაშვება უმატიბელი შეცდომაა. ხალხის მოთხოვნა სამართლიანია. ხომ არ შეიძლება დაუსრულებლად გაგრძელებულიყო ის, რაც აქამდე ხდებოდა... ჩვენ უნდა მოვუბნოთ საერთო ენა, მესამე ძალა მხოლოდ კატასტროფას მოგვიტანს.

თინათინ მირზაშვილი (მხატვარი): — კომპიუტერის მდივანს, შემდეგ ცეკას მდივანს და შემდეგ პრეზიდენტს ჰქონდა აღმავლობის პერიოდი, რომელიც კარგა ხანია დამთავრდა.

პრეზიდენტს თანდათანობით შემოეცალნენ ახალგაზრდები. მასთან დარჩა გარკვეული ინტერესით შემოფარგლულ მედროვეთა გუნდი

ისათვის გაუგებარ ენაზე ლაპარაკს, — პლურალიზმი, ორთოდოქსი, ტოლერანტობა. მარტოვად გეტყვი... ხომ ვიცით, რომ ერთი მხარე უბუნება მეორეს, თქვენ მოხვედით ირალითო, ხომ ასეა? ასეა... ახლა ეუბნებიან, თქვენ უნდა

ნახვიდეთო... რა თქმა უნდა, ის ძველი, რომელმაც ვერაფერი გააკეთა, უნდა წავიდეს, მაგრამ ამას ვინ ამბობს და როგორ ამბობს, ამას სჭირდება ახსნა. მაგალითად, ორი სპორტსმენი რომ ხვდება ერთმანეთს, ერთ-ერთი აუცილებლად მარცხდება, მსაჯი გამოვლენს მოგებულს. მაყურებელი ხვდება, გამარჯვებულმა როგორც მოიგო, დაარღვია წესი თუ არ დაარღვია... ნახვებელი ვინ არის და როგორ, მაშინვე მიხვდებით, როცა ნახავთ, როგორ დაემშვიდობა მოგებულს... ჩვენ — ხალხმა, მაყურებელმა, ძალიან კარგად ვიცით ყველაფერი. არ დაუშვით ირალითი და პირისპირების პრეცედენტი, რადგანაც შეილება გვეზრდება და იმით არ უნდა ვასწავლოთ,

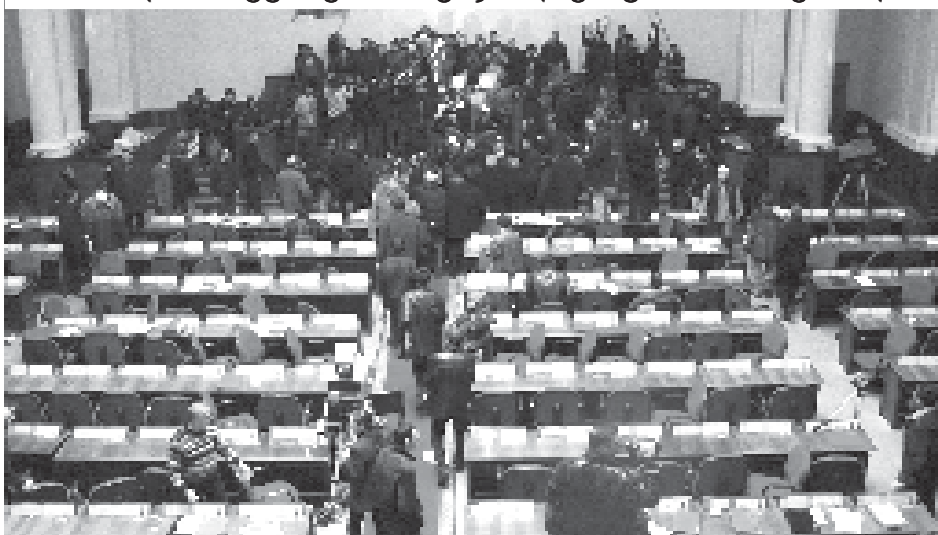
ლის კვრა არ შეიძლება. ამ ხალხის წინააღმდეგ რაღაც ექსცესები რომ მოხდეს, ორმაგად გაძლიერდება უკმაყოფილოთა ტალღა. სა-მართლიანობას ვერაფერ ვეღარ შეაჩერებს.

გივი პარპაშვილი (მხატვარი): — შეუძლებელია მშვიდად იჯდე და უყურო, რაც შენ თვალწინ ხდება. მაგრამ როგორც ვცხოვრობთ, ისე გაგრძელება რომ არ შეიძლება, ეგეც ფაქტია. ამან გამოიწვია ხალხის დულილი, თორემ ერთი კაცის დაძახილზე ამდენი ხალხი არ შეიყრებოდა. რომ დავინახე, რუსთაველზე რა ამბავიც იყო, გული კინაღამ შემინუდა, სანთლები დავანთე. ემ, ღმერთს ვევედრები, ყველაფერი მშვიდად დამთავრდეს. საქმე კანონით, კაცურად მოაგვარონ. ნუ იომებენ — მე ის გამოვავადე, გავიმარჯვე, მოვედი! — არ არის ლამაზი ამის თქმა. არც ხალხს უნდა სურდეს აგრესია და მგონი, არც იმით, ვინც ხალხის წინ თუ უკან დგას. ამ ხალხის გაგიჟება კიდევ არავის არ უნდა გაუჭვირდეს, როცა კაცს ზომავს მეტად უჭირს, მერე გულზეც უჭერს და გონებაზეც. დავდოდი მიტინგებზე, ორივე მხარეს ველაპარაკებოდი. ვარიგებდი, თუ ჩემს სიტყვას მათთვის ფასი ჰქონდა, არ ვიცი. აჭარლებსაც ვთხოვდი, არ გაბრიყვდეთ, ერთმანეთზე ხელი არ აღმართოთ-მეთქი. ახლა ამბობენ, აჭარას დავკარგავთო. არა, ეს გულშიც არ გაივლით. ისინი ამას არ დაუშვებენ. ყოველ საღამოს ერთად ვიყავით, ვაკვივდებოდა არიან. ხომ ნახეთ, როგორ უსისხლოდ და წყნარად გაერიდა სუფევლა. უკეთ ცხოვრება უნდა დიდსაც და პატარასაც, პოლიციელსაც, ჯარისკაცსაც. რა, სხვა ვაყოფილია? ღმერთმა დაგვიფაროს შეტაკებისგან. გადავრჩით და იქნებ ბოლომდე გადავრჩეთ, ერთი ჯიშისა და მოდგმის ხალხი ვართ და არა პოზივისა და ოპორტიუნის. არ შეიძლება ერთმანეთს ვსროლოთ. ავიწყდებათ, რომ ისინი არიან მაგალითის მიმცემი მომავალი თაობებისთვის.

მურაზ მურაშვილი (მხატვარი): — მე ერთადერთი პარტიის წევრი ვარ დაბადებიდან და სხვა პარტიაში არასოდეს შევალ. ჩემი პარტია „მე და ჩემი საქართველო“. ის არსად არ არის რეგისტრირებული, რადგან უფლის მიერ არის განიხილი ჩემს ქვეყანასთან ერთად. ჩემი „პარტისი“ პროგრამა და იდეოლოგია რასაც ისახავს, მე იმას ვასრულებ. ვმომოპ გამოუდემებით, რა ცვლილებებიც არ უნდა ხდებოდეს ქვეყანაში. დავიბადე იმისათვის, რომ საქართველოს ჩემი წილი ქულები შევძინო. რაც შეეხება ქვეყანაში დღეს მიმდინარე მოვლენებს, ვიტყვი, რომ ნებისმიერი გადატრიალება მალევე მარტო იმიტომაც, რომ ოჯახი მყავს და მისთვის სიმშვიდე მინდა, თორემ არასდროს მალევედნენ არც კომუნისტები და არც ისინი, ვინც ამ ბოლო წლებში პოლიტიკოსობენ. მე ერთი მიზანი მაქვს — უმნიშვნელოდ ვემსახურო ჩემს ქვეყანას, ჩემს ხალხს. არა ვარ მომხვეჭელი, რასაც ვმოულობ, ყველაფერს გავცემ და ვცხოვრობ ჩემი ცხოვრებით, რაც ღმერთმა და ჩემმა ქართულმა ბუნებამ დამანათლა. ამასვე მოვუწოდებ ყველა ქართველს. ყველამ მიხედოს თავის საქმეს. ხომ ნახეთ, რაც მოხდა პარლამენტში? ეს პირადად ჩემთვის დიდად შეურაცხყოფელი იყო, მე არ ვიცნობ მიშა სააკაშვილს, არა ვარ პოლიტიკაში ჩარეული. მაგრამ ვიცნობ ქალბატონ ნინო ბურჯანაძეს, ბატონ ბურაბ ჟვანიას, ვიცნობ ჩემს პრეზიდენტს და ჩემს დროშას ვცემ პა-

„მე ჩემს ღროვას ვხედავ...“

ამ ხალხს თევზით მოხჯად ყოფნა მოჰბებრდა...

მრავალი მეტასტაზით (როგორცაა ასლან აბაშიძე და მისთანანი). სამწუხაროა, რომ მან ბოლომდე ვერ გაიგო, რა სტეკია, რა სჭირდება ერს, რა არის და კულტურის ქვეყანა საქართველო. ეტყობა, ამისი გაგება ყველას არ ძალუძს. შემდეგი თაობის პოლიტიკოსებს ბევრის დათმობა, დიდი ძალისხმევა დასჭირდებათ, რომ ახალგაზრდობისთვის, თუ რა პასუხისმგებლობა რუსთაველის, ვაჟას, ფიროსმანის ქვეყნის სათავეში ყოფნა.

ზაზა აბაშიძე (ისტორიკოსი): — დღეს შექმნილი ვითარებიდან ერთადერთ გამოსავალს იმ უანის გამოვლენაში ვხედავ, რომელიც ორივე მხარეს მისცა პატრიარქმა. თუ ისტორიას გადავხედავთ, აშკარა დაპირისპირებისა და დიდგვაროვანთა გამოსვლები ან კომპრომისით მთავრდებოდა, ან მონარქიის შესანარჩუნებლად ამ ფეოდალებს მკაცრად სჯიდნენ. ასე მოიქცა დავით აღმაშენებელი, ბაგრატ III, ბაგრატ IV, გიორგი ბრწყინვალე... როცა სახელმწიფოს საშიშროება ემუქრებოდა, ისინი რადიკალურ ხერხს მიმართავდნენ... ასე იყო მონარქიის პირობებში.

დღეს კი, როგორც არ უნდა გადაწყდეს საკითხი, სახელმწიფოებრიობას დიდი საფრთხე ემუქრება... ეს არ არის მარტო სახელისუფლებო კრიზისი, ეს არის სახელმწიფოებრივი კრიზისი. ამას, როგორც ჩანს, ვერც ხელისუფლება აცნობიერებს და ვერც ოპორტიუნა. ყველაფერს საზღვარი აქვს. კერძოდ რას ითხოვენ დღეს, ვეღარ ვაჩვენებ თუ პრეზიდენტის გადადგომა უნდოდათ, პარლამენტის არჩევნების შედეგი იყო ამ მოთხოვნის წამოყენებლად საჭირო? ახლა მხოლოდ ერთზე ლაპარაკი — შევარდნაძის გადადგომაზე. შევარდნაძე არ არის პარლამენტი, ის პრეზიდენტია. ეს მოთხოვნა სხვა კატეგორიაში გადადის. თუ პარლამენტის დათხოვას ითხოვენ, ეს სხვა საქმეა, ნაციონალების არჩევნებში გამარჯვების მოთხოვნა კიდევ სხვა.

ხალხი პროტესტით გამოვიდა იმ აუტანელი მდგომარეობის გამო, რომელიც სახელმწიფოში სუფევს ბოლო 5-6 წელია. ეს გასაგებია, მაგრამ ვერაფრით ვაგიგე, კონკრეტული მოთხოვნები ვის სამსახურში დგას... თუ შექმნილი ვითარება ძალაუფლების ხელში ჩაგდებას ემსახურება, ეს ჩემთვის მიუღებელია.

სოსო ჯაჭვიანი (მხატვარი): — ორივე მხარეს ჩემიანები არიან. მე არ დავინყებ ხალხ-

რომ მთავრობის შეცვლა ასეთი გზით შეიძლება. მერე მოვა პეტრე, იმასაც უპოვიან მიზებს (მიზნის პოვნას რა უნდა!) და სულ ასე უნდა ვიცხოვროთ? სვანებს გვაქვს ერთი კარგი წესი, მას ლიმოორვეს ეძახიან. მორევი ხომ იცით, რა არის? მთავარია, იმ მორევიდან მართალი და სალ-სალამათი გამოხვიდე. მახვები დასხდებოდნენ სვანეთში და გაარჩევდნენ საქმეს... ახლაც უნდა დასხდნენ და კანონით გაარკვიონ ყველაფერი. ერთსაც ვიტყვი: შალვა ნათელაშვილს სტუდენტობიდან ვიცნობ, თუმცა დღეს მასთან არანაირი ურთიერთობა არა მაქვს. შალვა ნათელაშვილმა სტრასბურგში ხომ მოიგო სასამართლო პროცესი? ჩამოვიდა. შეუშვეს პარლამენტში? — არა. მე არანაირი ინტერესი არ მაქვს, უბრალოდ, ვერ ვაჩვენებ, მაშინ რატომ არ ვიცავდით დემოკრატიას? ყველა ქართველი ჩემიანია. გული დამწყდებოდა, ესენი რომ ერთმანეთს დარეოდნენ. ღმერთმა არ ჩამაყენოს გამშველბლის როლში, ამით მერე ვერაფერი გამშველბს. არ მინდა მსაჯულად ყოფნა. კიდევ ერთხელ ვამბობ: დავსხდეთ, გავარკვიოთ, დავთვალოთ, ჩვენს შეილებს ნუ დაუტოვებთ პრობლემებს. უკმაყოფილო მეც ვარ, ჩემი სპორტსმენებიც... მსოფლიო ჩემპიონატი მოგვიგია და მაინც არაფერი გვაქვს, არაფერს გვიხილიან... გიჟებით მივდივართ შეჯიბრებებზე... ღმერთმა ნუ გავკითხვნი ავი, სისხლიანი დღე...

რეზო მსაძი (კინორეჟისორი): — ჩემი ირგვლივ, სადაც კი ყური და თვალი მიმიწვდება, ყველა გაჭირვებულად ცხოვრობს, სულ მაოცებდა მათი მოთმინება. ამ ხალხს მოთმინების ფილა ავსო. თევზით მოხჯად ყოფნა მოჰბებრდათ. ამიტომაც ამოიღეს ხმა. შევარდნაძის 12-წლიანი უაზრო მმართველობა აუტანელი გახდა. მე აღმვითებული ვარ. ამ ხალხმა 12 წლის წინ შევარდნაძეს დაუჩოქა. ახლა არ უნდა დაფიქრებულიყო, რა მოხდა? რატომ აუჯანყდნენ? რატომ არ გაატარა სწორი საკადრო პოლიტიკა და რატომ შექმნა მკერთამეთა კასტები? რატომ მოხდა სიტყვის და ქმედების დევალაცია საქართველოში? ფეიქრა მაგ დალოცვილს ამაზე. კიდევ კარგი, სულ მთლად უგუნური არ გამოდგა და სისხლიანი დაპირისპირების, ხალხისთვის ტყვიის დაშენის განკარგულება არ გასცა. თუმცა, რა ჩაიფიქრა, მაგას კიდევ ხვალინდელი დღე გვიჩვენებს. საჭირო იყო უფრო ადრე გადაედგა პრაქტიკული ნაბიჯი. საერო ენა გამოენახა საკუთარ ხალხთან. ასეულათაობით უკმაყოფილო ადამიანის სამართლიანი მოთხოვნებისთვის ხე-

ტივს. არ შეიძლება უშევრად ილაპარაკო პრეზიდენტზე — ეს არის ჩემი აღმშობლების მიზნები. პრეზიდენტთან, დროშასთან სიფრთხილესი-ფაქიზე გემართებს. მე მშურს ჩრდილოკავკასიელი ხალხების, როდესაც უფროსი შედის სახლში, მას იქ თუნდაც მტერი დაუხედეს, ფეხზე ნამოუდგება ყველა. მიუხედავად უამრავი გასაჭირისა, მათ ეს ღირსება დღემდე შეინარჩუნეს. ჩვენთან კი, საქართველო კავკასიის კულტურის ცენტრად ითვლება და ვერავის ვაპატიებ უფროსი კაცის შეურაცხყოფას, მით უმეტეს, პრეზიდენტისა, რომელსაც ჩემთვის არაფერი გაუკეთებია, მაგრამ ის არის ჩემი სახელმწიფოს სიმბოლო, რომლის მოქალაქე ვარ და მეამაყება ქართველობა, საპატიო თბილისელია. უამრავი ჯილდო მაქვს მიღებული, მათ შორის პიკასოს პრემიაც, მაგრამ საპატიო თბილისელობა ჩემთვის ყველაზე მაღალი ჯილდოა. მე საკუთარი, ინტელიგენტი და მშრომელი კაცის კანონები მაქვს. არც ქრისტეს კანონებს ვარდევ და გული მტკივა, როცა უფლის შეგონების მიუხედავად, უფროსს პატივს არ სცემენ.

ლევა ჯივიაშვილი
ეკა ლომიძე

ბიორგობის დღესასწაულის წინადადეს საქართველო მშათა სისხლისმღვრელ შეტაკებას გადაურჩა. „ბრძოლის ველი“ საქართველოს პარლამენტის სხდომათა დარბაზი, საბედნიეროდ, უმსხვერპლოდ დატოვა ოპოზიციამაც და ხელისუფლებამაც ისე, რომ ერთ კაცსაც არ გასტენია თავი. ეს იყო ბოლოს, მანამდე კი მოვლენები ასე ვითარდებოდა:

21 ნოემბერს სააკაშვილი სამეგრელოდან წამოუძღვა მხარდამჭერების უზარმაზარ არმიას და გეზი თბილისისკენ აიღო. გზადაგზა ნაციონალების, ბურჯანაძე-დემოკრატიებისა და ახსანძის „ეროვნულების“ მანქანების კოლონას მხარდამჭერები შეუერთდნენ, რომელთაც მიხეილ სააკაშვილმა მეორე დღის 13 საათისთვის სთხოვა სრული მობილიზაცია.

22 ნოემბერს თავისუფლების მოედანზე, მერიის შენობის წინ, ათეულობით ათასი ოპოზიციის მხარდამჭერი შეიკრიბა. მათ მალე გეზი სახელმწიფო კანცელარიისაკენ აიღეს, რომელიც პოლიციისა და შინაგანი ჯარის გაძლიერებული რაზმებით იყო გამაგრებული. მომიტინგეების გამოჩენის შემდეგ პოლიციამ და ჯარისკაცებმა (მიუხედავად იმისა, რომ წყალსატყორცებითა და ხელკეტებით იყვნენ შეიარაღებულნი) ძალის გამოყენებაზე უარი თქვეს და მომიტინგეებს სახელმწიფო კანცელარიისკენ გაუხსნეს გზა(!). ამ დროისათვის შევარდნაძე უკვე პარლამენტის შენობაში, პრეზიდენტის ფლიგელში იმყოფებოდა (მიუხედავად დიდი მლელვარებისა) და 16 საათისთვის დანიშნული პარლამენტის სხდომის თადარიგს იჭერდა(!). იმავდროულად გრძელდებოდა „ალორძინების“ მიტინგი პარლამენტის შენობის წინ.

16 საათისთვის დათქმული პარლამენტის სხდომა მოგვიანებით დაიწყო... 16 საათსა და 57 წუთზე სხდომათა დარბაზში ახალი მემარჯვენეების ლიდერი დავით გამყრელიძე შევიდა, რომელსაც ფეხდაფეხ (ლევან გაჩეჩილაძის გარდა) ყველა თანაგუნდელი შეჰყვა. გამყრელიძის დარბაზში შესვლისთანავე პარლამენტის მანდატურთუხუცესმა საზეიმო ხმით გავაცნო — „მისი აღმატებულება საქართველოს პრეზიდენტი ედუარდ შევარდნაძე“. საქართველოს პრეზიდენტმა პრეზიდენტის დავით გამყრელიძის ხმით დაიკავა ადგილი. დარბაზში ცარიელი იყო საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქის, ილია -ის სავარძელი(!).

პრეზიდენტმა სხდომის დაგვიანებით დანყებისთვის მოიბოძო, მაგრამ დაგვიანების მიზეზი არ დაუმალავს, „ახლების“ მოსვლას ველოდებოდითო. საქართველოს პრეზიდენტის მოსვლის შემდეგ პრეზიდენტმა უხუცეს პარლამენტარს, ბორის სარალიძესა და ცესკოს თავმჯდომარეს უხმო პრეზიდენტის მიმართ.

ამის შემდეგ პრეზიდენტი 5-წუთიანი სიტყვის წარმოთქმას აპირებდა... 3 წუთის შემდეგ, როდესაც პრეზიდენტი ისევ ტრიბუნასთან იდგა, აჭარიდან დაბრუნებული ირიანი სარიშვილი, ლევან მამალაძე და ვახტანგ რჩულიშვილი შევიდნენ დარბაზში, პრეზიდენტმა სიტყვა შეწყვიტა და იხუმრა, ახლა კვორუმზე მეტიც გვაქვსო(!). ერთი წუთის შემდეგ კი დარბაზში მიხეილ მაჭავარიანი, ვასილ მალაფერძი და პეტრე ციციანი შევიდნენ და გამომხიანდნენ, მათ ვარდების თავიგულით ხელში მიხეილ სააკაშვილი შემოჰყვა თავისი მრავალრიცხოვანი მომხრეებით. პრეზიდენტს სიტყვა მანამდე არ შეუწყვიტა, როდესაც სხდომათა დარბაზში შეშინებულ ბლოკირება დარბაზში მყოფმა ახალარჩულმა დემუტატებმა სცადეს. რამდენიმეწუთიანი ჩოქოლის შემდეგ სააკაშვილი და მისი მომხრეები დარბაზის შუაგულში მივიდნენ შეშინებულნი — „წადი, წადი“. უკონტროლოების შიშით პრეზიდენტი დაცვამ დარბაზიდან გაიყვანა, სასწრაფოდ გაიყვანეს ცესკოს თავმჯდომარე ნანა დევე-

რამ განვიხილავთ პოლიტიკის კაფი?

„ყველამ თავისი მოვალეობა უნდა შეასრულოს მშვიდად და მტკიცედ“

დარიანი. „ახლებიც“ უმალვე გაუჩინარდნენ. სხდომათა დარბაზი ბრძოლის ველს დაემსგავსა, მამაკაცებთან ერთად ბრძოლაში ქალებიც ჩაებნენ. „ალორძინების“ ახალგადაუტატებულმა ქალბატონმა ელენე თევდორაძეს მუშტები დააყარა (გასაოგნებელი სურათი იყო, ყველაფერი ყველაფერი, მაგრამ ქალების ჩხუბი პარლამენტში პირველად ვნახე). „ალორძინებამ“ წინააღმდეგობის განცევა სცადა (გოგითქმემ მიხეილ მაჭავარიანს გაარტყა კიდეც), მაგრამ ბოლოს ისინიც იძულებულნი გახდნენ, დარბაზი დაეტოვებინათ.

სხდომათა დარბაზი სააკაშვილის მომხრეებმა დაიკავეს, ყიფინითა და „მიშას!“ ძახილით. საბედნიეროდ, ქართველებმა იარაღს მამაბაბური მუშტი-კრივი ამჯობინეს. ტრიბუნასთან მისულმა სააკაშვილმა ჯერ „კოკაკოლით“ მოიბრუნა სული, მეორე კი პრეზიდენტის მწვანე ჩაის დასწვდა. ამ დროისათვის სასწრაფოდ დაიშალა მთავრობის ლოკალი. ერთადერთი მინისტრი, რომელიც დარბაზში დარჩა (გვიან გავიდა), ვალერი ხაბურძანია იყო.

მიხეილ სააკაშვილმა თანამებრძოლებს მოუწოდა, არაფერი დაემტვრიათ: „ბიჭებო, არადეპუტატებო, გთხოვთ, გვერდზე გადაგეთ! მთელი მსოფლიო გიყურებთ, ნინო ბურჯანაძეს სხდომის ჩატარების საშუალება მივცეთ. პარლამენტის მუშაობა სასწრაფოდ უნდა აღდგეს...“

ნინო ბურჯანაძე: — რაც მოხდა 2 ნოემბრიდან დღემდე, იმაზე, რაც დღეს პარლამენტში ხდება, პასუხისმგებლობა პირადად პრეზიდენტსა და მთავრობას ეკისრება. ორი კვირის განმავლობაში წყნარად, მშვიდად, მაგრამ მაქსიმალურად მტკიცედ ვცდილობდით გამოგვეხატა უროტესტი საქართველოში

უკანონობის წინააღმდეგ. პრეზიდენტს, მთავრობასა და იმ ადამიანებს, რომლებმაც დაივიწყეს კოლეგიალობა და მორალის ნორმები, შეიკრიბნენ აქ, უჩვენოდ, უნდა სცოდნოდეთ, რომ საქართველო არ დაუშვებდა ახალი პარლამენტის შეკრებას. საქართველო არ აიტანს პრეზიდენტისა და მთავრობის მიერ დანიშნულ პარლამენტს. პრეზიდენტმა არ შეისმინა ჩვენი ნათქვამი. მან არც საკუ-

თარი მოქალაქეებისა და არც საერთაშორისო თანამეგობრობის მოწოდება იღო ყურად.

პრეზიდენტმა დაკარგა შანსი, რომ კრიზისი დღევანდელი დაძაბულობის გარეშე განმუხტულიყო. მან ქართველ ხალხს არჩევანი არ დაუტოვა. ხალხი მას სთავაზობდა ახალ საპარლამენტო არჩევნებს, დამნაშავეთა დასჯას. თუმცა ყველამ კარგად იცის, რომ მთავარი დამნაშავე თავად შევარდნაძე იყო. როდესაც ხალხმა უარი მიიღო, მხოლოდ ამის შემდეგ მოითხოვეს პრეზიდენტის გადადგომა. არ ვარ დარწმუნებული, რომ პრეზიდენტი ამას შეისმენს, მაგრამ ხალხს მოვეწოდებ, მაქსიმალური სიმშვიდე, სიმტკიცე შევინარჩუნოთ და ვიპოვოთ გამოსავალი ამ უაღრესად რთული ვითარებიდან. საქართველო არ დაუშვებს უკანონო პარლამენტის შეკრებას და თუ პრობლემა არის ნინო ბურჯანაძე პრეზიდენტმა ჩემ გამო თქვა უარი ძველი პარლამენტის ვადის გაგრძელებაზე, მერწმუნეთ, ჩემი პრობლემა აღარ იქნება. მთავარია, ახალი საპარლამენტო არჩევნები დაინიშნოს. ჩვენ დაგინიშნავთ ამ არჩევნებს, რომელშიც ქართველი ხალხი გაიმარჯვებს.

პარლამენტის სხდომათა დარბაზში ამ დროს დაზვერვის დეპარტამენტის თავმჯდომარე **აპოლონი იოსელიანი** შემოვიდა, რომელმაც მიხეილ სააკაშვილს ხელი ჩამოართვა და ორიოდ წუთს ესაუბრა. ჩვენ მას კომენტარი ვთხოვეთ მიმდინარე მოვლენებზე.

— რას იტყვით იმაზე, რაც დღეს მოხდა?

— ის, რაც მოხდა, ძალზე ცუდია. ეს ქვეყანაში დიდ დაძაბულობას შექმნის. თუ ახლა არ მოვუხმეთ ჭკუას, უარეს დღეში აღმოვჩნდებით.

— დაზვერვის დეპარტამენტს არ ჰქონდა ინფორმაცია, რომ ასეთი რამ მოხდებოდა?

— დაზვერვის შეფთან ინტერვიუ დარბაზში ირაკლი ბათიაშვილის შემოვარდნამ შეგვანყვეტინა, რომელმაც ყველა არადეპუტატს დარბაზის სასწრაფოდ დატოვება მოსთხოვა. „ამას ყველაფერს ბოლო უნდა მოელოს!“ — ყვიროდა სახელისუფლებო ბლოკის დეპუტატი. ბათიაშვილს დარბაზში კვლავ შემოჰყვნენ ჯემალ გოგიტიძე, ცოტნე ბაკურიანი და აჭარის დეპუტატი... „საქართველოს“ ძახილით შემოვივდნენ „ალორძინების“ მხარდამჭერებიც...

ოპოზიციის წარმომადგენლებმა დროებით დატოვეს დარბაზი, მაგრამ რამდენიმე წუთში სხდომათა დარბაზში ხელმოკრულ შემოვიდნენ. პირველად ნაციონალი, ირაკლი ოქრუაშვილი გამოჩნდა, მას უკან დემოკრატი და ნაციონალი დემუტატები და მხარდამჭერები შემოჰყვნენ ძახილით „წადი, წადი“. ჯემალ გოგიტიძემ გაიბრძოლა, მაგრამ ბოლოს მაინც გააძევეს დარბაზიდან, სტვენით, საქალაქეებისა და ბროშურების სროლით. ნინო ბურჯანაძე ისევ ტრიბუნასთან მივიდა: „ამ ხელისუფლებამ და მთავრობამ ხალხი, თითოეული ჩვენგანი განირა, მაგრამ ღვთის მადლით უფალმა არ მიგვატოვა. ჩვენს სიმშვიდევზე, ჩვენს გონიერებასა და წესრიგის დაცვაზე საქართველოს ხვალისდელი დღეა დამოკიდებული. ჩვენ მთელ მსოფლიოს დავანახვეთ, რომ საქართველო დიქტატურის დამყარებას არ შეეგუება. ქედი მოვიხაროთ იმ ჯარისკაცებისა და პოლიციელების წინაშე, რომელთაც კორდონები გახსნეს და გაგვატარეს, ხელი არ აუწევიან ჩვენზე... მადლობა მინდა ვუთხრა იმ აჭარლებს, რომელთაც თანამომხმებზე არ აღმართეს ხელი. ჩვენმა ხელისუფლებამ სცადა ქართველები ორად გაეხლიჩა, სცადა — აჭარა დანარჩენი საქართველოსთვის დაეპირისპირებინა, რაც არ გამოუვიდა. ჩვენ ამ ქვეყანას გავაერთიანებთ და სამაჩაბლოს და აფხაზეთსაც დავიბრუნებთ... მალე ახალ პარლამენტს აირჩევს ქართველი ხალხი და თქვენ ლეგიტიმური პარლამენტი გეყოლებათ“.

ხელისუფლებისა და „ალორძინების“ წარმომადგენლები არსად ჩანან... პარლამენტის

ფოიეში ტრადიციონალისტა ლიდერს, **აპოპი ასათიანს** შევხვდით.

— სასურველი იყო, ყველაფერი სხვანაირად მომხდარიყო, მაგრამ შევარდნაძემ ყველაფერი გააკეთა, რათა ნამდვილი სახალხო-დემოკრატიული რევოლუცია ენახა. ამბობდა, 1992 წელს იყო სახალხო-დემოკრატიული რევოლუციაო. სახალხო-დემოკრატიული რევოლუცია დღეს მოხდა. ფაქტია, რომ ხალხს სხვა გამოსავალი არ ჰქონდა.

— ხვალ რა იქნება?

— უნდა მოვეწვიოთ. ძველმა კანონიერმა პარლამენტმა უნდა დაინიშნოს ახალი არჩევნები. ყველამ თავისი მოვალეობა უნდა შეასრულოს, მშვიდად და მტკიცედ. ეს სიტყვები დანერეთ, სათაურად გაიტანეთ... გთხოვთ... 1,5 თვეში ახალი საპარლამენტო და საპრეზიდენტო არჩევნები უნდა დაინიშნოს. ეს მოესწრება იმიტომ, რომ მარტო სიები-ლა გასაწმენდი... როგორც ამბობენ, ოპოზიცია პარლამენტში შეჭრას არ აპირებდა, მაგრამ აჭარიდან დაბრუნების შემდეგ, როდესაც ჯემალ გოგიტიძეს „ალორძინების“ მიტინგზე პარლამენტის თავმჯდომარეობა წინასწარ მიულოცეს, ხალხის მოთმინების ძაფი განყდა და...

პარლამენტის შენობის წინ „ალორძინების“ მხარდამჭერების მიტინგი ოპოზიციის მომხრეებმა მშვიდობიანად „გადასინეს“. ერთი მანქანაც არ დამსხვრეულაო, — გადმოსცემდნენ რუსეთის საინფორმაციო საშუალებები, რომელთაც საქართველოში მომხდარი ამბები „ხავერდოვან უსისხლო რევოლუციად“ შეაფასეს.

პრეზიდენტის პრესცენტრმა კი პარლამენტში მომხდარ ბატალიებს სახელმწიფო გადატრიალების მცდელობა უწოდა. პრეზიდენტმა შევარდნაძემ მომხდარიდან რამდენიმე საათში საქართველოში საგანგებო მდგომარეობა გამოაცხადა.

დღის ბოლოს ნინო ბურჯანაძემ პრეზიდენტის ქვედუშნარობის საკითხი დასვა და ქვეყნის დროებითი ხელმძღვანელის ფუნქცია შეითავსა.

შეპარდნაჲ გინესის რეკორდის ნიგნუი შეპა?!

სკამი, რომელიც ... მეგია?!

პრეზიდენტი შევარდნაძის ეს სკამი 22 ნოემბრის საღამოს მომიტინგეებმა სახელმწიფო კანცელარიის მე-11-ე სართულიდან გადმოაგდეს და სუვენირებად დაინანულეს.

წელს პრეზიდენტი შევარდნაძე გინესის ნიგნუი შეიძლება შევიდეს. ოღონდ იმის გამო კი არა, რაც დღეს საქართველოში ხდება, არამედ სულ სხვა მიზეზის გამო: შეიძლება ითქვას, ის მსოფლიოში ერთადერთი სახელმწიფო ჩინოსანია, რომელსაც ნახევარი საუკუნეა პერსონალური ავტომობილი ემსახურება!

ყველაზე რთული პერიოდი მას 1990 წელს ჰქონდა, როცა თავისი სურვილით დატოვა საბჭოთა კავშირის საგარეო საქმეთა მინისტრის პოსტი. შევარდნაძე უფუნქციოდ ერთ წელზე მეტხანს დარჩა, ანუ დაირღვა მისი მრავალწლიანი დღის რეჟიმი — დღით პერსონალური მანქანით სამსახურში წასვლა და გვიან ღამით იმავე მანქანით შინ დაბრუნება.

ეს ერთი წელი ედუარდ შევარდნაძის პირად მოგონებებში შავ ზოლად დარჩა, ამიტომაც ძალ-ღონე არ დაიშურა ისევ ხელმძღვანელ პოსტზე დასაბრუნებლად. ცხადია, ამას დაშლილი საბჭოთა კავშირის მემკვიდრე რუსეთის ფედერაციაში ვერასგზით ვერ მოახერხებდა, ამიტომაც ყველანაირად შეეცადა,

პირველკაცად საქართველოში დაბრუნებულიყო. ამ მიზნის ასრულებაში მას არა მარტო რუსეთის, არამედ აშშ-ის სპეცსამსახურებმაც უდიდესი დახმარება გაუწიეს.

ოკეანისგაღმეღ ძიებსაც სურდათ, განუეღლი ღვანისთვის მადლობა გადაეხადათ ბერლინის კედლის და საბჭოთა იმპერიის ერთ-ერთი მთავარი დამშლელისთვის.

მაღე რუსეთის ხელმძღვანელობა საშინლად განარისხა მაშინდელი საქართველოს სახელმწიფო მეთაურმა, რომელმაც გაბედა და კრემლის გარდა, აზრს თეორ სახლსაც ხშირად ეკითხებოდა. აფხაზეთში ომის დაწყების წინ სახელმწიფო მეთაურ შევარდნაძეს თავისი პირადი მეგობრის, პრეზიდენტი ჯორჯ ბუში-უფროსის დიდი მხარდაჭერის იმედი ჰქონდა.

მაგრამ მოხდა შევარდნაძისა და თვით ბუშისთვის გაუთვალისწინებელი მოვლენა — 1992 წლის არჩევნებში აშშ-ის ხელისუფლებაში მოვიდნენ დემოკრატები, ბილ კლინტონის ხელმძღვანელობით.

ამერიკელი დემოკრატებისთვის მეტისმეტად

შორეული იყო აფხაზეთის ომში ჩაყვინთული საქართველოს პრობლემები და, მით უმეტეს, მათი მოწინააღმდეგეების — რესპუბლიკელების — მეგობრის, შევარდნაძის პირადი დამსახურებანი ბუშის წინაშე.

ამერიკელი დემოკრატებისგან გარიყული შევარდნაძის საქართველოს ჭკუის სწავლება მეზობელმა ელცინის რუსეთმა იკისრა და თითქმის განახორციელა კიდეც — დაგვამარცხა აფხაზეთის ომში, შეგვიყვანა დსთ-ში, საქართველოს მთავრობაში შევარდნაძეზე ზენოლის შედეგად დაინიშნენ რუსეთის ძალოვანი მინისტრები — ნადიბაიძე და გიორგაძე, კვირიაია...

ამ პერიოდში სახელმწიფო მეთაური შევარდნაძე იბრძოდა მხოლოდ ერთისთვის — სავარძლისთვის! თავისი სახელმწიფოს შექმნისთვის ბრძოლაში მან დაამარცხა მისივე ხელშეწყობით გაძლიერებული „მხედრონი“, სხვა არაფორმალური შეიარაღებული დაჯგუფებები!

შევარდნაძემ, ცხადია, ვერ შექმნა ქართული სახელმწიფო, სამაგიეროდ, შექმნა საკუთარი იმპერია, რომლის ინტერესები ძალიან შორს აღმოჩნდა ქვეყნის სახელმწიფო ინტერესებისგან.

აშშ-ში კვლავ რესპუბლიკელების ლიდერის, ბუში-უფროსის შვილის, ჯორჯ ბუში-უმცროსის გაპრეზიდენტებისთანავე საქართველოს პრეზიდენტმა უდიდესი მხარდაჭერა მიიღო, თუმცა პარალელურად გაძლიერდა მოსკოვის ზენოლა თვით აშკარა აგრესიის (საპაერო დაბომბვების) ჩათვლით. ამ ბოლო სამი წლის განმავლობაში საქართველოს ჰქონდა ბრწყინვალე საშუალება, რაც შეიძლება მაღე მომხდარიყო მისი ინტეგრაცია დასავლეთის დემოკრატიულ ინსტიტუტებში.

მაგრამ ეს დრო დაიკარგა. დაიკარგა იმიტომ, რომ ნორმალურ ქვეყნად ქცევის პროცესს წინ გადაეღობა პრეზიდენტი შევარდნაძის და მისი გუნდის ზღვარდაუდებელი კორუფცია, რომელიც მიუღებელი აღმოჩნდა იმავე აშშ-ისთვის.

ბოლო ხანს თეორმა სახლმა აშკარად აგრძობინა შევარდნაძეს, რომ იგი მხარს აღარ დაუჭერდა მის კორუფციულ ძალაუფლებას და უპირატესობა ახალგაზრდა მედასავლეთე ქართველ პოლიტიკოსებს მიანიჭა.

პრეზიდენტმა შევარდნაძემ, რომლის მორყეული სკამის გამაგრებაზე უარი თქვა თეორმა სახლმა, კვლავ რუსეთს მიაშურა ერთი მიზნით — ვინც შემინარჩუნებს სკამს ანუ ძალაუფლებას, მის ინტერესებს გავატარებ საქართველოში.

ოპოზიციის მთავარ იარაღს — სახალხო დემონსტრაციებს — პრეზიდენტმა შევარდნაძემ იმგვარივე იარაღი დაუპირისპირა, ოღონდ ეს სახალხო მასები მან „გამოიძახა“ აჭარიდან, მიუხედავად იმისა, რომ აჭარის ლიდერზე ასლან აბაშიძეზე დიდი მტერი (როგორც თვითონ ამბობდა) მას არ ჰყოლია.

და ეს ყველაფერი ერთი სკამისთვის ხდება, იმ სკამისთვის, რომელიც დღეს თავისუფალია...
მერამდენე?..

საქართველოს რესპუბლიკის საგარეო საქმეთა მინისტრის განცხადებით: საქართველოს საგარეო ურთიერთობების განვითარებაში მნიშვნელოვან როლს ითამაშებს პროკრედიტ ბანკი.

პროკრედიტ ბანკი
ProCredit Bank

პროკრედიტის ბანკს მოუხვს შუი!

პროკრედიტ ბანკი საქართველოში მისი მრავალწლიანი გამოცდილებისა და უმაღლესი ხარისხის სერვისების მიწოდების გამო აღიარებულია როგორც საქართველოს ერთ-ერთი უმჯობესი ფინანსური ინსტიტუტი.

პროკრედიტ ბანკი საქართველოში მისი მრავალწლიანი გამოცდილებისა და უმაღლესი ხარისხის სერვისების მიწოდების გამო აღიარებულია როგორც საქართველოს ერთ-ერთი უმჯობესი ფინანსური ინსტიტუტი.

საქართველოს რესპუბლიკის საგარეო საქმეთა მინისტრის განცხადებით: საქართველოს საგარეო ურთიერთობების განვითარებაში მნიშვნელოვან როლს ითამაშებს პროკრედიტ ბანკი.	საქართველოს რესპუბლიკის საგარეო საქმეთა მინისტრის განცხადებით: საქართველოს საგარეო ურთიერთობების განვითარებაში მნიშვნელოვან როლს ითამაშებს პროკრედიტ ბანკი.	საქართველოს რესპუბლიკის საგარეო საქმეთა მინისტრის განცხადებით: საქართველოს საგარეო ურთიერთობების განვითარებაში მნიშვნელოვან როლს ითამაშებს პროკრედიტ ბანკი.	საქართველოს რესპუბლიკის საგარეო საქმეთა მინისტრის განცხადებით: საქართველოს საგარეო ურთიერთობების განვითარებაში მნიშვნელოვან როლს ითამაშებს პროკრედიტ ბანკი.
საქართველოს რესპუბლიკის საგარეო საქმეთა მინისტრის განცხადებით: საქართველოს საგარეო ურთიერთობების განვითარებაში მნიშვნელოვან როლს ითამაშებს პროკრედიტ ბანკი.	საქართველოს რესპუბლიკის საგარეო საქმეთა მინისტრის განცხადებით: საქართველოს საგარეო ურთიერთობების განვითარებაში მნიშვნელოვან როლს ითამაშებს პროკრედიტ ბანკი.	საქართველოს რესპუბლიკის საგარეო საქმეთა მინისტრის განცხადებით: საქართველოს საგარეო ურთიერთობების განვითარებაში მნიშვნელოვან როლს ითამაშებს პროკრედიტ ბანკი.	საქართველოს რესპუბლიკის საგარეო საქმეთა მინისტრის განცხადებით: საქართველოს საგარეო ურთიერთობების განვითარებაში მნიშვნელოვან როლს ითამაშებს პროკრედიტ ბანკი.
საქართველოს რესპუბლიკის საგარეო საქმეთა მინისტრის განცხადებით: საქართველოს საგარეო ურთიერთობების განვითარებაში მნიშვნელოვან როლს ითამაშებს პროკრედიტ ბანკი.	საქართველოს რესპუბლიკის საგარეო საქმეთა მინისტრის განცხადებით: საქართველოს საგარეო ურთიერთობების განვითარებაში მნიშვნელოვან როლს ითამაშებს პროკრედიტ ბანკი.	საქართველოს რესპუბლიკის საგარეო საქმეთა მინისტრის განცხადებით: საქართველოს საგარეო ურთიერთობების განვითარებაში მნიშვნელოვან როლს ითამაშებს პროკრედიტ ბანკი.	საქართველოს რესპუბლიკის საგარეო საქმეთა მინისტრის განცხადებით: საქართველოს საგარეო ურთიერთობების განვითარებაში მნიშვნელოვან როლს ითამაშებს პროკრედიტ ბანკი.
საქართველოს რესპუბლიკის საგარეო საქმეთა მინისტრის განცხადებით: საქართველოს საგარეო ურთიერთობების განვითარებაში მნიშვნელოვან როლს ითამაშებს პროკრედიტ ბანკი.	საქართველოს რესპუბლიკის საგარეო საქმეთა მინისტრის განცხადებით: საქართველოს საგარეო ურთიერთობების განვითარებაში მნიშვნელოვან როლს ითამაშებს პროკრედიტ ბანკი.	საქართველოს რესპუბლიკის საგარეო საქმეთა მინისტრის განცხადებით: საქართველოს საგარეო ურთიერთობების განვითარებაში მნიშვნელოვან როლს ითამაშებს პროკრედიტ ბანკი.	საქართველოს რესპუბლიკის საგარეო საქმეთა მინისტრის განცხადებით: საქართველოს საგარეო ურთიერთობების განვითარებაში მნიშვნელოვან როლს ითამაშებს პროკრედიტ ბანკი.

„ქაჯათის სიხა“ ღაუსა — რეპოლუსია უსისლოდ...

რა იქნება ხვალ?

რა მოხდა 22 ნოემბერს თბილისში — ხავერდოვანი რევოლუცია თუ კარგად დაგეგმილი და, რაც მთავარია, ზუსტად განსაზღვრული ქმედება? ამას ალბათ უახლესი ისტორია იტყვის.

ჩვენ მხოლოდ შევეცდებით, ცხელ „კვალზე“ გავანალიზოთ, თუ როგორ მოახერხა ოპოზიციამ ორიოდ საათში ხელში აეღო კარგად დაცული სტრატეგიული ობიექტები, გაეცია პრეზიდენტი შევარდნაძე.

და ეს ყველაფერი უსისლოდ გაეკეთებინა. ასლან აბაშიძის ბრძანებით თბილისში ჩამოყვანილი და დედაქალაქის ცენტრში, პარლამენტის წინ ჩამდგარი აჭარის მოსახლეობის მცირე ნაწილით შევარდნაძის ხელისუფლება ცდილობდა, ხელისუფლებისა და ოპოზიციის დაპირისპირება ხალხის ურთიერთდაპირისპირებად ექცია.

ამის დიდი საშიშროება მას შემდეგ გაჩნდა, რაც ოპოზიციის მიერ თავმოყრილმა ხალხმა 21 ნოემბერიდან დაიწყო თავისუფლების მოედნის დაკავება.

ოპოზიცია და, პირველ რიგში, მისი მთავარი ლიდერი, მიხეილ სააკაშვილი, მძიმე ციხით იმყოფებოდნენ — მათ ახალი მოწვევის პარლამენტის ლეგიტიმაციაზე უნდა მოესწროთ თბილისში ჩამოსვლა და აქტიური მოქმედებების დაწყება.

ამიტომაც ოპოზიციამ უარი თქვა 21 ნოემბრის საღამოს, გორში, მომხრეების შეგროვებასა და იქ ღამის გათევზავე და ათასობით თანამოაზრესთან ერთად პირდაპირ თბილისში ჩამოვიდა.

21 ნოემბრის ღამე ყველაზე კრიტიკული გახლდათ. დიდი ძალისხმევა იყო საჭირო, რომ არ მომხდარიყო შეტაკება ოპოზიციის მრავალრიცხოვან მომხრესა და რუსთაველის გამზირზე ავტობუსების კორდონებს შორის გამაგრებულ ბეგრად ნაკლებ „აღორძინებისა“ და ხელისუფლების მხარდამჭერთა შორის.

ამის რეალური საშიშროება არსებობდა, თუმცა თავად ოპოზიციის ლიდერებმა შეძლეს დაძაბულობის განმუხტვა და მთავარი „ბრძოლა“ მეორე დღისთვის გადადეს.

ხელისუფლება დარწმუნებული გახლდათ, რომ მიაღწია სანადელს და შეეცადა, მომიტინგე ოპოზიციონერთა რისხვა, გარკვეულწილად, „აღორძინებულებსკენ“ მიემართა, მაგრამ, როგორც რამდენიმე საათში გაირკვა, მხარედ მოტყუვდა.

მკითხველს დაინტერესებს, თუ რას წარმოადგენდა ე.წ. „ქაჯათის ციხის“ ანუ სახელმწიფო კანცელარიის მიმდებარე ტერიტორიების დაცვა და როგორ იყო ორგანიზებული გადაძაბობის საგუშაგოები.

კანცელარიის დაცვა შინაგან საქმეთა სამინისტრომ იკისრა, ხოლო „დემონსტრაციებისა და მასობრივ არეულობასთან“ დაკავშირებით შექმნილი ოპერატიული შტაბის ხელმძღვანელობა შინაგანი ჯარების სარდალს დაევა.

კანცელარიის გარშემო მოწყობილი იყო ხუთი გადაძაბობის საგუშაგო. ერთი — მეტრო „თავისუფლების მოედნიდან“ კანცელარიისკენ ამავე კიბეზე, მეორე — სულხან-საბა ორბელიანის ქუჩის დასაწყისში, მესამე და მეოთხე — ინგოროყვას ქუჩის თავსა და ბოლოში. ერთი საგუშაგოც მოწყობილი იყო ჩაიკოვსკისა და ინგოროყვას ქუჩების შეერთების ადგილას.

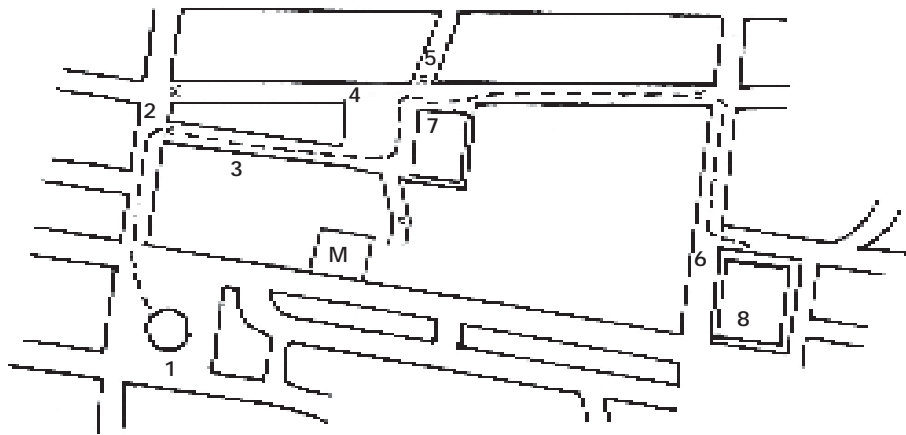
თითოეულ საგუშაგოზე 80-მდე პოლიციე-

თავმოყრილი იყო ე.წ. რეზერვი-1, 400 პოლიციელითა და შინაგანი ჯარების მებრძოლით. ასევე, რეზერვი-2, რომლის წევრები, მართალია, დისლოკაციის ადგილებზე იმყოფებოდნენ, მაგრამ ბრძანების თანახმად, თვალისდახმავებაში გაჩნდებოდნენ კანცელარიის დაცვის გასაძლიერებლად.

ზემოსხენებულ შტაბს გამზადებული ჰყავდა საბრძოლო ჯავშანტექნიკა: სამი ერთეული ჯავშანტრანსპორტიორი БТР-80, ორი სადაზვერვო ჯავშანიანი მანქანა БРДМ-2 და ერთი ქვეითთა საბრძოლო მანქანა БМП-1. ეს საბრძოლო ტექნიკა იდგა ყოფილი მე-8 პოლკის, ამჟამინდელი შინაგანი ჯარების პირველი ოპერატიული ბრიგადის ტერიტორიაზე და ბრძანებას ელოდა ქალაქის ცენტრში გამოსასვლელად. საგულისხმოა, რომ ერთი კვირის წინ, ამ საბრძოლო ტექნიკის ნაწილი მართლაც დაიძრა თავისუფლების მოედნისკენ დასაშინე-

22 ნოემბერს ოპოზიციის მოქმედების სქემა

პირობითი აღნიშვნები:	
X	— გადაძაბობის საგუშაგოები
---	— მომიტინგეთა მოძრაობის მიმართულება
M	— მეტრო „თავისუფლების მოედანი“

1	— თავისუფლების მოედანი	5	— ჩაიკოვსკის ქ.
2	— ლეონიძის ქ.	6	— 9 აპრილის ქ.
3	— სულხან-საბა ორბელიანის ქ.	7	— სახელმწიფო კანცელარია
4	— ინგოროყვას ქ.	8	— პარლამენტი

ბული მანევრის განსახორციელებლად, მაგრამ მაშინ კანცელარიაში ეყოთ ჭკუა, რომ ჯავშანტრანსპორტიორები უკან გაებრუნებინათ.

სხვათა შორის, სწორედ მაშინ, შტაბში დამუშავდა საიდუმლო გეგმა, თუ როგორ უნდა დაეშალათ პარლამენტის წინ (ლაპარაკია ორი კვირის წინანდელ მიტინგებზე) ოპოზიციის მიტინგი. ჩაფიქრებული იყო მომიტინგეთა რიგებში გადაცემული სამართალდამცველების შეშვება, რომლებსაც ერთმანეთისგან უნდა გამოეყოთ მომიტინგეთა რიგები, მერე კი საქმეში უკვე ფარებითა და რეზინის ხელკეტებით შეიარაღებული შინაგანი ჯარები ჩაეროვნენ. მაშინ, საბედნიეროდ, ეს გეგმა არ განხორციელდა. თავად დოკუმენტები კი, ჩვენი ინფორმაციით, მაშინვე გაანადგურეს.

კანცელარიის მიმდებარე ქუჩებზე შტაბმა ათამდე სახანძრო მანქანა დააყენა, მაგრამ მხ-

ინჯა კიბილი კანცელარიის გზებზე არსებულ გადაძაბობის საგუშაგოებს.

საგუშაგოების გარღვევა სცადეს ჩაიკოვსკის ქუჩისა და მეტრო „თავისუფლების მოედნიდან“ ასასვლელი კიბის მხრიდან, მაგრამ, როგორც აღმოჩნდა, ეს იყო ყურადღების გადასატანი ქმედება, რადგან ოპოზიციამ მთავარი შეტევა კანცელარიის შენობაზე სულხან-საბა ორბელიანის ქუჩიდან მიიტანა.

ამ ქუჩას „ბეტმენებად“ წოდებული (მათზე ორი კვირის წინ ვწერდით) შინაგანი ჯარების მუხროვანის სპეცდანიშნულების ჯარისკაცების რამდენიმე ზღუდე იცავდა. მომიტინგეთა ტალღას „ბეტმენები“ ცოტა ხანს აკავებდნენ, მერე ქუჩაზე აბოლდა რამდენიმე საკვამლე კოჭი (გასარკვევია, ისინი ოპოზიციამ ისროლა, თუ სამართალდამცველებმა გადმოყარეს).

კვამლის დადგომისთანავე მომიტინგეთა ტალღამ გაარღვია (უფრო სწორად, წინააღმდეგობის გარეშე გააღწია) სამართალდამცველთა ზღუდეები და ნელ-ნელა დაიკავა კანცელარიისწინა მოედანი.

ამასობაში, პარლამენტში ელოდებოდნენ ახალი მოწვევის პარლამენტართა კვირუბს, რის გამოც სხდომის დაწყება თითქმის ერთი საათით გადაიდო. ეს გადამწყვეტი აღმოჩნდა, რადგან კანცელარიიდან მომიტინგეთა ტალღა, ინგოროყვასა და 9 აპრილის ქუჩების გავლით, პარლამენტს მიაღდა და შიგ შეაღწია.

პრეზიდენტის პირადად დაცვამ ძლივს მოასწრო შევარდნაძის ევაკუირება — ჯერ პარლამენტის წინ გამოიყვანა, ხოლო ცოტა ხანში მისი ესკორტი, რუსთაველის გავლით, ოპერისკენ წავიდა. საგულისხმოა, რომ პრეზიდენტის შეჯავშნულ „მერსედესს“, სახელმწიფო დაცვის გარდა, იცავდნენ უშიშროების სამინისტროს შავნაბადას სპეცრაზმელები.

კრწანისის რეზიდენციაში დაბრუნებისთანავე, შევარდნაძე აცხადებს საგანგებო მდგომარეობას და ყველა შეიარაღებულ უწყებას თავდაცვის მინისტრს უქვემდებარებს.

ამის პარალელურად, იწყება შინაგან საქმეთა სამინისტროს ძალების მობილიზება რიყეზე...

სამართლიანობისთვის აუცილებლად უნდა აღინიშნოს, რომ პრეზიდენტმა შევარდნაძემ ნება არ მისცა თავის დაცვას, ცეცხლი გაესხნა, განსაკუთრებით მაშინ, როდესაც ოპოზიცია პარლამენტში შეიჭრა.

ოპოზიციის ასეთი წარმატებული სვლა — სამიოდე საათში კარგად დაცული პარლამენტისა და კანცელარიის შენობების აღება — ერთი შეხედვით თითქმის დაუჯერებელია.

მომიტინგეთა შეტევისას სულხან-საბა ორბელიანის ქუჩაზე ყველაზე მეტად აქტიურობდა გიორგი ბარამიძე, პარლამენტის თავდაცვისა და უშიშროების კომიტეტის ყოფილი თავმჯდომარე. როგორც ჩანს, ის ხელმძღვანელობდა დაგეგმილ მთავარ შეტევას. ამბობენ, მას ახალ ხელისუფლებაში თავდაცვის მინისტრის პოსტზე უჭირავს თვალი.

პარლამენტისა და კანცელარიის აღების შემდეგ პრეზიდენტი შევარდნაძესა და მის ერთგულებს თავშესაფრად კრწანისის რეზიდენცია დარჩათ. რეზიდენცია შაბათ საღამოსთვის კარგად იყო გამაგრებული როგორც სპეცრაზმებით, ისე ჯავშანტექნიკით. რეზიდენციაში, წინასწარი გათვლით (ტექნიკით, ასეთი კრიტიკული მომენტისთვის), ადრევე იქნა მომზადებული

გია ბარამიძეს იმედი ჰქონდა, რომ ძალოვნები მომიტინგეებს ძალას არ დაუპირისპირებდნენ

ოპოზიციის იერიშის დაწყების მომენტი სულხან-საბა ორბელიანის ქუჩაზე. კარგად ჩანს საკვამლე კოჭებისგან დაფენებული კვამლის საფარი.

ლი და შინაგანი ჯარის 40-60 წარმომადგენელი იდგა.

გარდა ამისა, კანცელარიის წინ დისლოცირებული იყო ე.წ. რეზერვი — 380 კაცი, რომელთა შორის იყვნენ შსს-ს გულუას სახელობის სპეცრაზმი, აფხაზეთის სპეცრაზმი და შინაგანი ჯარების მუხროვანის სპეცდანიშნულების ბრიგადის დაზაყოფი.

აღსანიშნავია, რომ ამ სპეცრაზმებს ავტობუსებში ცეცხლსასროლი იარაღი ჰქონდათ. გარდა ზემოსხენებული ძალებისა, რიყეზე

ანორეები დიდდ მონაწილეობას არ იღებდნენ, რომ ხალხის დასაშლელად წყლის ჭავლი გაემუთ, რის გამოც შტაბის უფროსი — შინაგანი ჯარების სარდალი მათ დააპრობრებით დაემუქრა(!). თუმცა, მესამე რეზერვი არ შეუშინდნენ გენერლების მუქარას და არ მიუშვეს წყალი დემონსტრანტებს.

22 ნოემბერს, შუადღისას, თავისუფლების მოედანზე გრანდიოზული დემონსტრაცია გაიმართა. ცოტა ხანში დემონსტრანტების ნაწილმა ერთდროულად, სხვადასხვა მხრიდან, მოუს-

ასაფრენი მოედანი, საიდანაც შევარდნაძის გადაყვანა თავისუფლად შეუძლია მისთვის საფრანგეთში, 7 მლნ დოლარად ნაყიდ შეუღლ-მფრენს.

22 ნოემბრის ღამეს, როცა ეს სტატია იწერებოდა, ოპოზიციის ლიდერები პირდაპირ სატელევიზიო ეთერით სთხოვდნენ სამხედრო ძალების წარმომადგენლებს, გადასულიყვნენ ოპოზიციის მხარეზე და არ დაემორჩილებოდნენ შევარდნაძეს გავრცელებული ინფორმაციით, ზუგდიდის პოლიციის სპეცრაზმმა დაუმორჩილებლობა გამოაცხადა, არ აიღო ხელში იარაღი და შეუერთდა პარლამენტთან მდგარ მომიტინგეებს.

რამდენიმე ელიტარული დანაყოფისგან განსხვავებით, ქართული სამხედრო ძალების ძირითადი ნაწილების ოფიცრები და ჯარისკაცები სულაც არ ცდილობენ, პრეზიდენტის გულისთვის ხალხს დაუპირისპირდნენ.

ანდა რატომ უნდა გამოიღონ თავი სამხედროებმა, თუკი დემონსტრანტები თითქმის დაუბრკოლებლად გაატარეს პოლიციელებმა და შინაგანმა ჯარმა კანცელარია-პარლამენტისკენ?

22 ნოემბრის ბოლოს შინაგან საქმეთა სამინისტრომ შინაგანი ჯარების, საბრძოლო ტექნიკის მობილიზაცია სამინისტროს შენობის წინ მოახდინა, თუმცა პოლიციელები და შინაგანი ჯარების წარმომადგენლები ნამდვილად არ იყვნენ განწყობილნი საპასუხო იერიშის განსახორციელებლად ოპოზიციის წინააღმდეგ. ისინი უკვე თავიანთი სამინისტროს დაცვაზე უფრო ფიქრობდნენ, მაგრამ ვისგან?

რუბრიკა მოამზადა ირაკლი ალადაშვილმა

სიკვდილიცა და სიკვდილიც სასახელოა, როცა მამულისთვის კვდები, როცა შენს სიკვდილს მეგობარს ან უმწეოს სწირავ, მაგრამ რა დაფარება უნდა, ანუ შემთხვევით სიკვდილს? უძველესი დროიდან უამრავი ილუბებოდა და ილუბება დღესაც ამგვარი სიკვდილით ჩვენს პლანეტაზე. სწორედ ასეთი „შემთხვევის“ შესახებ გვინდა ვუთხროთ ჩვენს მკითხველს და აქვე გვსურს შევხსენოთ ერთი ფილოსოფიური სენტენცია — ყველა შემთხვევა აუცილებლობითაა გამოწვეული, ანუ ეს იმას ნიშნავს, რომ ვთქვათ — კვალი უძველესად ვის გაუგიაო და მართალიც ვიქნებით. თუმცა ის კი გვაფიქრებდა, რომ კვამლსა და ცეცხლს კიდევ მესამე კომპონენტი, შემა ან რაღაც ამგვარი სჭირდება. ამ შემთხვევაშიც ასე მოხდა. ის რაღაც, ანუ უფრო სწორად, ვიღაც, ვისი მიზეზითაც ახალგაზრდა კაცის სიკვდილზე შეწყდა, ახლაც მშვენივრად გრძობს თავს. ერთიორჯერ გამოძიებულმა მონშის სახით დაპკითხა და მერე თვალთვალა არავის უნახავს, მანაც რუსეთის მიამურა (სხვათა შორის, „კვირის პალიტრის“ წინა ნომერშიც ვნერდით იმის შესახებ, რომ ქართველი დამნაშავეების უმრავლესობა რუსეთს აფარებს თავს).

ამ იაჩალოთ კაცი მოკლეს და საშხილი შე მოშიგეს?!

შეგვიტავს. ხალხისა და მანქანების ჩხრეკის უფლებაც გვქონდა. ჯუგამ უბრალოდ ინფორმაცია მოგვცა სამართალდარღვევის შესახებ და ჩვენც გულისხმიერებით მოვეკიდეთ ამ საქმეს, — აცხადებენ გოგიაშვილი და ხარაძე. ორივე ცრუობს — საპოლიციო ფუნქციები თვითონ შეითავსეს ნაირალბემა და კანონის სახელით ძარცვადნენ ქალაქს... გოგიაშვილმა, ხარაძემ და ბარნაბიშვილმა ნარკობარიგის შეშინება და ფულითა და ნარკოტიკების ნართმევა დაეგმეს. ბარნაბიშვილმა წინასწარვე განაცხადა: — მე „საქმეს“ გაძღვეთ. თვითონ კი ვერ გამოჩნდები, ნილაბიც რომ ავიფარო, ხმით მიცნობენ. ხომ გითხარით, ნარკობარიგა ჩემი მეზობელია. დღეს რაფიკა ზვიადაური ნარკოტიკების ჩამოსატანადაა წასული. საღამოს აუცილებლად გამოჩნდება და როცა მისი ნითედი „ნივა“ სახლის წინ გაჩერდება, მაშინ უნდა მიადგეთ. ასპროცენტინაი გადამხდელია.

„აჯანამ“ იმ დღეს მანქანა მოაწესრიგა. ეტყობა, გული უგრძობოდა, რომ იმ ადგილიდან სასწრაფოდ მოუწევდა გაცლა. მანქანის რემონტს რომ მორჩა, შეუღლებს სთხოვა — დღეს დედას დაბადების დღეა და შენებურად ნუ გადაიკარგებები, მაგრამ ამისთვის სად ეცალა, საღამოს „ცვეტონი საქმეზე“ უნდა წასულიყო. საქმესთან ხარაძის დისწვილი, ნუგზარ ჯინჯიბაძის დასვეს და ზვიადაურების სახლის შორიხალს გაჩერდნენ. ზამთარი იყო და მალე დაიბნა, თუმცა არც ისე დიდხანს მოუწიათ ლოდინმა. საღამოს რვა საათზე ნითედი „ნივა“ გამოჩნდა.

რაფო ზვიადაურიმ ადრევე დაიჭირა თადარიგი. იმ საღამოს თავისი ბიძაშვილის შვილს, სახელმწიფო უშიშროების სამინისტროს თანამშრომელს გიგა ხონელიძეს გამოუარა და შესწივლა: — მიეცი პოლიცია რომ დამალულია, ერთადერთი ჩვენი უბნის ინსპექტორი აქტიურობს და ისიც მარტო ჩემთან, — გინდა თუ არა, უნდა დაგიჭირო, ნარკოტიკებით ვაჭრობო. თუ რაფოს დაეუფრებო, გიგა შეპირდა — ამ დღეებში გავარკვევ, რას გერჩის ამ პატიოსან კაცს. მანამდე კი ერთი-ორი დღე ჩემთან დარჩი, აქ ხელს ვერ გახლებენო, ურჩია. ოღონდ რაფომ მაინც მოინდომა იმ საღამოს სახლი მისვლა... გამოსაცვლელი ტანსაცმლის ნამოსადებად. მას უკვე აღარავისი აღარ ეშინოდა, მისი მანქანის საჭესთან სახელმწიფო უშიშროების თანამშრომელი იჭდა.

მანქანა ზვიადაურების ჩქვართან შეჩერდა. გოგიაშვილსა და ხარაძეს სიბნელეში არ შეუშინებიათ, როგორ გადვიდა მანქანიდან რაფიკა ზვიადაური და ჩქვართში შეერგა თავი. ორივენი მძღოლის მხარეს მიადგნენ და საჭესთან მჯდომს ძირს ჩამოსვლა მოსთხოვეს. ექვციც არ შეპირებიათ, რომ ახალგაზრდა კაცი რაფიკა ზვიადაური იყო და მისგან უსიტყვო მორჩილებას ითხოვდნენ. ცოტა მოშორებით კი, „აჯანას“ მანქანაში, „საქმის“ მიმცემი ჯუგა ბარნაბიშვილი გატრუნულიყო და თავის ნილ ნალაფარს ელოდებოდა.

თუმცა საქმე არც ისე მარტივად იყო, — საჭესთან მჯდომი მის ცხვირთან იარაღის ტრიალის მიუხედავად, არც მანქანიდან ჩამოსვლას აპირებდა და ისე იქცეოდა, თითქოს ვერც გაეგო, რას ითხოვდნენ მისგან.

— ფული და ნარკოტიკები! — კიდევ ერთხელ გაუმეორეს და მაინც აიძულეს მანქანიდან გადმოსვლა. მერე კი, როცა დარწმუნდნენ, არაფრის მომცემი არააო, „აჯანამ“ ფხვებში ესროლა უშიშროების ახალგაზრდა ოფიცერს და დაჭრა იგი. იმავე წამს ხარაძის ავტომობილა გაიტყავს, მერე კი...

სისხლი სისხლისა წილ?

საუბედუროდ, ახლა ძნელია ამ სურათის აღდგენა. გიგა ხონელიძე ცოცხალი აღარაა. გოგიაშვილი და ხარაძე კი ამ აშავს თავის

სასარგებლოდ აღწერენ: მათი მტკიცებით, მათი დიდი სურვილი იყო კანონის სამსჯავროზე წარედგინათ ნარკოვაჭარი. კი აპირებდნენ ამის შესახებ წინასწარ ეცნობებინათ ხელმძღვანელობისათვის, მაგრამ ვეღარ მოასწრეს, რადგან ნითედი „ნივა“ დათქმულ დროზე ადრე გამოჩნდა და გადანყვიტეს, ხელიდან არ გაემვათ ხელსაყრელი მომენტი. ამიტომაც ვიქვრ მიადგნენ მის მძღოლს. პირადობის მონშობა ანახვეს და ნარკოტიკების წარმოადგენა მოსთხოვეს. მან ჯერ იუარა, მაგრამ მერე კი დაყაბულდა, — აგერ მაქვს, ა, პატრონო, ხელი ჯიბეში ჩაიყო და ნარკოტიკების ნაცვალად, „ბრაუნინგის“ სისტემის პისტოლეტი ამოიღო. იმავე წამს გაისმა სროლის ხმაც და ჯერ მუცელში დაჭრილი ხარაძე დაეცა, შემდეგ კი „აჯანა“ ვიღაცის ლოხვას მიანყდა. დაჭრილი გიგა მანქანას ამოვიწია და მოვლენების განვითარებას დაელოდა. ვიდრე მომხდურები გონს მოვიდოდნენ, შეეძლო თითო-თითოც ესროლა და დაეხოცა ისინი, მაგრამ ალბათ ეგონა, გამშორდებიანო, მაგრამ...

ისევე ყოფილ მსახიობს, გონა ხარაძეს მოეუხსინოთ:

— რაღაც უხილავი ისეთი ძალით მეძგერა მუცელში, რომ ერთბაშად უკან გადავვარდი. ნაშირად გრძობაც დაგვარგე და მხედველობაც. დაბლა ვაგდვიარ და სიმწრისაგან ვიკლაქენი. ვცდილობ, მაგრამ ნაშოდგომა არ შემძლია. არადა, როცა ყველაფერი გააცნობიერე, ვხედავ, ბარიკა (იგი ბარიკა უშიშროების თანამშრომელს, გიგა ხონელიძეს უწოდებს) ჩემკენ მოემართება იარაღით ხელში. არ ვცი, როდის გადაგტენე ავტომობილში. თუმცა სახელმწიფო უშიშროების სამსახურის ალარ მქონდა, არადა სადაცაა მოწინააღმდეგე მესროდა. ძალა მოვიკრიბე და სახელმწიფო გამოვკარი — ბარიკა უკან გადავვარდა...

რა არის მონათხრობში სარწმუნო და რა მოგონილი? ის, რომ ხონელიძის ნასროლი ტყვია მუცელში მოხვდა და დავარდა, სიმართლეა. შეიძლება ისიც ვერწმუნოთ, რომ უშიშროების თანამშრომელი მართლაც ნარკობარიგა ეგონათ (ბოლოს და ბოლოს, ისინი ხომ რაფო ზვიადაურის ელოდებოდნენ). ისიც, რომ პირველი გასროლით დაჭრილმა ხონელიძემ უკან დაიხია და მანქანას ამოეფარა, დადასტურებულია საგამოძიებო მასალებით, რაც მოგვიანებით სასამართლომაც გაიზიარა. ხოლო სიტყვით გოგა ხარაძესა და რეზო გოგიაშვილს, იმავე „აჯანას“, იმისთვის დასჭირდათ, რომ გიგა ხონელიძის მკვლელობა აუცილებელი მოგერიებით გაამართლონ, რაც უზუნებრივია მსჯავროს გამოტანისას მათ სასარგებლოდ მოქმედებდა, მაგრამ არ დაუფრეს. ან როგორ დაუფრებდნენ, როცა წუთის წინ ვითომ ერთიანად განადგურებული ორი კაცი („აჯანაც“ ხომ სიტყვასიტყვით იმეორებს ხარაძის ნათქვამს — მეც იმავე დღეში ვიყავი), რომლებსაც ნაშოდგომის თავი კი არა, იარაღის სახელმწიფო თითის გამოკვრაც აღარ შეუძლიათ, მეორე წუთში იმ ადგილიდან ისე გარბიან, ლამისაა ერთმანეთს გაასწრონ. გაიქცნენ კი იმიტომ, რომ კაცი მოკლეს და შურისძიების შეეშინდათ. დიას! ორივე მუცელში დაჭრილები იყვნენ, მაგრამ გაიქცნენ, თუმცა მანამდე ერთი ავტომობილით, მეორე კი პისტოლეტით რამდენიმე სასიკვდილო ჭრილობას მიყვიტეს გიგა ხონელიძეს და ერთიანად დაცხრილდნენ „ნივას“, რომელსაც ხონელიძე ეფარებდა. მათი ნასროლი ტყვიები ქუჩაზე განლაგებულ სახლებში იჭრებო... გიგა ხონელიძე დაეცა, ქრილობები იმდენად მძიმეა, რომ ვეღარაფერი უშველის. რეზო გოგიაშვილი ნაქცევულს ზემოდან კიდევ ორჯერ ესვრის პისტოლეტით. ასე ვთქვათ, „საკონტროლოდ“, მერე ტაბელურ „ბრაუნინგს“ აართმევს სულთმობრძავს და გარბის...

მკვლელობის ადგილიდან გაქცეულები მანქანისკენ გარბიან, რომელიც ამ დროს პარალელური ქუჩიდან მათ შესახვედრად მოემართება. ჯუგა ბარნაბიშვილს, „საქმის მიმცემს“,

ვერაფერი გაუგია — როდის აქეთ დაიწყო რაფო ზვიადაური პისტოლეტის ხმარება, რაც თავი ახსოვს, მის ხელში ნარკოტიკების მეტი არაფერი დაუნახავს. ჯუგაც მისი კლიენტია, თითქმის ყოველდღე აკითხავს. მშინარა რაფო თითქმის უფასოდ აძლევს ნაშალს.

მანქანის საჭესთან ისევე ხონელიძის დისშვილი ნუგზარ ჯინჯიბაშვილი ზის. დაჭრილები სასწრაფოდ დახმარებას საჭიროებენ, მაგრამ ამისთვის იქვე, მახლობლად მდებარე მერვე საავადმყოფოს კი არ აკითხავენ, ქალაქის განაპირა საავადმყოფოში მიდიან და იქ იკეთებენ ოპერაციებს. ათი დღის შემდეგ კი ისე, ყოველი შემთხვევისათვის, თვალს მიეფარნენ. მანამდე კი განაცხადეს, რომ ვარკეთილში, მეტროსთან, ბანდიტებთან შეტაკებისას დაიჭრნენ და ლამის წამებულებს გვირგვინი დაიდგეს თავზე.

სხვათა შორის, საავადმყოფოში იარაღიანად ხომ ვერ მივიდოდნენ. გზად ერთ თავისთანა „ნესრიგის დამცველს“ გაუარეს, მაგრამ ის რომ არ დახვდათ, მის მეგობარ მერაბ ხუხუნაშვილს შეაჩვენეს ხელში — თუ გადავრჩით, დაგვიბრუნეთ.

დიდი ხნის შემდეგ, როცა სამალავიდან გამოსული პოლიცია მკვლელების კვალს ადგენდა, ხუხუნაშვილსაც აკითხავენ და მისი შინ არყოფნის დროს სახლს ჩხრეკენ, მაგრამ ვერაფერს ნახულობენ. ხუხუნაშვილი ამას არ ელოდებოდა. წესით, პოლიციას არ უნდა შეეტყო ამ იარაღის ადგილსამყოფელი.

„შავი“ სამყარო თავისი კანონებით ცხოვრობს, რომელსაც ჩვენგან განსხვავებით განუხრელად იცავენ. მერაბ ხუხუნაშვილი სულ გადაიარა — რას ჰქვია ამ იარაღით კაცი მოკლეს და მერე დანაშაულის სამხილი მე მომიგდესო. ადგა და გოგიაშვილის „ტტ“ და ხარაძის „კალაშნიკოვი“ თავისი ხელით ჩააბარა პოლიციას. მის განმარტებაში მეტი არაფერია ნათქვამი. მერე კი ორივენი მონაბა და საქმე გაურჩია — როგორ გაბედეთ და პოლიციას მიმეცით ხახაშიო.

როგორც წესი, ქურდული გარჩევები ჯარიმით მთავრდება და საფიქრებელია, ამჯერადაც არ ჩაივლიდა უამისოდ.

სათავეები

საბრალდებო დასკვნა ამხელს მკვლელებს და ეს სავესები ლოკუკრია. თუმცა სასურველი იყო, გამოძიებას ასეთივე გულმოდგინებით ეწეშვა დანაშაულის სათავეების მსილებაზე. თვითონ განსაჯეთ, ახალგაზრდა კაცი ნარკობარიგის მიზეზით მოკვდა და საბოლოოდ ისიც კი არაა დადგენილი, მართლა ვაჭრობდა თუ არა ნარკოტიკებით რაფიკა ზვიადაური. ასეთი ბრალდების მტკიცებულებად მხოლოდ გოგიაშვილი-ხარაძის მიერ დასახელებული ვიღაც მესამე, ჯუგა ბარნაბიშვილის მონათხრობი ვერ გამოდგება. როგორც ზემოთ ითქვა, რაფო ზვიადაური ერთი-ორჯერ მონშის სახით დაპკითხეს და მანაც რუსეთს შეაფარა თავი. მერე გაიკვდა, რომ ადრე სწორედ რუსეთში გაუსამართლებიათ რაფიკა, თუმცა უცნობია, რისთვის. მამამისი რუბენა აცხადებს, ზუსტად არ ვიცი, სად იქნება, შესაძლოა ჩემს მეორე ვაჟთან ერთად „ნახოდავი“ იყოსო. მიდი და ეძებე... რუსეთში მიიძალა „საქმის მიმცემი“. ზვიადაურების მეზობელი ჯუგა ბარნაბიშვილიც იმალება. თუმცა ის ალბათ მეზობლებს უფრო უფრთხის, ვიდრე კანონს... სამართალდამცველები მისი ძებნით თავს არ იტიკებენ. მით უმეტეს, რომ ეს ხარჯებთანაა დაკავშირებული!.

ცოტა რამ სამხედრო კომენდატურის შესახებაც:

ეს დანაშაულებრივი სამსახური ავადასახელებელი 90-იანი წლების დასაწყისში შეიქმნა და თითქმის მთლიანად ბოროტმოქმედებით იყო დაკომპლექტებული. როგორც ჩანს, მისი ამგვარად ფორმირება იმთავითვე იყო ჩაფიქრებული, თორემ სად გაგონილა უხელფასო სახელმწიფო უწყება?! წარმოსადგენადაც შემზარავია, უხელფასო კაცს იარაღს აძლევდნენ და ამასთან, წესრიგის დაცვას სთხოვდნენ. ვინ დაგიჯერებს ამას?! თუმცა მის ნეერებს რომ მოუხსინოთ, იტყვიო — ეს რა თავდადებული ხალხი გვეყოლიაო. „1994 წლის 7 თებერვალს თონეთის ქუჩაზე შეხვედი ერთ ჩემს ნაცნობს და მისგან მონაშდებულ ინფორმაციის საფუძველზე, აღმებრა სურვილი კიდევ ერთხელ გამომეხატა ჩემი ერისა და სამშობლოს ერთგულება და ფაქტზე მემხილებინა ნარკოტიკებით მოვაჭრა, „ბარიკა“ რაფიკა ზვიადაური“, წერს უზუნაშვილის სასამართლოს თავმჯდომარეს დახვრეტამისჯილი პატიმარი რეზო გოგიაშვილი, იგივე „აჯანა“. ზუსტად ამ წერილის ასლია გონა ხარაძის განცხადებაც. არადა, ოფიციალურად არც ერთი იყო სამხედრო კომენდატურის თანამშრომელი და არც — მეორე. როგორც ამ სამსახურის მაშინდელი ხელმძღვანელობა აცხადებს, მათ არც შესაძლებელი მონაშობები ჰქონდათ და არც იარაღის ტარების უფლება. თუმცა იმას ვერ უარყოფენ, რომ ერთიცა და მეორეც აქტიურად მონაწილეობდნენ მათ მიერ დაგეგმილ „რეიდებსა“ და „ღონისძიებებში“.

რას ვიზამთ, საუბედუროდ, ეს რეალობაა, საქართველოს უახლესი ისტორიის შავი ფურცლები.

P.S. ხუთი თვე ისდნენ გოგიაშვილი და ხარაძე სიკვდილისჯილთა საკანში, მერე შეინყალეს და თხუთმეტ-თხუთმეტი წლით თავისუფლების აღკვეთა მიუსაჯეს.

„საქართველოსთვის, ბიჭებო, სწორდით!“

იმ დროს, როცა მისი ტოლები აფხაზეთში სისხლს ღვრიდნენ სამშობლოს ერთიანობისთვის, ხარფუხელი რეზო გოგიაშვილი, მეტსახელად „აჯანა“ (გვარ-სახელები აქ და შემდგომშიც შეცვლილია) თბილისში მანქანების ქურდობით „იქცეოდა“ თავს. რომ დაიჭირეს, გაასამართლეს და სასჯელის მოსახდელად მიმავრებაში გაუშვეს, მხოლოდ მანინდა გაახსენდა აფხაზეთი. იფიქრა, აქ იძულებით მუშაობას, ისევე იქ წასვლა სჯობია, პასუხსაც აღარავინ მომთხოვსო და ზუსტად იმ დროს წავიდა, ომი რომ მთავრდებოდა. 17 სექტემბერს ჩავიდა და 29-ში უკან გამობრუნდა. იომბო, ვერ ვიტყვი. ამის შესახებ არაფერია ცნობილი. თუმცა თვითონ თავს გვაცოდებს — ოცდააზრა კაცი ჩავედით და მხოლოდ ათნი გადავრჩითო. ესეც არავინ იცის. თუმცა ფაქტია, რომ თვითონ საღ-საღამაითი დაბრუნდა, ახალთახალი პისტოლეტი „ტტ“-ც ჩამოიტანა და ვიდრე მეორედ არ დაიჭირეს, ქაშირიდან აღარ ჩამოუხსნია. თუ გახსოვთ, იმ დროს საქართველოში ყაჩაღობა პრესტიჟულ საქმედ ითვლებოდა და რაკი იარაღი ჰქონდა, სამხედრო კომენდატურას მიაკითხა — ნაომარი კაცი ვარ, ბრძოლაში გამოწრობილი, თქვენს რიგებში მიმიღეთო. უთხრეს, — ვინ გიძლის, იყავი, მნიშვნელობა არა აქვს გაგაფორმებთ თუ არა. სულერთია, აქ ხელფასს არავინ იღებს. ისე კი ჯერ გამოსაცდელი ვადა უნდა გაიარო, რომ ოფიციალურად გაგაფორმოთ, მით უმეტეს, ნასამართლეთ ხარ... თუმცა არც ეგაა დიდი ცოდავ. ჩვენი უფროსიც ნასამართლეთა, მაგრამ ეგ არაფერი უშლისო და ფაქტობრივად პატიმარი კაცი (იგი ხომ ჯერ კიდევ მიმავრებაში იყო) სპეცკომენდატურის ნაცვლად, სადაც სასჯელი უნდა მოესხა, „რეიდში გაუშვეს“. იქვე გაიცირო მასზე რამდენიმე დღით ადრე მისული გოჩა ხარაძე, ყოფილი მსახიობი. როგორც თვითონ ამბობდა, თავისი პაუშვილის ოცნება, თეატრის იმიტომ მიეტოვებინა, რომ ხელფასი ასოცი მანეთი ჰქონდა, მას კი ცოლ-შვილი უნდა ერჩინა. თუმცა იმას კი ვეღარ ხსნის, როგორ არჩენდა ოჯახს იმ სამსახურით, სადაც სრულიად არ ჰქონია ხელფასი. მოსამართლის დაუნიებულ კითხვაზე ვიუტავდ იმეორებდა — ლილოს ბაზრობას ვიცავდით და დღეში თითოს სამ-ხუთ მანეთს გვაძლევდნენო. არადა, არც ის დაუმალავს „კალაშნიკოვის“ სისტემის ავტომატურ იარაღში ორასი ათასი მანეთი რომ მიადგინა ოჯახზე მზრუნველმა კაცმა. მისთვის რომ გეკითხათ, სამხედრო კომენდატურაში პატრიოტობამ მიიყვანა — შეიარაღებულ ბანდებს ვებრძოდი ჩემს ქალაქში წესრიგის დასამყარებლადო. მოდი და ნუ დაუფრებ... მეც ასე მოვიქცეოდი, მაგრამ ჯერ იმდენი დრო არ გასულა, აღამიანთა გონებრიდან ათი წლის წინანდელი ამბები უკვალოდ რომ წაშლილიყო. ეს ხომ ის დროა, როცა „მხედრიონი“, გვარდია და სამხედრო კომენდატურა აშკარად ძარცვავს ქალაქს; როცა ჩვენი „სახელოვანი პოლიცია“ სარდაფებშია შემჭვრალი და გამკითხავი არავინაა. ძალზე ბევრს შეჩრა ავაკვამდა. ესენი კი — გოგიაშვილი და ხარაძე დააპატიმრეს — ძალზე მძიმე ცოდავა აწვეთ და იმიტომ...

კანონის სახელით

ჯუგა ბარნაბიშვილი ქურდი და ნარკომანი იყო. უბნის გარეთ რომ ვეღარ იშოვა „საქმე“, მეზობლებს დაადგა თვალი და ერთ დღეს რეზო გოგიაშვილი და გოჩა ხარაძე იხმო — მეზობელი ნარკოტიკებით ვაჭრობს და თუ შწო გაქვთ, ბლომად ფულს „დაანერთო“.

— ჩვენ იმ დროს პოლიციის ფუნქციებიც

დედაქალაქის სტილი

მას შემდეგ, რაც ქართველმა ერმა ქრისტიან რელიგიას აღიარა და ტაძრებში მართლმადიდებელთა წირვა-ლოცვა აღევლინა, ეკლესიას ხალხი არასოდეს მიუტოვებია. რამდენიმე ურჯულეობამ არ სცადა ჩვენი გადაჯიშება, მაგრამ ავად იყო თუ კარგად, გადავრჩით, რადგან, ერთი და ბერი ერთად ვიდევით. ისტორიას ჩვენთან დამოკიდებულებაში დიდად არაფერი შეუცვლია. იმპერიები ისევ მონდომებით ეცილებიან ჩვენს თავს ერთმანეთს. ცვლილება მხოლოდ იმაშია, რომ „ხმა ღვთისა და ხმა ერისას“ ერთიანობა თითქმის გაიშრა. ერმა სიმშვიდე დაკარგა მტყუან-მართლის გარჩევად. გარედან კი ჩვენი დაღლილობით გაძლიერებული მტერი ხარობს.

საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქის თანაშემწე, თბილისის წმინდა თამარის ეკლესიის წინამძღვარი **მამა ზაქარია (მარტაბაძე)**.

საქართველოს ეკლესიის პატრიარქის შეფასებით, ქვეყანა განსაცდელისაკენ მიდის. მტყუან-მართლის გარჩევა პოლიტიკური მოღვაწეობის სფეროს გასცდა. დედაეკლესია გაძლიერებულად ლოცულობს განსაცდელის თავიდან ასაშორებლად. პატრიარქის ლოცვა-კურთხევით ყველა ტაძრის წინამძღვარს ტაძრებში სამშვიდობო პარაკლისის აღვლენა ევალება, ხოლო მრევლს — ფსალმუნების კითხვა. იმედი გვაქვს, ღვთის ნებით და წყალობით, გაძლიერებული ლოცვა აგვაშორებს სამოქალაქო ომის საშიშროებას. ღვთის და მისი ეკლესიის ძალა სიტყვებშია, ჩვენ ვამბობთ ამ სიტყვას: დაპირისპირებულ მხარეებს ურთიერთგაგებობა და კომპრომისისკენ მოვუწოდებთ.

დედაეკლესიის ლოცვის გარდა სხვა იარაღი აღარ დარჩა. ვლოცულობთ, რათა უფალმა ჩვენს წინამძღვარებულ მამებს და ჩვენი სამშობლო. რახან ქართველები ეკლესიას დედას ვუნოდებთ, ვფიქრობთ, ყველასთვის გასაგები უნდა იყოს ჩვენი ის პოზიცია, რომ მტყუან-მართლის გარჩევას კი არ ვცდილობთ, არამედ შერიგების, მონანიებისა და განსჯისკენ მოვუწოდებთ. როცა შვილები ერთმანეთს ებრძვიან, დედა ზარალდება. მას გული სტიკვა იგივერც ერთისკენ ვერ გადახრება, რადგან ყველა შვილი ერთნაირად უყვარს. ის მოთმინებით ელოდება, როდის მოვლენ გონს შვილები და მიხედვით, რომ მათი დაპირისპირება არა მარტო თვითონვე ასუსტებთ, არამედ იმ სახლს ანგრევს, რომელშიც ცხოვრობენ. აი, ეს არის გონიერი განსჯა.

— სიმართლისთვის ბრძოლა ხომ ყოველთვის ხეობრივად ითვლებოდა...

— ნამდვილი და ზნეობრივია ის სიმართლე, რაც სასიცოცხლოა ერისთვის. ერი ვალდებულია თავისი ისტორია გააგრძელოს. არის ოპოზიციური სიმართლე, არის სახელისუფლებო სიმართლე, მაგრამ არის აბსოლუტური სიმართლე, რომელიც ერის გადარჩენას სჭირდება. ეს არის ხმა ღვთისა, რომელიც სამშობლოს გადარჩენას გვაგვალბებს. ჩვენ მართლმადიდებლები ვართ და რწმენა გადაგვარჩენს. გავისწავლოთ ის წმინდანები, რომლებსაც ვაღიარებთ და ვევედრებით, რომ დაგვიფარონ. არ უნდა დაგვაიწყდეს, რომ მათ გაცილებით მეტი გაჭირვების და ტყვილის ატანა მოუხდათ, შემწეობის ძალა რომ მისცემოდათ... ვეცადოთ, რომ მართლმადიდებლობით უფლისა და მათ წინაშე და არა საკუთარ თავს... რასაც შენთვის არ ისურვებს, სხვას ნუ გაუკეთებ... რაც მოყვასს, მით უმეტეს, ერს ტყვილს მოუტანს, ეს არ უნდა გავაკეთოთ... დარწმუნებული ვარ, უფალი გვეცდის და უკეთესს მოგვცემს, თუ ჩვენი საზოგადოება იმ სიმართლეს აირჩევს, რომელიც ერისთვის არის საჭირო და არა დაპირისპირებული ადამიანებისთვის.

ეთერ ერაძე

წილა გიორგის სსსაულები

აბუსერიბე გბელის საკითხავის მიხედვით

ერისთავმა ტბელი აბუსერიბემ 1233 წელს დაწერა ეს საკითხავი ანდერძთან ერთად ხიხათის წმიდა გიორგის სახელობის ეკლესიისათვის თავისი და თავისი წინაპრების სულთა საოხად. სასწაულები ერისთავმა იმ პირობისაგან მოისმინა, რომელთაც ეცნადებოდათ ახლანდელ მთავარმონაშემ.

ვის გაუგია, გაძარი ერთ კაცს აეშენებინოს?

მეცამეტე საუკუნის დასაწყისში აჭარაში ერთ ერისკაცს, სახელად ბასილს, გამოეცხადა წმიდა გიორგი და მარტომარტოს აგებინა საკვირველი ტაძარი ქვისა და კირისაგან. თუ ვინმე გაკადნიერდებოდა და მშენებლის საშველად რომელიმე ნივთს შეეხებოდა, ისე დაუშმობდებოდა იგი, რომ ძვრას ვერ უზამდა.

ბასილი, რომელსაც ერში ბოლოკ-ბასილობით უწოდებდნენ, ღარიბი ქვითხურო იყო. ერთხელ იგი სომეხთა ქვეყანაში წავიდა სარჩოს მოსაპოვებლად. იქ გამოეცხადა მას დიდი იგი ახლანდელი მთავარმონაშემ და უბრძანა: „ნუ ზრუნავ შენი სიღატაკისთვის, არამედ აღმიშენე ტაძარი ხელთა მიერ ოდენ შენთა, არავინ გაბედოს შენი მოხმარება... ნეტარი ბასილი ატირდა: „ჰოი, წმიდაო გიორგი, რაიმე ვყო საწყალობელმან და უზადურუმან? ან ვის გაუგია, ტაძარი ერთ კაცს აეშენებინოს სადმე? მე ისეთი გლახაკი ვარ, რომ უტხოვთში ვმრობობ სარჩოს მოსარენად. ნება დამრთე, წმიდაო, ეს უტხოვთა ეკლესია დავამთავრო და დამიფარე საფარველითა შენითა!“

წმიდანი კვლავაც ეწვეა კალატოზს, კვლავ გაუმეორა ბრძანება და დააროგა: „ისმინე ჩემი, ბოლოკ-ბასილი, წმიდა კლარჯეთის უდაბნოში, ოპიზაში. იქ მონაზონია, სტეფანე, კაცი უბინო და წმიდა, დიდად ავადმყოფი. აღუთქვი მას ჩემი სახელით განკურნება. სტეფანეს ჰყავს ჯორი, აქვს რკინაც. მოსთხოვე ორივე. იმ რკინისაგან შენი ხელით დააშენებ ტაძარს სათელეთი. ქვა ზიდე შენი ორი ხარით, კარაულით კი ქვიშა მოიტანე. მეტი არც კაცი, არც პირუტყვი არ დაიხმაროს!“

შეშინებული დაბრუნდა ბასილი შინ, ძმებთან. არავინ დაუჯერა, იფიქრეს, გაგვიდაო. ნეტარი ბასილი ოპიზაში ჩავიდა. ნახა სტეფანე, უამბო ყველაფერი. ბურმა როგორც კი მისცა სტეფანის კარაული და რკინა, წმიდა გიორგის სიტყვისაგან მისი განიკურნა. შინ დაბრუნებული ბასილი წმინდანის მიერ მითითებულ ადგილზე მშენებლობას შეუდგა ჯორისა და თავისი ხარების — ქურდას და პირუტყვის დახმარებით. წმინდანმა ასე უხუცა კალატოზს: „რომელიც ქვის მიწიდან ამოღებს ან კლდიდან მოჭრავს გადამწყვეტ, ფრინველი დააჯდება და ამით მიხედვით, რომ საქმეს კეთილად განასრულებ. თუ ფრინველს ვერ დაინახავ, რამდენიც გინდა იჭიროე, არაფერი გამოგივა!“ მართლაც ასე მოხდა: ის ფრინველი სასოებით ავსებდა ქვითხურის და ტაძრის აშენების შემდეგაც მრავალ წელს ხედავდა მას ეკლესიის ახლომასლო ბასილის სახელეული.

უფლის გმისაკენ

...უფლის ქონების უკანონოდ მიმთვისებელი, უფალთან გასამართლებელი, ის, რაც მოგვცა უფალმა დედამიწაზე, რის პატრონობაც დაგვაყენა, მოგვეცა იმტომ, რომ ოფლით და შრომით მოვიპოვოთ აქ არსებობის უფლება და ვუპატრონოთ და არა დავეპატრონოთ ქვეყანას. ადამიანი იმდენად წყვედა, რაც მის გარშემოა, რაც მან თავისი შრომით, თუ სხვისი გამოყენებით შეიძინა, რომ ძალიან უჭირს მასთან განშორება. ცდილობს არ უწილადოს არავის, თვით საკუთარ შვილსაც კი, ვიდრე ცოცხალია.

ერთმა ადამამ და ევამ წარმოშვა მილიონობით ადამი და ევა და უკვე მილიონობით ადამი და ევა მემკვიდრეობით გადაეცემთ მოუწინაველ ცოდვებს ჩვენს შემდგომ თაობებს. ჩვენ ხომ ბანკში, ან საიმედო ადგილას ვინახავთ ქონებას ჩვენი შვილებისათვის. იქნება ეს ორი ლარი თუ ორი მილიონი, ამას არა აქვს მნიშვნელობა. ეს არის დაფარული მემკვიდრეობა შვილებზე გადაცემული, დიდი ან მცირე. ჩემი და დაფარული ცოდვა ყოველთვის მემკვიდრეობით იქნება გადაცემული მომავალ თაობაზე, ისევე როგორც ბანკში შენახული განძი. თვითონ ხომ ვხედვით ჩვენი უკეთური საქმეების გამო უფალთან სამსჯავროზე, მომავალ თაობასაც იქით ვუკვალავთ გზას. რაც უფრო მიხევა ცოცხალი, მით უფრო ისჯება ფიზიკური

წმინდისა და უნეტარესის ილია II-ის მიერ შესრულებული ხატი

სხვებსაც ასწავლე, რაც ვითხარ!

ერთხელ ჯალეში ქვის თლისას ბასილიმ ნახა საზარელი გველი, რომელსაც ფარისოდენ თვალები ჰქონდა. შექრნუნებულ ქვითხურისთან მთავარმონაშემ გაჩნდა და ანუტყვა: „ნუ გემიწია, ბასილი! ეს საოცრება ხიხათიდან მოდის, მე გამოვაგდე პრასიანულის მთიდან, იგი მგზავრია ექსორიობით!“ ბასილი შემდეგ ჰყვებოდა: ვუყურებდი, როგორ მიიზღაზნებოდა აღმოსავლეთისაკენ, ჭარალის მთა გადაიარა და თვალს მოეფარაო.

ერთხელაც წყაროს დაენაფა ბასილი. მესყუელდა წმიდა გიორგიმ აზიდა იგი და ასწავლა: „არ შეიძლება წყაროს წყალი ჯვრის გამოუსახველად დალიო, რადგან ზოგორღინი სხედან ჩემ მიერ შთათხულები. სხვებსაც ასწავლე, რაც ვითხარ!“

რა ძალამ აავო?

ნეტარი ბასილი ზაქათარწმინდის მთავრ კავება და თლიდა ლოდებს. ამ მთაზეა აღმართული ჯვარი წმიდა ზაქათარის სახელზე. ერთ-ერთი ქვა დაამუშავა ბასილიმ და წმიდა გიორგის შეწვევით მარხილზე დადო, უწინამძღვრა ხარებს, შეეცადა მთის ფერობიდან დაშვებას, მაგრამ ვერ შეძლო. შეწუხდა ფრიად. უცებ დაინახა, მარხილი მოესხნა ხარების უღელს და ადგილიდან დაიძრა; გვერდი აუარა ქვისმთელს და პირუტყვებს და მყავარი დაღმართი მსწრაფლ ჩაიარა: არც კლდეებს დასჯავდათ, არც — ხეებს, ისე გაიგავა: გაიარა წმიდა იოვანეს ნათლისმცემლის ეკლესიის კარი, მდინარეზე გადაიარა და აღმართს აუყვავა. უღელდადამული ხარებით მოვიდა ნეტარი ბასილი, შეება მარხილი. ოთხი უტყვევანი გაიარა, ქვა ტაძრის საძირკვლამდე მიიტანა და

დასავლეთის კარს ბალავრად დაუდო უზარმაზარი ლოდი. ამგვარადაა ნაშენი ეს მშენებელი ტაძარი, წმიდად გებული ისეთი ქვებისაგან, მრავალს ერთად რომ გაუწვლდება ტვირთვად. მეორე დღესვე იმ კაცმა წმიდა გიორგის შეწვევით უფედან თავისი ზურგიით მიათრია უშველებელი ძელი ეკლესიის ეზოში.

ქვაჯვარი

კიდევ უფრო საკვირველი ის იყო, რომ წმიდა გიორგიმ თვითონ მოუწინა ნეტარ ბასილის ტაძრის ასაშენებლად მინის მონაკვეთი. წმიდა იყო ნილიანი, რბილი. მწუხარებით შეპყრობილმა და ზარგანხდილმა ბასილიმ საძირკვლი-სათვის მინა იმ სიღრმემდე თხარა, რა სიმაღლისაც არის ტაძარი მინის ზემოთ.

ბასილის წმიდა მონაშემ ქვის ჯვარიც გამოაკვეთინა ალავერდის ტაძრის სახელზე. ჯვარზე მუშაობისას უზარმაზარი ქვა გაიპო. წმიდა გიორგიმ უთხრა ქვითხურის: „ჩადექ შიგ, ბასილი, და გაზომე მისი სიგრძე!“ ჩადგა ბასილი ქვეშ შორის. შემოაჭირა გარედან ორივე ქვა წმიდა გიორგიმ. აყვირდა ბასილი:

— ვაიმე, რად მომკადა საწყალობელი, წმიდაო მონაშემ!

სიცილით გასწია ქვები წმიდა გიორგიმ:

— ამოდი და ნუ გწყინდება ჩემი სამსახური, მხიარულმა სრულქმენ ტაძარი ჩემი!

ნეტარი ბასილი რომ ქვაჯვარზე მუშაობდა, სამცხეს სპარსეთი შემოესია. ხვარაზმელთა შიშით აიყარნენ სამცხელები და მეტწილად თავი დასავლეთ საქართველოს შეაფარეს. აჭარიდანაც ბევრი გაიქცა მაშინ. ბასილი და მისი ძმები არსად წასულნენ.

როდესაც ჯვარი გამზადდა, ბასილიმ და იოვანემ სცადეს მისი ტაძარი დასვენება, მაგრამ ჯვარი არ დაამორჩილდა: მე უხუცა იამი ჩემი ეკლესია დასვენებისა! სანამ ჯვარი ტაძრის ეზოში ესვენა, არც ერთ ფრინველს არ უკადრებია მასზე გადაფრენა.

იმ ხანებში ერთი ქართველი მსედარი სპარსეთში წავიდა თავისი დატყვევებული ვაჟის გამოსახსნელად. იქ გამოეცხადა მას დიდებული მონაშემ და უთხრა: „თუ შენი ხელით ამიშენებ ორღართის მთის ეკლესიის წინ ქარისაგან მოსაფარებელ ქვის სასანთლეს, უტყველად გამოგიხსნი შენს“. მსედარი ასე მოიქცა და ის სასანთლედ დღესაც დგას იმ საკვირველი ტაძრის წინ.

მთხრობელი შორენა ბარკალაია

შეგვანი, ღვთისმოყვარე...

სასწაულმოქმედი ხატი საქართველოშია

ჩვენს მრავალჭირნაშულ სამშობლოს განსაცდელში მუდამ ღვთისმშობელი მფარველობდა... უფალმა ქართული მინა თავის საყვარელ დედას გადასცა, რათა მისი შემწეობით იფარა გაბრწყინებული... ღვთისწინ მიმავალ გზაზე ტყვილები არ გვმორდება, მაგრამ ყოველდღე მინა ღვთისმშობელი გიორგიველი მომავლისკენ თვალმიპყრობით ახლაც შემწეობს გვევლინება.

სრულიად საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქმა ჯერ კიდევ ამ წლის დასაწყისში სთხოვა უკრაინის მიტროპოლიტს, ვლადიმირს, მიეცა კურთხევა, საქართველოში მოსალაგებოდა ჩამოებრძანებინათ ღვთისმშობლის სასწაულმოქმედი ხატი (კვივის ღვთისმშობლის ტაძრად მიყვანების ეკლესიიდან). ის 21 ნოემბერს ჩამოსავენეს თბილისში და სიონის საკათედრო ტაძარში დააბრძანეს. ილია - მ სახე-ილო პარაკლისი გადაიხდა და დედამ ღვთისმშობელს შეევედრა, საქართველო დაიფაროს დღევანდელ რთულ ყოფაში...

სასწაულმოქმედი ხატი კვივიდან თვითმფრინავით ჩამოაბრძანეს სასულიერო პირებმა. მას ჩამოჰყვა კიევ-ჰერონის ლავრის მორჩილი, ჩვენი თანამემამულე **მამაზა ნარუშვილი**.

— ეს სასწაულმოქმედი ხატი 150 წლის წინ დაიწერა. იგი შეისმენს გულწრფელად მონანიეთა თხოვნას და კურნავს სნეულთ. 10 წლის წინ მისი ასლი საფარველ მინაზე გადავიდა. უკრაინაში ამ სასწაულმა დიდი ხმაური გამოიწვია... სანამ ექსპერტები გამოსახულების ანალიზს აკეთებდნენ, ხატის მეორე საფარველ მინაზეც გაჩნდა ასლი ასლი...

სასწაულმოქმედი ხატი ლოცვა-ვედრების მოსურნე ქვეყნებში მიბრძანდებოდა მხოლოდ ასლი... როცა მის წამოსაბრძანებლად მივიდა, მოთხრეს, — პირველდანიერილი ხატი ჯერ უკრაინის საზღვრებს გარეთ არ გასულა და ვერც საქართველოში გაგატანო. შემომთავაზეს მისი ასლის წამობრძანება... ქართველები კარგი ფერმწერები ვართ და ღვთის ნებით, ქვეყნის ასლი ჩვენც დავწეროთ. შეგვიანა დედახატს ელოდება-მეთქი... და თანხმება ძალიან გაუჭირდა, მაგრამ დარწმუნებული ვიყავი, თუ დედა ღვთისმშობელი თავად ინებებდა საქართველოში წამობრძანებას, წინ ვერაფერი დაუდგებოდა... ასეც მოხდა. იგი ჩვენივე არის მაშინ, როცა დიდი განსაცდელი გვაქვს, სუსტნი ვართ რწმენაში და მისი შემწეობა უმეტეს გვეჭირდება. ღვთის ნებით, იგი შეისმენს ჩვენს სინანულს და გვახარებს სულიერად განწმენდილი ახალი საქართველოს დაბადებას. მოვიდიდით იმ სიხარულით და იმედით, რომ ყოველდღე წმიდა ღვთისმშობელი დაგვამშვიდებს ამ რთულ ვითარებაში და არ მოგვაკლებს წყალობას...

ეთერ ერაძე მარხვისათვის

განსაცდელის კვირა დაუდგა საქართველოს. ლოცულობს ბერი, შფოთავს ერი, უჭირს სულს უფლისკენ გზის გავლავა და აი, საშველად გამოწვდილი ხელიც — ოდითგან ქართველთა მფარველის, დიდი მონაშის გიორგის ხსენების დღე, რომელსაც ამ კვირაში სულის საოხად ფხვდავებს (28 ნოემბრიდან) მოჰყვება — მაცხოვრის შობის მარხვა.

მარხვის ქვეშარტ სამკვლავდ გამოდგება **იოანე ოქრობირის** სიტყვები: „არა ხოლო თუ მარხვასა საქმელთა და სასმელთასა ვიტყვი, არამედ დავიმარხნეთ თავნი ჩუენნი სიხარბისა და მტერობისა, ძვირის-სხენებისა და სისუფლისაგან, შფოთისა და ტყუილისა...“

ლოცვა და მარხვა... მონაყალბა გლახაკთა, სინიმიდე და ძვირ-უსწენებლობა, სიყუარული და სიმდაბლე, მოთმინება და სულგრძელობა, ამთ ყოველთა მოგება გვიბრძანა ჩვენ უფალმან, და ოდეს ესე მოვიგებთ, მაშინდა შეინროს ლოცვა და მარხვა ჩუენი.“

მოდი, სინანულით, ერთად შევუდგეთ მარხვას, ჩვენი ძვირფასო მკითხველო.

რაბო ანათებს ქრთამი ჯოჯოხეთს...

სხეული. ფიზიკური სხეულის დასჯაც, წყალობა უფლისგან მოვლენილი, რათა ტანჯვის დროს მაინც ჩავაფიქროს და მიგავხედროს, სად ვუშვებთ შეცდომას, რომ მოვიწინაოთ და აქვე დედამიწაზე გამოვიყიდოთ, რათა მოგვეცეს ღვთის სასუფეველთან მიახლოების საშუალება.

ადამიანები ვერ ვეღვეით საკუთარ ცოდვებს. არ გვიწინა უფალს ვანდოთ. გვეგონია, რომ ჩვენი გულის კუნჭულში უფრო კარგად ინახება, როგორც ოქრო და ბრილიანტი, უცხო თვალისათვის დაფარული. ზუსტად ასეა ჩვენი ცოდვები ჩვენი გულის სიღრმეში. ამ შემთხვევაში უბედურების მომტანიანა განძი, რომელიც თაობიდან თაობას გადაეცემა მემკვიდრეობით. ცოცხალი ჩვენი ყოველდღე-

ური ცხოვრების ნორმა, ჩვევაში გადასული, როგორც მკვლელი, ნარკომაია, ლოთობა, ტყუილი, მიღიქვნილობა, სიზარმაცე. არა აქვს მნიშვნელობა, ცოდვას ფიქრში ჩაიდენ თუ ქმედებაში. მოვიყვანოთ ერთი შეხედვით თითქოსდა უწყინარი ცოდვის მაგალითი. არსებობს ასეთი გამოთქმა: ქრთამი ჯოჯოხეთის ანათებს, ე. ი. ჯოჯოხეთს და არა სამოთხეს. ამ შემთხვევაში ქრთამის ამღებიც და მიმცემიც ჯოჯოხეთის მსახურია და გზასაც იქით უწიანებს. ქრთამი ხომ უკანონო ქმედების ჩადენისათვის გაიცემა და ამ შემთხვევაში ის, ვინც აცდუნა და ვინც ეცდუნა, ერთ გზაზე არიან დამდგარი.

ქართული სატაძრო მედიცინის მკვლევარი თამარ ქავთარაძე

გვერდი მოამზადა მანანა ჯანელიძემ

ჩვენი გაზეთის მეითხველს შეუძლია „საოჯახო-მართლმადიდებლური საკითხავი გვერდის“ ნებისმიერი რუბრიკისთვის შემოგვთავაზოს მასალები. ჩვენი საფოსტო ყუთების ადგილმდებარეობა იხ. გვ. 36.

„სომ უიიკლაბა, რომ ზოგირთები დღეს თუ სვალ ჩაბთან მოიყვანონ“

მე-5 იზოლატორი

ვურჩევ, ტომარას თავი მოხსნან და ერთი დასცა ფული მაინც გადმოავლონ პატიმრებისათვის

სარგებლობს. მისი განცხადებით: — ყველაზე ცუდი დრო ციხე-კოლონიებში ზამთარია. უკვე სიცივეები დაიწყო და ყველა დაგეგმილია თბილ ტანსაცმელზე. ბანქოს თამაში მხოლოდ მაშინაა საინტერესო, თუ კონსი მსხვილი ფულის შემდეგ, დაბამბული ქურთუკი, თბილი შარვალი ან ნინდები არის ჩადებული.

— ამბობენ, რომ სააკაშვილს უჭერთ მხარს.

— რა თქმა უნდა, დავუჭერთ... ნაციონალ-დემოკრატების ხელისუფლებაში მოსვლა და სააკაშვილის ან ბურჯანაძის პრეზიდენტობა იმის მაუწყებელი იქნება ციხისათვის, რომ ახალი ხელისუფლება ამნისტიას გამოუშვებს, რომელიც მეტ-ნაკლებად თითქმის ყველა პატიმარს შეეხება. ქურდებს, მკვლელებსა და ყაჩაღებს ამნისტიას რომც არ შეეხოს, არ გვეწყინება ახალი პრეზიდენტისაგან. ის კარგა ხანია, ემუქრება კორუმპირებულ ჩინოვიკებს, ათასგვარი მაქინაციით გაძიდებულ ბიზნესმენებსა და ფალსიფიკატორებს ციხეში ამოღობით.

ლევიან მამალაქე რომ შემოგადონ აქ, იმის ფული გვეყოფა, რაც მეხუთეში კანონიერი ქურდები ვართო. თუ მამალაქეს კიდევ ორ-სამ კორუმპირებულ ჩინოვიკს დაამატებენ, შეიძლება იმდენი ფული ვიშოვოთ ქურდებმა, სულ შევევებით ამ პროფესიას და ახალი საქართველოს ღირსეულ მოქალაქეებად ვიქცეთ. დღეს ამ ოცნებით ვსულდგმულვით და სიმართლე გითხრათ, სიცივესაც ვეღარ ვგრძნობთ. „ფაიზალს“ გეუბნები.

გვეყვარა, სააკაშვილი სიცივეს ქარს არ გაატანს და თუ პრეზიდენტი გახდება, ამ გამულუქებულ „ფულის ტომრებს“ გვერდით მოგვისვამს. მათ ალბათ თან მოაყოლებს ჩვენი ფულით გამილიონერებულ მაღალჩინოსან პოლიციელებს, პროკურორებს... და მერე ჩვენ ვიცით ხელისუფლების პატივისცემა. აი, ამის შემდეგ დაიწყება ციხეში საამური ცხოვრება და აღარც არიფებს შევაწუხებთ, არც საჭმელ-სასმელის ნაკლებობა გვექნება და არც თბილ ტანსაცმელს მოვისაკლისებთ.

— თუნდაც ხელისუფლება შეიცვალოს და ზოგიერთი ჩინოვიკი თქვენთან გაამნოს, პროკურატურა და სასამართლო ისე „გაასუფთავებს“ მათ, არა მგონია, თქვენ რამე დაგრჩეთ.

— ახალი ხელისუფლების მოსვლის შემდეგ, განსაკუთრებით პირველ ხანებში, სამართალდამცველები ამას ვერ გაბედავენ — ჩვენი მომავალი კლიენტებისაგან ქრთამს არ აიღებენ. პირიქით, შეეცდებიან ახალ ხელისუფლებას ერთგულება დაუმტკიცონ...

ამ სახელდახელო ინტერვიუს შემდეგ, ჩვენ საქართველოს იუსტიციის სამინისტროს სასჯელთალსრულებითი დეპარტამენტის უფროსს, შოთა კოპაძეს დაუკავშირდით და ციხე-კოლონიების ზამთრისათვის მომზადების საკითხით დაინტერესდით.

შოთა კოპაძე: — სანუგეშოს ვერაფერს გეტყვით. ძალზე მძიმე ზამთრის გადატანა მოუწევთ პატიმრებს. თბილი ტანსაცმელი თითქმის არა გვაქვს. დილით პატიმრები დასათვლელადაც ვეღარ გამოგვყავს, ისე ცივა საპრობილეში. თხელი მაისურით და

ჩუსტებით პატიმარი ფილტვების ანთებას აიკიდებს და მერე რამდენიმე თვე „ლუნბალნიცაზე“ მისი გამწვანება და სამკურნალო ხარჯების გაღება მოგვინევს. დაბამბული ქურთუკები არც სასჯელთალსრულებითი დეპარტამენტის თანამშრომლებს აქვთ, იმ ხალხს, რომლებიც საპატიმროს პერიმეტრს დარაჯობენ. საზაფხულო თხელ ქურთუკში გამოწყობილი გუშაგისათვის გაუსაძლისია თუნდაც ორი საათი ლამით, სიცივეში, სადარაჯო კოშკურაზე ან პერიმეტრზე დგომა...

— გამოსავალს რაში ხედავთ?

— ბიუჯეტი მძიმე მდგომარეობაშია და ის მიზერული თანხები, რასაც ვიღებთ, მსჯავრდადებულებისათვის საკვებად ძლიერს გვეყოფის. ამას დაუმატებთ ისიც, რომ დროებით პატიმრობაში ასობით ექვმიტანილია. დამიჯერეთ, სანავის უქონლობის გამო, დროებით პატიმრობაში მყოფი პირი სასამართლო პროცესზე ვერ წაგვიყვანია. გამოსავალი ერთია. საქართველოში დღეს უამრავი ბიზნესმენი და მილიონერი ჩინოვიკია. ყველამ კარგად ვიცით მათი ვინაობა, ისიც კარგად მოეხსენება საზოგადოებას, როგორ და ვის ხარჯზე გაძიდდნენ. შევიცარის ბანკებში გადარიცხული დოლარების დიდი ნაწილი სხვადასხვა მაქინაციით და უკანონო ოპერაციებით აქვთ მოპოვებული. ბევრი მათგანი ჩვენი დაწესებულების პოტენციური ბინადარია. ხომ შეიძლება, რომ დღეს თუ ხვალ ზოგიერთები ჩემთან მოიყვანონ. აი, მაშინ გამორჩება, რა გაუკეთებიათ სასჯელთალსრულებითი დაწესებულებისათვის, რა საქველმოქმედო თანხები გაიღეს პატიმრებისათვის მაშინ, როდესაც მილიონებს შოულობდნენ და თავისუფლებით ტკებოდნენ. სწორედ ამის მიხედვით ვიმსჯელებ, თუ რომელ საკანში გავუშვა ყოფილი პატივცემული ჩინოვიკი ან ბიზნესმენი. ვურჩევ, ტომარას თავი მოხსნან და ერთი დასცა ფული მაინც გადმოავლონ პატიმრებისათვის, რათა დაბამბული ტანსაცმლის ყიდვა შეესძლოს. ამით მათ მილიონებს არაფერი დააკლდება, სამაგიეროდ, მომავალში რამე რომ მოხდეს და ჩვენთან გამოგზავნონ, აქ დაგვადები და სიკეთეს არ დაუკარგავს(!). კაცი თუ დაგივიწყებს, ღმერთი არაფერს ივიწყებს...

მართლაც, რა მოხდება, რომ ქართველმა მილიონერებმა, თუნდაც მათ, რომლებმაც ბიზნესი კანონის სრული დაცვით დაიწყეს და ფულიც კანონიერად იშოვეს, ხანდახან ქველმოქმედებაც გასწიონ.

ზვიად ჩაკვეტაძე

საპრობილეებისა და სასჯელთალსრულებითი სხვა დაწესებულებების ბინადარნი, უფრო სწორად, მათი არაოფიციალური მმართველები — კანონიერი ქურდები და ე. წ. „შავი“ სამყაროს სხვა წარმომადგენლები, ფარულად თუ აშკარად, მხარს უჭერენ ოპოზიციას და ნაციონალების ლიდერს, მიშა სააკაშვილს. რით დაიმსახურა დამნაშავეების სიმპათია ოპოზიციამ? ამ კითხვას პასუხის მისაღებად თბილისის მე-5 საპრობილის ერთ-ერთი საკნის „მაყურებელს“ დაუკავშირდით, რომელიც მართალია, კანონიერი ქურდი არ არის, მაგრამ როგორც თავად ამბობს, „დიდი მომავალი“ აქვს(!) და აცხადებს, რომ დღეს იგი „კარგი ბიჭის“ სახელით

ქარს არ გაატანს და თუ პრეზიდენტი გახდება, ამ გაზულუქებულ „ფულის ტომრებს“ გვერდით მოგვისვამს. მათ ალბათ თან მოაყოლებს ჩვენი ფულით გამილიონერებულ მაღალჩინოსან პოლიციელებს, პროკურორებს... არც მოსამართლეებს დაამადლებს მე-5 საპრობილის „პარაშასთან“ ადგილს და მერე ჩვენ ვიცით ხელისუფლების პატივისცემა. აი, ამის შემდეგ დაიწყება ციხეში საამური ცხოვრება და აღარც არიფებს შევაწუხებთ, არც საჭმელ-სასმელის ნაკლებობა გვექნება და არც თბილ ტანსაცმელს მოვისაკლისებთ. ეგ კი არა, ჩინოვიკებისგან ამოღებული ფულით ციხეს ჩვენ შევიწახავთ — ბიუჯეტიდან კაპიციც არ გვინდა. ბიჭები ამბობენ, მხოლოდ

ათი ქვეყანა
ახორი საბანკო ჯგუფი

პროკრედიტ ბანკი
ProCredit Bank

ჩვენი

150 ფილიალთა მქონე

250 000 ხელძნა

800 მილიონი ლარის აქტივები

სსიპ: 98 0 16 www.procreditbank.ge

აშშ-ის სახელმწიფო დეპარტამენტის ოფიციალური წარმომადგენელი იდაა პრალო: ცენტრალური საარჩევნო კომისიის შედეგები არ ასახავს საქართველოს მოსახლეობის ნებას, სამაგიეროდ, წარმოაჩენს იმ მაქინაციებს, რომლებიც ხმის მიცემის პროცესში დაფიქსირდა. აშკარაა განსხვავება იმ მონაცემებს შორის, რომლებიც ხმების პარალელური დათვლის შედეგად დაფიქსირდა, ეს კი ხმების დათვლით აშკარა მანიპულირებაზე მიუთითებს. ჩვენ იმედი გავგიჟებთ ამ არჩევნების შედეგებზე და საქართველოს ხელისუფლებამ. ამჟამად ჯორჯ ბუშის ადმინისტრაცია ფიქრობს იმ ნაბიჯებზე, რომელსაც შეერთებული შტატები გადადგამს.

The Washington Times

„ვაშინგტონ ტაიმსი“: ბატონი შევარდნაძე არა მარტო დრომოქმედი, ბოროტმოქმედი კომუნისტი, არამედ არაფიქსირებული პოლიტიკური ფიგურაცაა. მისმა მმართველობამ ერთი გადატაკა. რაც უფრო მალე მოსცილდება იგი ხელისუფლებას, ქვეყნისთვის უმჯობესი იქნება.

ბი-ბი-სი: საქართველოს ეროვნული თავდაცვის მდივანმა თედო ჯაფარიძემ აღიარა, რომ არჩევნებზე უხეში დარღვევები იყო დაშვებული. საგანგებო ბრიფინგზე მან აღნიშნა, რომ მისი მონაცემებით, ქვეყანაში პოლიტიკურმა დაძაბულობამ აპოგეას მიაღწია და ნებისმიერმა პროვოკაციამ შეიძლება სისხლის ღვრამდე მიგვიყვანოს. მისი აზრით, ახლანდელი პარლამენტი გახდება დროებითი და ვადაზე ნაკლებ ხანს იმუშავებს — ჩატარდება რიგგარეშე არჩევნები, ოღონდ მას არ დაუზუსტებია — როდის.

TIME

„ტაიმი“: თუ შევარდნაძე კომპრომისის გზით შეძლებს ამჟამინდელი ქაოსიდან საქართველოს გამოყვანას, ვაშინგტონს ამით დაუშვებებს, რომ აშშ-ისათვის კვლავ მიზანშეწონილი

ლი პარტიორია საინვესტიციოდ და კვლავ შეიძლება საქართველოზე იმედის დამყარება. წინააღმდეგ შემთხვევაში, საქართველოს პრობლემებით თავმოებურებული თეთრი სახლი სხვა, უფრო საიმედო რეგიონებზე გადაიტანს ყურადღებას.

რადიო „თავისუფლება“: შევარდნაძემ კიდევ ერთი შეცდომა დაუშვა — მიმდინარე პროცესების ტენდენციურ გაშუქებაში დაადანაშაულა სახელმწიფო ტელევიზია, ხოლო ბორის ბერეზოვსკის მეგობრის, ბიზნესმენ ბადრი პატარკაციშვილის ტელევიზიას, „იმედს“, მალალი შეფასება მისცა. ასევე დადებითად შეაფასა ტელეკომპანია „მზე“. ერთმა ტელევიზიამ მაინც ხომ უნდა იმუშაოს მთავრობის სასარგებლოდ. არ შეიძლება ორ მხარეს ყოფნა, — თქვა შევარდნაძემ. სახელმწიფო ტელევიზიის თავმჯდომარე ამ განცხადების შემდეგ გადადგა — მე ვერ ვიმუშავებ იმ ტელევიზიაში, სადაც მხოლოდ ერთ პოზიციას გააშუქებენო, — განაცხადა მან.

„ოზარეარი“: საქართველოში მოსალოდნელია სამოქალაქო ომი, — საქართველოს პრეზიდენტმა დახმარება სთხოვა აჭარის ლიდერს, ბატონ ახლან აბაშიძეს. ორი წლის შემდეგ პრეზიდენტი შევარდნაძეს ეწურება საპრეზიდენტო ვადა. ის მეორედ არის არჩეული პრეზიდენტად, ამიტომ 2005 წელს, საპრეზიდენტო არჩევნებზე სხვა უნდა შეცვალოს. მაგრამ ვინ იქნება ეს სხვა — პრეზიდენტი ამაზე ჯერჯერობით დუმს. პრეზიდენტი არაფერს უთმობს ოპოზიციას, რასაც მოჰყვა მისი გუნდიდან თანამოაზრეების გასვლა. კერძოდ, თანამდებობიდან გადა-

რას ახსნადა ასოვლიო

დგენ კულტურის მინისტრი და სახელმწიფო ტელევიზიის დირექტორი.

რია ნოვოსტი: ნინო ბურჯანაძემ პასუხისმგებლობა მომხდარზე პრეზიდენტს დააკისრა, ხოლო უშიშროების მინისტრს შეახსენა, რომ საქართველოს შეიარაღებული ძალები უნდა იცავდნენ როგორც პრეზიდენტს, სახელმწიფოს, ასევე საქართველოს ყოველ მოქალაქეს. ბურჯანაძემ მადლობა გადაუხადა პოლიციას და შინაგან ჯარს, რომელთაც კორდონები მოხსნეს და ოპოზიციის პარლამენტში შეუშვეს.

იტაპ-ტაკი: რუსეთის ფედერაციის თავდაცვის სამინისტროს პრესსამსახურმა ოფიციალურად განაცხადა, რომ ამიერკავკასიაში დისლოცირებული რუსეთის ჯარები არ ჩაერვიან თბილისში განვითარებულ მოვლენებში, რადგან ეს აღიქმება, როგორც საქართველოს შინაურ საქმეებში ჩარევა. ყველა რუსული დანაყოფი მუდმივი დისლოკაციის ადგილებში იმყოფება.

The Washington Post

„ვაშინგტონ პოსტი“: საქართველოში მომხდარ მოვლენებს „ხავერდოვანი რევოლუცია“ დერქვა. შაბათს პროტესტანტებმა შტურმით აიღეს პარლამენტის შენობა. ზუსტად იმ დროს პარლამენტის სხდომათა დარბაზში პრეზიდენტი შევარდნაძე მოხსენებით გამოდიოდა. როცა ოპოზიციის ლიდერი, ბატონი სააკაშვილი გადადგომისკენ მოუწოდებდა, პირადი დაცვა გარს შემოეხვია პრეზიდენტს და დარბაზიდან გაიყვანა. თავის მომხრეებთან გასული პრეზიდენტი ქუჩაში სიტყვით გამოვიდა და განაცხადა, — ჩვენ ბრძოლას ახლა ვინცებთო და მარცხენა ხელით მიესალმა ხალხს. შემდეგ ის მანქანაში ჩასვეს და დაცვის თანხლებით გაიყვანეს პარლამენტის ტერიტორიიდან. „ეს არის მხოლოდ და მხოლოდ „ხავერდოვანი რევოლუცია“, უიარაღო, — განაცხადა

უნდა გაკეთდეს. ეს არის ყველაფერი, რისი თქმაც მიხდოდა. ძალიან მიძნელებდა, ვუნდო მომხდარს შეიარაღებული აჯანყება, მაგრამ აბა, რა არის მაშინ შეიარაღებული აჯანყება, თუ არა ის, რაც დღეს მოხდა?“

რია ნოვოსტი: რფ-ის პრეზიდენტი ვლადიმერ პუტინი სისტემატურად იღებს ინფორმაციებს საქართველოში მიმდინარე მოვლენებზე და კონსულტაციებს ატარებს დსთ-ის ქვეყნების მეთაურებთან. დსთ-ის თავმჯდომარესთან, ლეონიდ კუჩმათან შეთანხმებით, თბილისში ჩავიდა რფ-ის საგარეო საქმეთა მინისტრი იგორ ივანოვი. მანამდე კი რუსულმა მხარემ საქართველოს ხელისუფლებას და ყველა პოლიტიკურ ძალას მოუწოდა, — არ გამოიყენონ ძალა და კონსტიტუციური გზით უზრუნველყონ ქვეყნის მშვიდობიანი განვითარება და კეთილდღეობა. ეს არა მარტო საქართველოს, მისი მეზობელი ქვეყნების და მთლიანად რეგიონის ინტერესებში შედის...

სი-ენ-ენის კორესპონდენტმა ინტერვიუ ჩამოართვა ბატონ **მიხეილ სააკაშვილს** პარლამენტის შენობის წინ, როცა ოპოზიციის მომხდარის შემდეგ ქუჩაში გამოვიდა თავის მხარდამჭერებთან. **CNN:** — ბატონო მიხეილ, რამ გამოიწვია თქვენი ასეთი მწვავე რეაქცია პრეზიდენტის მიმართ? **მას ხომ კიდევ ჰქონდა პრეზიდენტობის ვადა, თუ არ ვცდები, 2 წელი.**

— გადამრია არჩევნების კიდევ ერთხელ გაყალბებამ, ეს უკვე კულმინაცია იყო. ვიცოდი ხალხის აზრი, ვიცოდი, ვის უჭერდა მხარს უმრავლესობა, წარმოუდგენელი იყო ის ფაქტი, რომ პირველ ადგილზე ხელისუფლება გავიდა. **CNN:** — თქვენ იმიტომ გინდოდათ პრეზიდენტის გადადგომა, რომ მას ასაკი უშლიდა ხელს? **გინდათ თქვით, რომ ხანდაზმულია პრეზიდენტობისთვის?** — ის არასოდეს ყოფილა ხალხისთვის, ხალხს უნდოდა მისი გადადგომა, მათ შორის მეც. სანდო წყაროებიდან ვიცი მისი ანგარიშების შესახებ უცხოურ ბანკებში, ამ დროს კი ქვეყანა უკიდურეს ზღვარზეა. თქვენ არ იცით, რა ხდება ჩვენს ეკონომიკაში, რა დღეშია ხალხი, თვეობით ვერ იღებენ პენსიებს და წლობით ხელფასებს. **CNN:** — იქნებ მაინც დიალოგი სჯობდა? — ჯერ ერთი, პრეზიდენტი არ წამოვიდა დიალოგზე, მეორეც, ჩვენი მოქმედება აბსოლუტურად მშვიდობიანი იყო. მართალია, შტურმით შევედით პარლამენტის შენობაში,

მაგრამ უიარაღოდ, ყველგან ხელში. შევედით იმიტომ, რომ კიდევ ერთხელ გვეთქვა, გადადევით-თქო. **CNN:** — როგორ გგონიათ, ვინ იქნება თქვენი ქვეყნის პრეზიდენტი? — ქვეყნის პრეზიდენტი ხალხი აირჩევს. **CNN:** — პრეზიდენტი ბოლომდე არ იტყვება იტიბარს... — კი, მაგრამ, ძალიან დაბნეული იყო. მისი დიდი შეცდომა იყო პუტინთან წარმომადგენლის გაგზავნა, დიდი შეცდომა. თუმცა, მას შეცდომების მეტი რა ჰქონია ცხოვრებაში...

ელეკტრული უკუაღრუბელი რაოდენობა? ბაღე-ბაღეში დაეკლავა?

„პილი“: საქართველოს პრეზიდენტი Grundig-ის ფირმის დამფუძნებლის ვილას ყიდულობს ბაღე-ბაღეში. ადამიანს, რომელმაც გერმანიის გაერთიანებას შეუწყო ხელი, სამშობლოში ტირანს ეძახიან. შესაძლოა, საქართველოს 75 წლის პრეზიდენტი აბუტეხულ ხალხს განერიდოს და გერმანიას, შვარცვალდს, შეფაროს თავი. გერმანიის პოლიტიკურ წრეებში ხმა დაირხა, რომ ყოფილი კანცლერი პეტერ კოლის და ყოფილი საგარეო საქმეთა მინისტრის, პანს-დიტრის გენერალის მეგობარი ბაღე-ბაღეში აპირებს დასახლებას, სადაც მისმა პირადმა რევერენდმა მაქს გრუნდიგის (ის 1989 წელს გარდაიცვალა 81 წლის ასაკში) ქვეყნიდან საუცხოო ვილა შეიძინა 11 მილიონ ევროდ. საკითხავია, საიდან აქვს უზრალო რევერენტს ამდენი ფული? ეტყობა, შევარდნისთვის შეიძინა. **„ტაიმი“:** გერმანიიდან მოწოდებული ინფორმაციით, შევარდნაძემ, რომელიც ახლა თავისი ოპოზიციით გარშემორტყმულ სამთავრობო რეზიდენციაში იმყოფება, მოლაპარაკებებს აწარმოებდა ბაღე-ბაღეში ვილის შესყიდვას. ეს უკუაღრუბელი ჯერ კიდევ ეკატერინე მეორის დროიდანაა პოპულარული რუს,

უკრაინელ და ქართველ მდიდართა შორის. ხმები იმის შესახებ, რომ ედუარდ შევარდნაძემ შეიძლება მამული შეიძინოს გერმანიაში, ოპოზიციასე იმე მოქმედებს, როგორც ალისფერი ნაჭერი ხარზე. საქართველოში ტიროს ხელფასი 18 გირვანქა სტერლინგია (დაახლოებით 30 დოლარი), ბაღე-ბაღენის ვილა კი 7,7 მლნ გირვანქა სტერლინგი ღირს. ვილას ყიდის შენთალ გარუნდიგი, ელექტრომონტაჟის უდიდესი კომპანიის მფლობელის ქვრივი. შევარდნაძის წარმომადგენელი უარყოფს ამ ცნობას და მას აბსურდულს, წინასააღმოსტრაციო პროვოკაციას უწოდებს. მაგრამ გაზეთი ვერდნობა ვინმე გერმანელი საქმიანი ქალის ინფორმაციას, რომელიც ამ გარიგების შუამავალია. უნდა აღინიშნოს ისიც, რომ საქართველოში საპარლამენტო არჩევნები აღმამფთვებელი დარღვევით ჩატარდა. მაგალითად, ქალაქ რუსთავეში 56 ათასი ათომ-რჩევიდან 20 ათასი „მკვდარი სული“ იყო. შევარდნაძის მთავარი წარმომადგენლობის მიზეზი ის გახდა, რომ ვერ შეძლო ქვეყნის გამოყვანა უკიდურესი სიდუხჭირიდან, არადა საქართველო სსრკ-ის დროს ყველაზე აყვავებული რესპუბლიკა იყო.

ქვირფასო მშობლებო და ჩვენო პატარებო!

კვლავ მივიღეთ თქვენი წერილები. გმადლობთ, რომ ასე აქტიურად გვეხმარებით და მოგწონთ თქვენი გვერდი. თითოეულ ბარათს ვინახავთ და შევეცდებით, მათ შორის საუკეთესოები მომდევნო ნომრებში შემოგთავაზოთ.

პატარები ვინიოსობენ

5 წლის და ხარბიანს მეზობელი, დეიდა მერი ჰპირდება: — როცა ჩემი ძმა ვალოდია ცოლს მოიყვანს, შენც გამოგპრანჭავ, თერთ კაბას და კაკუნა ფეხსაცმელებს ჩაგაცმევ, თმას დაგიხვევ, შლაპას დაგახურავ, თვალებს და ტუჩებს შეგიღებავ და ქორწილში წაგიყვანო. ათი წუთის შემდეგ დეამ დეიდა მერის სთხოვა: — კიდევ მოყევი რა, ვალოდიას ქორწილი?!

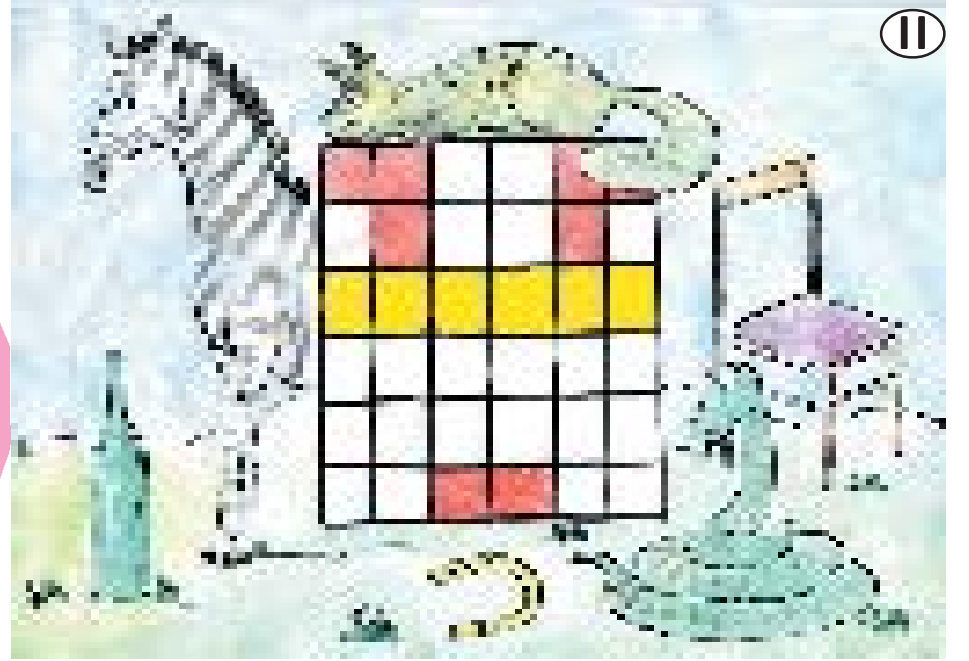
— მამი, რა ბევრი თეთრი თმა გაქვს, — უკვირს პატარა ბიორბი ბარტიანს.

— ეს იმიტომ, შვილო, რომ მამრახებ ხოლმე.
— აა, ახლა მიხვდი, რატომ აქვს ბებიას ამდენი ქათქათა თმა.

ლიკა წიქარიშვილს უთხრეს, რენტგენის სურათი უნდა გადაგიღოთო. დადგა ლიკა რენტგენის აპარატის წინ და დედას ეკითხება: — დედა, გავიცინო?!

პატარა **ნინო** გუთლიანში სამუსიკო სკოლაში მიიყვანეს. გოგონა ტრაბახობს, — დამკრავი უნდა გამოვიდეთო.

შეიგანე კრისფორდის ბაღის ცარიელ უჯრებში ნახაგის შემადგენელი გამოსახულებების სახელწოდებები ვერტიკალურად და ყვითელ ჰორიზონტალურ რიგში მიიღებ შემდეგი ჩამონათვალადან გამოგონებულ სიტყვას: მდინარე, ტბა, მღვა, ...

11

I ანა, გამოიყვან

1) მათეს სახარების მიხედვით, ვინ დაყო ვაშლის მუცელში სამი დღე და სამი ღამე?

ა) იონა წინასწარმეტყველმა; ბ) სოლომონ ბრძენმა; გ) პავლე მოციქულმა; დ) იოანე ნათლისმცემელმა.

2) რისგან წარმოიქმნება ცისარტყელა?

ა) წვიმის წვეთებში მზის სხივების ანარეკლიდან; ბ) ღრუბლების შეჯახებისგან; გ) წვრილი და მსხვილი წვიმის წვეთების შეერთებისგან; დ) მზის სხივების გადაკვეთისგან.

3) რომელია უკრაინული ფულის ერთეული?

ა) კრონი; ბ) გრივნა; გ) ტენგე; დ) რუბლი.

4) ვინ არის ავტორი პირველი ქართული ლექსიკონისა „სიტყვის კონა“?

ა) იაკობ გოგებაშვილი; ბ) ვახტანგ მუხრანელი; გ) სულხან-საბა ორბელიანი; დ) თეიმურაზ პირველი.

5) ჩამოთვლილთაგან რომელი არ არის ცხენი?

ა) ლაფზა; ბ) რაში; გ) ულაყი; დ) მოზვერი.

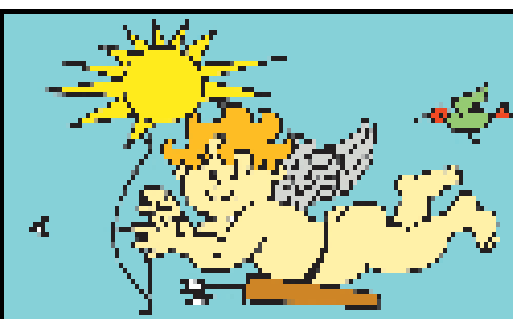
6) რომელი ქვეყანა არ ესაზღვრება საფრანგეთს?

ა) შვეიცარია; ბ) იტალია; გ) გერმანია; დ) ჩეხოსლოვაკია.

7) ქართული მითოლოგიის მიხედვით, რომელია ცხოველთა მფარველი ღვთაება?

ა) ამირანი; ბ) ჰერმესი; გ) ორიპინტრე; დ) ელია.

იპოვე 10 განსხვავება

შეურჩიე დათუნას ზამთრის ტანსაცმელი

ბიბლიური მოთხრობა

ვის ანიჭებს ღმერთი მარადიულ სიცოცხლეს?

ერთმა კაცმა მოისურვა გამოეცადა იესო. მან ჰკითხა: „რა გავაკეთო, რომ საუკუნო სიცოცხლე დავიმკვიდრო?“ იესო შეეპითხა: „რა სწერია ამის შესახებ საღვთო წერილში?“ რჯულის მასწავლებელმა უპასუხა: „გოყვარდეს უფალი ღმერთი შენი მთელი გულით, მთელი შენი სულით და მთელი შენი ძალით. და მოყვასი შენი, ვითარცა თავი შენი.“ „სწორია, — უპასუხა იესომ. — თუ ასე მოიქცევი, საუკუნო სიცოცხლეს დაიმკვიდრებ“. მაგრამ სწავლული ამით არ დაკმაყოფილდა. მან ჰკითხა: „კი მაგრამ, ვინ არის ჩემი მოყვასი?“

მაშინ იესომ უამბო: „ერთი კაცი იერუსალიმიდან იერიხონს მიდიოდა. გზაზე ყაჩაღები დაესხნენ თავს. მას ყველაფერი წაართვეს, სცემეს და ცოცხალ-მკვდარი დააგდეს გზაზე.“

ერთმა მღვდელმა ჩამოიარა. მან დაინახა დაშავებული და გზა განაგრძო. ჩამოიარა ერთმა ლევიანმაც, დაინახა იგი და არ შეჩერდა. ბოლოს სამარიელმა ჩამოიარა — უცხო კაცმა. მან დაინახა დაჭრილი და შეეცოდა. მივიდა მასთან, გაუსუფთავა ჭრილობები და შეუხვია. შემდეგ მან კაცი სახე-დარზე შესვა და ფუნდუკში მიიყვანა. ყურადღებას არ აკლებდა. მეორე დღეს, სანამ გაემგზავრებოდა, მეფუნდუკს ფული მისცა და უთხრა: „მიხედე დაშავებულს, და თუ მეტი დაგეხარჯება, მე გადაგიხდი უკან დაბრუნებისას“. იესომ ჰკითხა რჯულის მასწავლებელს: „როგორ გგონია? ამ სამიდან რომელი გამოდგა იმ კაცის მოყვასი?“ სწავლულმა უთხრა: „ის, ვინც მოწყალეობა გამოიჩინა“. მაშინ იესომ უთხრა მას: „ნადი და შენც ასევე მოიქეცი“.

III გამოცანა

არ დაურგავთ, ისე გაჩნდა, არ მოურწყავთ, ისარა, ის ცხოველის სხეულიდან ტოტად ამოიყარა. და უმიწოდ გაიზარდა, ფრთები ცისკენ წასვლია, ზამთარ-ზაფხულ მას ფოთოლი არასოდეს ასხია.

*** აკაკი წერეთელი

სწავლა სტუმარს ჰგავს მომსვენელსა, ჭკუა კი მასპინძელია... თუ სტუმარს მწყრალად დაუხვდა, მათი თანხმობა ძნელია!

ანდაზები

- მიმპარავი ძალდი მყეფარზედ უარესიაო.
- თურაშაულის პატრონი ტყეში დაეძებს პანტასაო.

პასუხები იხილეთ 31-ე გვერდზე

გვერდი მოამზადა მამუკა ხუციშვილმა

პატარა პკითხველავო!

„ზღაპრების სახლი“ აგრძელებს ქართული და უცხოური ზღაპრების გამოცემა. თქვენ უკვე შეგიძლიათ შეიძინოთ ახალი წიგნები, რომლებშიც უკვე 4 გვერდით მეტია. ამ გვერდებზე „ზღაპრების სახლმა“ გასართობი ოთახი მოგიწყო. აქ მოცემული თავსატეხებით, ლაბირინთებითა და რჩევებით ბევრ საინტერესო და საჭირო რამეს შეიტყობთ, თანაც თავსაც გამოსცდით.

ვიცი, უჩვეულო ამბებს რომ აგროვებ, ბევრი წამიკითხავს და დიდი ხანია მინდობდა ის ამბავი მეამბნა, რომელიც ბაბუაჩემს გადახდა თავს და თუმცა ზღაპარს წაგავს, ერთი სიტყვაც არაა მოგონილი, ყველაფერი მართლა ასე მოხდა, — მითხრა გიგა ნათენაძემ და განაგრძო:

— ბაბუა კარგად მახსოვს, რადგან ჭაბუკი ვიყავი უკვე, როცა გარდაიცვალა. ნადირობა არასოდეს ჰყვარებდა განსაკუთრებით და არც ნანადირევს ხორცს ეტანებოდა. საერთოდ არ იყო ხორცის მოყვარული და ხშირად იტყოდა: „ვიცი წვრილფეხი ღმერთს კაცის საკვებად შეუქმნია, მაგრამ მინც არ მიყვარს, სულიერს სიცოცხლეს რომ ვართმევ, გუნებას მიფუჭებს და ჭამის მადასაც მიკარგავს...“ ზოგჯერ მინც უხდებოდა ხელში იარაღის აღება. ეს უფრო დიდთოვლობისას ხდებოდა, როცა დამშუული ნადირი მთიდან ბარში ჩამოინევიდა და შიმშილით გონებაარეული შინაურ პირუტყვს ერჩოდა...

მახის დაგებაც ემარჯვებოდა და ერთხელ შინ დაბრუნებულმა გვიამბო: მახში ძუ მგელი გაბმულიყო და მომჩვენა, რომ მაკედ იყო, ძუძუს თავებზე რძეც ეტყობოდა. ვერ გავხედე მოკვლა, რაც არ უნდა იყოს, სულიერი, დედა და ახალ სიცოცხლეს ატარებს-მეთქი. გაუშვი. ეგ კია, ფეხი ჰქონდა მოტეხილი და არ ვიცი, როგორ გადარჩება, ვითუ, ვერ ინადიროს და შიმშილით მოკვდეს, არც თანამომეგები დაინდობენ!..

მაშინ 10-12 წლის ბიჭი ვიქნებოდი და მეც სიცილი დავაყარე ბაბუას სხვებთან ერთად — დაკალი ცხვარი და მოსაკითხი წაუღე, ჩვენგან კეთილი სურვილებიც გადაეცა-მეთქი...

დრო გადიოდა და ეს ამბავიც მალე დაგავიწყდებოდა ალბათ, რომ არა მისი უჩვეულო გაგრძელება: სამი-ოთხი წელიწადი იქნებოდა გასული იმ ზამთრის შემდეგ. ისევ ზამთარი იდგა. მეზობელ სოფელში ნათესავი გარდაგვეცვალა და რადგან ტრანსპორტი არ მოძრაობდა, მხოლოდ მამაკაცებმა გადაწყვიტეს საცალფეხო ბილიკებით დაკრძალვაზე წასვლა. ბაბუას ბიძაჩემი ახლდა და ორიც — ბიძაშვილი...

ხომ იცით, ზამთრის დღე მოკლეა და თუმცა ადრევე დაუჭერიათ უკან გამოგზავრების თავდარიც, გზაში დაღამებიათ. გზა არ აეროდათ, მაგრამ ერთ ადგილზე ბილიკი ხრამის თავზე გადადიოდა და ძნელი იყო ლამეში სწორად გავლა, დიდი იყო გადამხების ალბათობა, არადა ტყეში დარჩენაც არ ჩაგდებოდათ უკეთეს დღეში — ყინვას თუ გადაურჩებოდნენ, ნადირი მიაგნებოდათ. ამიტომ ისევ გარისკეს და გადავიდნენ ხრამის თავზე, მაგრამ რადგან ნასვამები იყვნენ, ბაბუაჩემის ბიძაშვილი გადაუქანებია რაღაცას გვერდზე და ხრამში ჩასრი-ალებულა, თავით ჩარჭობილა ნამქერში. აბა,

იმისი მიტოვება როგორ იქნებოდა და იმ უღელტეხილი გახდნენ, დანარჩენებიც მისაშველებლად ჩასულიყვნენ. კიდევ კარგი, ჭრაქი ჰქონდათ თან და იმით ინათებდნენ. დასდნენ თურმე თოვლზე და წინ ფეხებზეწერილები ჩასრიალდნენ ქვემოთ. გადამხილი კი ამოათრეეს თოვლიდან და დარწმუნდნენ, რომ არაფერი სჭირდა, მაგრამ ზემოთ ასვლაზე აღარც უოცნებობათ. ხეებს შემხმარი ტოტები წაასხიბეს და დაამტვრიეს, ჭრაქიდან ნავთი გადმოსახეს და ცეცხლი აახროლეს. ცოტა ხანში კაცის სუნს

მგლების ხროვა მოჰყოლია. იარაღი კი არც ერთს არ ჰქონდა თან, რომ გასროლით მინც დაეფრთხოთ ნადირი...

შიშით ერთმანეთს ეფარებოდნენ და გუნებაში სიცოცხლეს ეთხოვებოდნენ, რომ ერთი მგელი გამოეყო თურმე დანარჩენებს, ჩაცუცქდა ზურგით კაცებისკენ, პირით თავისიანებისკენ და ყმული დაუწყია. ერთი-ორი კი აჰყოლია, მაგრამ მალე გაჩუმებულან, შეტრიალებულან და წასულან. ის მგელი, რომელმაც რაღაცაზე „გააფრთხილა“ თავისიანები, უკანა ფეხს მიითრევდა თურმე და ბაბუას მამიწვე გაუფიქრებია — მგონი, მახინდან რომ გავუშვი, ის მგელია, მიცნო და თავდაც მარჯვ სიცოცხლემო! მაგრამ ხმაძალა თქმა ვერ გაუხედავს, დაცინვის შემინებია. არც გაამხელდა ალბათ თავის ეჭვს, ის მგელი გამოთენის ხანს მარტო რომ არ დაბრუნებულიყო. შორიასლო ჩაცუცქულა და ისევ დაუწყია ყმული. მერე შებრუნდა თურმე და წასვლამდე კაცებს მოხედა. ბაბუას უნებურად წამოუქანია — უნდა გავყვეთო!.. გაყოლიან კიდევაც და მგელს ისინი უტხო ბილიკით უტარებია, მანამდე არ დაუტოვებია, სანამ ნაცნობ გზაზე არ გამოუყვანია... მერე შეტრიალებულა და ტყეში შემალულა. ბაბუას პირჯვარი გადაუწერია და თანამგზავრებისთვის უთქვამს, რასაც ფიქრობდა. ისე სასწაულს ჰგავდა იმ მგლის საქციელი, იქ მყოფებს მამიწვე დაუფრებიათ, რომ ბაბუა მართლს ამბობდა. თუმცა კი სოფელში ისევ ბევრმა არ დაიჯერა — მგელმა, ისიც მშვიდმა, რა იცის დანდობა და სიკეთის დამახსოვრებო!.. ბაბუას კი სჯეროდა და საოცრად ბედნიერი იყო ამის გამო.

არც მე მებარება ეჭვი, რომ ბუნება მართლაც ბევრად მეტია, ვიდრე უბრალო ადამიანებს შეგვიძლია ამისი წარმოდგენა.

ძალის კაცის სახელი ერქვა — ჯაბა. მისი მარტოხელა პატრონი, ბატონი ბიძინა ხშირად ამბობდა, — ამ ძალიერით არავის უერთგულია ჩემთვის და არაკაცებს თუ აქვთ კაცური სახელი, ბევრ ადამიანზე კეთილშობილმა ამ არსებამ რაღა დააშავაო. ჯაბას ძალიან უყვარდა ბატონი ბიძინა, რომელმაც სიკვდილს გადაარჩინა თურმე თავის დროზე ძალღი...

ეს ამბავი ბატონი ბიძინას უმცროსმა ძმამ, ბონდომ გვიამბო:

— არ უყვარდა ჩემს ძმას ამაზე ლაპარაკი და ცოცხალი რომ იყოს, ვერც გავახსელი... 25 წლისამ შეირთო ცოლი. არა მგონია, ძალიან ჰყვარებოდა ცილა, უფრო შეეცოდა და სირცხვილს აარიდა ქალი: იგი უყვარებულისგან დაფხმძიმდა, რომელმაც მიატოვა და რუსეთში გაიპარა. ამორტის გაკეთება დაგვიანებული იყო და ლამის თვითმკვლელობამდე მიყვანა ქალი მოსალოდნელი სირცხვილის შიშმა...

ცილა და ბიძინა ერთად მუშაობდნენ და მეგობრობდნენ, თუმცა კი ერთმანეთი არ ჰყვარებიათ... უცებ, მოულოდნელად დაქორწინდნენ და ბიძინამ მტკიცედ განაცხადა: — ქალი ჩემგანაა ფეხმძიმედ და ვინც ჩვენს ერთად ყოფნას შეინანიამდეგება ან ჭორებს გაავრცელებს, ძვირად დაუფასავო. ეგ, უკეთილშობილესი კაცი იყო ჩემი ძმა და იმას რომ კაცი ვერ დაუფასებდა...

ცილამ გოგონა გააჩინა და ბიძინამ თავის შვილად გამოაცხადა, გვარიც მისცა და თან ჰყვებოდა, ყველაფერზე მიდიოდა მისი სიხარულისთვის. პატარა ნანაც „მამას“ უფრო მიეკვდოდა, ვიდრე დედას, რომელიც სულ რაღაცას დარდობდა და განიცდიდა...

თურმე იმ თავის ყოფილ შეყვარებულს და გამამწარებელს ვერ ივიწყებდა, რომელიც, ბოლოს და ბოლოს, დაბრუნდა საქართველოში და ცილასთან ურთიერთობა განაახლა, შვილის ნახვაც მოინდომა. 10 წლის იყო ნანა, როდესაც დედამ წაიყვანა და... რუსეთში დაიკარგნენ!..

36 წლის იყო მაშინ ბიძინა და ისე დაირცხვინა ჯერ სიმართლის გამოკლავება და შემ-

თავის მკვლეელი კალი

დეგ ქალის ლალატი, ასე ახალგაზრდა კაცს ინსულტი მოუვიდა. არავის ეგონა, თუ გადარჩებოდა: აღარც ლაპარაკი შეეძლო, აღარც სიარული — ორი წელი გაუნძრევლად იყო სანოლზე მიჯაჭვული, მერე კი... მერე ერთ დღეს თქვა: — ისეთი სიზმარი ვნახე, აღარ მოკვდებოდი და სოფელში წავალ საცხოვრებლადო.

როგორც ჩანს, რაღაც ნიშანი მიიღო მალედიან, მაგრამ არ გაგვანდო — არაა ეგ სალაპარაკოო. არ იყო ადვილი კომუნისტების დროს ღმერთსა და რწმენას ლაპარაკი. ბიძინამ კი ეკლესიიდან რამდენიმე ხატი მოგვატანინა.

სანოლიდან ინვალიდის სავარძელში გადაინაცვლა, საღურგლო ხელსაწყოების მიტანა გეთხოვა და ლამაზი ჩარჩოები გამოუჩუქურთმა იმ ხატებს, თავის ოთახში დაკვიდა. ხშირად გვიჩაბავს მათ წინაშე გარინდებული, აშკარად ლოცულობდა გულში, ხშირად ცრემლიც დასდიოდა თვალებზე...

ერთ მშვენიერ დღეს კი სავარძლიდანაც წამოდგა და გვითხრა: — უფალმა ავადმყოფობის ბორკილი ამხსნა, ან უფრო და უფრო მოვიკეთებ, მალე გამოვჯანმრთელდები, არც რაზე მეტკინება, სანამ ჩვენი სოფლის დანგრეულ ეკლესიას არ აღადგენენო!..

მართლაც საოცრად სწრაფად დაინყო ბიძინამ გამოჯანმრთელება და 1983 წლის ოქტომბერში სოფელში გადასახლდა, 41 წლის იყო მაშინ.

...დიდებ ბაბუის ჩამქრალ კერაზე ცეცხლი გააჩაღა, მეურნეობა გამოაცოცხლა და რაც მთავარია, გაუქმებული ეკლესიის აღდგენა დაიწყო მარტომ. ერთიცი უნდა ვთქვა — ავადმყოფობის შემდეგ ბიძინამ ალთქმა დადო, რომ არასოდეს დალევდა ღვინოს, არ მოსწევდა სიგარეტს და არც ერთ ქალს ზედს არ დაუკავშირებდა. შესარულა კიდევაც პირობა.

მარტო ცხოვრობდა და ერთ მშვენიერ დღეს „ჯაბა“ გაჩნდა მის ცხოვრებაში. ვიღაცას მდინარეში ჩაყარა ჩვილი ლეკვეები დასახრობად, ჯაბასთან ერთად კიდევ ორი ლეკვი იყო, ყველა წამოიყვანა, მაგრამ ის ორი ვერ გადაარჩინა...

ციცქნა ლეკვი ჯერაც ბრმა იყო, არც ჭამა შეეძლო. პატარა ბავშვივით უღლიდა და ლამეებსაც უთენებდა ბიძინა, ბავშვივით უყვარებოდა. ნუ გეშინია, ყველაფერი კარგად იქნება და რადგან მე და შენ გავვიმეტეს, ერთმანეთს უუბატრონოთო.

ჯაბას სიგიჟემდე უყვარდა ბიძინა, წამითაც არ შორდებოდა, სულ თვალებში შესციციებდა. ერთი რომ წამოეკვნესა კაცს, შემფოთებული მიანერდებოდა და ყფას დაინწყებდა, თითქოს ეკითხებოდა — რა გიშველოო?!

ბოლოს, გული აწუხებდა და წამლებს სვამდა. ერთხელ ისე ცუდად ყოფილა, სანოლიდან ვერ წამომდგარა, კვნესოდა თურმე. შემფოთებულ ჯაბას კბილებით წამოუღია წამლებიანი ყუთი მაგიდან და მიუტანია, თან თვალებში ცრემლი ედგა თურმე, თითქოს ევედრებოდა — არ მოკვდევო.

აი, ასეთი უცნაური იყო ჯაბა. ბიძინა ორი წლის წინ გარდაიცვალა. ჯაბა მაშინ მოხლემა ითქვას, ბებერი იყო და აღარც ძალა შეიძლება.

...ისევ ინსულტი დაემართა ბიძინას და სამედიკინოს აღარ იყო. მთელი 40 დღე, სიკვდილ-სიცოცხლის ზღვარზე მყოფი, ბოდავდა და გარდაცვლილ ახლობლებს ეძახდა, ესალმებოდა, რამაც კიდევ ერთხელ დაგვარწმუნა, რომ სიკვდილის შემდეგ სულაც არ იკარგება ადამიანი უკვალოდ და „საიქოც“ არსებობს...

ცოცხლებს ვეღარ გვცნობდა, არც ჩვენს შეკითხვებს პასუხობდა, მხოლოდ ჯაბას ეძახდა დროდადრო და როცა ძალე ყვეფით ეხმინებოდა, სულ ერთსა და იმავეს უმეორებდა: — იცოდე, თავის მოკვლა არ გაბედოო!

ჯაბა თავს კაცვიტ გვერდზე მიაბრუნებდა და იცრემლებოდა, რითაც გვაოცებდა და

უცნაურ მოკრძალებასაც ვგრძობდით მის მიმართ. ავადმყოფის სანოლს არ შორდებოდა და ვერც კვადრედით გარეთ გადგებას...

ერთ დღეს კი მძიმედ წამოდგა და ნაცემივით გავიდა გარეთ, ეზოს ჭიშკართან უკანა თათებზე ჩაჯდა, ზეცას ახედა და აყმუვლდა, რაც ავად გვენიშნა და გაუწყურით...

თითქოს დაბნეულმა მოიხედ-მოიხედა აქეთ-იქით, მერე ადგილს მოსწყდა, საბჭოს კიბე აირბინა, მალედიან გადმოსტა და მკერდით მარგვილ წამოეგო. მაშინვე წამოუვიდა სისხლი... მისი გადარჩენა უშუალოდ იყო და არც გვეცალა უკვე, სახლიდან ქალების შეცხადების ხმა მოგვესმა — ბიძინა გარდაცვლილიყო...

აი, ასეთი უცნაური ურთიერთობები ჰქონდათ ბიძინას და ჯაბას, უმაღ გრძობდნენ ერთმანეთის ტყვიულს თუ ფიქრს, უცნაურია, აბა, რა არის?!.

კომპანია „ნუტრიმენტ ჰაუსი“
ჰეირკენი. ჰეირკენი ზოსტარი.
ჰეირკენი სიმპლიქსი.

ამ ინფექციის სრულიად განკურნება მსოფლიოს მედიკოსთა ურთულეს ამოცანას წარმოადგენს. როდესაც მერბები კლინიკურად ვლინდება მას თან ახლავს ზოგადი სისუსტე, ნაყარი, ტემპერატურის რჩენა, აღზნებადობა მერბების წინააღმდეგ. „ნუტრიმენტ ჰაუსი“ მცენარეულ პრეპარატს მელიც აძლიერებს იმუნიტეტი იმუნური სისუსტისაგან.

სუპერლიზინი+ წარმოადგენს წარმოადგენს ჩრდილოეთის სისუსტის, რაც აადვილებს როგორც სისხლში ვირუსის აქტივობის დაქვეითებას, ასევე ავდილობრივ მკურნალობას.

გისურვებთ ჯანმრთელობას ფლუა ფილი — სიამოვნება აბაში უმლიარისი სექსუალური სიმულატორი

„ფლუა ფილი“ ევაქტურია როგორც მამაკაცებისათვის, ასევე ქალებისათვის. იგი აძლიერებს სისხლის ცირკულაციას გენიტალიებში, რაც იწვევს აგზნებადობას. აგრეთვე „ფლუა ფილი“ შეიცავს საკვანძო კომპონენტებს, რომლებიც ახდენს ქალის გონების სტიმულაციას, რის შედეგადაც მიიღწევა სექსუალური უმაღლესი მწვერვალი. „ფლუა ფილი“ ევაქტურად გამოიყენება სექსუალური დისფუნქციის დროს როგორც ქალებში, ასევე მამაკაცებში იმ ოთხივე ცნობილი ფიზიოლოგიური სისტემის გათვალისწინებით, რომლებიც აუცილებელია ოპტიმალური სექსუალური ფუნქციონირებისათვის:

1. ზრდის სექსუალურ აგზნებადობას და გამძლეობას;
2. ზრდის Nitric Oxide-ის და GMP-ს დონეს;
3. აძლიერებს სისხლის მიწოდებას გენიტალიებში;
4. ზრდის ლიბიდოს, მგრძობელობასა და ორგაზმს.

თქვენ შეგიძლიათ ისაამოვნოთ სექსით მთელი საათის განმავლობაში.

„ფლუა ფილი“ — უზარალოდ სსადით !!!

„ნუტრიმენტ ჰაუსი“ კვალიფიკირებული და გულისხმიერი ექიმები იზრუნენ თქვენს ჯანმრთელობაზე და დაგეხმარებიან მტკიცეული პრობლემების გადაჭრაში.

მის: დ.აღმაშენაბის 150   ტელ: 95-65-03; 96-06-67   www.shop.ge.com

DURA LEX
SED LEX

სასამართლო

ქიზნის

სოციალური ჩანართი

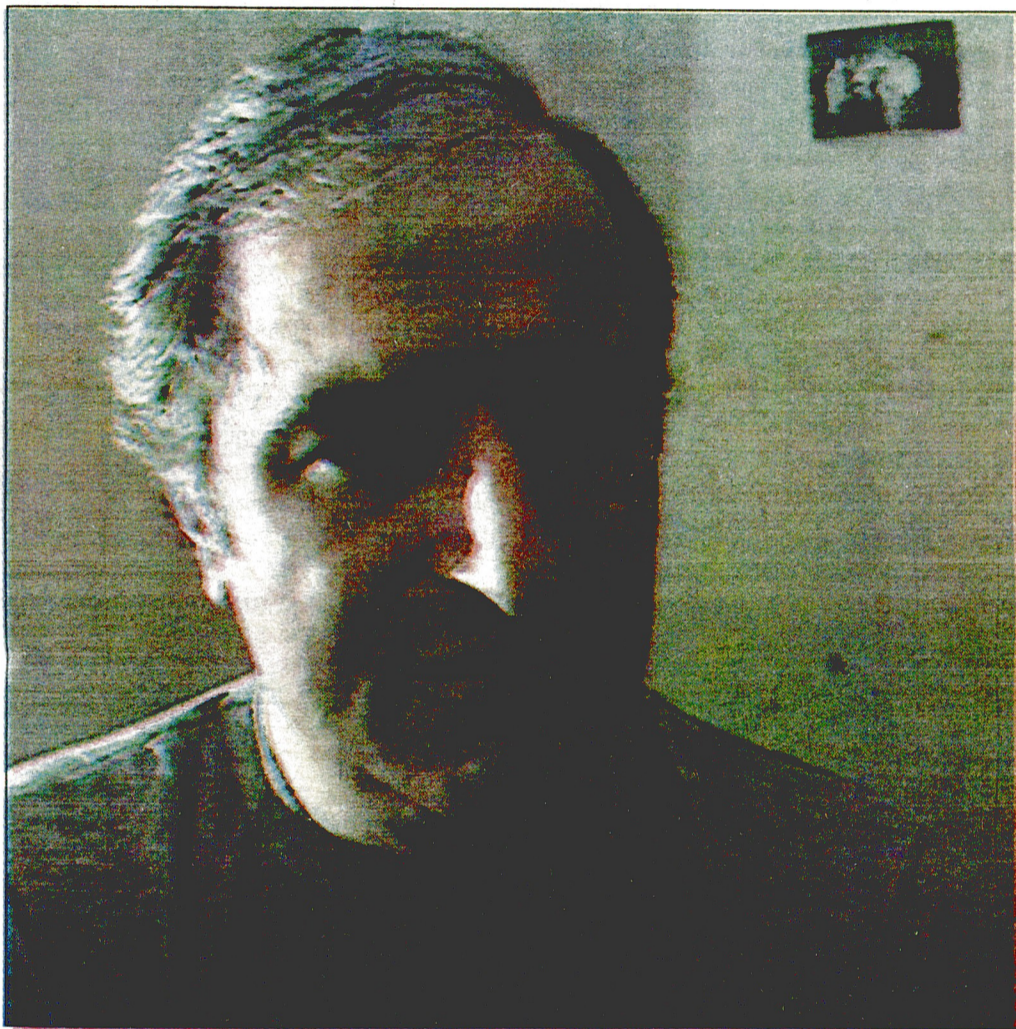
N29

24.11.2003

თენგიზ ასანიძე —

ბათუმის იზოლაციიდან

ეპროსასამართლოზე

ლანა შტრახელიძე

რა შეიძლება დაუჯდეს საქართველოს თითოეულ მოქალაქეს ასლან აბაშიძის ახირება? რად შეიძლება უღირდეს თენგიზ ასანიძეს ბათუმის უშიშროების იზოლაციორში გატარებული ათი წელი?

„ჩვენების ექსტრადიციის“ შემდგომი საქმე, რომელიც ევროპის ადამიანის უფლებათა სასამართლომ 19 ოქტომბერს სტრასბურგში განიხილა, პრეზიდენტ შვედენის მიერ შეწყალებულ და აბაშიძის მიერ „შეწყალებულ“ თენგიზ ასანიძეს ეხება, რომელიც 1993 წლიდან ბათუმის ხელისუფლებას ჰყავს დაპატიმრებული. სტრასბურგის სასამართლოს ვერდიქტი დაახლოებით თვე-ნახევარში გახდება ცნობილი. მანამდე კი, არსებული პრაქტიკის საფუძველზე, მხოლოდ იმის თქმა შეიძლება, რომ ევროსასამართლო საკმაოდ მაღალ ფინანსურ სანქციებს აკისრებს ქვეყნებს, რომელთაც უკანონო პატიმრობაში ჰყავთ თავიანთი მოქალაქეები.

ბათუმის ყოფილი მერი და აჭარის ავტონომიური რესპუბლიკის საბჭოს წევრი თენგიზ ასანიძე 1993 წლის 4 ოქტომბერს დააკავეს. მისი დაკავების ოფიციალური საბაბი ასეთია: ბათუმის თამბაქოს მწარმოებელ კომპანიაში ფინანსურ მაქინაციებში მონაწილეობა, ცეცხლსასროლი იარაღის უკანონო შენახვა და ტარება. თუმცა, არაოფიციალური ვერსიით, დაკავების მიზეზი ასანიძეების გვარის აბაშიძის მეუღლის ოჯახთან დაპირისპირება იყო. 1994 წლის 28 ნოემბერს თენგიზ ასანიძეს რვა წლით თავისუფლების აღკვეთა მიუსაჯეს და მისი ქონების კონფისკაციის ბრძანებაც გასცეს.

1999 წელს საქართველოს პრეზიდენტის მიერ ასანიძის შეწყალებას, მისი გათავისუფლება არ მოჰყოლია. უფრო მეტიც, შვედენის შეწყალებული პატიმრის წინააღმდეგ აჭარის ხელისუფლებამ ახალი საქმე აღძრა. 2000 წლის 2 ოქტომბერს აჭარის ა/რ უმაღლესმა სასამართლომ მას 12 წლით თავისუფლების აღკვეთა მიუსაჯა. მართალია, საქართველოს უზენაეს სასამართლოში გადაწყვეტილების გასაჩივრების შემდეგ, ასანიძეს ბრალდებები მოეხსნა, მაგრამ აჭარის ხელისუფლებას ის დღესაც უშიშროების იზოლაციორში ჰყავს გამომწყვდეული.

„მოსამართლე უნდა განამტკიცებდეს საზოგადოებრივ რწმენას მართლმსაჯულების დამოუკიდებლობის, შეუვალობის, სამართლიანობის, სიმინდისა და მიუკერძოებლობისადმი.“ — უნდა ვივარაუდოთ, რომ სამოსამართლო ეთიკის მე-5 მუხლის ეს დებულება, უახლოეს მომავალში, კიდევ ერთი გამოცდის წინაშე დადგება.

ქვეყანაში განვითარებული სამოქალაქო პროცესი სასამართლო სისტემას, რა თქმა უნდა, გვერდს ვერ აუვლის. სასამართლო სისტემა კი უპირველეს ყოვლისა, თავად მოსამართლეა. მოსამართლე, როგორც პიროვნება, მოქალაქე და პროფესიონალი, მოსამართლე, რომელსაც საზოგადოების წინაშე არა მარტო იურიდიული, არამედ მორალური ვალდებულებებიც აკისრია, რადგან სასამართლოს ყოველ გადაწყვეტილებას ხელს აწერს კონკრეტული მოსამართლე და არა სისტემა.

შემთხვევითი არ არის, რომ სისხლისა და სამოქალაქო სამართლის საპროცესო კოდექსებში ხაზგასმით არის ნათქვამი, რომ „სასამართლო აფასებს მტკიცებულებებს შინაგანი რწმენით, რომელიც უნდა ემყარებოდეს სასამართლო სხდომაზე მათს ყოველმხრივ, სრულ და ობიექტურ განხილვას...“ კანონის ამ ნორმაში, უაღრესად მნიშვნელოვანი ცნებაა შემოთავაზებული, კერძოდ „შინაგანი რწმენა.“

რას ნიშნავს ეს? თუ კანონი და კანონის მოთხოვნა მკაფიოდ ჩამოყალიბებულია, მაშინ მოსამართლემ მასზე დაყრდნობით უნდა გამოიტანოს გადაწყვეტილება და რა შუაშია აქ მისი რწმენა ან თუნდაც მორალი. იურისტებმა და განსაკუთრებით მოსამართლეებმა კარგად იციან, რომ საქმე არც ისე მარტივად და ამ საკითხზე, ტრადიციული დემოკრატიის ქვეყნებშიც, უკვე არაერთი ათეული წელიწადია დაობენ.

სწორედ ამ თვალსაზრისით უნდა იყოს საინტერესო ესე — „რატომ უნდა ვზრუნავდეთ მოსამართლეთა დამოუკიდებლობასა და პასუხისმგებლობაზე“, რომელიც ახლახან გამოაქვეყნეს სამართლის ცნობილმა მკვლევარებმა ბრიუს ფეინმა და ბარტ ნიუბორნმა. მიუხედავად იმისა, რომ პუბლიკაცია ამერიკის შეერთებული შტატების სასამართლო პრაქტიკას შეეხება, ვფიქრობთ, ჩვენთვისაც საინტერესო იქნება გავეცნოთ მათ მოსაზრებას საზოგადოებაში მოსამართლის როლსა და მნიშვნელობაზე.

რა უეუკლია დამოუკიდებელ მოსამართლას?

კანონის უზენაესობა მოსამართლეებზეა დამოკიდებული,
— აცხადებენ ბრიუს ფეინი და ბარტ ნიუბორნი,
სამართლის მკვლევარები, რომლებიც ამერიკის
შეერთებული შტატების პოლიტიკური სპეცტრის
რადიკალურად განსხვავებულ პოზიციებზე დგანან.

ბრიუს ფეინის კონსერვატორული შეხედულებები ცნობილია „ვაშინგტონ თაიმსის“ ფურცლებზე გამოქვეყნებული პუბლიკაციებიდან და ასევე პრეზიდენტ რეიგანის ადმინისტრაციაში მისი საქმიანობიდან, ბარტ ნიუბორნი კი ნიუ-იორკის უნივერსიტეტის სამართლის სკოლაში თავისი პროგრესული და ინოვაციური შეხედულებებით გამოირჩევა. ფეინსა და ნიუბორნს დიამეტრალურად განსხვავებული პოზიციები აქვთ ისეთ საკითხებში, როგორიცაა მაგალითად, ხმის მიცემის კანონმდებლობა და რელიგიური სკოლებისათვის საზოგადოებრივი ფონდების გამოყენებასთან დაკავშირებული პრობლემები. მიუხედავად იმისა, რომ ამ საკითხებზე, ისევე როგორც მრავალ სხვა შემთხვევაში, ამერიკელი იურისტები და სამართლის მკვლევარები საერთო პოზიციას ვერ თანხმდებიან, ფეინი და ნიუბორნი აქვეყნებენ ერთობლივ ესეს მოსამართლეთა დამოუკიდებლობის მნიშვნელობასა და სასამართლო სისტემის ნებისმიერი სახის შენოსლავან დაცვის აუცილებლობაზე. ამ საკითხში ისინი ერთიანნი არიან და ამ ერთიანობაში თავიანთ მემარჯვენე თუ მემარცხენე მეგობრებს ეჭვის შეტანის საფუძველს არ უტოვებენ.

სამართლის მკვლევარები, ამ ესეს განხილვისას, გამოყოფენ ორ ძირითად საკითხს, რომელსაც ფეინი და ნიუბორნი განსაკუთრებულ ყურადღებას უთმობენ და აღნიშნავენ, რომ აშშ-ის სამართალწარმოებაში კანონის ინტერპრეტაციასა და მოსამართლის დამოუკიდებლობის საკითხებზე მსჯელობა კვლავაც აქტუალურია და უფრო მე-

ტიც, კონსტიტუცია, როგორც „ცოცხალი“ დოკუმენტი, ყოველი თაობის მიერ ხელახალ გააზრებას საჭიროებს.

ცხადია, რომ შტატის მოსამართლეები არიან ის ადამიანები, რომლებიც განსაზღვრვენ ამერიკული სამართალწარმოების ყოველდღიურობას და აყალიბებენ „საერთო სამართალს“. სწორედ მოსამართლე ანიჭებს კონკრეტულ მნიშვნელობას საკანონმდებლო ნორმებსა და რეგულაციებს თავისი საქმიანობით. ეს ამერიკული „კანონის დაქვემდებარებული თავისუფლების“ საყრდენი ნერტილი, იურიდიულ წრეებში განსაკუთრებული განხილვის თემაა.

ფაქტია, რომ დღემდე ამერიკელ მოსამართლეებსა და ზოგადად, იურისტებს შორის, არ არის კონსენსუსი იმის თაობაზე, თუ რა გზით, რა მეთოდით უნდა მოხდეს კონსტიტუციური ან სხვა საკანონმდებლო ნორმების უშეცდომო ინტერპრეტაცია, იმის გათვალისწინებით, რომ ეს ნორმები, არცთუ იშვიათად, ორზოგონი წაკითხვის საშუალებას იძლევა, ანუ არ არსებობს იურიდიული ენის ინტერპრეტაციის უნივერსალური პრინციპი.

შექმნილია ვითარებამ წარმოშვა ინტერპრეტაციის არაერთი თეორია, რომელთაგან ერთ-ერთ ნამყვანად „სანყისი მნიშვნელობისა და განზრახვის“ თეორია ითვლება. თუმცა, მოსამართლეთა ნაწილი იურიდიული ტექსტის ინტერპრეტირებას ღირსებისა და მორალის აღიარებული სტანდარტის პრინციპებიდან გამომდინარე ამჯობინებს.

თენგიზ ასანიძე - ბათუმის იზოლაციური ეპროსასაგარეო

დასასრული. დასაწყისი მე-17 გვერდი

ასანიძე, რომლის ჯანმრთელობის მდგომარეობა თანდათან უარესდება, ევროკონვენციის მე-5 (პირველი პუნქტი) და მე-13 მუხლების საფუძველზე, მის უკანონო პატიმრობას ასაჩივრებს. ასანიძე საქართველოს უზენაესი სასამართლოს 2001 წლის 29 იანვრის გადაწყვეტილების აღსრულებას და უკანონო პატიმრობით მიყენებული მორალური ზიანის ანაზღაურებისათვის 3 მილიონ დოლარს ითხოვს. პარადოქსია, მაგრამ მოპასუხე ამ შემთხვევაში საქართველოს ხელისუფლებაა, რომელმაც თენგიზ ასანიძე შეიწყალა, თუმცა იმის გამო, რომ ვერ უზრუნველყო თენგიზ ასანიძის უფლებების დაცვა, არ არის გამორიცხული, რომ თანხა ცენტრალური ბიუჯეტის ანუ ხალხის გადასახდელი გახდეს. სწორედ ამიტომაც საქმეს, რომელიც 19 ოქტომბერს სტრასბურგის სასამართლომ განიხილა, „ასანიძე საქართველოს წინააღმდეგ“ ჰქვია სახელად და არა „ასანიძე აბაშიძის წინააღმდეგ“.

ვიდრე ამ საქმის საბოლოო შედეგი გახდება ცნობილი, მკითხველს ვთავაზობთ ადამიანის უფლებათა და ძირითად თავისუფლებათა დაცვის ევროპული კონვენციის იმ მუხლებს, რომელთა ცოდნა არცთუ ზედმეტი შეიძლება აღმოჩნდეს საქართველოს ნებისმიერი მოქალაქისათვის.

ადამიანის უფლებებისა და ფუნდამენტური თავისუფლებების დაცვის ევროპის კონვენციის რატიფიცირების შედეგად, საქართველოს მოქალაქეებს უფლება აქვთ, ყველა შიდასახელმწიფოებრივი პროცედურის ამონურვის შემდეგ, მიმართონ ადამიანის უფლებათა ევროპის სასამართლოს, თუ საქართველოში ამ კონვენციით გარანტირებული რომელიმე უფლება დაირღვევა.

ადვოკატთა ტესტირების პირველი ეტაპი დასრულდა

ადვოკატი, სამართლებრივი სისტემის საკვანძო ფიგურაა და რასაკვირველია, მის პროფესიონალიზმზე დიდად არის დამოკიდებული ადამიანის უფლებების დაცვის ხარისხი.

სწორედ ამიტომ, 2001 წლის ივნისში საქართველოს პარლამენტმა მიიღო კანონი ადვოკატთა შესახებ, რომლის თანახმად, „ადვოკატს გავლილი უნდა ჰქონდეს ტესტირება, დადგენილი წესით.“

გასულ კვირას დასრულდა ტესტირებათა ტური, რომელიც ამერიკის იურისტთა ასოციაციის საქართველოს წარმომადგენლობის თანადგომით, საქართველოს იუსტიციის საბჭომ, ავტონომიური რესპუბლიკების იუსტიციის საბჭოებთან ერთად ჩაატარა.

საქართველოს იუსტიციის საბჭოს მდივნის ზურაბ აბაშიძის ინფორმაციით, ტესტირება საერთო და ცალკეული სპეციალიზაციის მიხედვით მოეწყო. ტესტირების საერთო პროგრამაში შემოვიდა სულ 624 განცხადება, ტესტირებაზე გამოცხადდა 469, ტესტირება გაიარა 304-მა კანდიდატმა.

ტესტი სამოქალაქო დარგის სპეციალიზაციაში, 470 მსურველიდან, 264-მა ადვოკატმა ჩააბარა, ხოლო სისხლის სამართლის სპეციალობით, ტესტირება 72-მა იურისტმა გაიარა.

ტესტირების მეორე ტური მომავალი წლის აპრილსა და სექტემბერში გაიმართება. ტესტირების დასრულების შემდეგ, იუსტიციის საბჭო, ტესტირე-

ბაგავლილი ადვოკატების ერთიანი სიის შემადგენლობიდან მოიწვევს პირველ საერთო კრებას და ჩამოაყალიბებს ადვოკატთა ერთიან ასოციაციას. ასოციაცია საჯარო სამართლის იურიდიული პირის სტატუსით ჩამოყალიბდება, თუმცა, იგი სახელმწიფოს წინაშე ანგარიშვალდებული არ იქნება.

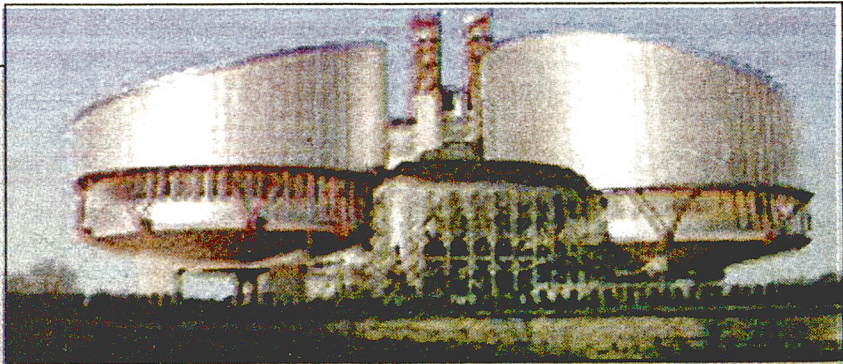
ეს იქნება დამოუკიდებელი, კორპორაციული მართვის სტრუქტურა და თავად ადვოკატები შეძლებენ თავიანთი სისტემის მართვას.

ასოციაციის ფორმატში, შეიქმნება აღმასრულებელი საბჭო, ეთიკისა და სარევიზიო კომისიები. ასოციაციის მართვის უმაღლესი ორგანო იქნება საერთო კრება. საგულისხმოა, რომ გარდამავალი ეტაპის ამონურვის შემდგომ, ადვოკატთა ტესტირებას თავად ასოციაციის აღმასრულებელი საბჭო ჩაატარებს.

მოქალაქეებს, რომლებსაც საადვოკატო მომსახურების თანხა არ ექნებათ, სახელმწიფო კვლავაც გადაუხდის ხარჯებს, ოღონდ ასოციაციის შექმნის შემდეგ საბიუჯეტო სახსრები, მიზნობრივად ასოციაციისკენ წარიმართება.

ასოციაციის შექმნას ერთი მნიშვნელოვანი პლუსიც ექნება — დღესდღეობით პრაქტიკულად არავინ იცის, რამდენი ადვოკატია საქართველოში. აღრიცხვიანობის მონერსივება აუცილებელია და ეს ფუნქციაც ამ ასოციაციამ უნდა იტვიროს.

საპუტარი ინფორმაცია

ადამიანის უფლებათა და ძირითად თავისუფლებათა დაცვის ევროპული კონვენცია

მუხლი 5. თავისუფლებისა და უსაფრთხოების უფლება

- ყველას აქვს პიროვნების თავისუფლებისა და უსაფრთხოების უფლება. არავის წაერთმევა თავისუფლება ქვემოთ ჩამოთვლილი შემთხვევების გარდა და ეს მოხდება კანონით განსაზღვრული პროცედურის შესაბამისად:

პიროვნების კანონიერი დაკავება, კომპატიენტური სასამართლო მხარე მისი მსჯავრდებად აღიარების შემდგომ:

- პიროვნების კანონიერი დაპატიმრება ან დაკავება სასამართლოს კანონიერი ორდერის დაუმორჩილებლობის შემთხვევაში, ან იმ მიზნით, რათა შესრულებული იქნეს კანონით განსაზღვრული ნებისმიერი ვალდებულება;
- პიროვნების კანონიერი დაპატიმრება ან დაკავება, განხორციელებული იმ მიზნით, რათა მოხდეს მისი წარდგენა უფლებამოსილი კანონიერი ხელისუფლების წინაშე, მის მიერ დანაშაულის ჩადენის კანონზომიერი ეჭვის არსებობის შემთხვევაში ან როდესაც დაპატიმრება ან დაკავება კანონზომიერად აუცილებლად განიხილება მის მიერ დანაშაულის ჩადენის ან შემდგომ მისი გაქცევის თავიდან აცილებისათვის;
- არასრულწლოვნის დაკავება კანონიერი ორდერით მასზე საგანმანათლებლო ზედამხედველობის მიზნით, ან მისი კანონიერი დაკავება უფლებამოსილი კანონიერი ხელისუფლების წინაშე წარდგენის მიზნით;
- პიროვნებათა კანონიერი დაკავება ინფექციური დაავადებების გავრცელების თავიდან აცილების მიზნით, ლოთების, ნარკომანების, მანანწალებისა და ფსიქიკურად შეშლილი პირების დაკავება.
- პიროვნების კანონიერი დაპატიმრება ან დაკავება მის მიერ ქვეყანაში უკანონოდ შესვლის აღკვეთისათვის ან იმ პიროვნების დაპატიმრება ან დაკავება, რომლის წინააღმდეგაც ხორციელდება ღონისძიებები მისი დეპორტაციის ან გადაცემისათვის.

მუხლი 13. უფლება ეწიჭტურ ზოგაზ

- ყველას, ვისაც დაერღვევა ამ კონვენციით გათვალისწინებული უფლებები და თავისუფლებები, ექნება ეფექტური ზომის მიღების უფლება ეროვნული ხელისუფლების წინაშე, თუნდაც ეს დარღვევა ჩადენილი იქნას იმ პირების მიერ, რომლებიც მოქმედებდნენ ოფიციალური უფლებამოსილებით.

სამართლებრივი რეფორმა

„ავაშენოთ ჩვენი სკოლა“

აქტუალური საზოგადოებრივი მოვლენები

ჩ ვ ე ნ ს ფ ო რ უ მ უ ი

არიან მოსამართლეები, რომლებიც პიროვნებისა და სამოქალაქო თავისუფლებების საკითხებთან მიმართებაში ინტერვენციულ მიდგომებს ერთგულნი არ არიან, თუმცა ეკონომიკური დავების განხილვისას, რადიკალურად განსხვავებულ პათოსს ავლენენ. ინტერპრეტაციულ თეორიათა მრავალფეროვნება, თავის მხრივ, პოლიტიკოსთა და ინტერესთა ჯგუფების გააქტიურების საბაზი ხდება. ბუნებრივია, რომ ამა თუ იმ გადაწყვეტილებით დაინტერესებული წრეები, საკითხის სასამართლოში განხილვის წინ განსაკუთრებულ ინტერესს პირადად მოსამართლის პიროვნების მიმართ ავლენენ და ეს ბუნებრივიცაა. თუ მხარისთვის ცნობილია, რომელი ინტერპრეტაციული პოსტულატი ხელმძღვანელობს მოსამართლე თავის პრაქტიკაში, მას საბოლოო ვერდიქტის

სად იწყება მოსამართლის თავისუფლება და რაც მთავარია, სად თავდება ეს თავისუფლება? ამ გარკვევით უნდა გაიმიჯნოს ორი ცნება — მოსამართლის პიროვნული დამოუკიდებლობა ნებისმიერი პოლიტიკური, სახელისუფლო თუ საზოგადოებრივი აზრის ან თუნდაც, საზოგადოების უმრავლესობაში არსებული განწყობილებებისა და კანონის ინტერპრეტაციის თავისუფლება.

პროგნოზირების საშუალებაც ეძლევა. ინტერესთა ჯგუფები აქტიურად ლობირებენ იმ მოსამართლეთა შერჩევას, რომლებიც, მათი აზრით, უზრუნველყოფენ მათთვის მისაღებ გადაწყვეტილების გამოტანას და ასევე კატეგორიულნი არიან თავიანთ კრიტიკულ გამოხატვებებში, როდესაც დასახულ შედეგს ვერ აღწევენ. ფეინისა და ნიუბორნის შეფასებით, არაფერი დასაძრახი ამ პრაქტიკაში არ არის, რადგან მხარეთა ამ უფლებას იცავს კონსტიტუციის პირველი შესწორება. მოსამართლის საქმიანობისადმი კრიტიკული დამოკიდებულება და ამ კრიტიკის გამოთქმა ფუნდამენტური აუცილებლობაა თუნდაც იმიტომ, რომ მოსამართლეებმა საკუთარი შეუცდომლობა და უცოდველობა არ ირწმუნონ. მაგრამ, ესეც ავტორთა აზრით, ცივილიზებულ სამყაროში ყველაფერი პროცესების ხარისხსა და ზომაზეა დამყარებული. მუდმივი კონფლიქტი მოსამართლის პროფესიულ პასუხისმგებლობასა და პოპულარულ გადაწყვეტილებას შორის არ ამცირებს სამართლიანი განაჩენის გამოტანის შანსს, რადგან ეს ბალანსი ამერიკული სასამართლო სისტემის საფუძველში დევს.

ბუნებრივია, იბადება კითხვა: სად იწყება მოსამართლის თავისუფლება და რაც მთავარია, სად თავდება ეს თავისუფლება? აქ გარკვევით უნდა გაიმიჯნოს ორი ცნება — მოსამართლის პიროვნული დამოუკიდებლობა ნებისმიერი პოლიტიკური, სახელისუფლო თუ საზოგადოებრივი აზრის ან თუნდაც, საზოგადოების უმრავლესობაში არსებული განწყობილებების ზეგავლენისაგან და კანონის ინტერპრეტაციის თავისუფლება.

მიუხედავად იმისა, რომ მოსამართლეები, თუნდაც ცალკეული სამართლებრივი დავების პროცესში გამოტანილი გადაწყვეტილებებით თავად ქმნიან კანონს, დაუშვებელია მათი სხვა პოლიტიკურ თუ მმართველობით შტოებთან გაიგივება, მათზე საზოგადოებრივი კონტროლის დაწესების თვალსაზრისით. კონსტიტუცია თავის საკვანძო დებულებად პოლიტიკური ძალაუფლებისაგან მოსამართლეთა სრულ დამოუკიდებლობას გულისხმობს, თუმცა ამერიკული დემოკრატიის დამფუძნებელი მამები ასევე გამორიცხავენ სამართალწარმოებაში ნებისმიერ პრივილეგიას, რადგან ტირანია, თუნდაც უმრავლესობის სახით, მარცხი ტირანიაა. თუ ფედერალური მოსამართლეები მხოლოდ პოპულარული სენტემენტების გამომხატველებად იქცევიან, მაშინ კონსტიტუციაში დეკლარირებული პრინციპები სრულ დეველუაციას განიცდიან. ფეინი და ნიუბორნი სამართლიანად აღნიშნავენ, რომ საკუთარი ვინაობა და როგორც წესი, არაშორსმჭვრეტელი ინტერესებით მოქმედი პოლიტიკური უმრავლესობა, თავის ქმედებებს არაკონსტიტუციურად არასოდეს მიიჩნევენ. საგულისხმოა მაგალითი საკუთრივ აშშ-ის ისტორიიდანაც, როდესაც ფედერალისტურმა პარტიამ კონგრესში მხარი დაუჭირა პირველ ცვლილებას, რითაც სულ მალე სიტყვის თავისუფლება საფრთხის ქვეშ დადგა; „ნაქებების შესახებ“ 1798 წლის აქტს კი მისი მხოლოდ იმიტომ დაუჭირა, რომ მეტოქე რესპუბლიკური პარტიისათვის აღვირი და ცენზურა დაენახებინა. ასე, რადამიანური ბუნება და პოლი-

ტიკური ამბიციები პრაქტიკულად წერტილს უსვამენ იმ იდეას, რომ კონგრესი ან თუნდაც პრეზიდენტი შეძლებენ განსაჯონ და სამართლიანი გადაწყვეტილება გამოიტანონ საკუთარი ან ოპონენტთა ქმედებების შეფასებისას. ალბათ მიამიტობა იქნებოდა ვინმემ იფიქროს, რომ კონგრესი ოდესმე მიიღობდა ისეთ საეტაპო გადაწყვეტილებას, როგორიც იყო „ნიქსონის ჩანაწერების საქმე“ ან დამოუკიდებელი საბჭოს მიერ პრეზიდენტ კლინტონის წინააღმდეგ გამოთქმულ ბრალდებათა ობიექტური გამოძიება.

მოსამართლეები ამერიკის შეერთებულ შტატებში ცხოვრობენ ისეთ კულტურულ გარემოში, სადაც ინტელექტუალური პატიოსნება და პრინციპულობა ყველა პოლიტიკურ მომენტში დომინირებს. ეს კულტურ-

დამატებები). „საერთო სამართლისა“ და განკარგულების ნორმების გადაღება ასევე უბრალო კანონმდებლობასაც შეუძლია. უზენაესი სასამართლოს „პოლიტიკური შეკითხვის“ დოქტრინა კონგრესისა და პრეზიდენტის მიერ საგარეო პოლიტიკასთან და სახელმწიფოს უშიშროებასთან დაკავშირებულ გადაწყვეტილებებს სასამართლო კონტროლის მიღმა ტოვებს. ასე მაგალითად, სასამართლო კონტროლის მიღმა საომარ მოქმედებათა კონსტიტუციურობისა და შეთანხმებათა ანულირების კანონიერება. უფრო მეტიც, თავად კონსტიტუცია გამორიცხავს სასამართლო სისტემის ჩარევას საგანგებო მნიშვნელობის პოლიტიკურ საკითხებსა და კონგრესის წევრთა იმპიჩმენტის განხილვაში.

ამ და სხვა ფორმალური თუ ფაქტობრივი შეზღუდვების ფონზე, თეორეტიკოსები განსაკუთრებულ ყურადღებას ამახვილებენ მოსამართლეთა მიერ კონსტიტუციისა თუ მოქმედი კანონმდებლობის, იურიდიული ენის და ამასთან დაკავშირებული ორანჯროვნების ინტერპრეტაციის საკითხებზე.

სამართლებრივი დავების უმეტესობა, რომელიც ყოველდღიურად წარმოიშვება ამერიკელი მოქალაქეების წინაშე და სასამართლოების რუტინული განხილვის

თუმცა, არც იმის უგულებელყოფა შეიძლება, რომ მოსამართლეები არ ქმნიან კანონის კონკრეტული, თუნდაც შემთხვევითი სასამართლო განხილვებიდან გამომდინარე. ხშირად ასეთი საქმეები უაღრესად რთული და კონტრავერსიულია, განსაკუთრებით ისეთ შემთხვევებში, როდესაც საქმე კონსტიტუციის ინტერპრეტაციას ეხება და მასზე კამათი იმთავითვე იწყება. კონსტიტუციური ტექსტები ძალზე იშვიათად იძლევა მკაფიო განმარტებას და არსებული ორანჯროვნება საკმაო ძალისხმევას საჭიროებს. მაგალითად, ცნობილია გადაწყვეტილება, რომელიც აშშ-ის სამხედრო საჰაერო ძალებს შეეხებოდა. კერძოდ, კონგრესისათვის რწმუნებულ უფლებათა ჩამონათვალში ნათქვამია, რომ მას უფლება აქვს შექმნას არმია, საზღვაო ფლოტი, მაგრამ არაფერია ნათქვამი საჰაერო ძალებზე. რას ნიშნავს ეს? არაკონსტიტუციურია აშშ-ის საჰაერო ძალები? რა თქმა უნდა, არა. კონგრესს აქვს ე.წ. „ელასტიური პუნქტი“ necessary and proper law, რომელიც უფლებას აძლევს მას, გამოსცეს კანონი, რომელსაც „აუცილებელი“ მიიჩნევს კონსტიტუციით დაკისრებული უფლებამოსილების განხორციელებისათვის. ალბათ, არავინ დაობს იმაზე, რომ საჰაერო ძალები აძლიერებს არმიისა და საზღვაო ფლოტის თავდაცვით პოტენციალს. არსებობს ორანჯროვნების უფრო რთული მაგალითებიც. კერძოდ, მეოთხე შესწორება ზღუდავს დაუსაბუთებელ ჩხრეკას და კონფისკაციას. თუმცა იბადება კითხვა: დაუსაბუთებლობის ეს სტანდარტი შეეხება თუ არა ფარულ სატელეფონო მოსმენებს და ელექტრონული საშუალებებით თვალთვალს/მიყურადებას? კანონის ენა არ არის მკაფიო და უზენაეს სასამართლოს მოუწია შეეცვალა მიდგომები „ჩხრეკის“ განმარტებასთან დაკავშირებით.

უაღრესად მნიშვნელოვანი იყო ინტერპრეტაციული ფილოსოფიის სწორად ამოქმედება პირველ შესწორებასთან დაკავშირებულ კაზუსთან. ეს შესწორება უკრძალავს კონგრესს მიიღოს კანონი, რომელიც რაიმე სახით ხელყოფს სიტყვის თავისუფლებას. ნიშნავს თუ არა ეს იმას, რომ კანონი რომელიც კრძალავს შეიარაღებული აჯანყებისაკენ მოწოდებას/პროვოცირებას, არაკონსტიტუციურია, რადგან მასში სიტყვის თავისუფლების შეზღუდვა იკითხება? სასამართლომ მიიჩნია, რომ დაუშვებელია პირველი შესწორებისადმი ასეთი ფორმალური მიდგომა. ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში, მიუხედავად მკაფიო კონსტიტუციური დეფინიციის არარსებობისა, მოსამართლემ უნდა გადაწყვიტოს, თუ რა მოიაზრება „სიტყვის თავისუფლების ცნებაში“.

საინტერესოა მოსამართლე ენტონინ სკალიას ინტერპრეტაციული თეორია, რომელიც ფუძემდებლურ პრინციპად „თავდაპირველ ჩანაფიქრს“ მოიაზრებს. სხვაგვარად რომ ვთქვათ, სკალია მიიჩნევს, რომ მოსამართლემ კონსტიტუციური ტექსტში ან კანონში უნდა ეძებოს ის აზრი, რომელიც მასში ამ ტექსტის შემქმნელებმა ჩადეს. უზენაესი სასამართლოს ყოფილი მოსა-

რა შეუძლია დამოუკიდებელ მოსამართლას?

დასასრული. დასაწყისი 80-17 გვირდზე

ლი გარემო იმართება არა ფორმალური კანონით, არამედ საკუთარი თავისადმი მომთხოვნელობის პრინციპით. მათი დამოკიდებულება სამართლისადმი არავითარ შემთხვევაში არ ითვალისწინებს ვინმეს პოლიტიკურ ინტერესს და ამის ერთ-ერთი მაგალითია უზენაესი სასამართლოს მოსამართლე ჯონ პოლ სტევენსი, რომელიც ცნობილი იყო როგორც „ლიბერალი“. ის რესპუბლიკელი პრეზიდენტის, ჯერალდ ფორდის მიერ იყო დანიშნული, თუმცა რესპუბლიკელები ყველაზე მეტად სწორედ მის მიერ გამოტანილ გადაწყვეტილებებს არ ეთანხმებიან. რა თქმა უნდა, ასეთი მაგალითები აძლიერებს საზოგადოების ნდობას სასამართლო სისტემისადმი, თუმცა უმთავრესი ფაქტორი, ისევე და ისევე, სასამართლო სისტემისა და მისი პროცედურების გამჭვირვალობაა.

აქვე უნდა აღინიშნოს ერთი მნიშვნელოვანი გარემოება, რომელიც სასამართლო ხელისუფლებისა და სხვა პოლიტიკური აგენტების ურთიერთობების დასაბალანსებლად მუშაობს. აშშ უზენაესი სასამართლოს კონსტიტუციური განჩინება, ან განებათა გადაწყვეტილება შესაძლებელია გადაიფაროს კონსტიტუციურ ცვლილებაში ჩამოყალიბებული ისეთი დებულებით, რომელიც ფედერალურ იურისდიქციაშია მოქცეული და მოქალაქეობის, შემოსავლების დაბეგვრის და ხმის მიცემის საკითხებს შეეხება (კონსტიტუციის მეთერთმეტე, მეოთხმეტე, მეექვსმეტე, მეცხრამეტე და ოცდამეექვსე

ამ უდიდეს როლს სამართლებრივი კულტურა და ტრადიცია ასრულებს. ეს კულტურა თანაბრად მოიცავს მოსამართლეთა კორპუსს, რომელთა ათვისებით გადაწყვეტილების სპეციფიკური ტესტირება ცხადყოფს, რომ ამერიკის სამართლებრივი პრაქტიკა არასდროს სცილდება ამერიკული სამართლის ტრადიციას და ასევე მოქალაქეებს, რომელთა ერთგულება კანონის უზენაესობის პრინციპებისადმი, უცვლელი ღირებულებაა.

საგანი ხდება, თავისთავად დიდ სირთულეს არ წარმოადგენს და ამ თვალსაზრისით, სისტემას კოსტენუსი შემუშავებული აქვს. ასეთ შემთხვევებში მოსამართლე ადვილად განმარტავს კანონს და ზუსტად იცის ის, თუ რომელ იურიდიულ ფილოსოფიას უნდა დაეყრდნოს კანონის ინტერპრეტაციის დროს. როგორც წესი, ასეთი „ადვილი“ საქმეები თითქოსდა ავტომატურად ექცევა აღიარებული კონსენსუსის ქვეშ, რაც საგრძნობლად ზღუდავს ინტერპრეტაციის ამპლიტუდას. პრეცედენტი და კანონის სულისკვეთება დაცულია და არავითარი დამატებითი მოდელირება საჭირო არ არის. თვით უზენაესი სასამართლო, სადაც მხოლოდ განსაკუთრებული მნიშვნელობის მქონე, ყველაზე წინააღმდეგობრივ საქმეებს იხილავენ, 9 მოსამართლეს საქმეთა 50 პროცენტზე გადაწყვეტილება ერთსულოვნად, ინტერპრეტაციათა ფილოსოფიების შეჯიბრებითობის პრინციპზე დაყრდნობით გამოაქვს.

მართლე უილიამ ბრენანი კი კონსტიტუციური ტექსტების მიზნობრივი ინტერპრეტაციის თეორიას გვთავაზობს და უნდა ითქვას, რომ ამ თეორიას მრავალი მიმდევარი ჰყავს. რა თქმა უნდა, ილუზია იმისა, რომ ამერიკელ მოსამართლეებს კონსტიტუციის ან კანონის ინტერპრეტება მოქმედი შეხედულებებისა და პოლიტიკური პრეფერენციებისაგან სრული მოწყვეტით შეუძლიათ, თავის მოტყუება. თუმცა აქ უდიდეს როლს სამართლებრივი კულტურა და ტრადიცია ასრულებს. ეს კულტურა თანაბრად მოიცავს მოსამართლეთა კორპუსს, რომელთა ათვისებით გადაწყვეტილების სპეციფიკური ტესტირება ცხადყოფს, რომ ამერიკის სამართლებრივი პრაქტიკა არასდროს სცილდება ამერიკული სამართლის ტრადიციას და ასევე მოქალაქეებს, რომელთა ერთგულება კანონის უზენაესობის პრინციპებისადმი, უცვლელი ღირებულებაა.

მოამზადა თამარ კინწურაშვილმა

კაზიანა

სოფო ბუკია

40 წელი კანიბალისთვის

ფილადელფიითგან „TIMES“-ში შემდეგ ამბავსა სწერენ: ამას წინედ კოლორადოს სასამართლომ ვილაც პაცკერს ორმოცი წლით ციხეში დამწყვედვა გადაუწყვიტა. პაცკერს იმ ბრალსა სდებდნენ, რომ როცა თავის ორის ამხანაგით მთებში გზა დაებნა და შიმშილმა შეანუხა, დაჰხოცა ამხანაგები და შესჭამაო. პაცკერმა იმით იმართლა თავი თურმე, რომ მაშინ ვჭამე, როცა ჩემი ამხანაგები თავის თავად დაიხოცნენო.

„ივერია“, 1886 წელი, №175

ფემინისტების შურისძიება

მალლესტოუნში (პენსილვანიაში) გამოდის გაზეთი „HERALD“-ი. ამ გაზეთის რედაქტორად და გამომცემლად პეტერ რეტიგანია. პეტერს ამას წინედ ერთი უბედურება დამართვინია. გაზეთში ერთის საზოგადოების ქალებზედ რალაცა წერილი დაუბეჭდია და სასაცილოდ აუგდია ამ საზოგადოების ქალბატონები. ქალებს ჯავრის ამოყრა განუზრახავთ. მოგროვილა თხუთმეტი ქალი, ჩამჯდარან დახურულ ეტლებში და მისულან ამ გაზეთის რედაქციასთან. ჩამალულან ბუჩქებში და გამოჩნდა თუ არა პეტერი, მისცივიდნენ და რაც ძალი და ღონე ჰქონდათ წკეპლით ცემა დაუწყიათ. იმდენი უცემიათ ქალებს, ვიდრე არ დადლილან და ცემა არ მოჰბერებიათ. ამ ამბავს დიდი მითქმა-მოთქმა მოჰყოლია ამ ქალაქში. პეტერის მეგობრებს სასამართლოსთვის მიუმართავთ და ამ ქალების ქმრებს შეურაცხყოფის დაკმაყოფილებას სთხოვენ.

„ივერია“, 1886 წელი, №176

პენსია სასამართლოს გალაყავებით

მეორე ახირებული, მაგრამ სამართლიანი განჩინება ბერლინის ქალაქის სამსაჯულოს შეუდგენია. მომჩივნად ერთი გადამდგარი პრუსიელი სალდათი ყოფილა და მოპასუხედ სამხედრო სამინისტრო. სალდათი ლაშქრად ყოფილა უკანასკნელი საფრანგეთისა და გერმანიის ომის დროს. მას აქეთ, რაც მეცის ციხის ჯარმა იარაღი დაჰყარა, ამ სალდათს ცხელედა დამართვინია და ამ ავადმყოფობის გამო იმისთვის ექიმებს ხელი მოუჭრიათ. სალდათი პენსიას თხოულობდა სამინისტროსგან, რადგანაც ომის გამო მე დავსნეულდი, ხელი მომკვეთეს და თავის რჩენა არ შემიძლიანო. სამინისტრომ უარი უთხრა, რადგანაც ხელი ომში ჭრილობის გამო კი არა, სნეულების მიზეზით მოგეკვეთაო. სამსაჯულომ უსაფუძვლოდ ცნო სამინისტროს პასუხი. სამინისტრომ ამ სალდათს სიკვდილის ბოლომდე პენსია უნდა აძლიოს. პენსია თვეში ექვსი ტალერი გაუჩენიათ.

„დროება“, 1874 წელი, №423

მამუკა ტყეშელაშვილის ნახატები

 ჩანართი მომზადებულია სამართლებრივი განათლების ასოციაციის მიერ.
 მისამართი: თბილისი, ალ. ჭავჭავაძის ქ. 8/33
 ტელ.: 996512, 922914 ფაქსი: 920596
 E-mail: office@alpe.ge www.alpe.ge

თურმე, სიყვარულმა შეიძლება შეიძინოს ახლებური, თანამედროვე „იმიჯი“ და ელფერი. ნიღბის თაყვანის მიმართ და მოაქვს კიდევ. სულაც არ გამეკვირვება, როცა მესიჯური სიყვარულის ამბავი მიახლოებს. ამ ორიგინალური ურთიერთობის დასაწყისისა და ბედნიერი დასასრულის შესახებ დავწერე კიდევ და სწორედ ამ წერილმა დასაბამი მისცა ახალ პუბლიკაციას...

ერთმა ნაცნობმა ძველი, თეთრყდინი რვეული მომიტანა და მიითხრა: „აქ ჩვენი დიალოგები ჩანს. შეყვარებულები ვიყავით მაშინ. ლექციებზე (ახლანდელს ვერც შევაძარებ) გადალაპარაკებაც შეუძლებელი იყო, ისეთი მკაცრი პედაგოგები გვყავდა. ჩვენ კი ჩუმად ყოფნა არ შეგვეძლო და დაუსრულებლად ვსაუბრობდით წერილებით. როცა თქვენ ერთი წყვილის სასიყვარულო მესიჯები გამოაქვეყნეთ, მაშინვე ეს რვეული გამახსენდა. სამწუხაროდ, მაშინ მობილურები არ არსებობდა, სამაგიეროდ, ფურცელი და კალამი იყო, რომელიც არასოდეს დაძველდება. ქალაქში დანერგულ სიტყვას მაინც სხვა მადლი და ლაზათი აქვს. ხშირად, როცა სევდა მომეძალევა, ან ყოველდღიური პრობლემებით დახუნძლულმა აღარ ვიცი, თავი რას ვახლო, გამახსენდება ეს თეთრი რვეული და როგორც ჩემი სულის მალამოს, ისე მივეახლები. იცით, როგორ ახლავს? მაშინდელი შეყვარებული ახლა ჩემი მეუღლეა. არც ისაა ყოველთვის ლამაზი სიტყვების გუნებაზე და ზოგჯერ, როცა მისგანაც მენიჭება რაიმე, იმ რვეულს გადავუშლი. ელიმება და მშვიდდება. მინდა თქვენც გაჩვენოთ“...

— ეგოისტი ხარ, მეტი არაფერი. ახლა მოისვენე. ლექცია მიანტერესებს.
— უპ, როდინდან დაინტერესდი ლექციებით?
— რაც შენ გაგიცანი... ლამისა სული ამოშადაო.
— მორჩი ნუნუნს, აღარ შეგანუხებ.
საჯარო ბიბლიოთეკაში
— ქეთი, არ ამთავრებ წერას?
— არა. შენ შეგიძლია წახვიდე. მე გვი-

— ვფიქრობ, მაგრამ ვერ ვხედავ. გუშინ დღე წვეულებაზე მოხდა ისეთი რამ, რაც შენ არ მოგეწონა?
— დიას.
— აუ, რა კაპასი და ანწხლი ხარ. როგორ უნდა გაგიძლო თელი ცხოვრება, არ ვიცი.
— ძალას არავინ გატანს. პირიქით, მე ვერ გაუძლებ შენი დაემუხურებული თვალის ყურებას...
— მითხარი, ამჯერად რას მემართლები?
— იქ მყოფებმა იცოდნენ ჩვენი სიყვარულის

დამელოდე ორი კვირა, თუ გინდა წყნეთში ადი. როცა ჩამოვალ, კობულეთში ერთად წავიდეთ...
— არა და არა. შენი მოსატყუებელი კბილი კარგა ხანა მოვიცვალე. შატილში კი არა, სვანეთში მიდიხარო, თანაც კლდეებზე საბობლილოდ... იცოდე, არ გაგიშვებ. გასსოვს, შარშანაც მომატყუე, ვითომ ლაშქრობაზე მიდიოდი და იქიდან ტვინშეყვანილი ჩამოხვედი. შენს ტვინს კიდევ შერყავა უნდოდა, ისედაც არ ხარ დალაგებული ჭკუის. ასე რომ, ძვირფასო, გამომეშვიდობე სვანეთს, თუ არადა, მეც მოვდივარ!
— აუ, ქეთი, რა ჯიუტი ხარ, როგორი ამოჩემება იცი, რა უნდა მომივიდეს, პატარა ხომ არ ვარ? ნამოსვლაზე კი არც იფიქრო.
— მე ხომ კლდეზე ცოცვას არ ვაპირებ, უბრალოდ, შენ გვერდით ყოფნა მინდა.
— ზაფხულამდე ვერ კიდევ დიდი დროა, მერე გადავწყვიტოთ ეს საკითხი.

ანობამდე უნდა ვიმეცადინო.
— რა უცნაური ვინმე ხარ. ორი დღეა, ნორმალურად არ მელაპარაკებ. კიდევ კარგი, წერა ასე გიყვარს, თორემ არც წერილობით მიმასუხებდი ალბათ. ასეა, არა?
— დიას, ბატონო მელო, გამოიცანი. უბრალოდ, წერა მიყვარს, თორემ სიტყვასაც არ გაღირსებდი. ახლა მორჩი, ნუ მაცდენ!
— იცი, როგორ მიყვარხარ?...
— როგორ?
— სიგაჟმდე. არც ერთი გამოითქმის ეს გრძობა და არც კალმით დანიერება. შენი სიყვარული ძვალსა და რბილში მაქვს გამჯდარი. სულში და გულში ჩამძვრალი და არ ვიცი, რა მეშველება უშენოდ. მითხარი, რატომ გამებუტე?

ამბავი. ყველა ჩვენ შემოგვცქეროდა, შენ კი, 2-3 ჭიქის მერე ხან ერთს, ხან მეორეს, ხან მესამე გოგოს ლამის სიყვარული აუხსენი სადღეგრძელოთი. შეიძლება კაცი ასეთი გაუმძალარი და გულხარბი იყოს? თუ გგონია, რახან შენი საცოლე მქვია, უარს აღარ გეტყვი ცოლობაზე? ცხრა შეილიც რომ ყავდეს შენგან, შენი საქციელით თუ შურაცხყოფილს და ეგონებოდა დამტოვებ, მაინც არ გაქვერდები შენთან, იცოდე ეს.
— აუ, რა მანაკი ხარ და უაზროდ ექვიანი... აბა, სადღეგრძელოში დედას ხომ არ შევგაგინებდი?... ცხრა შეილიდან დავიჯერო, ერთი მაინც არ დაგემსგავსება? ჰოდა, შენც ადექი და ნადი, არ დაგიჭერ.
— თვალეხაც კარგად უყუყუნებდი...
— კაი რა, ქეთი, არა გრცხვინა? წინ ისხდნენ და სად წამელო ეს თვალეხი?
— მე უნდა მიყურო, მხოლოდ მე, სხვას არავის, გაიგე?
— გაიგე... ოღონდ, ახლა შენ მითხარი, რომ გიყვარვარ.
— როცა კარგად მოიქცევი, მაშინ გეტყვი.
— კაი, მაშინ ახლა გავალ ლექციიდან და სანამ დამთავრდება, ყვავილებს მოგართმევ შესარიგებლად. მერე ხომ მეტყვი?
— კი, გეტყვი, ოღონდ იმ გოგოების თანდასწრებით, შენც იგივე უნდა მითხრა.
— კაი, ბატონო!

ბიბლიოთეკაში
— გიო, მოდი, „შატიმ-აუტო“ ავილოთ. დავილაღე ამდენი მეცადინეობით.
— თუ დაილაღე, გავიდეთ გარეთ, რუსთაველზე გავისეირნოთ, კაფეში დაესხედეთ, არ გინდა?
— არა. ცოტა ხანს ასე „ვილაპარაკოთ“ და მივუბრუნდეთ დაკონსპექტებას, თორემ გარეთ თუ გავედით, შემობრუნება დაგვეზარება.
— კაი, მაშინ, წარმოიდგინე ჩვენი მომავალი. როგორ ვიქნებით ათი წლის მერე?
— ჯერ შენ მითხარი, გიო!
— მე როგორ წარმოვიდგენია, იცი?... ჩვენ გვეყოლება სამი შვილი, სახელებზე ხომ უკვე შევთანხმდით. ორივე ვიმუშავებთ მაგარ სამსახურში, გვექნება საკუთარი სახლი ეზოთი და ქართული ნაგაზით და... რაც მთავარია, ისევე ასე, არა, უფრო მეტადაც გვეყვარება ერთმანეთი. როგორია, შა, ქეთი? ახლა შენ მითხარი, როგორ გესახება მომავალი?
— დაახლოებით მეც ასე, ოღონდ, სამი შვილი ნამეტანია. ორი საკმარისია... ისე, საკუთარი სახლი საიდან მოიტანე? იმდენ ფულს იშობი, რომ საკუთარი სახარებით ააშენებ?
— აბა, რა... დედას კი არ ვუტირებ?
— კაი, კაი, ნუ ხარ ტრაბახა. მოდი, მივებრუნდეთ მეცადინეობას და ჯერ გამოცდებს ვუტიროთ „დედა“.

გვაზავს ლექციაზე
— არ შემიძლია ამ კაცის უაზრო ლექციის მოსმენა. ნეტავ, დროზე გაგვეხსრო, ხომ ვისხდებოდი ახლა რომელიმე კაფეში თბილად?
— რა ბედი მქონია? თავზეხელაღებული გოგო შემიყვარდა, რომელიც წარაშარა ლექციებიდან გააპრვას მთავაზობს. კი, მაგრამ, მე უნდა გექჩნებოდე ლექციებზე დასასწრებად თუ შენ, შა? ეს სუბრობით. გვაზავს ლაპარაკს შენი ხმის გაგონება მირჩენია, მაგრამ რას ვიზამთ. თვალი შეგვახსნო და ხომ ვლარ ავეთესებოდი? რაც მთავარია, ჩემ გვერდით ზისხარ და გიყურობ. თუ ვერ ისვენებ, გავაგრძელოთ მიმოწერა.

— მითხარი, გიო, გიყვარვარ?
— რამდენჯერ უნდა გითხრა?
— რა, დიალაღე?
— შენს სიყვარულში რა დამლის, მაგრამ არ მინდა გავახსნო ეს სიტყვა, ამიტომაც არ გეუბნები ხშირად.
— არადა, სულ მინდა შენგან ეს მესმოდე... ახლავე მითხარი, თორემ გავაგუდებოი.
— მიყვარხარაა!
— შეგიძლია მერხზე ახვიდე დ ხმაალლა დაიძახო, რომ გიყვარვარ?
— თუ გინდა, რომ გვაზავს ინსტიტუტიდან გამრიცხოს, კი, ბატონო, გავაკეთებ ამასაც. ჯერ არ ავიფრენია „ოფოფები“ და მე არ დამიჭერია, თუ რა?
— რა მშობარა ხარ!..
— სერიოზულად ამბობ?
— შა, შა... რა ადვილია შენი გაბრაზება.
— თუკი გიყვარვარ, სულ რატომ ცდილობ, რომ გამაბრაზო?
— იმიტომ, რომ მიყვარხარ!

ისევ გვაზავს ლექციაზე
— გიო, ახლა გვაზავს ჰგონია, რომ მის ლექციას ვინერთ... რა კარგი იყო, არა, გუშინ მცხეთაში?
— გვაზავს თვალში საუკეთესო სტუდენტები ვართ. ბეჯითები და მოწესრიგებული. ისე, ჩანანერებს რომ გადახედე, უმეტესობა მის ლექციაზე გააქვს გაკეთებული. რაღაც ძალიან ავითვალწუნეთ, რომ გაგვიგოს, ჰო, ჰო, რა ცუცხელს დაანთებს?... მცხეთაში მართლა კარგი იყო. შემდეგ კვირას სად გინდა წავიდე?
— ძალიან მინდა ბოდუბში, წმინდა ნინოს საფლავის ნახვა. ჩემდა სამარცხვინოდ, ჯერ არ ყოფილვარ იქ.
— მაგას რა უნდა, ერთი რაფი გვეყოფა... ალბათ ათ კაცამდე მოვგროვდებით.
— როგორც ყოველთვის, შენ უნდა მოაბა თავი, ხომ იცი, ყველა შენ შემოგყურებს!

***
ამ ჩანანერებებიდან ათი კი არა, უკვე თხუთმეტი წელი გავიდა. შეყვარებულებს ზოგი ნაცნობარი აუხსრულდათ, ზოგი კი — ვერა.
გიოს და ქეთის დღეს ორი შვილი ჰყავთ, ბიჭი და გოგო (როგორც ეს ქეთის უნდოდა). ცხოვრობენ საშუალოდ, „მაგარი“ სამსახურით ვერ იშოვენ და საკუთარი სახლიც ვერ ააშენეს, აქვთ სამოთახიანი ბინა. სოფელში, გიოს მშობლები მამაპაპულ სახლ-კარს უვლიან და ჰყავთ ბობოროა ქართული ნაგაზი (გიოს მოყვანილი), რომელიც მოხუცებულთა სიმშვიდეს იცავს... და, რაც მთავარია, გიოს და ქეთის ყოველდღიური ყოფისა და პრობლემების მიუხედავად, ისევ ძველებურად, უკაცრავად, უფრო მეტადაც უყვართ ერთმანეთი.
ისე კი, რა მნიშვნელობა აქვს შეყვარებულები ტრადიციული ბარათებით, წერილობითი დიალოგებით, ტელეფონით, მობილურით, მესიჯებით, კომპიუტერების მეშვეობით თუ უბრალოდ, ყველაზე მეტყველი თვალებით აუხსნიან ერთმანეთს სიყვარულს?! მთავარია, უყვარდეთ და ბოლომდე უერთგულონ ამ ლამაზ გრძობას, დანარჩენი ყველაფერი ამაოა ამ ნუთისოფელში.
მარინა ბაბუნაშვილი

ჩვენ გვყავს გე შენ მიყვარ-ღი...

რუბრიკამ, „თქვენთვის, ქალბატონებო“, საბოლოოდ დამარწმუნა, რომ სიყვარული გაუცვთველი გრძნობაა. ახლახან მივიღე 27 წლის სოფოს წერილი:

„გთხოვთ დამიბეჭდოთ ეს წერილი. ჩემთვის ამას დიდი მნიშვნელობა აქვს. ჩვენ, ორივე, „ეკვირის პალიტრის“ მკითხველები ვიყავით (ალბათ კვლავაც ვიქნებით). გულისხმიერებისათვის წინასწარ გისდით მადლობას...“

ორი წლის წინ, სრულიად შემთხვევით ჩემი დის შეყვარებულს შევხვდი ქუჩაში (ამ დროისათვის ჩემი და უკვე გათხოვილი იყო და შვილიც ჰყავდა). გიას გაუხარდა ჩემი დანახვა და ბარში დამპატიჟა. იმ დღიდან ჩვენი ნაცნობობა აღდგა, რომელიც დროთა განმავლობაში მეგობრობაში გადაიზარდა, ბოლოს კი „ზღვარს“ გადასცდა... ყველაფერი ისე უცებ მოხდა, რომ წესიერად არც მქონდა გაცნობიერებული. არადა მსიამოვნებდა მასთან ყოფნა, მისი ალურსიანი სიტყვების მოსმენა და მოფერება. ვოცნებობდით, რომ სულ მალე შევექმნიდით ოჯახს, გვეყოლებოდა შვილები და ვიცხოვრებდით ძალიან ბედნიერად.

მთრგუნავდა მსოფლიო ერთი რამ, რომ გია ერთ დროს ჩემს დას უყვარდა. ჩვენს ურთიერთობას მაქსიმალურად ვნიღბავდი, განსაკუთრებით კი ოჯახის წინაშე. არ მიდოდა ჩემს დას ეს ამბავი გაეგო და გული სტკენოდა, მაგრამ როდემდე დავბალავდი? მალე ყველაფერი გამოიწხურდა.

ვერავინ წარმოიდგენს, რა გადავიტანე იმ დღეებში. თავის მოკვლაზეც ვფიქრობდი. შოკ-

იდეალის ქაგნაში

როგორ უნდა განვსაზღვროთ, წარბების ფორმა „თქვენია“ თუ არა? ეს ადვილი გასარკვევია და დამოკიდებულია სახის ფორმაზე. ვის რა უხდება, ამას ახლავე გაიგებთ:

ოვალური სახე — თქვენ სწორი ან რკალისებური წარბები მოგიხდებათ;
კვადრატული სახე — მოგიხდებათ გრძელი, მაღლა აწეული წარბები (შეიძლება რკალისებურიც; ეს სახეს ოპტიკურად ავიწროებს);
მრგვალი სახე — მოგიხდებათ მაღლა აწეული და ბოლოებში მომრგვალებული წარბები, ოღონდ მეტისმეტად არ მოამრგვალოთ, სახეს ასიმეტრიულ იერს მისცემს;
სამკუთხედი სახე — არ არის რეკომენდებული სწორი წარბები, სჯობს მაღლა აზიდული იყოს;
რმზისაგური სახე — წარბები რომ ჰარმონიულად შეერწყას თქვენს სახეს, ცოტათი მაღლა აზიდეთ;
მომრგომ სახე — ცოტათი დამრგვალებულ, თუ წარბები სწორი და წაგრძელებული იქნება.
გათვალისწინეთ: გამხდარ, მოგრძომ სახეს უხდება შედარებით სქელი წარბი, მსუქანსა და მრგვალს — შესაბამისად წვრილი.

იუპორი

ცოლი ქმარს:
— ხომ სულ მიყვარხარ, მაგრამ ამაღამ უბედნიერესი კაცი მინდა გაგხადო...
— გმადლობოთ, მაგრამ უშეშობა გამიჭირდება.
* * *
— ყველაზე მეტად რა მოგწონთ საკუთარი ცოლისა?
— ქმარი...“

ზიდინა კვერნაძე: — სოფა ბარაკილი პარტი, არ გამოსდის ყველას პირველობა!..

დაძაბულობა, რომელიმე მთელი საქართველო მოიყვანა, ხელოვნებასა და ფაქტს. კვლავ ნერვნი, კვლავ მღერინ, მუსიკას კვლავ ქმნიან და ა.შ. ამის მიზეზი კი ერთია — შიში და ტყვილი იმის გამო, რა ფაქტს ჩვენს თავს ხდრან და კიდევ... მოლოდინის გამო. ყველა ერთ ფიქრს აუცხვინა, რა მოხდება ხვალ?

პოპულარული კომპოზიტორი ზიდინა კვერნაძე ხვალინდელ ფაქტს ასე უყურებს:

— მიუხედავად იმისა, რომ ყველანი მოუსვენრად ვართ, მაინც მგონია, რომ ყველაფერი კარგად დამთავრდება. გუშინ ველაძის რეზო გაბრიძისა და მისი მეგობრების, აქ თუ იყო. არის თავისთვის ჩუმად, რაც ხდება, იმაზე საქვეყნოდ არაფერს ამბობს... საუბარში კი მითხრა, რომ გამოგნებულა, ვერ გამოვიდა, რა ხდება ან როდემდე შეიძლება ასე გაგრძელდესო. რეზო გენიალური კაცია. ერთი მოთხრობა აქვს კედელზე დანერვილი. ხომ იცით, რა უცნაურია? ყველაფერზე წერს და მათ შორის, კედელზეც. იქიდან გადმოვიწერე მოთხრობა, რომელზეც მერე მუსიკა შევქმენი, მიუხედავად იმისა, რომ თვითონვე შემომთავაზა. თანაც მთხრობა მუსიკა დაუდგენებზე, ჩელოსა და როიალზე დაწერილი. ასეა მუხრანბერი ვარ. ვეღარაფერს ვაკეთებ. მუსიკა გულიდან უნდა მოდიოდეს. ასეა გულიდან სხვა რამე მოდის...

— ეს ალბათ იმიტომ, რომ რაც ხდება, დღევანდელი მოვლენების გამოა...

— დიდი ვცადე მუშაობა, მაგრამ არაფერი გამოივიდა. როგორც კი მიმდინარე მოვლენების შესახებ ინფორმაცია ყურში ჩამწვდება, მყისვე იფანტება მუხა. სულიერი სიმშვიდე საჭირო. ღმერთმა ქნას, ეს ხალხი დამოშინდეს და კალაპოტში ჩადგეს.

— ალბათ ფიქრობთ იმ მიზეზებზე, რაც დროდადრო ასე გავიწყებს და „გამოტრნებს“...

— ვფიქრობ რომელიმე არ მინდა ამის თქმა, მაგრამ ფაქტია, რომ საუკუნეების განმავლობაში საერთოს ვერ ვპოულობთ ერთმანეთთან. ერთი პროფესიის ხალხი ერთმანეთს ვერ ჰგულობს. არადა, არ მესმის, როგორ შეიძლება შენი კოლეგა არ გიყვარდეს. გია ყანჭელი დამრჩა ჩემი თაობიდან. ენაცვალს ჩემი თავი. სხვები შემოგვეცალენ... ვეცადებოდი მათთვის. თუ ვინმე რამეს აკეთებდა და აკეთებდა, თავიანთ ვეცადე. ამ პოლიტიკოსებს კიდევ რა საჭირო, ვერ გამოვიდა, სძულთ ერთმანეთი? რატომ? ნუთუ ადამიანური თვისებები დაკარგეს?...

— ამას წინათ ერთმა უცხოელმა მითხრა: ქართველთა უმრავლესობას მთავარი მწვეწკოება სურს. და შენაშენსადა, უროცხვი ფარაც უნდა რომ შევადგეს, მაგრამ საამისოდ თქვენი ქვეყანა ძალზე პატარაა...

— გენიალური ნათქვამია. ყველას პირველობა და დიდი ფარც უნდა. თუმცა, შეუძლებელია თუ არა, ამას არც თვითონ ფიქრობენ და არც მათი მხარდამჭერნი. ამიტომაც მკაცრ გზაბნეულ ფარას ქართველი ხალხი, რომელიც საუკუნეების განმავლობაში ერთ უფსკრულთან მისული უცებ ჩერდება და გადასაყარდნად განწირული უკან კი იხევს, მაგრამ მეორე უფსკრულსაც იღებს გეზს... დღემდე სწორ გზას ვერ მიაგნო.

— ასე მაინც მოვედით აქამდე ახლა როგორ ფიქრობთ, ჩანს სწორი გზა ან ნამდვილი მწვეწკო?

— ისტორიას რომ გადავხედოთ, უარესი დროც გვექონია. ამიტომაც მეიმედება გზის გამოჩენა. თანაც შევეჩვიე ახალგაზრდობა გყავს. ჭკვიანი, დაფიქრებული... ეს კი ძალია, რომელიც ფარას სწორ გზაზე დააყენებს. ოღონდ მთავარია, ამ ძალას გასაქანი მიეცეს. ჩემი თაობა უნდა წავიდეს და ახალი მოვიდეს. მთავარი მაინც სულიერი სიმშვიდეა. რაც არ უნდა ჭკვიანი იყოს კაცი, ბოხოქარი ვნებებით აღმოფთვებული საქმეს ვერ გააკეთებს.

— ბოლო ხანს ხშირად მესმის თქვენი თაობის ხალხსაგან, ამდენი არეულობა ქართულ კულტურას, ხელოვნებას განადგურებს და ერის არსებობასაც საფრთხეს შეუქმნისო თქვენც იმასაც ამბობენ, რომ ასეთ დროს ხელოვნება უფრო ვითარდება, ახალი მარგალიტებიც კი ჩნდება...

— ახალი მარგალიტების საშობად ერს აქვს უდიდესი პოტენცია. ამის დასტურად თუნდაც ის გამოდგება, რომ ვაჟა გყავს, ამხელა გენიოსი. ამ პოტენციას კი გასაქანი სჭირდება...

— ბატონო ზიდინა, ამ დღეებში ბევრისგან გავიგონე რა უნდა ამ ხალხს ქუჩაში რომ ბოხოქრობს, თვითონაც არ იცის, ასე საქმეს არ ვუძელებათ...

— მე ვფიქრობ, რომ ეს ხალხი, ვინც ქუჩაში დგას და მიტინგებზე დადის, მხოლოდ არჩევნების შედეგებზეა კი არა, ეკონომიკურმა გაჭირვებამაც შეყარა ერთად. ჰგონიათ, რომ რაღაც ვუძელებათ. ღმერთმა ქნას და ასეც იყოს, მაგრამ აგრესიით საქმე არ მოგვარდება, რაღაც სხვა გამოსავალი უნდა მოიძებნოს. მშობლებმა შვილებს სხვახარად უნდა გაზარდონ. კლინტონის ქალიშვილმა კოლეჯი რომ დაამთავრა, დამოუკიდებლად დაიწყო ცხოვრება. მამამისს უკან კი არ დაუწყია დედა. ის გოგო სწავლის ფულს თავისი შრომით იხდის. დამოუკიდებლობა ასე უნდა ისწავლოს ახალგაზრდამ... მერე გაიგებს სახელმწიფოებრივი დამოუკიდებლობისა და მისი უზარაქუნების ფასს.

— ის, ვინც უნდა ისწავლოს და ეხ გააკეთოს, ქვეყნიდან გარბის...

— ეგრე! მაგრამ არ უნდა გაიქცინენ. აქ, შენსას უნდა ემსახურო და არა ევროპის კულტურას. შენი უნდა შექმნა თვითმყოფადი. ისეთი, რაც არ ყოფილა აქამდე. მაგრამ ისიც ფაქტია, რომ ცხოვრება არ უნდა იყოს გაუსაძლისი. ახალგაზრდებს მეტი გასაქანი უნდა ექონლებოდეს, რაც მათ თავისივე ქვეყანაში რაღაცის შექმნის სურვილს განუშტავებს.

— ახლა ყველა პოლიტიკოსობას ცდილობს. ახალგაზრდობაში არ გქონდათ ასეთი ლტოლვა?

— არა, რას ამბობთ?! არავითარი პოლიტიკაში არ ვერეოდით. დღეს არ ვიცი, რა ხდება. ალბათ ასე საჭირო. როგორც ჩანს, უნდა ჩაეყრიოს. გოგა ხაინძრავას და მის მეგობრებს რომ ვუყურებ და ვუსმენ, იმედი მიჩნდება: გულწრფელი, ნიჭიერი ადამიანები არიან და თავთავიანთ გულსინდელს ამბობენ. თუმცა, იმიტომ კი არა, რომ თანამდებობები სჭირდებათ. უზარალოდ, როგორც მოქალაქეები, ისე ერევიან ერის საქმეში.

— ხომ შეიძლება ასეთი გულწრფელები, პოლიტიკურმა ძალებმა თავიანთი ინტერესებისთვის გამოიყენონ?

— როგორ არ შეიძლება, მაგრამ არა მგონია ამ ხალხს არ ვფიქროს მაგაზეც. არა მგონია, ვინმეს გამოაყენებონ თავი. ასე თუ მოხდა, იმედგაცრუება ცუდ შედეგს მოიტანს.

— დაპირისპირებული შერეების საშუალებას თუ ხედავთ?

— ყველამ თავისი საქმე უნდა აკეთოს. ამისათვის საჭიროა საკუთარ თავზე გაიმარჯვოს თითოეულმა. თავს თუ არ ფლობ, თუ სიყვარული არ შეგიძლია, არაფერი გამოგივა. ტრადიციები უნდა გაიხსენო, რომ მყარად იდგე მინაზე, თორემ პაერში გამოვიდებოდი ერთი ვართ. აი, მაგალითად, ჩვენი ფოლკლორი მსოფლიოს აოცებს. სხვები ლამის ჩვენზე უკეთ მღერიან, ჩვენ კი სხვას ვებაძვით, თანაც უნიჭოს, რატომ? ანზორ ერქომაიშვილი იყოს მაგალითი. იაპონიაში შექმნილი უზარმაზარ კულტურის ცენტრში, რომლის პრეზენტაციაც სააღდგომოდ არის განზრახული, მსოფლიო გრანდებს შორის თავისი ანსამბლით არის მიწვეული. გაიტანეთ ამ კაცივით თქვენი განძი, აწვევით მსოფლიოს, გააოცეთ...

— ყოველთვის რატომ ვერ ვახერხებთ ამას?...

— არ მინდა ამის თქმა, მაგრამ მგონი, ვერ ვართ დალაგებულნი. ცოტა გარეკილები ვართ, არ გამოვსდის ყველას პირველობა. გიგა ლორთქიფანიძე მუშაობდა, — ახლა ქუჩაში ვინმე რომ გააჩერო და ჰკითხო, პრეზიდენტობა გინდა? სად იყავი, კაცო, აქამდე! — საყვედურებით აგაგებს. ყველას უნდა პრეზიდენტობა, მაგრამ ქვეყანა როგორ უნდა მართონ, ეგ აღარ იციან. ჩვენს დროსაც ჰქონდათ ამბიციები, მაგრამ ასეთი არა. პირველობა კი არა, ჭეშმარიტება უნდა გიყვარდეს და სხვისი კარგით აღფრთოვანების უნარი უნდა გქონდეს. მტერიც უნდა გიყვარდეს. სხვაინარად ვერც აჯობებ და ვერც კარგს ვერაფერს შექმნი. იმ ხალხს, ახლა ქუჩაში რომ ბოხოქრობს, ვინ ან რა უყვარს, ვერ გავიგე. რაღაცას ვხედავთ, რაღაცას — ვერა. მინდა ყველაფერი კარგად იყოს. დამოშინდება ალბათ ყველა და კულტურას და ხელოვნებას მიხედავენ. მიხედე ბინა ალბათ, რომ უამისოდ ცხოვრება არ შეიძლება.

ქვირის რესპონდენტი ჯერ მხოლოდ 18 წლისაა. მის სიმღერას მთელი საქართველო უსმენს, მაგრამ ფართო საზოგადოებისთვის ჯერარ უწინაა მისი საქმიანობის ზეგრი ფაქტალი. ნეტა სენი-სკვერადე უწინააღიანი და სანავაგო მუსიკალური ფესტივალის, „ბროლის ნაძვის“ გენერალური დირექტორი, ვარდა ამისა, აქტიურად მონაწილეობს საერთაშორისო პროექტებში, რომლებიც მშობლების მზარუნველობა მოკლებული ზავებების დახმარებას ითვალისწინებს.

2 ნოემბრის ნინასაარჩევნო კამპანიის დროს ნეტა მონაწილეობდა აქერამში „მე მივდივარ არჩევნებზე, შენ?“ რამდენად კმაყოფილია თავისი გარვის შედეგით და რას ფიქრობს საქართველოში მიმდინარე მოვლენების შესახებ, ნეტა თავად გვიამბობს:

— ომშიც მღერობ, მაგრამ... მე მშვიდობა მინდა!

ლავს მილიონობით მაცურებლის წინაშე, რომ მათ ნაცვლად მე მრცხვნი. მერე კი ვერანს მიღმა ამ „მტრულად“ განწყობილ ადამიანებს ერთმანეთში მოჭუჭუკვებს ვხედავ... რა ჰქვია ამას? მე არ ვიცი, რა მაგალითს აძლევს ეს ხალხი მომავალ თაობას ან თუნდაც მომავალ პოლიტიკოსებს. თუ უფიქრით იმაზე, რომ ეს ქართულ მენტალიტეტში არაფრით არ ჯდება? თუ ასე გაგრძელდები, ჩვენ არასდროს გვექნება ქართული სახელმწიფო. გვექნება რაღაც ქვეყნის მსგავსი, სადაც ყველა ყველას საქმეში ჩაყოფს ცხვირს, სადაც ისე შენეგობა იქნება ყველაფრის გადამწყვეტი.

— დღეს შენი თანატოლები, სტუდენტები ლექციებზე არ დადიან და ამბობენ, რომ ამით პროტესტს გამოხატავენ პოლიტიკური რეჟიმის მიმართ...

— მე მესმის იმ ხალხის, ვინც არსებულ პოლიტიკურ რეჟიმს პროტესტს უტყობს და მიტინგზე დადის, მაგრამ იმდენი პოზიცია არსებობს საქართველოში, იმდენი სახელი და გვარი ტრიპლებს ერთმანეთს გვერდით და ზოგჯერ ისე გაუგებრად არიან ისინი დაპირისპირებულნი ან ჩახუტებულნი, რომ ვეღარ გავიგე ვინ ვისიანია, ვის ვისგან რა უნდა და რა

ნეტა სენისკვერადე:

— ყველაზე პოპულარული შოუ ე.წ. პოლიტიკური დებატებია...

— ნეტა, როგორც გავიგე ბოლო ხანს მშობლების მზარუნველობა მოკლებული და უპატრონო ბავშვებთან მუშაობა...

— ახლას ჩატარდა გაეროს პროექტის — „არც ერთი ბავშვი უპატრონოდ“ პრეზენტაცია. იქ გამართულ მინიკონცერტზე სწორედ უპატრონო ბავშვები მონაწილეობდნენ. ვფიქრობ, მხოლოდ უფროსებმა კი არა, ჩემმა თანატოლებმაც არაფერი უნდა დაიშურონ იმისათვის, რომ ამ ბავშვებს დაუდგინდეს გვერდით. ეს იქნება დიდი მადლი. იცით, როგორი გაბრწყინებული სახეები ჰქონდათ კონცერტზე? რა ბედნიერად გრძნობდნენ თავს? მართლა რა იოლია მათთვის სიხარულის მინიჭება. ამისთვის მხოლოდ სურვილია საჭირო. მათთან მუშაობა ჩემთვის ძალიან სასიამოვნოა და როცა „იუნისეფმა“ „კეთილი ნების დესპანის“ ნოდება მომანიჭა, უბედნიერეს ადამიანად ვიგრძენი თავი. ამ ბავშვების დახმარება ერთგვარად ხასიათს არ უნდა ატარებდეს. მათ სისტემატურად სჭირდებათ არა მარტო ფულადი, არამედ სულიერი თანადგომა, რადგან მათ მუდმივად აქვთ ყურადღების დეფიციტი. მათაც, ისევე, როგორც ნებისმიერ ჩვენსგან, აქვთ მომავლის უფლება.

— ნეტა, არჩევნების წინ საზოგადოებას მოუწოდებ, მოგზადა თავისი კონსტიტუციური მოვალეობა...

— ჩვენი ნინასაარჩევნო აქცია არ ემსახურებოდა რომელიმე პოლიტიკური პარტიის ინტერესებს. ეს იყო მონოდება. თუ შედეგებით ვიმსჯელებთ, საზოგადოება აქტიური აღმოჩნდა. ალბათ უპრიანი იქნებოდა მეორე აქციაც ჩავგეტარებინა და მოგვემოვლინა, არ გავეალებინათ ხმები და დეპუტატობის კანდიდატთა შორის ამწყვდარი გაუგებრობების გამო სერვეტი არ დაეწყვიტათ ხალხისთვის.

— ხომ არ ნინავს ეს, რომ არავის პოზიციას არ იზიარებ და გაქვს სრულიად განსხვავებული აზრი?

— მინდა ისეთ ქვეყანაში ვცხოვრობდე, სადაც არჩევნები სამართლიანად ჩატარდება და მოსახლეობას არ შეაწუხებენ პოლიტიკური აქციებით. არ ვამბობ, რომ დღეს დაპირისპირებულ მხარეთაგან ვინმე ტყუის ან მართალია... ჩემი თაობა მართლა ძალიან დაიღალა და ამ ბოლო დღეებში სულ მესმის თანატოლებსაგან — ჩავალავებ ჩემოდანს და წავალ, აქ ცხოვრება აღარ შეიძლება. უიმედო მდგომარეობაში ვართ. 18 წლის ვარ, ამ ხნის განმავლობაში მხოლოდ ერთი წელი იყო მშვიდობა და ამის შესახებაც გადმოცემით ვიცი. უიმედობა მომეძალა, ვეღარ ვხედავ ძალას, რომელიც ყველაფერს დალაგებს და ამოსუნთქვის საშუალებას მოგვცემს. არადა, ხომ გვაქვს უფლება ადამიანურად ვიცხოვროთ და მუდმივად არ ვიყოთ პოლიტიკურად უსუსრი?

— ანუ აპოლიტიკურობის საშუალებას არ გაძლევ?

— მარტო მე? ქართველები ჭკუის დაკარგვამდე პოლიტიკურად ვართ და ყველაზე პოპულარული შოუ ე.წ. პოლიტიკური დებატებია, რომლის დროსაც ისეთ შეურაცხყოფას აყენებენ ერთმანეთს ოპონენტები, ისე ისხამენ

ხდება საერთოდ? ჩემი თაობის სახელით ვაცხადებ: ჩვენ არ გვექნია ნორმალური ბავშვობა, ჩვენ არ გვაქვს ნორმალური სიჭაბუკე, მოგვეციტ ცხოვრების საშუალება! ნუ ეცდება ყველა პოლიტიკური სუბიექტი საკუთარი პრობლემების მოგვარებას სტუდენტების ხარჯზე. ჯერ ისიდეც არ იკლავენ ახალგაზრდები სწავლით თავს და ახლა სულ წავლენ ხელიდან. თუ ვინმეს მართლა აწუხებს საქართველოს მომავალი, მეჭკვება მას უტოლინარი ახალგაზრდობა უნდოდეს. ერთმა არასწორად გადადგმულმა ნაბიჯმა შეიძლება ქვეყანა სამუდამოდ არიოს. გულსხეთქვით დავედივარ ქუჩაში და ღმერთს ვთხოვ, ყველაფერი მშვიდობიანად დამთავრდეს...

— ნეტა, მართლა დამფრთხალი, შეშინებული მეჩვენები.

— გული მტკივა. მიხაროდა, ერთი თვის წინ უცხოელმა წლებს განმავლობაში მყოფი ჩემი ახლობლები დაბრუნებას აპირებდნენ სახალწლოდ. მათაც უხაროდათ, საქართველოში მდგომარეობა სტაბილურია, უკეთესობისკენ მიდის და სამშობლოს დავერუნდებითო... ახლა კი, უარს ამბობენ სამშობლოში დაბრუნებაზე. აი, ეს მტკივა. რევიციებში სამინიწილი სიდუხჭირვი ვნახე, ხალხი თითქმის რაღაც დროში გაიყინა და ტელევიზიით ატყუებენ, 21-ე საუკუნეში ხართო.

— როგორც უწინააღიანი, რას იტყვი? დღევანდელ ქართულ მასმედიას როგორ შეაფასებ?

— მიუხედავად იმისა, რომ მასმედიას საქართველოში მეოთხე ხელისუფლებას უწოდებენ, ის ამ პოზიციას მყარად ვერ ფლობს. თუნდაც იმიტომ, რომ ჩვენთან, როგორც ჩვეულებრივი მოქალაქეები, უწინააღიანი ვინმე დაუცველნი არიან. ზაზა შენგელიას ნაბიჯი სარკვე იმისა, რაც ხდება ქართულ ჟურნალისტკაში. შემრცხვა, როცა სი-ენ-ენი ზაზა შენგელიას გადადგომის შესახებ მაცნობეს. მსოფლიო უყურებს საქართველოში მიმდინარე მოვლენებს და უცხოელები ფიქრობენ, რომ აქ დიქტატურა მეფობს. არ მესმის, რა ხდება საქართველოში, სადაც არსებობს ყვითელი პრესა, რომელშიც ცალი თვალთ ჩახედვისას შეგრცხვება. სერიოზულ მასმედიას კი თუ თამამად იტყვი სიმართლეს ან თავში ჩაგარტყამენ, ან ტენდენციურობაში დაგდებენ ბრალს.

— ნეტა, ამ ბოლო დროს ახალი სიმღერებით არ ჩანსარა.

— უამრავ ახალ პროექტზე მუშაობა შევაჩერეთ ამ დაძაბულობის გამო. თავს იმის უფლებას ვერ ვაძლევ, რომ ახლანდელ სიტუაციაში სერიოზულ პროექტზე ვფიქრო, თორემ სიმღერაში ვერაფერი შემიძლია ხელს... თუმცა, არც სიმღერა დამაბრკოლებს სხვა საქმეში. არ მინდა ვიმღერო და ჩემს მოსასმენად საკონცერტო დარბაზში მოსული ადამიანი შემიწებული მიდიოდეს შინ — ქუჩაში სროლა არ ატყვდის. სიმღერა მაშინ ახარებს გულს, როცა ღლი ხარ და თავს კარგად გრძობ. ომშიც მღერობ, მაგრამ... მე მშვიდობა მინდა!

გვერდი მოამზადა კვა ლომიძე

საქართველო

აქტიურებს ბუნებრივი ანტიბიოტიკი — ნორი. მას ტყუილად კი არ უწოდებენ პენიცილინს. პენიცილინის მოვალეობას ასრულებს ასევე ქათმის ბულიონი. როგორც კი შეამჩნევთ, რომ გაცივდით, მოხარშეთ ქათამი მცირე ოდენობის წყალში, დაამატეთ შავი პილილის მარცვლები და ერთი თავი ხახვი კანინად, რომელიც სასარგებლოცაა და ბულიონს ოქროსფერსაც

შაქითხვა აქის

ძვირფასო მკითხველო! რედაქციაში უამრავი წერილი მოდის, რისთვისაც უღრმეს მადლობას მოგახსენებთ — ჩვენი რუბრიკის და მთლიანად გაზეთის მასულდგმულელები ხომ თქვენი გამოხმაურება და თანადგომაა. რაც შეეხება თქვენს შეკითხვებს, გვერდზე, თითოეულ მათგანს დიდი გულისყურით ვეცნობით და მასზე პასუხს უსათუოდ მიიღებთ, მაგრამ რადგან შეკითხვების რიცხვი საკმაოდ დიდია, ნუ დაგვემდურებით, თუ პასუხის ლოდინი გინევთ.

მაქეს მოციმციმე არითმია. ჩავიტარე გამოკვლევები, მაგრამ ვერ დამიდგინეს მისი მიზეზი. რას შეიძლება გამოეწვიოს არითმია?

შალვა პეტრიაშვილი
მოციმციმე არითმიის მიზეზი მრავალგვარი შეიძლება იყოს. ერთ-ერთი მათგანია პაციენტის ასაკი. 70 წელს გადაცილებულ ადამიანებში მოციმციმე არითმია 100-ჯერ უფრო ხშირად გვხვდება, ვიდრე ახალგაზრდებში. არითმიის ეს სახე ხშირად ვითარდება იმ დაავადებათა ფონზე, რომლებიც გულის დატვირთვას ზრდის. მათ შორისაა ისეთი გავრცელებული პათოლოგიები, როგორებიცაა გულის იშემიური დაავადება, ჰიპერტონიული დაავადება და გულის უკმარისობა. ადამიანებს, რომლებსაც დიდი ხნის განმავლობაში ჰქონდათ ბრონქული ასთმა ან ქრონიკული ბრონქიტი, ასევე ემუქრებათ მოციმციმე არითმიის განვითარება.

აღნიშნული დაავადება შეიძლება გამოიწვიოს აგრეთვე გულის სარქველების დაზიანებამ. ხშირად მოციმციმე არითმია ემართებათ მათ, ვისაც აქვს ფარისებრი ჯირკვლის მომატებული აქტიურობა, შაქრიანი დიაბეტი და სიმსუქნე. ყველა ამ მიზეზის დადგენა არ არის რთული ჩვეულებრივი გამოკვლევის მეშვეობით. მაგრამ ზოგჯერ ისეც ხდება, რომ დაავადება თითქოს უმიზეზოდ იწყება, მას ვერაფერს უკავშირებენ და ვერც ვერანაირი დიაგნოსტიკის მეთოდით იკვლევენ მიზეზს. თუმცა ასეთ შემთხვევაშიც, მკურნალობა მაინც აუცილებელია.

მიყვარს ძილში თავის მალა დადება. დილაობით ვიღვიძებ თავის ტკივილით. შეიძლება თუ არა, რომ ეს ჩივილი მალა ბალიშთან იყოს დაკავშირებული? წინასწარ გისდით მადლობას.

ა. ხარშილაძე
ბევრი უჩივის თავის ტკივილს დილაობით. შემთხვევათა 80%-ში შეიძლება ვიფიქროთ, რომ საქმე გვაქვს ხერხემლის კისრის მალეების პათოლოგიასთან, რომლის დროსაც იჭყლიტება ხერხემლის არტერია და ირღვევა თავის ტვინის სისხლმომარაგება. ასეთ დროს, მნიშვნელოვანია ძილში თავის მდებარეობა. იგი უნდა მოთავსდეს ხერხემლის ღერძის გასწვრივ, რისთვისაც თავი უნდა ბრტყელი ბალიშით უნდა დაითავსოს. რეკომენდაციები სპეციალური მრგვალი ბალიშების შემოღების შესახებ, ყველასთვის როდია სასარგებლო. როდესაც ტვინის სისხლმომარაგება ნორმალურია, ადამიანი გაღვიძებისას მხნედ, დასვენებულად უნდა გრძობდეს თავს და არ უნდა ჰქონდეს უსიამოვნო შეგრძნებები თავის არეში.

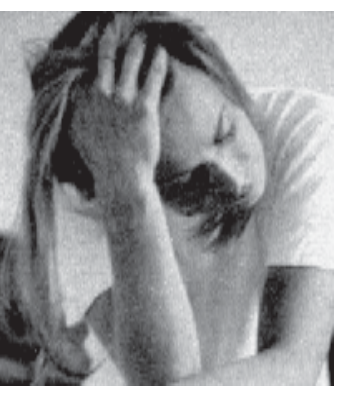
ვარ ახლომხედველი. მინდა გავიკეთო ოპერაცია. წავიკითხე ასეთი ინფორმაცია, რომ რამდენიმე წლის წინ ოპერაციის დროს იყენებდნენ „ცხელ“ ლაზერს და ვითარდება დამწვრობა. ახლა კი „ცივი“ ლაზერი გამოიყენება. რამდენად უსაფრთხოა ეს ოპერაცია? შესაძლებელია თუ არ გართულებები? სრულად აღმიდგება თუ არა მხედველობა?

ერთგული მკითხველი
ტერმინოლოგია „ცხელი“ და „ცივი“ ლაზერი საკმაოდ მოძველებულია. პირველი თაობის ლაზერი მართლაც პრიმიტიული და უხეში იყო. მას შემდეგ რეკლამულია მოხდა ტექნიკის განვითარებაში. ის ლაზერები, რომლებსაც „ცხელს“ უწოდებდნენ, დღეს უკვე აღარ არსებობს. ლაზერული ოპერაციის დროს ყოველთვის ხდება ქსოვილების გათბობა. ძველებური „ცხელი“ ლაზერი რქოვანას 10-15 გრადუსით ათბობდა (მისი ნორმალური ტემპერატურა 27-28 გრადუსია). შედეგად მისი ტემპერატურა 45-46 გრადუსს აღწევდა. თანამედროვე ლაზერები ახალ პარამეტრებში მუშაობს. გათბობა 3-5 გრადუსით ხდება. იმის გათვალისწინებით, თუ როგორი მხედველობა აქვს ადამიანს, გამოიყენება სხვადასხვა მოდელის ლაზერები. ყველა მათგანი უსაფრთხოა და ყველას აქვს თავისი უპირატესობანი.
რაც შეეხება გართულებებს, ისინი ნებისმიერი ოპერაციის დროსაა შესაძლებელი, როგორც არ უნდა დაიხვეწოს ტექნოლოგია, 1-2%-ში გართულება მაინც აღინიშნება, თუმცა ყველა ორგანიზმისთვის — სხვადასხვაგვარად.
რამდენად სრული იქნება მხედველობის აღდგენა, დამოკიდებულია თავად პაციენტის სანაყის მონაცემებზე, ზოგი სრულად იკურნება, ზოგი კი — ნაწილობრივ. ამას ექიმი განსაზღვრავს ინდივიდუალური კონსულტაციის დროს.

მოამზადე თამარ მამაცაშვილმა

აწად არ გახდებით, თუ...

ყველაზე ცივ და წვიმიან ამინდშიც კი ავად არ გახდებით, თუკი მიიღებთ ვიტამინებითა და მიკროელემენტებით მდიდარ საკვებს. სპეციალისტების რჩევით, ამ დროს აი, რა უნდა ვჭამოთ:
ვაშლი, კომბოსტოს მწნილი, ფორთოხალი, ლიმონი, სტაფილო. ისინი მდიდარია A, C, E ვიტამინებით და დაგვიცავს გაცივებისაგან. თავიანი ხახვი მდიდარია ფიტონციდებით — ნივთიერებებით, რომლებიც სპობენ მიკრობებს. ინფექციის ებრძვის ნითელი, მწარე წინა-კა და შავი პილილის მარცვლები. იმუნიტეტს

მისცემს. თუ გეზუე დაამატეთ ოხრახუმი და კამა, დაწურეთ ლიმონის ნაჭერი (არ დაგვიწყდეთ ქვაბშიც მოხადეთ ცხიმო). დიეტოლოგებმა აღმოაჩინეს, რომ უცხიმო ბულიონი უკეთ ამაღლებს იმუნიტეტს.
(ცივ ამინდში, გასათბობად, გარდა ცხელი ჩაისა, შეიძლება დალიოთ ცხელი წვენი. გააცხელეთ ყურძნისა და ფორთოხლის წვენი ნარევი, დაამატეთ დანის წვერით დარიჩინი და ერთი ცალი მისაკი. რით არ არის გლინტვეინი? ამასთან სამკურნალოცაა.

ტრუდ-7 №67

მინერალი ოქროზა ქვირია...

ფოსფორი ამაღლებს პოტენციას. მისი უკმარისობა მოქმედებს სურმის რაოდენობასა და ხარისხზე. მას შეიცავს თევზი, სუბპროდუქტები, ყველი, სოია, ისპანახი, კიტრი, კომბოსტო, მუხუნდო, სალათა...
მაგნიუმი ხელს უწყობს დოპამინის გამოშვებას, რომელიც აგზავნის თავის ტვინის ქერქში ნერვულ იმპულსებს და იწვევს სეესულურ აღგზნებას. მაგნიუმს შეიცავს მუხუნდო, ლობიო, კიტრი, ავოკადო, კაკალი, მზესუმშირა, ათაფლი.
თუთია აუმჯობესებს პროსტატის ფუნქციას, აუცილებელია სასქესო ჯირკვლების განვითარებისთვის, არეგულირებს სისხლში ტესტოსტერონის დონეს. მას შეიცავს ხორცი, ხა-

ნუ გაღადაბთ სვალისთვის...

დრო რომ ქალის საზინელი მტერია, ეს ყველამ კარგად იცის, მაგრამ თუ გონივრულად შევებრძობებით მას, არათუ დაგამარცხებთ, მოკავშირედაც გაქცევთ. ამისთვის საჭიროა შევასრულოთ ზოგიერთი უმარტივესი წესი:

- მისარს-წილაბი** — 1 წუთი. ნუ გაიკვირებთ, თქვენ ხომ ყოველთვის გაქვთ შინ არაფანი და შვრის ფეხილი. შურითე ერთმანეთს და ნილაბიც მზად არის. ყურძნის წვენსაც შეუძლია ნილბის მოვალეობა შეასრულოს.
- პილენბი** — 10 წუთი. ამისთვის საჭიროა 100 გ ზღვის მარილი შურითე 1 ც ლიმონის წვენში ან ყავის ნახარშიში (წალკიანად). წაისვით ტანზე მსუბუქი წრიული მოძრაობით.
- ჩაის ცირაქონა** — 30 წუთი. მიმეღ დღის შემდეგ დალილოთ ჩაის მოსახსნელად, მიიღეთ კარგად დაყენებული ჩაი.
- თვალბისთვის** — 5 წუთი. მთელი დღის განმავლობაში კომპიუტერთან ჯდომბ, მზეზე დიხანს ყოფნა და სხვა სამუშაო, იწვევს თვალბის წეას, განითლებას. ამ დროს რეკომენდებულია კომპრესები. გაუღინთეთ ბაბბის ტამპონები ცაცვის ან გვირილის ან გულყვითელას ან ჩაის ნაყენში და დაიდეთ თვალბზე. ნაყენი ასე მზადდება: 1 ჩკ ნებისმიერ მცენარეს დაასხით 1 ჩკ მდულარე და გააჩერეთ 30 წუთი. კომპრესი უნდა გაიკეთოს დილას და საღამოს 5 წუთით.
- აბაზანაში** — 20 წუთი. გახსენით ზღვის მარილი აბაზანაში და ჩაწეით. ეს აბაზანები გამოდგენის ორგანიზმიდან ნიღებს, აქტიურებს ნივთიერებათა ცვლას, ახალგაზრდაებს კანს.
- მზინ** — 60 წუთი. ბოლო დროს ნაიკითხეთ კარგი ნიღენ? გადადეთ ყველა საქმე, მოეწყეთ მოხერხებულად და ნაიკითხეთ რაიმე გასართობი ან დეტექტივი. ტელევიზორში უაზროდ საშინელებათა ყურებას სჯობია იკითხოთ — ავარჯიშოთ მეხსიერება, გაიმდიდროთ ლექსიკური მარაგი, განვიტაროთ ფანტაზიისა და წარმოსახვის უნარი.

მალალი არტერიული წნევის ნაწილის კონტროლის პრინციპები

რა არის მალალი არტერიული წნევის მიზეზი? მალალ არტერიულ წნევას შეიძლება ჰქონდეს სხვადასხვა მიზეზი. არტერიების შევიწროვება, მოცირკულირე სისხლის მოცულობის გაზრდა ან გულის კუმშვადობის გაღვირება, გულისცემის სისხრის არაადეკვატური გაზრდა. ყველა ზემოთ ჩამოთვლილი ზრდის წევას არტერიებში. უმეტეს შემთხვევაში მალალი არტერიული წნევის მიზეზი უცნობია. შესაბამისად, თანამედროვე მედიცინას არ გააჩნია საშუალება, რომ უმკურნალოს მალალი არტერიული წნევის გამომწვევი მიზეზს. თუმცა გააჩნია საშუალება წარმატებული პროფილაქტიკისთვის და წნევის კონტროლისთვის.

დიაგნოზის დასამელად საკმარისია, რომ წნევის მომატება დაფიქსირებული იყოს რამდენიმეჯერ გარკვეული პერიოდის (მაგალითად 7-10 დღის) განმავლობაში.
წნევის გაზომვის დროს უნდა დაფიქსირდეს 2 მონაცემი, სისტოლური და დისტოლური. ორივე ერთნაირად მნიშვნელოვანია. არტერიული წნევის ნორმალური ციფრებია (ასაკი 18 წლის და მეტი) სისტოლური 120 და დისტოლური 80 მოსახლვერე ჰიპერტენზიად ითვლება სისტ. 120-139 ან დისტ. 80-89 ჰიპერტენზიის სტადია სისტ. 140-159 ან დისტ. 90-99 ჰიპერტენზიის სტადია სისტ. 160 ან დისტ. 100.

ცემის სისხრის და შეკუმშვის ძალას, შესაბამისად ამცირებენ გულის მუშაობით განპირობებულ წნევის სისხლძარღვების კედლებზე. ბეტაბლოკატორებს მიეკუთვნებიან — პროპრანოლოლი (ანაპრილინი) და სხვა.
კალციუმის ანტაგონისტები. კალციუმის ანტაგონისტები აფართოებენ არტერიებს არტერიების კედლის კუნთოვანი ქსოვილის რელექსაციის მეშვეობით, აგრეთვე ისინი ამცირებენ გულის შეკუმშვის ძალას. კალციუმის ანტაგონისტებს მიეკუთვნებიან — ნიფედიპინი და სხვა.
ანგიოტენზინ ბარდაძმენელი ფარმაცეუტიკები ინიჰიბიტორები და ანგიოტენზინ II რეცეპტორების ბლოკატორები. ამ ჯგუფის წამლები ამცირებენ ანგიოტენზინ წარმოებას ან აბლოკირებენ მის მოქმედებას სისხლძარღვებზე. ანგიოტენზინ არის ძლიერი ქიმიური ნივთიერება, რომელიც ავიწროებს სისხლძარღვებს და იწვევს არტერიული წნევის მატებას. ამ ნივთიერების ბლოკადა იწვევს სისხლძარღვების გაფართოებას და არტერიული წნევის დაქვეითებას.

ზიულ წამლებთან კომბინაციაში. კერძოდ (დიურეტიკებთან, აგენიტიკებთან). მოწოდებულია, შეაქმიანო დიაბეტიკო-ოლური სინდრომით დაავადებული პაციენტებისათვის.
და ბოლოს არტერიული წნევის მკურნალობა და კონტროლი უნდა ხდებოდეს ძალიან ხანგრძლივად, პაციენტის მთელი ცხოვრების განმავლობაში. მკურნალობა აუცილებლად ექიმის მიერ უნდა იყოს დანიშნული. თანამედროვე წამლები მკვეთრად ამცირებენ არტერიული ჰიპერტენზიით გამოწვეულ სისხლძარღვოვან გართულებებს და სიკვდილიანობას.

რაგომ არის აუცილებელი არტერიული წნევის კონტროლი?

მალალი არტერიული წნევა აზიანებს სისხლძარღვების კედლებს. როცა წნევა მომატებულია გული მუშაობს უედეტი დატვირთვით, რაც იწვევს გულის კედლების გასქელებას, ამას კი, შეეძლება მომავალში მოჰყვეს გულის უკმარისობა. ამის გარდა, არტერიული წნევის მომატებამ შეიძლება გამოიწვიოს სხვა პრობლემები — თირკმლების დაავადებები, თვალის ფსკერის დაზიანება, რაც შეიძლება სინდრომით დამთავრდეს.

არტერიული ჰიპერტენზიის მკურნალობა

არტერიული წნევის მკურნალობა პირველ რიგში გულისხმობს ცხოვრების ჯანმრთელი წესის დაცვას, მიუხედავად იმისა დასჭირდება თუ არა პაციენტი მედიკამენტური მკურნალობა. თუ პაციენტი შეძლებს შეამციროს მარილის რაოდენობა, შეინარუნოს ოპტიმალური წონა ან დაიკლოს წონაში, უარი თქვას სიგარეტზე და შეზღუდოს ალკოჰოლის მიღება.

გაგი საბეშეილი თამაზ შაბურშილი გულისა და სისხლძარღვთა კლინიკა

მათთვის, ვისაც სურს თავიდან აიცილოს გრიპი და მისი საშიში გართულებები, ვისაც სურს მშვიდად გაატაროს კარს მომდგარი ზამთარი, მათთვის, ვინც ზრუნავს საკუთარი და ახლობელი ადამიანების ჯანმრთელობაზე, ჩაიტარეთ გრიპის საწინააღმდეგო ვაქცინაცია თანამედროვე, პოლანდიური ვაქცინით.

არტერიული ჰიპერტენზიის პროფილაქტიკა პირველ რიგში გულისხმობს ჯანმრთელი ცხოვრების წესის დაცვას. ჭარბი წონის კონტროლი, 4-5კგ-ის დაკლება, დღეში 30 წუთი ფეხით სიარული, დიეტა. იმ შემთხვევაში, თუ ცხოვრების წესის შეცვლა არ არის საკმარისი ინიშნება მედიკამენტური მკურნალობა.

არტერიული ჰიპერტენზიის მედიკამენტური მკურნალობა

წარმოგადგენთ იმ წამლებს დახასიათებას, რომლებიც გამოიყენება დღეს მსოფლიოში არტერიული წნევის კონტროლისთვის და მალალი არტერიული წნევის გამომწვეული პათოლოგიური ცვლილებების სამკურნალოდ.
ზარდადენანი. ამ ჯგუფის წამლები გამოიყენება სუსტი და ზომიერად გამოხატული ჰიპერტენზიის სამკურნალოდ. მათი ეფექტი გამოიხატება შარდის გამოყოფის გაზრდაში. შარდმდენებს მიეკუთვნებიან ჰიდროქლორთიაზიდი იგივე ჰლოთიაზიდი, ფუროსემიდი. **ბეტაბლოკატორები.** ამცირებენ გულის-

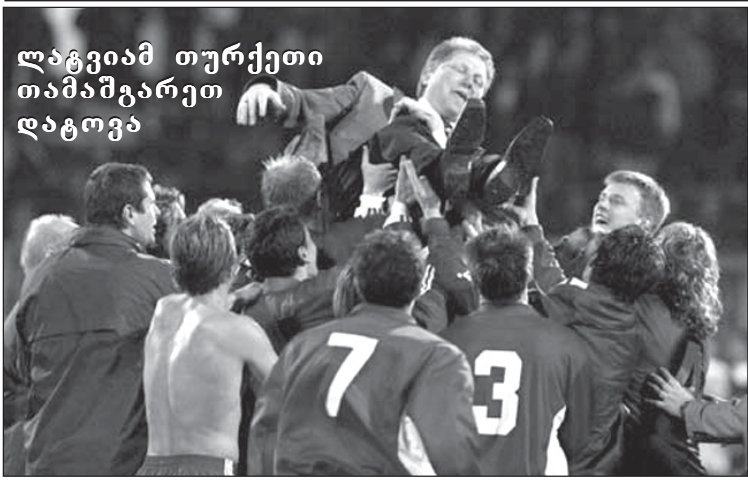
ინფორმაციისათვის დაუკავშირდით 09-ს (ზარაი უფასო), იმუნისაციის ცენტრს — მისაბარტი: ყაზახის №16. ტელ: 94-22-78, უანის პოლიკლინიკას იყავით ჯანმრთელი! R

ფინალისკენ 30 ნოემბერს ელიან

ლატვიამ თურქეთი თამაშგარეთ დატოვა

ევროპის ჩემპიონატის შესარჩევი ეტაპის შემდეგ მეორეადგილოსნებმა სუთი წყვილი შეადგინეს, ამ შერკინებებში გაირკვა იმ დარჩენილი სუთი ნაკრების ვინაობა, რომელიც მონაწილეობას მიიღებს პორტუგალიაში წარმართული ლატვიის ნაკრების წინააღმდეგ ჩემპიონატზე.

ფლორენციამ საკმაოდ ბევრი სურათი შემოგვთავაზა. უპირველესად აღსანიშნავი ლატვიის ნაკრების წარმატება გახლავთ. მოულოდნელი იყო ასევე შოტლანდიელი დიდი ანგარიში მარცხი. არც რუსეთის ნაკრების გამარჯვება იყო კარგი. უპირველესი - რუსეთი 0:1 (0:0)

პირველი შეხვედრა მოსკოვში წულკანში ფრთხილ დასრულდა. კარდიფში გამართული მატჩისას რუსი ევსევსისა და რაიან გიგზის დუელი რუსის გამარჯვებით დასრულდა. სწორედ ევსევსის გატანითმა გოლმა გადასახა ცივი წყალი ბრიტანელებს და რუსეთის ნაკრებს გზა გაუხსნა პორტუგალიისკენ.

რუსეთის ნაკრების გახარებული თავკაცები კი ცოტა ხნის წინ ევსევსის მალურ ვითარებაში საგანგებოდ დანიშნულ გიორგი იარცვეისთვის კონტრაქტის დადებამდე ფიქრობენ და სწორედ მას მოიხარებენ ნაკრების მთავარი მწვრთნელის რანგიში პორტუგალიური ბატალიებისთვის.

პოლანდია - შოტლანდია 60 (0:1)

მას შემდეგ, რაც პოლანდიელებმა მიუხედავად დიდი ტერიტორიული უპირატესობისა, ვერ შეძლეს გოლგოში სასურველი შედეგის მიღწევა და ნაგავს მატჩი შოტლანდიის ნაკრებთან, ნათელი იყო, რომ შეტევებზე ორიენტირებული „ნარინჯისფერები“ ყველაფერს გააკეთებდნენ საპასუხო შეხვედრის მოსაგებად. თუმცა, თუკი ასე უსუსურად გამოვიდოდნენ „მამაცი გულბები“, არავინ ელოდა.

პოლანდიელი ვერ ნისტლეროსის გატანითმა სამმა ბუნებრივმა ბევრი რამ გადაწყვიტა. თამაშის დასრულებამდე ოც წუთზე მეტი რჩებოდა, რომ პოლანდიის ნაკრები ევსევსისთან უპირატესობით იგებდა. ექვსი უპასუხო ბურთი თავისთავად მიანიშნებს შოტლანდიის ნაკრების სრულ კრახს, არადა, მათი გერმანელი თავკაცი ბერტი ფოგოსი ვარაუდობდა ნაგებას, ანგარიშით 1:2. ეს ის შედეგია, რომელიც შოტლანდიელებს პორტუგალიისკენ უკავფავდა გზას, მაგრამ გერმანელის ვარაუდი არ გამართლდა და ევროპის ჩემპიონატის ფინალურ ეტაპზე გულშემატკივართა წინაშე „ნარინჯისფერები“ წარსდგებიან.

ნორვეგია - ესპანეთი 0:3 (1:2)

პირველი მატჩი ესპანეთში საკმაოდ დაძაბულად წარიმართა. ესპანეთის ნაკრებმა მხოლოდ ძაღვების სრული დაძაბვის წყალობით შესძლო გამარჯვება.

ეს შედეგი და განსაკუთრებით ნორვეგიელთა მიერ სტუმრად გატანილი გოლი, იმედს იძლეოდა, რომ განმეორებითი მატჩისას „ვიკინგები“ წარმატებით ითამაშებდნენ, მაგრამ...

მატჩის გადაწყვეტი მომენტი მეორე ტაიმის დასაწყისის ხუთწუთიანი მონაკვეთი აღმოჩნდა. მართალია, პირველი ნახევარი ნორვეგიელებმა დათმეს მინიმალური ანგარიშით 0:1, მაგრამ მეორე ტაიმის დასაწყისში იმ ხუთწუთიანი მონაკვეთისას ესპანელთა მიერ გატანილმა ორმა გოლმა დაასამარა ნორვეგიელების იმედი.

სლოვენია - ხორვატია 0:1 (1:1)

პირველ მატჩში,

პოვა სტეფანია - ოხნავა ჯარისკაცოვოდან მხაზრობა

ქართველი კალათბურთელი ვლადიმერ სტეფანია უკვე მეექვსე წელია რაც NBA-ში თამაშობს. მიმდინარე სეზონში ვოვამ კონტრაქტი გააფორმა „პორტლენდ ტრეილ ბლეიზერსთან“, სადაც ადრე ცნობილი ლიტველი კალათბურთელი არვიდას საბონისი გამოდგინდა. ვოვა სტეფანიას გუნდის ხელმძღვანელობა სწორედ საბონისის შემცველად მოიაზრებს. ამის დასატურად ის, რომ მას სწორედ საბონისის მისური — თერთმეტი ნომერი მისცეს.

ახალწვეულისადმი, ბუნებრივია, ყოველთვის დიდ ინტერესს იჩენს გულშემატკივარი. ეს გაითვალისწინა „პორტლენდის“ ხელმძღვანელობამ და გუნდის ქომავებს მისცა საშუალება ახლო გასცნობოდა ქართველ ლეგიონერს. გულშემატკივრებმა ვოვა სტეფანიას კითხვები გაუგზავნეს. ვოვაც ინტერნეტის მეშვეობით დიდი ენთუზიზმით პასუხობდა „პორტლენდის“ ფანების მრავალფეროვან კითხვებს.

როგორ შეგვე ახალ გუნდში?

— საკმაოდ კარგად, ამერიკელთა კომუნიკაციის დიდი ხანია ალლო ავულებად ამდენად არ გამჭირვებია ახალი მეგობრების შექმნა. გუნდში განსაკუთრებით დაუახლოვდი რაგიდ უოლესს, დერეკ ანდერსონს და ბონი ულსს. რაც შეეხება თავად გუნდთან ადაპტაციას, ვფიქრობ, რომ ეს პრობლემაც მოგვარდება, ამისთვის უბრალოდ მეტი დროა საჭირო. რაც შეეხება თავად გუნდს, აუცილებლად უნდა ვთქვა, რომ „პორტლენდი“ მეგობრული გუნდია და ადამიანური ურთიერთობების მხრივ არანაირი პრობლემა არა მაქვს.

„პორტლენდი“ დასავლეთ კონფერენციაში გამოდის, არადა, ეს კონფერენცია თავისი უმადგენლობით NBA-ში ყველაზე ძლიერია. ამ ფონს კი ქონან ის გიგანტი ფორვარდები, რომლებსაც ვინაობა მტკიცედ რითულია. როგორ აპირებთ მათი წინააღმდეგობის დაძლევას?

— საკმაოდ ჩვეულებრივად, მგონი არც მე ვარ ციკცნა ბიჭი. რაც შეეხება დასავლეთ კონფერენციას, იგი შეგნებულად ავირჩიე. NBA-ში მეექვსე სეზონს ვთამაშობ და ამიტომ ჩავთვალე საჭირო, რომ დროა, უფრო ძლიერი მოწინააღმდეგეებთან ვცადო ძალა. ვფიქრობ, რომ მზად ვარ მათ წინააღმდეგ თამაშისთვის.

NBA-ში თამაშისას რომელ ცენტრს ჩათვლით საუკეთესოდ, ვის წინააღმდეგაც ვითამაშობთ?

— ვისთანაც მითამაშია, ყველაზე მეტად შაკილ ონილისა და შაკიმ ოლაჯუონის წინააღმდეგ გამიჭირდა.

ამბობენ, რომ თქვენ ექვს ენს ფლობთ.

— მე ვსაუბრობ ქართულად და რუსულად. ეს ორი სრულიად განსხვავებული ენაა. სანამ ამერიკაში ჩამოვიდოდი, სლოვენიაში ვთამაშობდი და ბუნებრივია, დაუფულე ბოსნიური და სლოვენური ენებს. ვსაუბრობ ინგლისურად. ამას გარდა, ვციც გერმანული, თუმცა, არც ისე კარგად, როგორც ის სუთი ენა...

კალათბურთისგან თავისუფალ დროს რთი ხართ დაკავებული?

— მთავარი გასართობი კითხვა და კომპიუტერთან თამაშია. ვცდილობ, სხვადასხვა პროგრამა ავითვისო და დრო ძირითადად, ამას მიაქვს. ერთი სიტყვით, ჩემი თავისუფალი დრო სხვებისგან განსხვავებული არაა. იმას ვაკეთებ, რასაც სხვები. ადრე მხატვრობითაც ვიყავი გატაცებული. არცთუ ურიგოდ ვხატავდი, მაგრამ ამისთვის ახლა დრო აღარ მრჩება. როცა კალათბურთის თამაშს თავს დავენებ, მხატვრობას მამინ დაუბრუნდები.

როგორ იქნებოდა თქვენი ცხოვრება, პროფესიონალი კალათბურთელი რომ არ ყოფილიყავით?

— არცთუ ურიგოდ ვსწავლობდი სკოლაში და ეკონომისტიც განათლებაც მივიღე. კალათბურთით რომ არ ვიყო დაკავებული, ბიზნესში წავიდოდი. ვფიქრობ, ჩემი განათლება ბიზნესში წარმატების ერთ-ერთი აუცილებელი გარანტიაა. ისე, ბავშვობისას ჯარისკაცობა მინდოდა. თანაც საომარ თვითმფრინავებზე მქონდა განსაკუთრებული გარათლება. რამდენიმე სათამაშო მოდელიც მქონდა...

თქვენ პირველი ქართველი კალათბურთელი ხართ, ვინც NBA-ში მოხვდა. რას ნიშნავს ეს თქვენთვის და თვლით თუ არა, რომ ხართ ის პირველი, რომელსაც ბავშვებმა უნდა მიბაძონ?

— ის რომ მე პირველი ქართველი კალათბურთელი ვიყავი NBA-ში, მართლაც ბევრს მავალებდა. იყო სიმძლეები. არავინ მყავდა მაგალითად, სწორად გაურკვეველ სიტუაციაში ვვარდებოდი. თავად უნდა გადაემწყვიტა ბევრი პრობლემა. უფრო ადვილია, როცა სხვა ადამიანების გაკვალულ გზაზე მიდისარ. მე ვიყავი პირველი ქართველი კალათბურთელი NBA-ში და ამიტომ უდიდესი პასუხისმგებლობა მქონდა — ჩემს ერს უდიდესი ისტორიული წარსული აქვს. მრავალსაუკუნოვანი ტრადიციები თითოეულ ქართველს ბევრს გვავალებს. ის რომ ჩემმა მაგალითმა ბევრი ბავშვის ოცნებებს გაუშალა ფრთები, მხოლოდ მხარბებს. ახლა საქართველოს NBA-ში ჩემ გარდა, ზაზა ფაჩულია და ნიკა ცვიტივილიც წარმოადგენენ. მოვლენების ასეთმა განვითარებამ კიდევ უფრო რეალური გახადა ბევრი ბავშვისთვის იფიქროს დიდ კალათბურთზე. თუმცა, ამისთვის უდიდესი შრომაა საჭირო. ახლა თუკი ჩემი შრომით და მიღწეული შედეგით მათთვის სანიშნუო და მისაბაძი ვიქნები, ეს თავად ჩემთვის იქნება დიდი ბედნიერება.

რას იტყვით თქვენი თანამემამულეების ზაზა ფაჩულიასა და ნიკა ცვიტივილის შესახებ?

დამიტრი იაშვილი

განიცადა ცნობილი მორაგბის მიშალაკის უზუსტო თამაშის შედეგად (მიშალაკმა ოთხი ჯარიმა ააცილა ზედიზედ), ფრანგებმა მეორე დამრტყმელი მერსერონი გამოიყვანეს, მაგრამ ვერც ამ უკანასკნელმა ვერ უშვალა საქმეს, ფრანგებმა მესამე ადგილისთვის ბრძოლაში ახალი ზელანდიის ნაკრების წინააღმდეგ დამრტყმელად დამიტრი იაშვილი გამოიყვანეს.

ქართველმა ეს ნდობა გამართლდა და თავი ღირსეულად წარმოაჩინა. იაშვილმა ჯერ საჯარიმოთი შესძლო ანგარიშის შემცირება, შემდეგ არკენი გაიტანა, ბოლოს კი გარდასახვაც უსცადა შესარულა და საფრანგეთის ნაკრების მიერ მოპოვებული 13 ქულადან 8 ქულა მიითვალა. ორ მატჩში 11 ქულა საკმაოდ კარგი შედეგია სათადარიგო მოთამაშედ მოხარული სპორტსმენისთვის.

საგულისხმოა ისიც, რომ სამოდ წლის წინ, დამიტრი იაშვილი საქართველოს ჭაბუკთა ნაკრებში გამოდიოდა.

გვერდი მოამზადა გიგა ხორხელმა

საგედიცინო ცენტრი „მედი“

მსთამბიური ჩირუჭგია და პოსამბოლოგია

- ✓ ხონტურული მათეიაუი
- ✓ მემოთერაპია
- ✓ მეურდის ხორექგია
- ✓ ულტრაბერითი ლიკოსაქგია
- ✓ ლამერული ეკილაგია - 40 %-იანი ტახდაუღება
- ✓ ნაოქების გახწორება

ბოგოქხის ინექციებით და ოქროს ძაფებით

ქ. თბილისი, ალექსანდრე ყაზბეგის გამზ. №1 ტელ.: 250202, 306307.
www.mediast.ru

იაშვილი საუკანებით ნაკრებში აკვირდება

ინგლისის ნაკრები მსოფლიოს ჩემპიონია

დასრულდა მსოფლიო თასის გათამაშება რაგბიში, სადაც ინგლისის ნაკრებმა იმარჯვა. ფინალურ მატჩში მან მეტად დაძაბულ ბრძოლაში შემლო მასპინძლების, ავსტრალიელების დამარცხება — 20:17. აღსანიშნავია,

რომ მატჩის ძირითადი დრო ფრედ დასრულდა, რაც რაგბიში საკმაოდ იშვიათი შედეგია.

ავსტრალიაში გამართული რაგბის მსოფლიო ფორუმი განსაკუთრებით მნიშვნელოვანი იყო საქართველოსთვის. ისტორიაში პირველად სათამაშო სახეობებში საქართველოს ნაკრები მსოფლიო ჩემპიონატის ფინალურ ეტაპზე გავიდა.

მიუხედავად იმისა, რომ საქართველოს ნაკრებმა თავი ვერაფრით გამოიჩინა და ოთხივე მატჩი წაგო, ქართველის გარეშე მნიშვნელოვან დაპირისპირებას მაინც არ ჩაუვლია. მესამე ადგილისთვის მატჩში საფრანგეთსა და ახალ ზელანდიას შორის, რომელიც ახალი ზელანდიელების გამარჯვებით დასრულდა 40:13, ერთ-ერთი გამორჩეული ფიგურა საფრანგეთის ნაკრებში მოასპარეზე ცნობილი ქართველი ემიგრანტის, მიხეილ იაშვილის შვილი დამიტრი გახლდათ. მისი ძმა, გრეგუარი ბორჯღალოსანთა რიგებში ასპარეზობს.

დამიტრი იაშვილს სამფეროვანთა მწვრთნელებმა ორი მატჩის თამაშის საშუალება მისცეს. ამერიკის შერტებულ შტაბებთან დამიტრიმ არკენით გაიტანა ბურთი და თავის გუნდს გამარჯვებაში შეუძველა.

მას შემდეგ, რაც ნახევარფინალში საფრანგეთის ნაკრებმა მარცხი

ცხოვრებისეული კურიოზები

როგორ შევარჩა პურმარილით ხავეს ორი ხურჯინი

ეს მოხდა დიდი ხნის წინათ. უფრო სწორად, კომუნისტების პერიოდში: მირეკავს ჩემი მეგობარი, ან გარდაცვლილი ზურაბ გუგუშვილი (დმერთმა აცხონოს მისი სული). იგი წარმოსადგენი, ვაჟკაცი იერის მამაკაცი იყო, ძალზე უყვარდა ქეფი და ოჯახში მიმიპატიოა. სუფრას 10-12 კაცი ვუჯექით. როგორც ყოველ გურულს, ზურასაც დიდკაცობა მოსწონდა და ცოტა ტრაბახიც უყვარდა. კარგა შექეფიანებული ვიყავით, როცა ერთ-ერთმა ნათესავმა ჰკითხა:

— ბატონო ზურაბ, ქეფიანს იცნობ და იპოკრატესაც (შევარდნაძე) ალბათ იცნობ. მით უმეტეს, შენი რაიონიდანაა. ბატონი იპოკრატე ახალი გადაყვანილი იყო პროფტექგანათლების კომიტეტის თავმჯდომარედ.

ზურაბი არც დაფიქრებულა, ისე უპასუხა, — როგორ არა, ძალიან კარგად ვიცნობო.

ამის შემდეგ გავიდა რამდენიმე კვირა. ბატონმა ზურაბმა კვლავ დამირეკა და მთხოვა, მისთვის ჩემი სამსახურის ავტომანქანა მეთხოვებინა (იმ პერიოდში ძალიან მოდაში იყო შავი „ვოლგა“ გაზ-24). მეც, რა თქმა უნდა, უარი არ მითქ-

ვამს, ოღონდ ვკითხე, რაში სჭირდებოდა. მიპასუხა, რომ იგი ავტოსადგურში ნათესავს უნდა დახვედროდა და თან დაუმატა: — ბიჭო, ალბათ პურმარილი მოაქვს და შენც წამოდიო.

მართლაც დავხვდით მის ნათესავს. დატვირთული ჩამოვიდა, ბარგი ორ ნაწილად იყო გაყოფილი. ჩავალაგეთ საბარგულში და მანქანაში ვჯდებოდით, როცა ზურაბს მისმა ნათესავმა უთხრა:

— ზურიკო, კაცი ხარ ქეფიანზე და უნდა დამეხმარო, რაცხა ცოტა პურმარილი ჩამოვიტანე, ნახევარი თქვენ შეგარგოთ ღმერთმა და მეორე ნახევარი იპოკრატეს მიაართო, შვილი მყავს სამსახურში მოსაწყობი და ეგება დამეხმაროსო.

ზურაბს ახლა გაახსენდა მისი ნატრაბახები და ნათესავს პირდაპირ მიხალა: — ბიჭო, მე კი ვიცნობ იპოკრატეს, მარა თვითონ რომ არ მიცნობს მეო!..

ამის გამგონე ზურაბის ნათესავი ფერდაკარგული დაგვმორდა... ორი ხურჯინი პურმარილი კი მთლიანად ჩვენ დაგვრჩა...

ნათა, თბილისი

მურიხიძეებაც ამახ ჰქვია!..

60-იან წლებში რაიონში გამავალი ამიერკავკასიის სატელეფონო ხაზების ზედამხედველებად ჩვენი თანასოფლელები, ზურაბი და იონა მუშაობდნენ. მათი მოვალეობა იყო შეემონებინათ კავშირები, ხაზები გაემართათ და დაზიანების შემთხვევაში აღედგინათ ისინი. ზესტაფონში ერთი პატარა მოსასვენებელი ოთახიც ჰქონდათ. ერთ დღეს, როცა დალილი იონას ჩაეძინა, ზურაბმა და მისმა ძმაკაცმა მისი გამასხარავება მოინდომეს. მიინარე იონა საწოლზე მიაბეს. შემდეგ ფეხებზე მიუერთეს მავთულები იმ დეტექტორიდან, რომელიც დენს გამოყოფდა, რათა ხაზი შეემონებინათ.

დენი იმ სიმძლავრისა არ იყო, ადამიანისთვის ზიანი მიუყენებინა, მაგრამ კარგად კი შეაფუცუნებდა. მიინარეს მეტი არც სჭირდებოდა. მავთულის შეხებაზე იონას გამოეღვიძა, მაგრამ საწოლზე იყო მიბმული და წამოხტომა ვერ შეძლო. საწყალი, საწოლიანად ხტუნაობდა, მისი მეგობრები კი სიცილით იგუდებოდნენ. შემდეგ მათ იონაც აჰყვა. ზურაბს კი დაემუქრა, — ხომ შაჯობე, მაგრამ არ შეგარჩენ, იცოდე, სამაგიეროს გადაგიხდით.

დრო გავიდა. ეს ამბავი ყველას დაავიწყდა იონას გარდა, რომელიც შესაფერის დროს ეძებდა სამაგიეროს გადასახდელად.

...ზურაბს დედა კარგა ხნის გარდაცვლილი ჰყავდა და ერთ დღეს იონას უთხრა, ამ დღეებში არ მეცლება, სასაფლაოს ღობე ხელახლა უნდა შევადგინო. იონას მეტი რა უნდოდა... კარგი, შენს საქმეს აქ მე გავაკეთებო, — შეჰპირდა... დილით ადრე ადგა და მეგობრის მისვლამდე მივიდა სასაფლაოზე, იქვე,

ზურაბის დედის საფლავის მახლობლად ახალ საფლავზე დაყრილ გვირგვინებსა და ყვავილებს შორის ჩანდა. მალე ზურაბიც მოვიდა და ღობის შეღებვას შეუდგა. უცებ თვალი ახალი საფლავისკენ გაექცა, იონამ ეს შენიშნა და შეინძრა ისე, თითქოს რაღაც სუნთქავსო, ოდნავ შესამჩნევად აამოძრავა გვირგვინები და ყვავილები. ზურაბმა იფიქრა, მომეჩვენაო, თვალზე ხელი მოისვა და საქმიანობა განაგრძო. თავს საგანგებოდ არ აბრუნებდა და რომ გამხსენებ-

ბულიყო, თითქოს აქ არაფერიო, სტვენაც დაიწყო. მაგრამ ცოტა ხანში გულმა ვერ

მოუთმინა და თვალი კვლავ ახალი საფლავისკენ გააპარა. იონამ როგორც კი ეს შეამჩნია, გვირგვინებიდან ხელი გამოყო და ყვავილების აწვევა დაიწყო. ამის დანახვაზე ზურაბს თმა ყალყზე დაუდგა. საღებავიანი ფუნჯი ძირს დაანარცხა, გასასვლელი არც უქებინა, — საფლავების ღობეებს გადაველო და ყვირილით გაექანა სოფლისკენ, მიცვალებული მომდევსო. იონა მიხვდა, რომ ზედმეტი მოუვიდა და გაეკიდა ყვირილით, — მე ვარ, იონა ვარო... საწყალი ზურაბი ამის დანახვაზე კიდევ უფრო დაფრთხა. შინ აქონებულმა მიირობინა. ისე იყო შეშინებული, მეზობლებმა ძლივს გააჩერეს და გააგებინეს, იონა გუხუშრაო. ისეთი შოკი მიიღო, ზურაბი ერთი თვე მოუწდა აზრზე მოსვლას...

როლანდ ჩხიკავაძე, თბილისი

დრომ მოიტანა...

მედეა მეზერიშვილს უთქვამს: — ეს სოციალ-დემოკრატები გამიგია, რაღაც პარტიია; ეს ბურჟუაზიე-დემოკრატები რომ მებრძვის, გამიგია; ეს ნაციონალები გამიგია... მაგრამ ეს გეყო, გეყო რაღააო?! თურმე გეყო... კმარა ყოფილა!..

მანანა ჯ., თბილისი

მკითხველის საყვარელი ანეკდოცი

— რეზიკო, მამაშენი სად მუშაობს?! — ეკითხება მასწავლებელი მოსწავლეს. — პარლამენტში, მასნ! ბავშვებმა სიცილი დაიწყეს. — რას დასცინით, მამამისია პარლამენტში, თვითონ ხომ არა, — გაიფოფრა მასწავლებელი.

პაატა, ხაშური

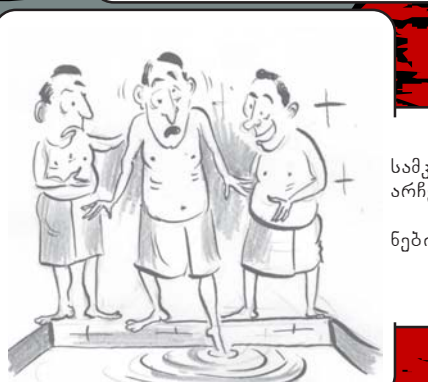

— გაიგე? წუხელ ჩვენი გამგებელი გაუმარცხავთ, 50 ათასი წაურთმევიათ და არ უჩივილია! — უჩივლია კი არა, კიდევ 30 ათასი მეორე დღეს გაუგზავნიან, არ გამამხილოთ!

შალვა ლომიაშვილი, კასპის რაიონი, სოფელი მეტეხი

სვანს ასამართლებენ: — მოახსენეთ სასამართლოს, რატომ გაიტაცეთ ეს ავტომანქანა? — უპატრონო მეგონა, სასაფლაოსთან იდგა და... მე ვთქვი, პატრონი მოუკვდა-თქო.

„უცნობი“ ქარელიდან

გურულები წყალტუბოში ჩავიდნენ სამკურნალოდ. ერთ-ერთმა მოასწრო დანარჩენებს გახდა და აუზში ფეხი ჩაყო. — მოგიხთა? — მისცივდნენ დანარჩენები.

შოთიკო ტყეშელაშვილი, ქუთაისი

სვანი ავტოსკოლაში გამოცდას აბარებს: — თქვენ მართავთ მოძრავ ავტოტრანსპორტს. წინ მოულოდნელად ხედავთ ადამიანებს: აქეთ მოხუცია, იქით — გოგონა, რას გააკეთებთ? — აბა, რა ვქნა, დავარტყამ მოხუცს! — არც დაფიქრებულა, ისე უპასუხა სვანმა. — მოხუცს კი არა, მუხრუჭი დაარტყი, მუხრუჭი!..

თემურ ტულუში, ჩოხატაური

მიხომ სიდდერი მიიყვანა ექიმთან. ექიმი ურჩევს: — ავადმყოფს კალორიული კვება სჭირდება, ხიზილადა უნდა აჭამოთ!.. — ხიზილადა კი ჩამავიტანე რუსეთიდან, მაგრამ მერე ქელებზე რაღა ვქნა?!

თამაზ ხელაძე, ვანის რაიონი, სოფელი ზეინდარი

ბატონო მკითხველო, რედაქცია კურიოზებსა და ანეკდოტებთან ერთად ელის მზიარულ კარიკატურებს, მეგობრულ შეარყებს, ახალ სასაცილო ამბებს, რომელთაგან საუკეთესოებს სიამოვნებით გამოვაცხვენებთ. მასალები გამოგვიგზავნეთ „ქვირის პალიზის“ საფოსტო ყუთების საშუალებით. ყუთების მისამართი იხილეთ ბოლო გვერდზე.

დათო აროშვიდის მონატრება

სულ რაღაც ხუთი დღე გავიდა შენი გარდაცვალებიდან, მაგრამ უკვე გვენატრები, ჩვენო დათო. ამ ქვეყნიდან შენი მოულოდნელი წასვლიდან ყველას დასწყობტე გული. არ ვიცი, როგორ ვანუგეშოთ შენი მშობლები, მეუღლე, შვილები, ახლობლები. ნათელში ამყოფოს უფალმა შენი ლამაზი სული.

შენი დათო და მარინა აროშვიძეები

მერაბ შავლაშვილი, შენი დაბადების დღეს!

სად მოგილოცო დაბადების დღე, ვის მოვახურო ჩემი დარბები, ვაი იმ დედას, შვილის საფლავზე, ვიხსენებ!

22 ნოემბერი მოვიდა, შვილო. ახლა 28 წლის, ჩემთვის კი - მარად 25 წლის ხარ.

წამით, ერთი წამითაც არ სცილდები დედაშენს, დღისით არ აღივლივით დამეგობე, ხანდახან სუნთქვაც კი მესმის შენი, შვილო. დამით კი გული, ისევ და ისევ გელოდები, მერაბ. თურმე დედის გული ვერასოდეს დაუმუბებს შვილის შინძროსუფლებლობას და ამ უაზრო ლოდინში მთხედება, ფოთლების შროაში შენი ფეხის ხმა მგონია, მერაბ. ნულარ მტანჯავ, წამიყვანე, შენ მაგივრად როდემდე ვეფერო ცივ ქვებსა და შავ მიწას?! არ ჰქონია ღმერთის სამართალი, შენს გასაკეთებლს მე რად უნდა ვაკეთებდი, რად? მე რად უნდა გინთებდე სანთლებს?! - აჰი, ეს შენ უნდა გაგეტყობინა დედაშენისათვის, შვილო! ყველაფერი გაუფერულდა, აზრი დაეკარგა ყველაფერს, გამანადგურა უშენობამ, შვილო - ფიქრი იმაზე, თუ რას განიცდიდი უკანასკნელ წუთებში, ვის უხმობდი საშველად (აღბათ დედას) და რა იყო შენი უკანასკნელი სიტყვები ვაკე-სახურთალოს გზაზე, როცა ბელისწერამ მარტოდმარტო, იმ საშინელ ავტოკარასი გამსხვერპლა, ერთი წამითაც არ მცოდნებდა. იქნებ შევეკვიძო გადარჩენა, მაგრამ სად იყო უბედური დედაშენი, სად? მთავარ „გვირს“ კი შენს სამშველად არაფერი უღონია, შენს გადარჩენაზე არც უფიქრია. ღმერთმა განსაჯოს საქციელი მისი.

ჩემს მტანჯველ ფიქრებს ერთ დასკვნამდე მიყვარ, მერაბ, - შენ შენი ხიფათიანი ყოფით ჩვენსა და იმ სამყაროს შორის ცხოვრობდი, ამ ხიფათით საუკუნე 25 წლის მანძილზე და მაინც მიკვირს, რომ უშენოდ სიცოცხლეს შევადგინე, შვილო, მაგრამ გვამდებს, მერაბ: ვიდრე დედაშენს ვი გაწვრთვებულა და ნაცრად-ქცეული გული უფეთქავს, კვლავაც ყოველდღე ივლის შენს სასუფეველში, ისევ მიუფერდა შენ მაგივრად ცივ ქვებსა და შავ მიწას, არ მოგაკლებს ცოცხალ ყვავილებს და სათიფურ-საქვევებს (და ალბათ ეს მოვალეობა მამლებინებს სწორედ). შენ შენი სახელობის წყარო უკვდავგაყოფს, „მერაბის წყარო“ იღინებს, საუკუნეები გაუძლებს, შენი ახლობლებისა და სამშაქოს გულგებნი კი მუდმივად იქნება მერაბის სახელი. შენ მართლა ყველგან იქნები მერაბი!

შენი უბედური მშობლები

ჩემს დაბადების დღეს ცრემლი არ მინდა, მხოლოდ სიცოცხლე მარჯე, დედა, შენ ხომ ჩემს სურვილებს ურუმრად ასრულებდი, დღესაც შემბარე უფო თხიზნა, დედა! ისეთი შემართებით იყავი ყოველთვის, როგორც დაგტოვე შენ, ჩემო დედა, გაივლის წლები, წლები მრავალი და კვლავ სულ ერთად ვიქნებით, დედა! შენი მერაბი

ზაზა ქებურაის განხილვა

ო, როგორი ქარი იყო იმ დღეს!

არასოდეს მახსოვს ქარი ასეთი. ქარის გაფორმებულ ქროლავში შენთან განშორების სვედას ვისმენდი და გული მიკვდებოდა, რომ ვერასოდეს განსხვავდებოდა.

რა მოულოდნელი იყო ჩვენთვის შენი ამ ქვეყნიდან ასე ნადრეად წასვლა, ან შენ რას იფიქრებდი, სიცოცხლითა და სიყვარულით სავსეს თუ ასე არაკურად, აღარ უფრო ტყვიით მოვისწრაფავდნენ სიცოცხლეს. არ გაატყეს სიკარგე, შემურდათ ჩვენი ბედნიერების. უფალი მიუხდავს მათ, მაგრამ...

შენ სულ ახალგაზრდამ - 22 წლისამ დატოვე ეს ქვეყანა, მე კი სამუდამოდ სიცოცხლემომოკლებული დამტოვე ამ ცოცხელ მიწაზე. ერთი გაუსაძლისი წელსწინ გავიდა უშენოდ, ახლა უფრო უსაშველოდ მენატრები, გულის ტკივილად მეკლიხარ, ვი დანაკლისი კი ისეთი მწარეა, რომ სიცოცხლის არარაობაში ვრწმუნდები და შენთან სწრაფად მოსვლას ვნატრობ.

შეუძლებელია, შენ რომ აღარ ხარ, მაგრამ ვაი, რომ ეს სიმართლა, მწარე სიმართლე. გული მეკუმშება, შვილო, რეალობა გაუსაძლისი ხდება, წარსული ღამაზე სიხმრად მჩვენება და გაუთავებლად ვიხსენებ იმ მშვენიერ წუთებს, რომლებიც უამრავი დაგვიტოვე.

ამაყი იყავი, დაუდევარი, მშფოთვარი, საოცრად კეთილი და ჭკვიანი. შენ ხომ ლაღი, თავისუფალი, ღამაში და აზრიანი ცხოვრებისათვის იყავი განჩინილი. გარემომცხოვრებულთათვის მუდამ კეთილი და ამავე დროს, დიდი სიყვარულის მომთხოვნი იყავი.

უსაზღვროდ მენატრები. ვერაფერი ვასებ იმ სიცარიელეს, რომელიც შენ დამიტოვე. ვერ შევძლებ, ვერა, ასე ცხოვრებას. მიღად გამოვიფიქრე, გამოვცარიედი, ვერაფერს ვგრძობ. სადაღა შენი „ღამაში და ამაყი დღიო“, მისგან არდილიდა დარჩა, რომელი არდილიც დღესდღეა შენს საფლავს ელოდებოდა, შენს ყვავილებს ეფერება და უკლის. ერთადერთი ჩემი მოსასვენებელი ალაგა ხომ შენი საფლავია, ჩემი უდიდესი და უწმინდესი ეკლესია, რომელიც კვლავს იღინებს, რომ არა შენი შვილი, არასოდეს მიტოვებდებოდა. იქ დაეკლავებდი, იქ მომიხსენებდა გათენებაც და ალბათ ერთ „ბედნიერ“ დღესაც, „ოთარანი ქრისტიანო“ შენს საფლავზე დამხობილს, ჩახსუნებულსა და გაცივებულს მიპოვიდნენ.

ზაზა, შვილო! როგორ მენატრები, როგორ მენატრება შენი სახელის ხმადაღად დაბახება, როგორ მენატრება შენი მოხვევა, ჩახსუნება შენი ტანმოკლე სხეულსა. როგორ მინდა გიხიზნა, თუ როგორ ძალიან

მიყვარხარ, ჩემო გიჟო, ამაყო და საყვარელო ბიჭო და თუნდაც იმწუთის შეწყვეტს ჩემი გაბაღლებული სიცოცხლე. იმედა, შენი ღამაში სიცოცხლე შენს ქალიშვილში აკავშირდება.

შენს სიბოძას და სიყვარულს დანატრებული უბედური დედა!

ზაზა ქებურაის ხსოვნას!

რა ხანმოკლე ყოფილა ეს წუთისოფელი, ძმაო, შენთვის. ამ მოკლე დროში რამდენი სიყვარული და კაცობა დათეხე ირგვლივ. ვერაფრით ამოვივსებთ იმ სიცარიელეს, რასაც უშენობა ჰქვია. შენ უკვდავი ხარ ჩვენთვის. შენი სიცოცხლე გრძელდება შენს ნანატრ გოგონაში, ქრისტინაში. გვიყვარხარ ზაზა, ძმაო, გვენატრები. დაე, ჩვენმა დანთებულმა სათიფურმა გაგინათოს გზა მარადიულ სასუფეველში.

დედაშვილები: მაიკო და გუანშერი ჩიქოვანიები

ზაზუნა, ბიჭო! შენი უდროოდ შეწყვეტილი სიცოცხლე ხიდან მოწყვდილი, მოფარებულ ფოთლს ჰგავს. თითქმის შენ მარადიული სიჭაბუკე გარჯუნა ბედმა, ჩვენ კი უდიდესი ტკივილი შენი დაკარგვისა. ღამაში იყავ და სულიც ღამაში გეკონდა. ჩვენ ახლა ისდა დაგვრჩენია, ვილოცით შენი ღამაში სულისთვის, რათა ნათელი გეგვას სამუდამო სასუფეველში.

დედაშვილები: გუნა, ოთარ სირაძეები

გაღის საშინელი, ტკივილიანი წელი. მიძივა უშენობა, შვილო ზაზა! თურმე დრო არ ყოფილა ყველაფრის მკურნალი. დიდი ტკივილი დავგიტოვე ყველას. არ გვეკრა, რომ ადარასოდეს შემოიტან შენი დედაშვილები ოჯახში სიცოცხლესა და სიხარულს. უსაშველოდ ტკივილიანა უშენობა, შვილო და გაუსაძლისი, შენი გაუბედურებული დედა-მამისათვის ტანჯული ყოფა უშენოდ. გაიჭინა, ბიჭო, დედაშენის ცხოვრება. რა ძნელი უღელმეტყვითელი ნინოს დატვირთვა, შენი ქრისტინისათვის უშეობა. არ დაგინოდ გარეწრის ტყვიამ. ფრთხილმარტვილი დატოვე შენი დები, სიძეები, დედაშვილები. გამოიჩინე იყავი ყველას-გან, დემოტოსაც ხომ რჩეულები უყვარს!

ვინოვ ღმერთს, ნათელში მიმყოფოს შენი სპეტაკი სული. შენს სახელზე დანთებულმა სათიფურმა და ლოცვამ გაგინათოს გზა ცათა სასუფეველში.

დედა ზაზარა გახარია

დათო კვიციანი და მერი ტყეშელაშვილი

23 ნოემბერს შენი დაბადების დღეა, ჩვენო დიდი ტკივილო, დათუხა! 23 ნოემბერს 21 წლის განდებოდი, მაგრამ ჩვენთვის ისევ იმ 17 წლის ხუჭუჭა ბიჭად დარჩი მარად. უზომოდ გვენატრები. ძალიან მიძივა და მწარეა შენზე ფიქრო და ლაპარაკი წარსულ დროში. შენ სიცოცხლით გაუმადლო და სიყვარულს მოწვევებულ, ჩვენო ღამაში დათო, წახვედი ასე ტრაგიკულად და 2 წლის შემდეგ შენი საყვარელი ბები - „ბე“ წაიყვანე შენთან. ალბათ ძალიან გიჭირდა იქ მარტოს. მერი ბებიამაც აისრულა 2 წლის მოთქმითა და ტირილით თავისი ოცნება შენთან შეხვედრისა. ახლა ორივემ ერთად ილოცეთ ჩვენთვის, პატარა იაკობისთვის, რომელმაც მხოლოდ სურათებით იცის, ვინ არის თავისი ძმა დათო და მერი ბები.

ღმერთს ვთხოვთ, ნათელში გამოეფოთ. ძალიან გვაკლიხართ და ძალიან გვენატრებით.

იაშა, ლევანი, ნინო, იაკობი, მურმანი, რუსუდანი, ზვიადი, გიორგი

ეთერ მინდორაშვილის მონატრება

გავიდა ერთი მწარე და ტკივილიანი წელი, რაც ჩვენ შორის აღარ ხარ, რაც აღარ გვეხმის შენი ტკივილი ხმა. დრო მკურნალიაო, - მაგრამ პირიქით, უშენობა უსაშველო ტკივილია, რომელსაც დრო ვერასოდეს განკურნავს. ჩვენ ახლა უფრო ვნდებოდა, რომ შენგან მოყვებულ ტკივილსა და დამწვარ გულს, გულს, რომელიც შენ გექუთვნის, ვერაფერი მოაშუშებს. ენატრებით იმ ბედნიერ დღეებს, რომელიც შენთან ერთად გავატარეთ.

ვერაფერი ამოავსებს სიცარიელეს, რასაც უშენობა ჰქვია. ჩვენ ისდა დაგვრჩენია, გაგუძლოთ უსაშველო მონატრებას და იარას, რომელიც არასოდეს მომუშადება. შენს მონატრებაში უნდა განველოთ დარჩენილი წუთისოფელი. ძალიან გვაკლიხარ და გვენატრები შენს შვილებსა და მეუღლეს, ვეკლია და გვენატრება მთავარი - თბილისი და შვილებისათვის თავდადებული დედა.

დაე, ყველა ჩვენგანის სიყვარულმა, მონატრებამ და შენს სახელზე ადგენილმა წირვა-ლოცვამ გაგინათოს გზა ცათა სასუფეველში. გვეკრა, შენი ღამაში სული მარადიული და უკვდავია, შენს სახელს დაივიწყება არ უწყირია. ღმერთმა ნათელში ამყოფოს შენი ღამაში სული.

ილოცე შენი ობლებსათვის. შენს სიყვარულს მონატრებულნი - შვილები და მეუღლე

დათო გოგოლიძის განხილვა

მიდის წლები... მიდის, ამა რას იზამს, დედ-მამის გული ძველებურად ტირის... ტირის, აბა, დედამ სხვა ქნას, აღარა ჰყავს სანატრელი შვილი.

დღეს შენი დაბადების დღეა, 43-ის უნდა გამხდარიყავი. მეოთხე დაბადების დღეა, შენ მაგივრად შენს სურათს ვეფერები. ვერაფერი მივსებს უშენობის სიცარიელეს, ძალიან მენატრები, ჩემო ღამაში ბიჭო. მომიხივებთ ველოდები იმ დღეს, როცა უფალი ინილებს და შენთან შემახვედრებს. მერე კი სულ ერთად ვიქნებით, ჩემო საყვარელო და დედა-მამისა და ერთადერთი დის გულის მომკვლელი შვილო.

შენზე მლოცველი და - მზია და შენით უბედური მშობლები

სოფო პეტრიაშვილის მონატრება

უკვე ორმოცი დღე გავიდა მას შემდეგ, რაც ჩვენ შორის აღარ ხარ. შემოდგომის იმ ცივ ღამეს ტკივილის ქარიშხალი მიამწვდა გაზარული სულის კედლებს და სრულიად ჩამობნეულა ჩვენითვის, სამუდამოდ დაღი დასვა ჩვენს ცხოვრებას.

თვალცრემლიანი შენი მშობლები კვლავ და კვლავ მივჩივებოდათ შენს სურათებს, ოთახის ყველა კუთხიდან რომ იმზირებოდა... შენი სურათებიდან ისეთივე სითბო და სიკეთე ჩემთვის, როგორც გვყოფდა.

ცრემლი და დარდი გავსა ჩვენი ცხოვრების განუყვრელი თანამგზავნი... ვიხსენებთ იმ ბედნიერ წლებს, როცა შენი გზარობდით. შენ ხომ სიცოცხლე გიყვარდა, ცხოვრებას შეხარობდი, მომავალი მიმზიდველ ფერებში გეხატებოდა, ოცნებობდი, მსახიობი გამხდარიყავი. შენს ღამაზე სხეულში ღამაში სული ცხოვრობდა მართლაც!

გვენატრები, ძალიან გვენატრები, ჩვენი სოფო! არ გვეკრა, მაგრამ ვხედავთ, რომ ეს მონატრება მწარე და ტკივილიანია.

რატომ? რისთვის? - ასეთია შენი მშობლების მუდმივად აკვიატებული ფიქრი. ჩვენი სიცოცხლე სასჯელია ამქვეყნად მხოლოდ.

შვილო სოფო, განა შენ არ გინდოდა სიცოცხლე?! - რამდენი აუბედური ოცნება წაიღე თან და წახვედი. ამქვეყნიური სიცოცხლის ტენაში იმქვეყნიური მარადისობა გვხვდა წილად.

შენ დატოვე უკვლამით წუთისოფელი, შენი მშობლები, მეგობრები, ნათესავები, შენთვის აღარც მზე გაანათებს, აღარც მთოვებს და აღარც მოწვიმს, მაგრამ დავიკვირებთ იმ უბედნიერეს ადვილას, რომელსაც მართალია სასუფეველი ჰქვია და სადაც მხოლოდ რჩეული განიხსენებენ.

გვენატრები, გვიყვარხარ, გვეფერებით. ნათელი იფინოს შენს ღამაზე, კეთილ, უამაყო სულს, შვილო სოფო!

შენი მშობლები

ლევან პაპუაშვილის მონატრება

როგორ მოგვეჩვენებ, ლევან, რა საოცრად დაკვირვებადი ახალციხის, უზადო გარეგნობის, ღიმილიანი ბიჭი. ალბათ სულ გამოილია მაღლი დედამიწაზე, ზეცაში რომ გიხმობოდა უფალი თავის რჩეულებს. შენ ბევრჯერ დაამარცხე სიკვდილი, ისე ღამაზად თამაშობდი ჩამბრელი სიცოცხლეს სცენაზე. რეალობაში იმძლიერე მასზე, რადგან ძალზე ღამაზად წახვედი დედამიწიდან „მესხეთის კუკარაჩა“, სიჭაბუკის ვარიანტზე ლექსებით გამოითხოვე გაზაფხულისი ღამაზ სიცოცხლეს.

შენი მშობლების სიკეთე გზის მანათობელ ღამაპრად გავივდა სასუფეველში, სადაც მხოლოდ „მართალი განიხსენებენ“. შენ მიერ განვლილი მოკლე, მაგრამ მართალი და ღამაში გზა წუთისოფელში არდავიწყების შარავანდედით შემოსავს შენს უკვდავ სახელს.

თამუნა, შორენა

გივი ბეგიაშვილის განხილვა

გივი, 19 ნოემბერი - ეს ხომ შენი დაბადების და გარდაცვალების დღეა. ვაი, რომ პირველად, შენ გარეშე, ტკივილით აღვნიშნავთ შენს დაბადების დღეს.

მოწმენდილ ცაზე მების გავარდნას ჰგავდა შენი გარდაცვალება. 61 წელი - ეს ხომ არც ისე დიდი ასაკია. ვერ ვეუბნებთ შენი ამ ქვეყნიდან უდროოდ წასვლას, შენს მეუღლეს კი ვერაინ და ვერაფერი ამოუვსებს იმ სიცარიელეს, რომელიც უშენობითაა გამოწვეული. გვიყვარხარ და გვენატრები. ღმერთს ვთხოვთ, ნათელში ამყოფოს შენი სული.

შენი ოჯახი

ირა (ირინა) მატინოვი-სომერის განხილვა

...სიკვდილი ყველაფერს აჩერებს ამქვეყნად. დღემო მწარე, ტკივილით სავსე წამები...

ირა, ცრემლით დატვირთული გული შენი მონატრებით დანისლულა. როგორ მოვიქცარი შენგან, გულში რომ ჩახსუნებოდი, ირინა. არ დამელოდე...

წმინდა გიორგის დღეს, 23 ნოემბერს, შენც მიძინებულ შენგან, ზეცაში აფინდი. ოჯახის დედაბიძი, ორი შვილის გამზრდელი დედა, როგორი უთქმელიც იყავი, ისე უნუმრად მიძინე. 11 წელი გაივია...

ირა, შენ ხომ ოჯახის, შვილების, შვილიშვილების სიხარულით განიღოდა სიცოცხლე. აჰი შენი არჩეული სიძე დანი და შეილი ეკა დალოცე; როცა ისინი სოფელში გაგაცივებდნენ, მაგრამ აღარ დაგცალდა, დაბრუნებულხარ შენგან რომ შეხვედრიდი. ვერც ვიასა და თამარიც ბედნიერებას მოეწარა. ახლა უკვე ხუთი შვილიშვილის პატრონი ხარ. ამ წელსწინ იგი ბიჭი - ნიკოლოზი და მიხეილი მოეკლინენ თქვენს დიდ ოჯახს. მუდამ გვანსოვარ, გვაკვირხარ, გვენატრები. ნათელში იყოს შენი ღამაში სული.

მეუღლე მიშა (ეორა), შვილები და შვილიშვილები

გურამ ვადაჭკორიას განხილვა

ძვირფასო გურამ, ძალიან გვენატრები. უკვე წელიწადი გავიდა, რაც ჩვენთან აღარ ხარ. 25 ნოემბერი მწარედ მოსაგონარი დღეა შენი ოჯახისა და ახლობლებისათვის. შენ ხომ ყველას იმდენი იყავი. გვენატრებებს მხოლოდ მოგონებები შენ მიერ კაცურად განვლილი ცხოვრებიდან.

მაგრამ რაღად ყველას სიკვდილისთვის ვიბადებო, მხოლოდ ერთმანეთს ვაცოცხლებ და ამ წუთისოფლის მგზავრებით ვართ, უნდა ავიტანოთ ეს დიდი ტკივილიც. შენ კი, საყვარელო გურამ, იძინე მშვიდად იმ ქვეყნად - შენ ვი დაიმსახურე. მსუბუქი იყოს შენთვის თბილისის მიწა.

მეუღლე, შვილები, შვილიშვილები, მეგობრები

ზურაბ სამხარაძის განხილვა

ისევ შეიკობა შენი დიდი ოჯახი 25 ნოემბერს შენს საფლავზე. ავიტებთ წმინდა სანთლებს და კიდევ ერთხელ მოგივინებთ თბილი სიტყვებით სპეტაკი, ნათელ პიროვნებას, დიდი ოჯახის მზრუნველ მამას, ერთგულ, მოსიყვარულე მეუღლეს და ღირსეულ ადამიანს.

როცა ნადრეად ჩვენგან წახვედი, ასე მეგონა, რომ ცა თავზე ჩამომეცა, მაგრამ გულს ვიმაგრებდი იმით, რომ ჩვენ, სიყვარულით და სითბოთი სავსე ოჯახში გავზარდეთ სამი შვილი, საზოგადოების სამი ღირსეული წევრი, რომლებმაც სამი დიდებული ქართული ოჯახი შექმნეს.

მოულოდნელად ისევ გავავრდა ჩვენი ბედნიერი ოჯახის თავზე, ისევ დაიქუხა მძლავრად და ერთ წუთში შეწყდა ჩვენი საყვარელი შვილიშვილის, სამი თვის წინ დაქორწინებული ნიკას სიცოცხლე და მაშინ პირველად ვინანე, რომ ცოცხალი დავარი. ახლა რომ ვეფერებ ჩვენი შვილისა და რძლის (რომელსაც ჩვენს შვილებში არ ვარჩევდი) უდიდესი ტკივილით სავსე სახეებს, რომელთაც შევიკვლიან მშობლები ქვეყნად და ნიკუშას პატარა ბიჭუნას თვალცრემლიანი ქვეყნიდან ამ სიტყვებით, - ჩემო თბილო ბიჭო, - აუტანელია, გაუსაძლისია ჩემი ყოფა. ნუთუ იმდენი ვიცოცხლებ, რომ ჩვენი შვილების გამწარებისთვის შევუფრებინა?

თურმე, მაშინაც კი უფრო ბედნიერი ვიყავი, როცა ავადმყოფს 9 წელი გვივლიდა და გვეფერებოდა, იმდენად, რომ მაშინ ყველა ცოცხალი მყავდი.

ახლა კი, როცა ხვედა და დარდი მომეძალება, როცა ვგრძობ, ყოველდღიურად როგორ მაკლავს სიცოცხლის ძალა და ხალისი, ჩემს ფიქრებთან მარტო ვარჩნობდი, ისევ შენ გვჩვენებდი, ისევ შენ გიზარებდოდა მოუშუშებელ ტკივილს, განსხვავდებოდა ბედნიერ დღეებს და ჩუმად ვითვლი თქვენთან მოსასვლელ დღეებს.

შენი სიბერეგამწარებელი მეუღლე

მაია ლურნავას განხილვა

შვილო მაია, ყველამ უდიდესი გულიანტკივილით განიცადა შენი ტრაგიკული სიკვდილი. ჩვენ გვეკრა, შენს მკვლელს ღმერთი არ აპატიებს. შენ სიცოცხლე გიყვარდა, მომავლის გწამდა, შენი ნიჭიერებით ჩვენ ყველა ვამაყობდით. მხოლოდ ცხურების ასაბრუნებლად აპირებდი ატომოსვლას და მოულოდნელად ასეთი შემზარავი შემთხვევის მომსწრნი გავხდით.

შვილო მაია, ჩვენი უშეწიკლო, სულით ღამაზო, გულით სათუთო, უღალატო და საიმედო გოგონავ, უშენობამ სამუდამო დიდი დასვა ჩვენს ცხოვრებას. ზღვა ცრემლი დაიდევარ შენს ცხედართან. შენი სკოლისა და სტუდენტობის მეგობრები, შენი ნათესავები და მეზობლები ვერ გიმეტებდნენ იმ სამყაროსთვის, როგორ უნდა გაძლიერ შენმა მშობლებმა, შენმა დედამ უშენოდ, შენ ხომ ყველასთვის მომავლის ხილად იყავი მოვლენილი. აუხაზეთში დაბადებულსა და ფეხბურთის, რუსთავისა და თბილისში გაზრდილს, ქართული ტრადიციების დიდ თავყვანილს ცემულს ბუნდა შუა გზაზეც ვერ მივაცილავ. ალბათ დღვის განგება იყო ასეთი. უფაღს ხომ თავისთან გამოჩრდილებს მიმავს. შენი სამაყო ბიძაშვილი ლაშა ხომ იქ დაგხვედა.

დღეს კი მარადისობაში მიმავალს მხოლოდ ერთს დაკვირვებდი - შენი ნათელი ხსენება ჩვენს გულში არასოდეს წაიშლება. მარადიულ ნათელში იყავი, ჩვენი მაიკო!

შენი ოჯახი, ნათესავები, მეგობრები

არჩილ ბარამიძის მონატრება

რა დიდი სიხარული იყო შენი დაბადება, რა ბედნიერები ვიყავით მამინ. შესამე დაბადების დღეა უშენოდ. დანთებული სანთლებით, ცრემლიანი თვალებით და უამრავი ღამაში ყვავილით მოვილოცავთ დაბადების დღეს.

უცაბედმა სიკვდილმა წაგვართვა შენი თავი, ნაადრევად ჩაქრა შენი მზე. უშენოდ ნაღვლიანად გავაწვლეთ, ჩვენი უსაყვარესო აჩი. წახვედი და დავგეტოვე გაუთავებელი ტკივილი. ვერ ვცდილობდი ბედის უკუღმართობას შენმა გულმა.

გვენამს, რომ უფლის გზაზე კვლავ წავიძღვევა შენი სიკეთე, სითბო და სიყვარული, რასაც უანგაროდ გასცემდი.

ყველას გვენატრები. ისდა გვენატრებს, რომ სასუფეველში შეხვედრებით ერთმანეთს. სიკეთის მოსველი კაცო. გვეკრა, კაცურად განვლილი შენი ცხოვრ

უხნაური დამთხვევა თუ განსაზღვრული ბედი?

— მთელი სიცოცხლე სამეცნიერო მუშაობას ვენეოდი, დღესაც ერთ-ერთ ინსტიტუტში ვხელმძღვანელობ კათედრას. ჩემი ხნის ადამიანზე იტყვიან: ტყუილიც დევიერებო, მაგრამ ტყუილის თქმა რად მინდა, როცა სიმართლე, რომელსაც გაიმბობთ, ნებისმიერი ფანტასტიკის უნარის რომანის სიუჟეტად გამოდგებოდა.

მოუსვენარი ცხოვრებით ვიცხოვრე, ჩემი ყმანვილური გატაცებების გამო ორჯერ დამენგრა ოჯახი... უფროსი შვილი მხოლოდ 17 წლით არის ჩემზე უმცროსი, თავად მიხვდებით, რა ჯიუტი და ურჩი ვიქნებოდი ბავშვობიდანვე. თვითონ მიკვირს, რა მიიძულებოდა, რომ გონების მომეკრიბა და განათლების მიღება მომენდომებინა. ახლა უკვე ვიცი, ალბათ ყველაფერი ზემოდან იყო განსაზღვრული, ისიც, რომ ჯერ კიდევ მეთექვსმეტი წლის მოვიყვანდი, ისიც, რომ სწავლას გავაგრძელებდი და... ოჯახი ორჯერ დამენგროდა.

ამას ორი წლის წინ მიხვდები.

სიკვდილამდე მადლიერი ვიქნები ჩემი უახლოესი მეგობრის, რომელმაც შარშანწინ დეტროიტში მიმიწვია. აეროპორტში მასპინძელი მელოდა, ჩასვლისთანავე რაღაც დამემართა. გადალას დაავარდალეთ, წნევა დამივარდა და სასწრაფოდ აეროპორტის მედპუნქტში გამაქანეს. მე რომ შევდიოდი, ერთი უნვერულვაშო, მელოტი კაციც მოადგა ექიმის კარს. ერთმანეთისთვის კარგად არც შეგვიხედავს, ჩვენჩვენი გაჭირვება გვექონდა. მხოლოდ მაშინ გამეღიმა გულში, როცა ორივეს ერთნაირი წნევა აღმოგვაჩნდა — 70/40-ზე. შევხედე ყურადღებით — ნაცნობი სახე ჰქონდა. გამაყრუოლა — ძალიან ვგავდით ერთმანეთს!

ამ შემთხვევას აღარც გავისხენებდი, რამდენიმე დღის შემდეგ რომ არ გადავყროდი მას ერთი ზანგის ქმრების მალაზიაში. ვიცანი, მიცნო. მე ინგლისური კარგად ვიცი, მივუახლოვდი და თავის შესხენება ვცაადე. დამასწრო — მახსოვხართ და ახლა როგორ ხართო. საუბარს შევყვივით. აღმოჩნდა, მასაც ძალიან უყვარს ქა-

რები და შინ ათეულობით ძველი და ახალი ქაპარი აქვს. მეც ხომ ასე ვარ. თუკი ოდესმე სადმე წაესულვარ სამოგზაუროდ, აუცილებლად ქაპარი მიყიდა. ეს რომ გავიაზრე, უცნობს ხელი ჩავჭიდე და სულთა და გულით დავებატიე ჩემი მეგობრის ოჯახში. ვილი სამუტი (ასე ერქვა მას) დამთანხმდა. ჩემი მეგობარია მოწმე, რა დამემართა იმ საღამოს, განცვიფრებისაგან ენა ჩამივარდა. ვილი იმავე წელს და იმავე დღეს არის დაბადებული, როდესაც მე დავიბადე... მასაც ორჯერ დამენგრა ოჯახი... ჰყავს ორი შვილი, უფროსი მხოლოდ 17 წლის არის მასზე უმცროსი, აქვს საკუთარი კაფე, რომელიც იმ წელს გახსნა, მე რომ საკანდიდატო დისერტაცია დავიცავი... მაშინ ის კაფე ვილისა და მისი მეგობრის საკუთრება ყოფილა. საქმე კარგად წასვლით და 9 წლის შემდეგ ვილის კაფე მთლიანად შეუწყვიდა, გაუფართოებია კიდევ... ამავე წელს დავიცავი მე სადოქტორო დისერტაცია. მოდი და ნუ გაგიკვირდება, — დედამისის ორ, დაშორებულ ნურტილში ორი ადამიანი ერთი ბედის ქარგით ვცხოვრობდით.

რამდენიმე წლის წინ მანქანა გამიფუჭდა, საჭე ვერ დავიმორჩილე და კედელს შევასკი. მინის ნამსხვრევები მარცხენა ლოყაზე მომხდა და საკმოდ უხეზად გამიჭრა. იარა დღესაც მეტყობა. ვილიმ მითხრა, — მაგ ჭრილობის გამო მოგაქციე ყურადღება. დააკვირდი, მეც ზუსტად ეგეთი ჭრილობა მაქვსო. თურმე მას სამზარეულოში თაროს მიმაგრება უნდოდა. უცბე ხელი აუხსლტა, რკინის თარო დაემუცა და მისმა კუთხემ ლოყა ჩამოახია... ეს 4 აპრილს მოხდაო...

თქმა აღარ მჭირდება, თქვენც მიხვდებით, 4 აპრილს რომ მომიხდა ავარია. ერთიც: ჩვენ ორივეს გვიყვარს იარაღი.

აი, ასე. მე და ვილი დღესაც ვურეკავთ ერთმანეთს, ვხუმრობთ. ვიდრე შენ კარგად ხარ, მეც არაფერი გამიჭირდება-მეთქი, — ვუბნები ხოლმე.

პატივისცემით გიორგი მ. თბილისი

ჩვენ გენაკან ბოროტი სარკე

მამაჩემი სამხედრო პირი იყო და ამიტომ ხან სად გენივდა ცხოვრება და ხან სად.

ეს ამბავი კურსში მოხდა, 1957 წელს. თბილისიდან სტუმრად გენივია დეიდაჩემი. გაგვიხარდა — ძალიან გვიყვარდა ნანა. ის ჩვენზე სულ რამდენიმე წლით იყო უფროსი და სიამოვნებით ვერთობოდით ერთად.

...პირველსავე დამეს მოულოდნელად გაისმა დეიდაჩემის კვილი. ყველამ გავიღვიძეთ. დეიდა ყვიროდა — სარკიდან მახინჯი ბერიკაცი გადმოვიდა, ხელი ჩამავლო და სარკისკენ მიმართევდაო. ამშვიდებდნენ, არწმუნებდნენ, — ეს მხოლოდ ავი სიზმარი იყოო. ვალერიანის წვეთები დააღვინეს, სარკე სხვა ოთახში გაიტანეს.

ეს სარკე უჩვეულო იყო, ძველებური, ვერცხლის ჩარჩოში ჩასმული. სახეს ამახინჯებდა, თითქმის ისევე, როგორც მუშთაიდის გასართობ სარკიან ოთახში და ძალიან გვიყვარდა მასში ჩახედვა. ეს სარკე ბებიჩემისთვის დეიდაჩემის მზითვად გაუტანებია...

რამდენიმე დღის შემდეგ ჩემი ლამაზი, 22 წლის დეიდა მოულოდნელად გარდაიცვალა...

გაიარა ოთხმა წელიწადმა. ერთხელ, სკოლიდან დაბრუნებულს, ეზოში ჩემი უმცროსი და, მანანა, შემეფეთა და ჩურჩულით მითხრა: — შინ არ შეხვიდე. იქ, სარკეში, მოხუცი კაცი ზის, წინ მძივებით და ოქროს მონეტებით სავსე ზარდახშა უდევს და თამაშობსო.

ჩვენ მიჩვეულები ვიყავით მანანას ფანტაზიორობას. მშობლებმა რამდენიმეჯერ ექიმთანაც კი წაიყვანეს, ისეთ უჩვეულო რამებს ჰყვებოდა ხოლმე. ექვსი წლისა იყო, როცა დაწვრილებით აღწერა კოსმოსელი გარმიანელები, მათი ჩაცმულობა და საფრენი აპარატები, რომლის შესახებაც ჩვენ ძალიან გვიან გავიგეთ. გამეცინა და მანანას ვუთხარა: — თუკი სიმართლეს ამბობ, მაშინ სარკესთან მიდი და აილე ერთი მძივი. მე შენ გვერდით ვიქნები და ნუ შეგეშინდება-მეთქი. მანანა წავიდა. როგორც კი ოთახში მიიმალა, შიში მომერია. ვიგრძენი, რომ ის მოხუცი ჩემს დაიკოს სარკეში შეითრევდა, დეიდას ამბავიც გამახსენდა და რაც ძალი და ღონე მქონდა, დავიყვირე: — მანანა, დაბრუნ-

და, გაიქცეთ-მეთქი. მანანა მაშინვე გამოვარდა ოთახიდან და ჩვენ გავიქცეთ.

სალამოს, როცა შინ დაბრუნებულ მშობლებთან ერთად შევედით სახლში, სარკისკენ გახედვისა შეგვეშინდა. სამზარეულოში გასულს უღებო ვისხედით. ცხადია, უფროსებისთვის არ გვიტყვამს, რაც გადაგვხდა თავს, რადგან ვიფიქრეთ, მაინც არ დაგვიჯერებენო. ცოტა ხნის შემდეგ მამაჩემი განცვიფრებული სახით შემოვიდა და დედას უთხრა, — თინიკო, ხომ არ იცი, ჩვენი უცნაური სარკე ვინ ჩამასხვრიაო. შვებით ამოვისუნთქეთ და ფეხაკრეფით გავედით სარკიან ოთახში. ღმერთო, დიდებულო — სარკეზე ადამიანის სილუეტი იყო ამოტეხილი, ხოლო იატაკზე, მძივის რამდენიმე მარცვლი ეგდო...

მამაჩემმა თავი მოუყარა ნამსხვრევებს და მდინარეს გაატანა.

დალი მ-ძე

„საშალლო-სალალო“ გვერდის პასუხები

I. აბა, ბაშიცანი:

1) — ა); 2) — ა); 3) — ბ); 4) — ბ); 5) — დ); 6) — დ); 7) — გ).

II. ოკვანე.

III. ირმის რქები.

აქსონისი

ახალი მშენებარა კომპლექსი

უკანა მხარის

ბაზარი

ტელ: 25 34 34; 91 25 34

ნასტასია კინსკი: — „პვილაგა სისოხლა ღაიგარენს“...

„ვოცნებობ, ას წლამდე ვიცოცხლო, რათა რაც შეიძლება დიდხანს ვიყო ჩემი შვილების, შვილიშვილებისა და შვილთაშვილების გვერდით. ოჯახზე ძვირფასი ამქვეყნად არაფერია“ — ამბობს ნასტასია კინსკი. რატომ გადაწყვიტა მშვენიერმა ახალგაზრდა ქალმა ჯვარი დაუხვას პირად ცხოვრებას და მხოლოდ სხვას, თუნდაც უახლოეს ადამიანებს, შესწიროს თავი, რატომ ეუბნება უარს ყველა რეჟისორს ფილმებში თამაშზე და რატომ განმარტოვდა თავის დიდებულ სასახლეში? ყველა „რატომზე“ პასუხად შეიძლება გამოდგეს მსახიობის სიყვარულით და იმედგაცრუე-

თავიდან თითქოს ყველაფერი კარგად იყო. ჯერ ალიოშა განწდა, მერე სონია (ბავშვების რუსული სახელები რეჟისორ ანდრეი კონსანოვის დამსახურება — კინსკი მის ფილმში — „მარიას საყვარლები“ თამაშობდა. რეჟისორმა ძალიან შეაყვარა რუსული სამყარო ქალს). როცა ცოლ-ქმარი ერთმანეთს შორდებოდა, ნასტასიამ უამრავი დამცირება გადაიტანა — მუსა შვილებს ითხოვდა, ცოლს ლაფს ასხამდა — როგორ შეიძლება ამ უზნეო ქალს მომავალი თაობის აღზრდა ვანდოო. მოსტაცა კიდევ ბავშვები და კარგა ხანს არ აჩვენებდა. ნასტასია დარდით სიგიჟის ზღვარზე იყო. არავინ იცის, თავს რას აუტყებდა, მაგრამ, საბედნიეროდ, ლოს-ანჯელესის სასამართლომ შვილები დედას მიაკუთვნა.

უმცროსი გოგონას, კენიას მამა შავკანიანი მუსიკოსი კუინსი ჯონსი. მასთან განშორებამაც დეურისაში ჩაადგო ნასტასია და ისევ ბავშვების სიხალკოვმ უშველა. უამბათოდ რა მშველდებო, — ამბობს ვარსკვლავი. კარგა ხნის მანძილზე მსახიობი როლის იმის მიხედვით არჩევდა, თუ რამდენად ახლოს იქნებოდა გადაღებები მისი სახლიდან. ახლა ალიოშა 19 წლისაა, მუსიკოსია და ამერიკის ერთ-ერთ ორკესტრში უკრავს, 17 წლის სონია და 10 წლის კენია ჯერ მოწაფეები არიან. უფროსი ქალიშვილი დედის კვალზე ნასვლას აპირებს — მსახიობობა უნდა.

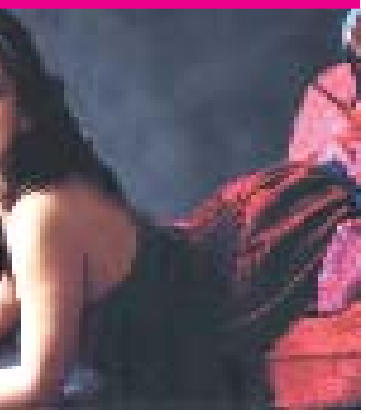
როცა ფრანგმა რეჟისორმა ჟოზე დაიანმა კინსკის მამამ დე ტურველის როლი შესთავაზა, „სახფათო კავშირების“ ახალ ტელეკრანზივალში, ნასტასიამ ცივი უარი განუცხადა. შვილები უპატრონოდ სამი თვით როგორ დავტოვო. არც იმან მზობლა, რომ მისი პარტნიორები კატრინ დენვი და რუბერტ ევერტი იქნებოდნენ. ბოლოს, მისი ძველი მეგობარი ჟერარ დეპარდიე ჩაერია საქმეში (მათ რომანი ფილმის „მთვარე გუბუში“ გადაღებისას ჰქონდათ) და დიდი ხენა-მუდარის შემდეგ დაითანხმა. მან ერთ-ერთ კომპიუტერულ კომპანიას სთხოვა, სპეციალური დანადგარი კინსკის ბავშვებისთვის, რათა გოგონებს ინტერნეტის საშუალებით შესძლებოდათ სკოლის გაკვეთილებზე „დასწრება“.

დედას არ უნდოდა, რომ შვილებს უსაქმოდ ეხეტიალათ გადასაღებ მოედანზე, ამიტომ ავალებდა ეკითხათ კლასიკური მხატვრული ლიტერატურა და შემდეგ ერთად განეხილათ... შვილებზე ასეთი ზრუნვისთვის ნასტასიამ მთელი გადაამღები ჯგუფის პატივისცემა დაიმსახურა.

ბები თ სავე ცხოვრების ამბავი. ნასტასია დაიბადა გერმანიაში, სახელგანთქმული მსახიობის, კლავს კინსკისა და მწერლის რუფი ბრიგიტა ნავშინსკის ოჯახში. ცოლ-ქმარი აღმერთებდა დოსტოევსკის და ქალიშვილს მის პატივსაცემად დაარქვეს ნასტასია. ლიტერატურული გმირის მსგავსად არც მსახიობს ჰქონია ბედი სიყვარულში. 13 წლის იყო, როცა პირველად გადაიღეს ვინ ვენდერსის ფილმში. მერე რომან პოლანსკის შესხვდა. ეს ნამდვილი ბედისწერა იყო. პოლანსკის მანიაკობა ლოს-ანჯელესში ფეხმძიმე ცოლი კუპუკლეს. ნაიარევი სული თითქოს დაუბნო ნორჩმა ნასტასიამ და მასზე თავდავიწყებით შეყვარებულ გოგონას შეჰპირდა, — ვარსკვლავად გაქცევო. შესარულა კიდევ პირობა. პოლანსკის ფილმში „ტესი“ მთავარი როლის შესრულებისთვის ნასტასიამ პრესტიჟული პრემია „ოქროს გლობუსი“ მოიპოვა... გოგონას საოცარი ხიბლი ფოტოგრაფის დიდოსტატმა რიჩარდ ავედონმა შეამჩნია და მალე ნასტასიას სურათებმა პრესტიჟული ჟურნალების გარკვენი დაამშვენა. ის ახალ სექსსიმბოლოდ აღიარეს. თანაც მსახიობს სულაც არ რცხვენოდა ეკრანზე გაშიშვლება და ყველაზე სარისკო როლებს თამაშობდა. მყუდრო ოჯახსა და ბევრ შვილზე მეოცნებე ქალს მამაკაცები ბუზებივით ეტეოდნენ. უამრავი რომანი რეჟისორებთან, პარტნიორებთან, ვისთანაც თამაშობდა... და ყველაფერი ერთნაირად მთავრდებოდა — ფილმის გადაღების ბოლო დღეს... ეგვიპტელი პროდიუსერი იბრაჰიმ მუსა განსხვავდებოდა ნასტასიას საყვარლებისგან, მას ოჯახი უნდოდა.

კებრინ ზება-ჯონსი ჯორჯ კლუნს თვალს უჩუქუნებს...

კებრინი არ მალავს, რომ ყოველთვის თავისზე უფროსი მამაკაცები მოსწონდა — მოწიფულ მამაკაცს თავისუფლად შეიძლება ანდო ბედი, რადგან ის პიროვნულად უკვე ჩამოყალიბებულია, შეუძლია იზრუნოს საყვარელ ქალზე. სხვათა შორის, ამ არგუმენტს მსოფლიოს მანდილოსანთა 99% იზიარებს. მაგრამ დღეს, როცა კებრინი უკვე „ოსკაროსანი“ ვარსკვლავია, თვლი ყმაწვილკაცებისკენ გაურბის. მსახიობი ანკარად ვერ სწყვეტდა აღტაცებულ მზერას ჯორჯ კლუნს თავისი ახალი ფილმის პრემიერზე. ცოტა ხნის წინ კებრინმა სარჩელი შეიტანა ფრანგული კოსმეტიკური კომპანიის „Caudalie“-ს წინააღმდეგ და საკომპენსაციოდ 15 მლნ დოლარი მოითხოვა. მსახიობმა ბრალი დასდო ფირმას მისი სახელის რეკლამისთვის უკანონო გამოყენებაში. ფირმის მენეჯერმა განაცხადა, — ჯონსმა კოსმეტიკური ნაწარმი შეიძინა ჩვენგან და ამიტომაც გამოვიყენეთ მისი სახელი. კებრინი ამტკიცებს, რომ „Caudalie“-სთვის არ მიმიცია თანხმობა ჩემი სახის და თუნდაც სახელის სარეკლამოდ გამოყენებაზე, რადგან ერთი წლის წინ მილიონიან კონტრაქტს მოვაწერე ხელი ერთ-ერთ უმსხვილეს კოსმეტიკურ კომპანია „Elizabeth Arden“-თან.

გამოყენებაში. ფირმის მენეჯერმა განაცხადა, — ჯონსმა კოსმეტიკური ნაწარმი შეიძინა ჩვენგან და ამიტომაც გამოვიყენეთ მისი სახელი. კებრინი ამტკიცებს, რომ „Caudalie“-სთვის არ მიმიცია თანხმობა ჩემი სახის და თუნდაც სახელის სარეკლამოდ გამოყენებაზე, რადგან ერთი წლის წინ მილიონიან კონტრაქტს მოვაწერე ხელი ერთ-ერთ უმსხვილეს კოსმეტიკურ კომპანია „Elizabeth Arden“-თან.

კრისტინა სლეიტერი: — „პვილაგა გულითვის სუპერენოგა მსუკს“

პოლივედის მსახიობი კრისტინა სლეიტერი არაერთგზის აღმოჩენილა გახმაურებული სკანდალების ცენტრში, ციხეშიც მოასწრო ჯდომა... მაგრამ 5 წლის წინ მან წერტილი დაუსვა თავის წარსულს. თუმცა ახლან სლეიტერი კვლავ გახდა მითქმა-მოთქმის ობიექტი — ის, მისი ცოლი რაინდ პედონი და მეგობარი ბენ აფლექი მონაწილეობდნენ სტრიპტიზორი ქალების საღამოზე.

სლეიტერი ბავშვობიდანვე ოცნებობდა სუპერმენობაზე. კრისტინის მამა მსახიობი იყო. იგი ყოველთვის გამოთენისას ბრუნდებოდა შინ, ვისკისა და იაფფასიანი სუნამოს სუნით გაჟღენთილი. ბიჭი 7 წლის რომ გახდა, მშობლები გაიყარნენ. დედამისი, მერი ჯო, კასტინგის რეჟისორად მუშაობდა და შვილი თავისთან მოაწყო რეკლამებში გადასაღებად, შემდეგ როლი მოუხაზა ტელესერიალში და მუსიკალური თეატრის დასშიც მოაწყო. მერი ჯო დარწმუნებული იყო, რომ მისი შვილი წარმატებულს მიაღწევდა. დედა მშვიდად უშვებდა შვილს გასტროლებზე სრულწლოვანი მსახიობების იმედად. ერთხელ, ერთმა მსახიობმა ხუმრობით 9 წლის კრისტინას ვისკი დააღვინა. ბიჭს ეს ძალიან მოეწონა. მას შემდეგ კრისტინას ყოველთვის ჰქონდა სათამაშოებში დამალული ვისკიანი ბოთლი და მსხრობისთვის სცენაზე გასვლის წინ ერთ ჭიქას გადაჰკრავდა ხოლმე...

ფილმში, „ვარდის სახელი“, თამაშის შემდეგ 17 წლის სლეიტერი კინოვარსკვლავად იქცა. ამ სურათის გადაღებებზე შეუყვარდა კრისტინას მსახიობი ვალენტინა ვარგა. მას შემდეგ ყველა თავის პარტნიორ ქალთან აჩაღებდა რომანს. რა სჯობს მუშაობის დროს ლამაზ პარტნიორთან არმიყსო, — თქვა ერთ-ერთ ინტერვიუში და ამ სიტყვების გამო სლეიტერმა სილა მიიღო უაინონა რაიდერისაგან.

სლეიტერი დაუმეგობრდა ახალგაზრდა მსახიობ რობერტ დაუნი-უმცროსს, ლოსანჯელესისა და ჩხუბისთავ რივერ ფენიქსს. მათ კრისტინა კოკინის მიაწვეეს. მეგობრები დილაზე ქეთივობდნენ და მერე დავიდარბის ტექსტდენ ბარებში, ღამის ქუჩებში ავტომობილებით დაქროდნენ. ამიტომ კრისტინა პოლიციის განყოფილებების მუდმივი სტუმარი გახდა. ყოველთვის იხდიდა ჯარიმას და შემდეგ ყველაფერი თავიდან იწყებოდა. მხოლოდ რივერის სიკვდილმა გამოაფხიზლა ცოტა ხნით კრისტინა. სიკვდილის შიშმა უშველა, რამდენიმე წელი მოახერხა თავის შეკავება და მოლიანად ჩაეფლა სამუშაოში... „კრისტინამ გაიცნო დამწყები მსახიობი ნინა ჰუნგი. ისინი ხასიათით ძალიან ჰგავდნენ ერთმანეთს. მათ სახელი განუწყვეტილ იმართებოდა სკანდალები. ერთხელ გაბრაზებულმა ნინამ კრისტინას ანთებული სანთელი ესროლა. სლეიტერმა ძლივს მოასწრო ცეცხლმოდებული სახლიდან საყვარლისა და ორი ძაღლის გამოყვანა. 5 წლიანი ბრძოლის შემდეგ წყვილმა დაშორება გადაწყვიტა. ნინამ სარჩელი აღძრა, ითხოვდა სლეიტერის ფულის ნახევარს, რომელიც ამ უკანასკნელმა მასთან ცხოვრების პერიოდში დააგროვა. ნინამ მხოლოდ 100.000 დოლარი მიიღო, მაგრამ მსახიობმა თავისი ნებით მისცა 2 მილიონი და სახლი, რომელშიც წყვილი ცხოვრობდა 5 წლის მანძილზე... „კრისტინამ კვლავ დაიწყო სმა და კოკინის მიღება. მისი ახალი საყვარელი, მსახიობი მიშელ ჯონსანი არც კი ცდილობდა მის შეჩერებას. პირიქით, სიამოვნებით მონაწილეობდა მასთან ერთად ღამის დებოშებში. ერთხელ, სასამართლომ მორიგი ჩხუბისთვის 3 წლით პატიმრობა მიუსაჯა (პირობით). 59 დღის შემდეგ სამაგალითო ქცევისთვის გაათავისუფლეს. ციხეში მსახიობმა თავის თავს შეჰკიცა, უნდა გამოეცნო დეო. მკურნალობა დაიწყო და საოცრად გამოიკვალა. დაიღობა კარაბეზე, გაიტაცა იოგამ, გაიცნო ტელეჟურნალისტი რაინდ პედონი. რაინდთან ურთიერთობა საერთოდ არ ჰგავდა ყველა წინა რომანებს. „პირველად, ცხოვრებაში მიხვდი, რამდენი სიხარულის მოტანა შეუძლია საყვარელი ქალის თუნდაც ერთ გაღიმებას“, — აღიარა სლეიტერმა.

1999 წელს მათ შეეძინათ ვაჟი, ჯეიდენ ზეკა, წლინახევრის შემდეგ ქალიშვილი — ელიანა სოფია. არავინ ელოდა, რომ სლეიტერი ფანატისკოსი მამა გახდებოდა. „როცა ხედავ, როგორ უცვლის სოფიას პამპერსებს, მერე ჯეიდენს ეთამაშება აუზში, დასაძინებ-

ლად მიჰყავს ორივე ბავშვი, ვერანაირ შემთხვევაში ვერ იტყვი, რომ ეს ის სლეიტერია, რომელსაც ოდესღაც ლოს-ანჯელესის მთელი პოლიცია იცნობდა“, — გამოუტყდა ერთ-ერთ მეგობარს რაინი. სლეიტერმა უღამაზესი ვილა იყიდა უმშვენიერესი ხილის ბაღით... ოჯახური იდილია დაარღვია პრესაში გამოქვეყნებულმა პიკანტურმა ცნობამ სლეიტერისა და მისი ცოლის გაცნობის შესახებ. „ერთმანეთის ღირსნი არიან, — წერდა გაზეთი, — რაინდ პედონიც სლეიტერის მსგავსად ლოთი და ნარკომანი იყო. მათ ერთმანეთი იპოვეს „ანონიმური ალკოჰოლიკების“ ჯგუფში.“

სლეიტერმა დაიქადა, — ვინც ეს ბინძური ჭორი შეთხზა, ჩემი ხელი დავახრჩობო. ოჯახის ადვოკატები შეუდგნენ სასამართლო სარჩელის მომზადებას. გაზეთმა უარყო თავისი ინფორმაცია და ბოდიში მოიხადა. მსახიობმა ახლან კვლავ გააკვირვა მეგობრები — ცოლის დახმარებით

ჩაბარა გამოცდები და, ბოლოს და ბოლოს, მიიღო საშუალო განათლების დიპლომი. „გავიზარდე და აღარ ვანგლობ, — განაცხადა სლეიტერმა, — ახლა მესმის, რომ სუპერმენი გახვდები მხოლოდ მაშინ, თუ კარგი მამა და მუუღვე ვიქნები...“

ღაიი მური აქვიანოს...

40 წლის პოლივედის ლამაზმანი დემი მური არ ენდობა თავისი 25 წლის საყვარლის ემტონ კატჩერის გრძობებს. პოპულარული სატელევიზიო პროგრამის — „70-იანი წლების შოუ“-ს თანამშრომლები ირწმუნებიან, რომ დემი ნუთითაც არ აპირებს თვალს საყვარელს და მის ყოველ ფეხის ნაბიჯს აკონტროლებს. ერთ-ერთმა თანამშრომელმა ჟურნალისტების წინაშე დაიჩივლა კიდევ, რადგან მურმა ყველას მოაბეზრა თავი გამუდმებული თვალთვლით და თავის გამოჩენის გადაჭარბებული სურვილით. საოცრად გაახალგაზრდაებული ქალბატონი ტყავიდან ძვრება, რათა რაც შეიძლება თვალში საცემი იყოს გადასაღებ მოედანზე. ეს კი ხელს უშლის ტელესტუდიის მუშაობას.

უა თუკიანი: — „ვალდებულაი ვაით, გამოსავალი მოვნახოთ“...

პოლივედის უმშვენიერესი მსახიობი უმა თურმანი და მისი მუუღვე ეტან პოუკი სამაგალითო წყვილად ითვლებოდა ამერიკაში. ახლა კი, ცოლ-ქმარი ცდილობს საკუთარი ქორწინების გადარჩენას. მათ მოილაპარაკეს, რომ დაძაბული სამუშაო გრაფიკის მიუხედავად, შაბათ-კვირა ერთად გაატარონ — თავიანთ ოჯახში.

ცოლ-ქმარს უთანხმოება მოუვიდა. პოუკმა კვენტინ ტარანტინოზე იეჭვიანა — გულგრილი არ არის ჩემი ცოლის მიმართო, ხოლო უმა ქმარს პარტნიორის საყვარლობას აბრალებს.

და მაინც, ყველაფრის მიუხედავად, დარწმუნებული არიან, რომ ამ უსიამოვნებებს გაუძლებენ: „ძალიან რთულია საკუთარი ქორწინების გადარჩენა, მაგრამ ჩვენ სხვა გზა არა გვაქვს. ორი შვილი გვეზრდება“, — ამბობს თურმანი.

„ახლა საქართველოს უჭირს...“ — ივანე ივანიძე

ლორეა მელა: პოლიტოლოგების აზრით, შევარდნაძე უსათუოდ წააგებს. ის, რაც შაბათს მოხდა, არ ნიშნავს გადატრიალებას, ეს იყო მხოლოდ ხალხის მცდელობა, წინ აღდგომა არჩევნების გაყვას...

ნტბ: რფ-ის საგარეო საქმეთა მინისტრი 23 ნოემბერს, 01:45 სთ-ზე თბილისში ჩაფრინდა. აეროპორტში მას საქართველოს საგარეო საქმეთა მინისტრი ირაკლი მენაღარი შეხვდა და სხვა ოფიციალური პირე-

ბი დახვდნენ. ივანე ივანიძე განუცხადა ჟურნალისტებს — „ჩვენთვის პრინციპულად მნიშვნელოვანია, რომ საქართველოში მიმდინარე ყველა პროცესი კონსტიტუციის დაცვით განვითარდეს“.

„Кто еще хочет „е...ть по Тбилиси“

სანქტ-პეტერბურგში სკანდალური აუდიოკასეტები გამოჩნდა სიმღერებით, რომელიც ვლადიმერ ჟირინოვსკის ხმით სრულდება. კასეტა, სახელწოდებით „Е...м по Тбилиси“, 28 რუბლი ღირს, მებრძოლ სადგურებში იყიდება და ვიტრინებში განსაკუთრებით შესამჩნევად არის გამოდებული. რეგის სტილით შესრულებული სიმღერები ბილწი-ტყვავობით არის სავსე და მყიდველებში დიდი პოპულარობით სარგებლობს. აუდიოკასეტის გარეკანზე გამოშვების თარიღი — 2003 წელი და დამამზადებლის იდუმალი სახელი ООО Starter არის მითითებული, ხოლო წარწერა თავად კასეტაზე გამცნობს, რომ ხელოვნების ეს ნიმუში ფირმა ООО Трио-ს ლიცენზიით გამოიცა...

შეგახსენებთ, რომ ბუშის მიმართ წყევლითა და ლანძღვა-გინებით აღსავსე ჟირინოვსკის ხმას მიმსგავსებული სკანდალური ჩანაწერი, ამა წლის თებერვალში ერაყშიც გავრცელდა. მაშინ საგანგებო ექსპერტიზამ ვერ მოახერხა რუსეთის დუმის ვიცე-სპიკერისა და მომღერლის ხმის იდენტიფიცირება. ვლადიმერ ვოლფოვიჩმა ფირის გამოჩენას „უსინდისობა და თაღლითობა უწოდა“. ამ ახალ კასეტაზე კი ჯერჯერობით ხმას არ იღებს, გასუსულია... იზვესტია

საქართველოს პრეზიდენტი რუსეთთან „საქმობროდ“ პრეს-გაენიკული

ლენინ ფაშინაშვილის დროს, აბა, სხვა რა შეიძლება ეწოდოს რუსეთის საელჩოს მიერ მოწყობილ მუსიკალურ-პოეტურ უიკენდს — „ვერცხლის საუკუნის პოეტები“, მაშინ, როცა თბილისის ქუჩებში დემონსტრანტები ბობოქრობენ მონადეებით — „შეგარდნაძე, წადი, წადი“

ის კი არ წავა. ედუარდ შევარდნაძე თვლის, რომ ახლა მოსტის დატოვება შეუძლებელია და ოპოზიციას დიალოგისკენ მოუხმობს. მაგრამ დიალოგი ჯერჯერობით მხოლოდ ოფიციალურ მოსკოვთან გამოუდის. ეტყობა, რუსეთის დედაქალაქში ჩასულ შევარდნაძის ემისარს, ასლან აბაშიძეს, დახმარებას დაპირდნენ, რადგან საგარეო საქმეთა სამინისტროში გამართული მოლაპარაკებების შემდეგ, აჭარის ლომბა მტკიცედ განაცხადა: „თუ სიტუაცია კონტროლს არ დაქვემდებარა, საქართველოს ხელისუფლება მოვალეა, დავიკავო პანიკურება და თავისი ხალხი. დაუსშვებელია, რომ ხელისუფლებაში ბოლშევიზმისა და ფაშინიზმის მსგავსი ძალები მოვიდნენ. გაცემულია მითითება ამ ხალხის დაკავებისა და სასამართლოსთვის გადაცემის შესახებ და ეს უსრულდება“. აჭარის ლიდერის ეს განცხადება არავის გააკვირვებია, რადგან

ქართველი და უცხოელი ჟურნალისტები ასლან აბაშიძეს ხელმძღვანელობის ავტორიტარულ მეთოდებში ადანაშაულებენ. რფ-ის პრეზიდენტის ადმინისტრაციის მეთაურთან, დიმიტრი მედვედევთან და საგარეო საქმეთა მინისტრ ივანე ივანიძეს შეხვედრით დამთავრდა აჭარის ლიდერის, ასლან აბაშიძის კოიავი მოსკოვში. ეს შეხვედრები დახურული იყო. ზოგიერთი ინფორმაციული წყარო ამტკიცებს, რომ აბაშიძემ პრეზიდენტ პუტინთანაც მოახერხა მოლაპარაკება. მაგრამ ამაზე აბაშიძე არაფერს ამბობს. თუმცა მისი კომენტარებიდან ცხადი ხდება, რომ საქართველოს ხელისუფლება შიდაპოლიტიკური კრიზისის დაძლევაში მოსკოვის იმედზეა. შეხვედრის შემდეგ ივანე ივანიძემა აღნიშნა, რომ რუსეთისთვის სულერთი არ არის, როგორ წარმოებდა ვითარება საქართველოში და თუ საჭიროება მოითხოვს, კონსულტაციებსაც გაემართავთ, მათ შორის, „კავკასიური ითხეულის“ ჩარჩოებში, — დასძინა მან. საქართველოს პრეზიდენტის ბოლო მანერმა ცხადყო, რომ ის რუსეთთან „სამეგობროდ“ არის განწყობილი... დაივიწყა ჩრდილოეთი მეზობლის „იმპერიული ზრახვები“. რუსეთი კი, აშკარად ისარგებლებს შემთხვევით და შეეცდება, ამ რეგიონში დასავლეთის გავლენის შესუსტებას და საქართველოს პრეზიდენტს ამერიკელებთან არსიყობასაც აპატიებს. მაგრამ დიდი ხნით შეიცვლის შევარდნაძე „ორინენტაციას“? ადვილი შესაძლებელია, თუ თავის სკამს შერჩა, პირნიშნად დაივიწყოს გაჭირვებისას რუსეთისათვის მიცემული პირობა... სობესენიკო

მოადანი — ჩვენი!

თბილისში, პარლამენტის შენობის წინ, რადიკალური ცვლილებები მოხდა — ედუარდ შევარდნაძის მონონაალდეგები მისმა მომხრეებმა შეცვალეს. აჭარის ლიდერმა დრო იხელა და როგორც კი სააკაშვილის მომხრეებმა იქაურობა დატოვეს, მათ ადგილას სასწრაფოდ თავი-სიანები ჩაუყენა. სააკაშვილის მომხრეები კი მრავალდღიანი მიტინგობის შემდეგ სამოქალაქო დაუმორჩილებლობაზე გადავიდნენ. აჭარიდან მეტისმეტად ორგანიზებულად ავტობუსებით და მატარებლით ჩამოსული „მთავრობისტივი“ პარლამენტის პირველი სხდომის დაწყებამდე არ აპირებდნენ რუსთაველის გამზირიდან ფეხის მოცივას.

მოედანი აჭარლებით იყო სავსე. ფიცარნაგზე „აღორძინების“ პარტიის ლიდერები იდგნენ, ქვემოთ კი მათი ხალხი. გამოდიოდა ანსამბლი „ივერიის“ სოლისტი ვახტანგ ტატიშვილი. მოსკოვში ახლა მისი კოლეგები „ჩხიკვათა ქორნილი“ აჩვენებენ, მაგრამ პარლამენტის საფეხურებზე სულ სხვა სპექტაკლი მიდის. ბ-ნი ტატიშვილი ამბობს: ჩვენ, ქართველებს, გასაყოფი არაფერი გვაქვს... საქართველოს გარდა-მეთქი, — ვუმატებ მე... ტატიშვილი ათი წუთი ლაპარაკობს, მერე ანტრაქტს აცხადებენ, ანტრაქტის შემდეგ სოლისტის ხმა რატომღაც მკვეთრად იცვლება: ახლა რომ ახალი არჩევნები დანიშნონ, სააკაშვილის ბლოკს ხმას არავინ მისცემდა, აქ სულელი აღარავინაა! — იყვირა მან. ეტყობა, ვახტანგ ტატიშვილს გული საგულეს იმიტომ ჰქონდა, რომ მიხეილ სააკაშვილის მომხრე მოედანზე არავინ ჩანდა. თუმცა, იქვე ხნიერი კაცი დავინახე, რომელიც აჭარლების მოზრდილ გუნდს რალაცაზე ედავეოდა. მოდავე აფხაზეთიდან დევნილი აღმოჩნდა და გამწარებული გაჰყვიროდა, — შევარდნაძის რეჟიმმა სახლ-კარი და ცოლ-შვილი ამოიგდო. კაცმა არ იცის, რით დამთავრდებოდა ეს დავა, მოსულს ჟურნალისტები რომ არ გამოქოიგებოდნენ. „აღორძინების“ ლიდერები ერთმანეთს ცვლიდნენ. გოგითქმემ მომიტინგეებს აცნობა, რომ ბ-ნმა სოროსმა საქართველოს დესტაბილიზაციის ინვესტირება გადამწყვიტა. ასლან აბაშიძის მარჯვენა ხელმა, ცოტენ ბაკურიამ კი დამსწრეთ თბილისში ჩამოსვლის მიზანი შეახსენა: — დილადაც აქ ვიდგებით, ეს მოედანი ჩვენია. დიხს, ეს მათი მოედანი იყო (მოსუცი ლტოლვილი ხომ კარგა ხანია აქედან გაიყვანეს). ბაკურიას ვკითხე, — როდემდე იდგებით-მეთქი. სანამ ახალი პარლამენტის წევრები შენობაში არ შევლენო. ტატიშვიკა ნათელია: აქამდე სააკაშვილის მომხრეები ამტკიცებდნენ, აქ იმიტომ ვდგავართ, ახალი პარლამენტის დეპუტატები დასასაურში არ შევუვართო. — სააკაშვილის მომხრეები რომ მოვიდნენ? — ვკითხე ბაკურიას. — არ მოვლენ, — დაბეჯითებით მპასუხობს, — ვერ გაბედავენ. და თუ გაბედავენ, არ გარისკავენ...

ანდრეი კოლენსკოვი კომენტარი რუბრუკა მოამზადა თინათინ მარგველაშვილიმ

ანსტადავლები აპარატები 1. იჯარა - ლიზინგი უნივერსიტეტებს, ორგანიზაციებს, ოფისებს 2. იჯარა გამოყენებით 3. საერთო ბიზნესი თქვენგან მოითხოვება საკუთარი ფართი 4. გაყიდვა ბაზარში ტექნიკური მომსახურება და სერვისი შ.პ.ს. კომპანია „დობრო“ Company LTD აღმაშენებლის №99/1 ☎ 96-32-89

„სკობსერვისის“ ფირმის მეტალოპლასტმასის ქარ-ფანჯრები ქალიან იაფად ფაჩიბი: თითკი, ნაბლის გაყვანილი, მხა, მუჟი მხა, მუჟი მხა, ნითანი ხა და ა.შ. ჩვენი პროფილი — ვ-კამერიანი მის: ფირმის 141 მ. „დიდუბის“ გვერდით ☎ 966-779; 61-32-37; 34-49-40; 899-51-51-09; 899-902-091

საქართველოს ეროვნულმა ბანკმა 22 ნოემბრიდან დაადგინა ლარის მიმართ უცხოური ვალუტის შეძლევი კურსი: აშშ დოლარი 2,2200 ევრო 2,6400 ინგლ. გირვანქა სტერლინგი 3,7793 რუსული რუბლი 0,0745 თურქული ლირა (1.000.000) 1,5082

გას „გაიკორი“ აწარმოებს გარდასახული საშუალოებს სასაქონლო და ბაზარული წყლის მისაღებად მის: აპარის ქ. №10 (საოკოპოსო სასახლის უკან), ოთ. 110 ☎ 33-26-75; 38-24-02

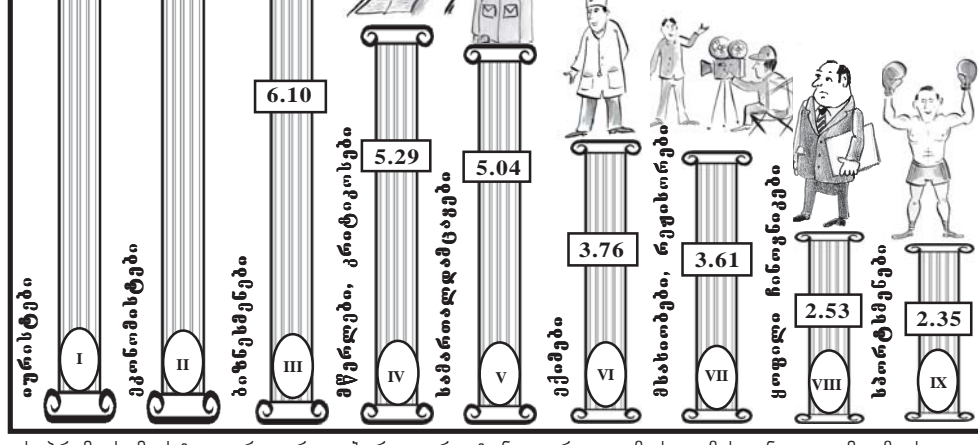
№46 (372) საპრიზო გამოკითხვა-რეიტინგის შედეგები

რეიტინგს 518 მკითხველი გამოეხმაურა. 10 ბარათი არასწორად იყო შევსებული. 191-მა ქალმა და 317-მა მამაკაცმა უპასუხა კითხვას: „თქვენი აზრით, რა პარტიის „ახალი პარლამენტარები“ გადაარჩინეს ქართულ პოლიტიკას?“

მიუხედავად იმისა, რომ წლების მანძილზე იურისტების საკმარისი დიდი რაოდენობით დაკომპლექტებულმა უმაღლესმა საკანონმდებლო ორგანომ ვერ იქნა და წელში ვერ გამართა ქართული პოლიტიკა (პირიქით, ცოტა არ იყოს, სახელიც გაუტეხა), მკითხველმა მისი გადარჩენა კვლავაც იურისტებს მიანიჭა — რესპონდენტთა 56%-მა შეაფასა ისინი მაქსიმალური — 9 ქულით. 8,25 საშუალო ქულით „იურისტები“ პირველ ადგილზეა.

შემდეგ ადგილზეა „ეკონომისტები“, საშუალო ქულა 8,06. მაქსიმალური ქულა მას მკითხველთა 33%-მა დაუწერა. რესპონდენტებს ასევე დიდი იმედი აქვთ ბიზნესმენებისა: „მწერლები და კრიტიკოსები“ მხოლოდ ერთმა მკითხველმა (0,2%) შეაფასა მინიმალური — 1 ქულით. როგორც ჩანს, ჩვენს მკითხველებს სჯერათ, რომ იურისტებთან, ეკონომისტებთან და ბიზნესმენებთან ერთად, მწერლები შეძლებენ ქართული პოლიტიკის გაკეთილშობილებას.

ყველაზე მეტი მინიმალური ქულა „ყოფილმა ჩინოვნიკებმა“ დაიმსახურეს — რესპონდენტთა 54%-მა დაუწერა მათ 1 ქულა. მინიმალური ქულების სიმრავლით გამოირჩევიან ასევე „სპორტსმენები“ (31%). როგორც ჩანს, ხალხს ეჭვი ეპარება მსახიობებისა და რეჟისორების, ყოფილი ჩინოვნიკებისა და სპორტსმენების „გაპოლიტიკოსებაში“. მათი აზრით, სარბიელი ისევ იურისტებს, ეკონომისტებსა და ბიზნესმენებს უნდა დაუთმოთ.

საპრიზოს ზუსტად არც ერთი ბარათი-რეიტინგი არ დაემთხვა. მასთან ყველაზე მიახლოებული კი 8 ბარათი აღმოჩნდა. ჩვენი გამარჯვებულები არიან — 15 წლის **თინათო ახალაია**, 52 წლის **ლამარა ამირაზაშვილი**, 40 წლის **დათო ჯიჯიაშვილი**, 38 წლის **ზაზა ძორიძე**, 51 წლის **რეზო ცხაკაია**, 14 წლის **ლევან გამყარაია** (თბილისი) და 30 წლის **სათუნა ჯოჯუა** (ბანძა), რომელმაც ორი ზუსტად ერთნაირად შევსებული ბარათი გამოაგზავნა. მათ, საპრიზო ვარიანტისგან განსხვავებით, „ყოფილ ჩინოვნიკებს“ 2-ის ნაცვლად 1 ქულა (მეცხრე ადგილი) მიაკუთვნეს, ხოლო „სპორტსმენებს“ — 1-ის ნაცვლად — 2 (მეორე ადგილი).

საპრიზო ფონდი — 100 ლარი მათ შორის თანაბრად განაწილდება. გამარჯვებულებს პრიზის მისაღებად ველით ოთხშაბათს, 26 ნოემბერს, 17 საათზე.

როგორ ხდება ყველაზე მიახლოებული ვარიანტის გამოვლენა: ბოლო ადგილებზე გასულ გრაფებშია (მაგ. თუ ადგილები აქვთ შეცვლილი 1 და 2 ქულას (IX-VII ადგილებს), თუ ასეთი ბარათი არ აღმოჩნდება, მოგების შემდეგი პრეტენდენტია ბარათი, სადაც ადგილები აქვთ შეცვლილი 2-სა და 3 ქულას (VII-VI ადგილებს), შემდეგ — 3-სა და 4 ქულას (VI-VI ადგილებს), 4-სა და 5-ს (VI-V ადგილებს) და ა. შ. 8-9-მდე (II-I ადგილებამდე). თუ არ არსებობს ასეთი ბარათები (სადაც განსხვავება გვერდობრივად მდებარე გრაფებს შორისაა), შემდეგ ხდება გადამოწმება ერთი გამოტოვებით. მაგალითად 1 და 3 (IX და VI ადგილები), 2 და 4 (VIII და VI ადგილები) და ასე შემდეგ. საფულისხმოა, რომ მიახლოებული გამოვლენა იწყება ბოლო ადგილებიდან.

№47 (373) საპრიზო გამოკითხვა-რეიტინგი

„ქვირის პალიტრა“ თავისი მკითხველებს სთავის აწყოებს გამოკითხვებს სხვადასხვა საინტერესო საკითხზე, რაც საშუალებას მოგვცემს (ჩვენ და თქვენ), გავიგოთ საზოგადოების აზრი ამა თუ იმ მოვლენაზე, ფაქტზე და ა. შ. გარდა ამისა, გამოკითხვა-რეიტინგები საპრიზო, საპრიზო ფონდით —

100 ლარი

თქვენ მიერ შედგენილი რეიტინგებით დგება ერთი საერთო რეიტინგი, რომელიც გამოქვეყნდება „ქვირის პალიტრის“ მომდევნო ნომერში გამარჯვებულის ვინაობასთან ერთად.

პრიზს მიიღებს გამოკითხვის ის მონაწილე, რომლის მიერ შედგენილი (და, რა თქმა უნდა, რედაქციაში გამოგზავნილი) რეიტინგიც დაემთხვა საშუალოს.

საპრიზო გამოკითხვაში შემოთავაზებული თემების თითოეული გრაფისათვის მკითხველთა მიერ დანერგილი ქულები ჯამდება და შემდეგ იყოფა რეიტინგის მონაწილეთა რაოდენობაზე, რაც გვაძლევს ამ გრაფის საშუალო ქულას.

რამდენიმე გამარჯვებულის შემთხვევაში, საპრიზო ფონდი მათ შორის განაწილდება, ხოლო თუ არც ერთი მკითხველის რეიტინგი არ დაემთხვა საშუალოს, პრიზს მიიღებს მასთან ყველაზე მიახლოებული ვარიანტის ავტორი.

იმ შემთხვევაში, თუკი მიახლოებული ვარიანტიც არ იქნება, თანა ემატება შემდეგი რეიტინგის საპრიზო ფონდს.

საპრიზო გამოკითხვა-რეიტინგის შედეგებისა და დაგვიწყობა მიიღეთ **ქვირის პალიტრა** და **მომდევნო** პერიოდში.

№47 (373) საპრიზო გამოკითხვა-რეიტინგის ბარათი რაიონებში განთავსებულ „ქვირის პალიტრის“ საფოსტო ყუთებში მოათავსეთ ოთხშაბათის, 26 ნოემბრის 10 საათამდე, თბილისში — ხუთშაბათის, 27 ნოემბრის 13 საათამდე.

© თბილისი რეიტინგის ბარათები პარალელურად იმეორდება „ქვირის პალიტრა“ თქვენ შეგიძლიათ ამოქრათ ისინი, შეგასთ და მითითებულ ვადებში გამოგვიგზავნეთ „ქვირის პალიტრის“ საფოსტო ყუთების საშუალებით. აღნიშნული ბარათები ასევე მისაღებად მოწოდებულია კონკურსში, როგორც „ქვირის პალიტრის“ ამოქრის ბარათები.

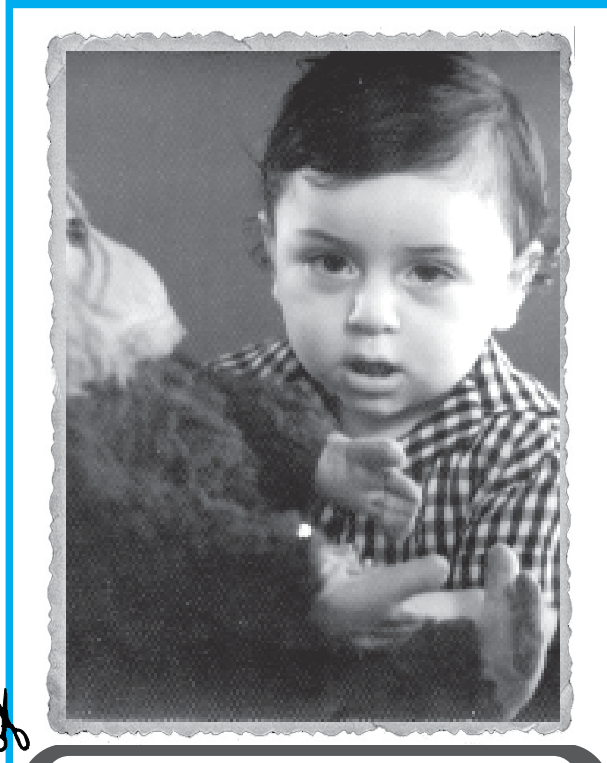
Form with fields for name, address, and phone number. Includes a checkbox for 'I agree to participate' and a 'Submit' button.

დამატებითი კითხვის შედეგები

ვისკან იხრება თქვენი სიმატია? 1. მომიტინგე მოქმედისა 50.5% 2. ხელისუფლება 3.0% 3. არც ერთი 46.5%

შოთხანდელი

„ფოტოანტიკვარში“ მკითხველთა 22%-მა მიხილ სააკაშვილი „ამოცნო“, 11%-მა — შალვა ნათელაშვილი, 7%-მა აკაკი ასათიანი... დასახელდნენ ასევე ირაკლი წერეთელი, გურამ აბსანძე, ირინა სარიშვილი-ქანტურია, ედუარდ შევარდნაძე, ცოტნე ბაკურია, ასლან აბაშიძე, ერთი სიტყვით, მთელი პოლიტიკური სპექტრი. თითო-თითო მკითხველმა კი ამ პატარა, მხიარულ ბიჭუნაში ნინო სურგულაძე და ქართლოს ლარიბაშვილიც კი „შეიცნო“.

აბა, ვინ ვარ ახლა მე? დროებით უმუშევარი ვარ...

ზურა ნიკოლაიშვილის მეგობრული შარტი

გამუჟა გიორგაძე, ორი წლის

